

eul_wid: tme-aa

Ὠριον ὁ Θηβαῖος · Orion of Thebes

Etymological Work

Ἑτυμολογικὸν Ἔργον

Period: Ὀψιμαρχία [Late Antique](#)
Dialect: Κοινὴ τεχνικὴ [Technical Koine](#)
Domain: Γραμματικὴ [Grammar](#)
Format: Πραγματεία [Treatise](#)

- t 1 ΩΡΙΩΝΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΠΕΡΙ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΩΝ. Ἀγαθὸν παρὰ τὸ ἄγαν θεῖν ἡμᾶς εἰς αὐτὸ, οἷον ἐφ' ᾧ ἄγαν θέομεν.
- alpha 1 ἔνθεν οὐ λέγομεν ἀγαθώτερος, οὔτε ἀγαθώτατος, ὥς ἐγκειμένου ἐπιτατικοῦ μορίου τοῦ ἄγαν, ἵνα μὴ γένωνται ἐν αὐτῷ δύο ἐπιτάσεις, ἀπὸ τε τοῦ ἄγαν, καὶ τῆς παραγωγῆς τῆς διὰ τοῦ τερος, ἀλλὰ ῥητέον, μᾶλλον ἀγαθὸς τοῦδε ὅδε. Ἀρετὴ· αἰρετὴ τις οὔσα, ἣν αἰροῦνται πάντες· οὕτω Δίδυμος ἐν Ὑπομνήματι. ὁ δὲ Ἡρακλείδης κατὰ μετάθεσιν στοιχείων, ἐρατὴ τις οὔσα, ἣ ἐπέραστος κτῆσις· ὥς δὲ ἄλλοι, ἀρεστή, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σίγμα, ἀρετή, ἣ πᾶσιν ἀρέσκουσα. Ἄφενος· Ὀμηρος οὐδετέρως, „ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.“ ἄφενος οὖν βαρυτόνως ὁ πλοῦτος· ὀξυτόνως δὲ ἀφενός, ὁ ἄνθρωπος ὁ μετέχων τοῦ ἀφένου· ὥς ἀσφόδελος καὶ ἀσφοδελός. ^[10]
- alpha 2 ἀσφόδελος λέγομεν βαρυτόνως τὴν βοτάνην· ἀσφοδελός δὲ ὁ τόπος ὁ περιέχων τὴν ἀσφόδελον ὀξυτόνως· ὥς Ὀμηρος φησί, „κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα“, τὸν τόπον δηλῶν. ἀφενός οὖν καὶ ἀφενός, καὶ ἐν πλεονασμῷ τοῦ ι ἀφενειός, καὶ συγκοπῇ ἀφνειός, ὥς ἀδελφεός, καὶ ἀδελφειός. Αὔος, ὁ ξηρός, ἀπὸ τοῦ ὕω· αὔω, αὔος, καὶ κατὰ συναίρεσιν αὔος, ὁ μὴ ὑγρός· οὕτως Ἀπολλώνιος ἐν τῷ Ῥηματικῷ. Ἀπερείσια, ὧν πέρας οὐκ ἔστιν. ^[10]
- alpha 3 Ἄναυρος, ὁ ἐξ ὑετῶν συνιστάμενος ποταμός· διὰ τὸ μὴ ἔχειν αὔρας. Ἄνθος, παρὰ τὸ ἄνω θεῖν ἐν τῇ αὐξήσει· οὐκ ἀναστρέφουσι δὲ αἱ ἐτυμολογίαι ἡ γὰρ δίκταμος βοτάνη καιομένη ἀπελαύνει τοὺς ὄφεις, καὶ οὐδέποτε ἂν κληθεῖη ἔλαφος. Ἀγαυός, παρὰ τὸ ἄγαμαι, ἀγαός, καὶ πλεονασμῷ Αἰολικῷ τοῦ υ, ἀγαυός. ὁ δὲ τόνος τοῦ ἀγαυός, οὐκ Αἰολικῶς, ὥς ναός, ναυός. Ἀβρός, ὁ κούφως βαίνων, κατὰ στέρησιν τοῦ βάρους· οὕτως ἐν Ὑπομνήματι Ἀνακρέοντος εὔρον. παρὰ τὸ ἄνευ βίας αἵρεσθαι, καὶ ὀρύττεσθαι· οὕτως ἐν Ὑπομνήματι Σαπφοῦς. Ἀκέων, παρὰ τὸ μὴ χαίνειν, ἀφ' οὗ τὸ ἡσυχάζειν· τὸ δὲ ἀκέων, εἰ καὶ θηλυκὸν παρασηματισμὸν ἔχει, „ἡ δ' ἀκέουσ' ἀπεβήσατο“, ἀλλὰ καὶ ὥς ἐπὶ ῥήμα πληθυντικῶς εἴρηται τὸ ἀκέων. ^[15]
- alpha 4 Ἄχος, παρὰ τὸ μὴ διαχεῖσθαι, ἀλλὰ συνέχεσθαι τὴν ψυχὴν ἐν τῇ λύπῃ· ὅθεν τὸ χαίρειν εἴρηται, παρὰ τὸ διαχεῖσθαι ὑπὸ τῆς χαρᾶς. ἢ ὁ μὴ ἐθέλει τις ἔχειν. ἔχει αὐτὸς ἄχος. Ἄρνυσθαι, καταλλάττεσθαι· ἐπὶ τὸ τῆς χρήσεως τοῦ ἀργυρίου. διὰ τῶν ἀρνῶν τὰς ἀμοιβὰς ἐποιοῦντο οἱ πάλοι, καὶ διὰ τῶν ἄλλων ζώων· ὕστερον δὲ δι' ἀργυρίου, ὥς καὶ Ὀμηρος· Ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἶθωνι σιδήρῳ, ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσιν. Ἀταρτηρός, παρὰ τὴν ἄτην ἀτηρός,

καὶ διπλασιασμῷ, ἀταρτηρός. Ἀπούρας, ἀπὸ τῶν τοῦ ὄρους ἀποσπώντων, ἀπουρίσας, καὶ συγκοπῇ ἀπούρας. Ἀτρεκές, ὁ μηδεὶς παρατρέχει. ^[15]

alpha 5 ὅθεν οἱ Δωριεῖς ἀτρεχὲς λέγουσι. Ἀμφισβητεῖν, ἀπὸ τοῦ χωρὶς βαίνειν, ὁ ἐστὶ μὴ συμφωνεῖν, μήτε συμβαίνειν. Αἰγίς, οὐχ, ὥς τινες, ἀπὸ τῆς Ἀμαλθείας αἰγὸς, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ συστροφᾶς ἀνέμων ποιεῖν κινουμένην. αἰγίδες, καὶ καταιγίδες, αἱ τῶν ἀνέμων σφοδραὶ πνοαί. Ἄρουραν, παρὰ τὸ ἀροῦν, ἢ παρὰ τὸ ἀραιοῦσθαι αὐτὴν γεωργουμένην. κυρίως δὲ ἡ πراسορὰν καὶ ἀροτρίασιν ἐπιτηδεῖαν. Ἀθέσφατον, ἀθέφατον ἀντὶ τοῦ πολὺ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς. Ἄελλα, ἡ ἄγαν εἰλοῦσα. ἢ παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω· ἄφ' οὗ τὸ ἄημι καὶ μετοχικὸν ἀέντες, ἀέσω, οὖν ἄελα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, ἄελλα. Ἀγέρωχος, ὁ ἄγαν γερουχῶν, ὡς εἶναι τὸ α ἐπιτατικόν. ἐπὶ δὲ τῶν Ῥοδίων ἀγερῶχων, παρὰ τὸ ἐπεισάκτω κεκρηῆσθαι τροφῇ. Αἶψα, εἴρηται κατὰ στέρησιν τοῦ ἱψαι, ἢ βλάψαι· διὰ δὲ τοῦ βλάψαι, καὶ ἐμποδίζειν ἀνάγκη. τὸ δὲ ἀνεμπόδιτον ταχὺ γίνεται καὶ εὐκίνητον ἐστίν. Αἰπόλος, ὁ περὶ τὰ ἔπη εἰλούμενος, ἃ ἐστὶν ὄρη, ὁ ἐστὶν αἰπόλος ἢ περὶ τὰς αἶγας ἀναστρεφόμενος, οἷον αἰπόλος. ^[20]

alpha 6 Ἄτη, ὡς τινες κατὰ στέρησιν τοῦ α ἀάτη βούλονται εἶναι· τὴν μὲν εὐῶσαν πληρῶσαι ἀγαθὴν εἶναι· ἄσαι γὰρ τὸ πληρῶσαι καὶ κορέσαι. ἐστὶ δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἄω. ῥήματος δευτέρας συζυγίας, τὸ ἄσαι δηλοῦντος, τὸ βλάψαι. Αἰγιαλός, παρὰ τὴν ἄλα ἐκεῖ κλᾶσθαι· ἄξαι γὰρ τὸ κλᾶσαι. Ἀλαλητός, παρὰ τὸ ἀλάλην, ἢ ἐστὶν ἔναρθρος φωνή· κατὰ στέρησιν τοῦ λαλεῖν· ἢ κατ' ἐπίτασιν τοῦ λαλεῖν· οἷον πολύλαλος, θορυβώδης φωνή. Ἀλυσκάζειν, τὸ φεύγειν· παρὰ τὴν ἄλην. οἱ γὰρ φεύγοντες ἀλῶνται. Ἀλύειν, τὸ ἀπορεῖν τὴν ψυχὴν, καὶ ἐν πλάνῃ εἶναι· ἢ παρὰ τὸ ἀλύτως αὐτὴν ἔχειν καὶ συνδεδεμένως. ὅτε δὲ ἐπὶ τοῦ χαίρειν· Ἡ ἀλύεις, ὅτι Ἴρον ἐνίκησας τὸν ἀλύνοντα. παρὰ τὸ ἄγαν λελύσθαι αὐτὴν καὶ διακεχύσθαι· τοῦ α ἐπίτασιν δηλοῦντος. Ἀσκός, ἄσκος τις ὢν, ὁ ὑγιῆς καὶ ἐσχισμένος, παρὰ τροπὴν τοῦ χ εἰς κ· καὶ τὸ ἀσκηθεῖς ἐντεῦθεν, ὁ καὶ ἀβλαβής, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἀσκοῦ, κατὰ τὸ ἔτοιμον, ἢ τὸ ἀληθές. ^[20]

alpha 7 Ἀβληχρόν, δύναται τὸ α κατ' ἐπίτασιν σφόδρα ἀσθενές· βληχρόν γὰρ τὸ ἀσθενές, ἀπὸ τῆς τῶν προβάτων φωνῆς· τὸ γὰρ βληχρόν ἐπ' αὐτῶν εἴρηται. πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ τάττεται τὸ βληχρόν, ὡς εἶναι παρὰ τὸ βάλλειν εἰς γῆν. ποτὲ δὲ καὶ τὸ ἀναιρεῖν, ὡς δύνασθαι τὸ ἀσθενές δηλοῦν, καὶ πάλιν τὸ ἰσχυρόν, τοῦ α ἀναίρεσιν καὶ ἐπίτασιν δηλοῦντος. οὕτως εὖρον ἐν τῷ περὶ Παθῶν Ἡρωδιανοῦ. Ἄλθετο, ἔθεραπεύετο. ἀπὸ τοῦ ἀλδαίνω, τὸ αὐξάνω. Ἄχνη, τὸ λεπτότατον τῶν ἀχύρων, ὧν οὐκ ἂν τις ἔχεσθαι δύναται διὰ τὴν σμικρότητα. Ἀχυρμιαί, οἱ τόποι τῶν ἀχύρων, οἷον ἀχυριαί τινες οὔσαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἀχυρμιαί. Ἄλιον, τὸ μάταιον, τὸ εἰς θάλασσαν ῥιπτόμενον καὶ ἀφανιζόμενον, ἢ παρὰ τὴν ἄλα· ἀπὸ τοῦ εὐχρηστεῖν εἰς πόσιν τὸ θαλάσσιον ὕδωρ. Ἀντίβιον, παρὰ τὸ τὴν βίαν εἰς τὸ ἐναντίον ἐνεγκεῖν τὸν μαχόμενον. Ἀντιβολῆσαι· οἷον ἀντιμολῆσαι· κατὰ μετάθεσιν τοῦ μ εἰς τὸ β. Ἀμφιλύκη, κατὰ τροπὴν τοῦ γ εἰς τὸ κ· λυγαῖον γὰρ τὸ σκοτεινόν. παρὰ τὸ λύειν, ἢ μὴ ἐὰν συστήναι τὴν αὐγὴν. οὕτως εὖρον καὶ ἡ λύγη ἢ σκιὰ ἡ λύουσα τὴν αὐγὴν. Ἀσχαλάαν, τὸ ἀπορεῖν, ἀπὸ τοῦ μὴ εἶναι ἐν σχολάσματι, οἷον ἀσχαλάαν καὶ διαχεῖσθαι τὴν ψυχὴν. Ἀτυχεῖς, ἀντὶ τοῦ ἀτυχεῖς, οὐ βουλόμενος τυχεῖν, ἀλλ' ἀποτρεφόμενος εἰς τὸ διαμαρτάνειν τοῦ ἀποτρέχοντος. ^[25]

alpha 8 Ἀκὴν, ἐν τῷ ἀκμαιοτάτῳ τῆς σιωπῆς ἐγένοντο· ἀκὴ γὰρ ἡ ἀκμή. Ἀζηχῆς, παρὰ τὸ ἄδδην, κατὰ συγγένειαν τοῦ ζ πρὸς τὸ δ. Ἀπεκαίνυτο, ἐνίκησε· παρὰ τὸ τοὺς ἰκῶντας αἰνυσθαι καὶ λαμβάνειν ἔπαθλον· οἱ δὲ παρὰ τὸ καίνειν καὶ φονεύειν· ὥστε κυρίως τὸ ἀπεκαίνυτο ἐπὶ τῶν ἀγωνιζομένων. Ἀλδαίνειν, παρὰ τὸ ἄλλεσθαι καὶ πηδᾶν κατὰ τὴν αὕξησιν. Ἀκιδνοί, παρὰ τὸ μὴ κίειν δι' ἀσθένειαν. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν Ἐπιμερισμοῖς. δύναται καὶ παρὰ τὸ αἰκίζω αἰκιδνός, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι ἀκιδνόν, τὸ ἀκισμένον καὶ εὐτελές. ὁ μὴ κο νημένος ἀκινός τις ὢν, καὶ πλεονασμῷ ου γνός. Ἄψα ἀπὸ τοῦ ἄπτεσθαι ἀλλήλων τὰ μέλη, ἀπὸ ῥήματος τοῦ ἄπτω, ἄψω, τὸ ἄψος· καὶ ἄψα πληθυντικῶς. Αἵμασιά, ἀπὸ τοῦ αἰμάσσεσθαι τοὺς ὑπερβαίνοντας τὰς

ἀκάνθας. Ἄλειςον , τὸ ποτήριον· ἐκ τοῦ ἄλειςιν καὶ ἀθρόον ποιεῖν· οὕτως ἐν Ὑπομνήματι εὗρον Ὀδυσσεΐας. Ἀμυστις , ἐξ ἧς ἐστὶν ἅμα πιεῖν ἢ φιᾶλη χωρὶς τοῦ δαπνεῦσαι. οὕτως εὗρον ἐν Ὑπομνήματι Ἀριστοφάνικου. Αἶσα , ἡ αἰεὶ οὕσα ἴση, καὶ μὴ μεταβαλλομένη Ἀρνεῖσθαι , ἀπὸ τοῦ αἵρεσθαι τὰς χεῖρας ἐπὶ παραιτήσῃ. Ἀράχνια , παρὰ τὸ ἀναρρίχῃσθαι εἴρηται· ἢ παρὰ τὸ τὴν ἀραιότητα· ἀραιὸν δὲ τὸ λεπτόν. [25]

alpha 9 οὕτως εὗρον ἐν Ὑπομνήματι εἰς τὴν Ὀδύσειαν. Αἰπύς , ὁ χαλεπὸς καὶ σκληρὸς· παρὰ τὸ αἶπος, τὸ ἀκρωτήριον, τὸ τραχύ. Αἰπὰ ρέεθρα, παρὰ τὸ αἰπὺ αἰπέα· ὅθεν τὸ α βραχύ. αἰπὰ οὖν ρέεθρα τὰ δύσβατα· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀκρωρειῶν αἶπος γὰρ τὸ ἀκρώρειον. Ἀθερίζειν , ἀπὸ τῶν ἀθέρων, ἢ ἀπὸ τῶν θερίζεσθαι μὴ δυναμένων καρπῶν διὰ σμικρότητα. ἀθερίζειν οὖν, τὸ ἐξευτελίζειν, καὶ σμικρύνειν. Ἄμη , τὸ σκαφεῖον· παρὰ τὸ ἀθροῖσαι καὶ ἐπισπᾶν· ἔνθεν καὶ τὸ ἀμήσατο παρὰ τῷ Ποιητῇ ἐπὶ τοῦ θερίζειν, παρὰ τὸ ὁμοῦ ἐπισπᾶν. Ἀσκελὲς τὸ σκιρδόν· παρὰ τὸ ἄγαν ἐσκληκέναι· ὅθεν καὶ σκέλος εἴρηται τὸ ἄγαν ἐσκληκός· καὶ Ἀσκληπιός, ὁ μὴ ἐὼν ἐσκληκέναι, ἥτοι ξηραίνεσθαι καὶ ἀποθανεῖν τῶν θεραπευομένων τὰ σώματα. Ἀθηρῇ λοιγόν, τὸ πτύον, ᾧ τοὺς ἀθέρας διαχωρίζουσιν, ἥτοι τὸ τοὺς ἀθέρας συλλέγον. Ἀποβρίξαι , ἀπὸ τοῦ τὴν βορὰν καὶ τοῦ ἵζειν καὶ κατανεύειν· ὥστε κυρίως τὸ ἀποβορᾶς νυστάζειν. [15]

alpha 10 οἱ δὲ παρὰ τὸ βρί. βαρύνονται γὰρ οἱ εἰς ὕπνον καταφερόμενοι. Ἀλαᾶσαι , παρὰ τὴν ἄλην· οἱ γὰρ τυφλώττοντες ἀλῶνται. ἢ κατὰ στέρησιν τοῦ λάειν, ὃ ἐστὶ βλέπειν. Ἀλῶή , τὸ σύνδενδρον χωρίον, παρὰ τὴν ἄλσιν καὶ τὴν αὐξήσιν· ὅθεν ἴσως καὶ τὸ ἄλσος. Ἀκτὴ , ἐπὶ τοῦ καρποῦ, παρὰ τὸ κτεαχθῆναι, τῷ ἀλήθεσθαι. ἐπὶ δὲ τοῦ παραθαλασσίου τόπου, παρὰ τὸ κατάγνυσθαι εἰς αὐτὴν τὰ κύματα. Ἀμαυρόν , τὸ μὴ ὀρώμενον, ἢ τὸ μετὰ αὔρας φερόμενον. ὁ δὲ Φιλόξενος φησί, παρὰ τὸ μαίρω, τὸ λάμπω, ὅθεν μαρμαίρω, ὡς καίω καύσω, καὶ κλαίω κλαύσω· οὕτω καὶ παρὰ τὸ μαρμαίρω· κατὰ στέρησιν ἀμαυρός. Ἀσάμινθος , ἡ λεκάνη, παρὰ τὸ ἄσιν τοῦ σώματος μινύθειν· τουτέστι τὸν ρύπον. Ἄμπελος , παρὰ τὸ ἄνω πελάζειν· οἶον ἀνάπελός τις οὕσα. Ἀποφώλια , ἀπαίδευτα· φωλεὰ γὰρ τὰ παιδευτήρια ἔλεγον· παρὰ τὸ ἐν αὐτοῖς φωλεῦειν καὶ ἐνδιατρίβειν. [15]

alpha 11 κυρίως δὲ φωλεὸς ὁ σκοτεινὸς τόπος, παρὰ τὸ ἀπολωλέναι τὸ φῶς ἐκεῖ. Αὔον , τὸ πρὸς αὔην καὶ καῦσιν ἐπιτήδειον. Ἀρά , παρὰ τὸ ἐν τῷ ἀρᾶσθαι εἰς οὐρανὸν ἐκτείνειν ** τὰς χεῖρας. Ἀχλὺς , ἡ ἄγαν εἰλούουσα καὶ ἀποκρύπτουσα τὰ ὀρᾶσθαι μέλλοντα. Ἄπιος , ἡ ἥκιστα πίνουσα ὀπώρα. ἥδεται γὰρ ξηρᾷ γῇ ἡ τοιαύτη ὀπώρα. ἔστι δὲ ὀπώρα οὕτω λεγομένη. Ἀφλοισμός , ἀφρός, οἶονεῖ ἀφρασμός. Ἀκὴν , παρὰ τὴν ἄγην, τὴν ἔκπληξιν, ἣτις οἶδε ποιεῖν ἀφωνίαν· τροπῇ οὖν τοῦ γ εἰς κ , ὡς λυκόφως παρὰ τὸ λύγον τὸ σκοτεινόν. τινὲς δὲ παρὰ τὸ μὴ χαίνειν, τροπῇ τοῦ χ εἰς κ . Ἀτύζεσθαι , ταραττεσθαι· παρὰ τὸ ἐν ἄτῃ ταραττεσθαι. Ἀμυδὶς , Αἰολικῶς· παρὰ γὰρ τὸ ἄμαδὶς καὶ ἄμυδὶς, τροπῇ τοῦ α εἰς υ κατ' Αἰολεῖς, ὡς σάρκες, σύρκες. Ἀντυγες , αἱ ἀνωτάτω τοῦ ἄρματος τετυγμέναι· καὶ γὰρ καὶ ἡ εἰς τὸ κάτω τετυγμένη κατατύξ καλεῖται. Ἀμάρα , τὸ ὑδραγώγιον τὸ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους διὰ τὸ περὶ τὰς αἱμασίας ρεῖν· ἢ ὅτι οὐκ ἔξ τὰ παραπεφυτευμένα αὐτῇ μαραίνεσθαι. Ἀράβησεν , κυρίως ἐπὶ τῆς ἔρας βοή ἐράβησε, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α ἀράβησε. [25]

alpha 12 καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ τοῦ ἄρεας. Ἄκος , κυρίως τὸ, σιδήρῳ θεραπεύεις εἰς ἀκὴν ἀποξυμμένῳ· ἔνθεν καὶ τὸν ἱατρὸν Φρύγες ἀκεστήν λέγουσι. τὴν δὲ διὰ τῶν ὀξειῶν ραφιδίων ἰωμένην τὰς τῶν ἱματίων λακίδας ἀκέστριαν Ἀθηναῖοι καλοῦσιν. Ἀσφάραγον , τὸν βρόχον, ἀπὸ τῆς ἐν τῷ λαλεῖν διαστάσεως. τὸ γὰρ διατείνεσθαι σφαραγεῖν ἔλεγον. οὐθατα γὰρ σφαραγεῖν τὸ, ὥστε τὸ α κατ' ἐπίτασιν λαμβάνεσθαι. δύναται δὲ τὸ σφαγεῖν μετάθεσιν ἔχειν τοῦ π εἰς φ . παρὰ τὸ σπᾶν, ὃ ἐστὶ διατείνεσθαι. Ἀφάρτεροι , ταχύτεροι. παρὰ τὸ ἄφαρ. ἔνθεν Ἀλεξανδρεῖς ἀφαρὶ λέγουσι τὸ ἐσπουδασμένως καὶ ἀπερισκέπτως. Αἰμύλος , ὁ πανοῦργος, παρὰ τὸ δαίω, δαίσω, δαίμων ὁ ἔμπειρος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ αἴμων. Ὅμηρος φησὶν αἴμονα θήρης τούτου ὑποκοριστικόν,

αἰμύλος· αἰμύλιος κτητικόν. αἰμυλίοισι λόγοις, ἀντὶ τοῦ ἐμπείροις καὶ συνετοῖς. Ἄνεμοι, οἷονεὶ ἄμενοί τινες, οἱ μὴ μένοντες, καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς μ ἄνεμοι· μᾶλλον δὲ μεταθέσει τοῦ στοιχείου· οἱ μὴ ἡρεμοῦντες, μηδὲ ἐν ταύτῳ μένοντες. Ἀπληγέως, ἥτοι ἀπλῇ, ἀπληγέως, καὶ ἀπελῶς, ἢ ἀπολεγέως, ἀφροντίστως παρὰ τὸ μὴ λέγειν. [20]

alpha 13 Ἄμαθος, ἡ τῆς πεδιάδος, ἥς οὐκ ἔστι μαθεῖν μέτρον καὶ ἀριθμόν. Ἀλκύων, παρὰ τὸ ἐν τῇ ἀλὶ κύειν. Ἀσύφηλον, παρὰ τὸ ἄσαι καὶ φηλῶσαι, ἥτοι κακῶσαι, ἢ ἀπαίδευτον καὶ ἀνόητον· καὶ Αἰολικῶς ἀσύφελον, ὡς ὄνομα, ὄνυμα. Ἀβροτάζομεν, κυρίως ἐπὶ τῶν τοξοτῶν τὸ ἀποτυχεῖν, παρὰ τὸ βροτοῦ μὴ τυχεῖν. Ἀφυσγετόν, μετὰ πλεονασμοῦ τοῦ ς, τὸν μὴ ἀναφεύγοντα· ἃ ρεύματος φερόμενον· ἢ ἀπὸ τοῦ καταφερόμενα· συναφὴν ποιεῖν καὶ μὴ χωρίζεσθαι, ἢ παρὰ τὸ ἀφύσσεσθαι ἀπὸ τοῦ ρεύματος. Ἀλῶναι, ἐπὶ τῶν ἰχθύων, παρὰ τὸ ἐν ἀλὶ ληφθῆναι. Ἀμέρδω, τὸ ἀφαιρεῖσθαι καὶ στέρεσθαι. κυρίως δὲ τὸ μερίδος ... οὔτινος οὖν στέρεσθαι. κυρίως ἀμερίζειν· καὶ τροπῇ τοῦ ζ εἰς δ. Αὐλός, παρὰ τὸ αὔσαι καὶ φωνῆσαι· αὔε δ' Ἄρης. παρὰ τὸ αὔω τὸ πνέω καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ. Ἀστεροπή, κατὰ πλεονασμόν τοῦ α· εἴρηται γὰρ παρὰ τὸ στεριάκειν τοὺς ὤπας τὸ ὁρᾶν διὰ τῆς ἀντιτύποσης λαμπηδόνο. Ἀζηχῆς, ἀπὸ τοῦ ἄζῃ, ἢ ἐστὶ ξηρασία, ἐναντία τοῖς θάλουσι καὶ χλωροῖς, κατὰ στέρησιν τοῦ ζῆν· τὰ γὰρ ζῶντα καὶ χλωρὰ ἐστὶν, ὡς ἐπὶ δένδρων. καταστρέφει οὖν εἰς τὰ σκληρά. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ἀδιαλείπτως, παρὰ τὸ ἄδην, ἀδηχῆς καὶ ἀζηχῆς. Ἀσπαστός, ὃ ἂν τις πρὸς ἑαυτὸν σπάσαιτο, ἵν' ἢ κατ' ἐπίτασιν. Ἀγαυρός, παρὰ τὸ ἀπὸ τῆς γῆς αἵρεσθαι. [30]

alpha 14 ἢ παρὰ τὸ γαίω, τὸ γαυριῶν· ἢ παρὰ τὸ ἄγην τὴν ἔκπληξιν, ἀγηρός. οὕτως εὖρον ἐν τῷ περὶ Παθῶν Ἡρωδιανοῦ. Ἀρῖρην, τὸ πρόβατον, παρὰ τὸ ἀρῶμαι· τὸ εἰς θυσίαν καὶ εὐχὴν ἐπιτήδειον. κατὰ δὲ ἀποβολὴν ῥήν, καὶ σύνθετον πολύρρην. ἡ δὲ γενικὴ ἀρῖρῆνος καὶ συγκοπῇ ἀρνός. τὸ δὲ ἀρᾶσθαι ἐπὶ τοῦ εὔχεσθαι. Αἰώρα, ἐκ τοῦ αἶρω, τὸ ἐπαίρω, αἶρα, καὶ αἰώρα. Ἀμβλύς, ὃ μὴ εὐθετῶν εἰς πόλεμον. ἀμωλός· καὶ ὡς ἵππος ἱππύς· καὶ μῶλος μωλός. καὶ κατὰ στέρησιν ἀμωλός· καὶ συγκοπῇ ἀμβλύς πλεονασμῷ τοῦ β. Αὔρα, παρώνυμον κατὰ ἀναστροφὴν, ἀπὸ ἀρσενικοῦ εἰς θηλυκόν· ὡς ξυστήρ, ξύστρα· γαστήρ, γάστρα· καὶ ἀήρ, ἄρα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ αὔρα· ὡς αἱ γράες, γραῦς· αἱ νάες, ναῦς. Ἀνάγκη· ἀνάσσω, ἀνάξω· ἀνάγκη πλεονασμῷ τοῦ γ. Ἄγγος· ἄγω τὸ φέρω, ἄγος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ ἄγγος, ἐν ᾧ τις ἄγεται. Ἀγρός, παρὰ τὴν ἄγραν ἐν ᾧ γίνεται· ἢ παρὰ τὸ ἀρῶ, ἀρός καὶ ἀγρός, πλεονασμῷ τοῦ γ. Ἀβλεμέως, πλεονασμῷ τοῦ β, οἷον ἀμελῶς, ὑπέρθεσις ἀλεμέως, καὶ ἐπένθεσις τοῦ β, ἀβλεμέως. Ἀκμή, παρὰ τὸ ἀκῆ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἀκμή. Αὔριον, πλεονασμῷ τοῦ ρ· ἐστὶ γὰρ παρὰ τὴν αὔω Αἰολικῶς εἰρημένην φωνήν. οὕτω γὰρ λέγουσι τὴν ἡὼ αὔω· τὴν αὔριον οὖν τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν, αὔω, αὔϊον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, αὔριον. Ἀφορδία, ὃ εἰς τὸ ἀποπατεῖν τόπος· πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἀφοδία ἀφορδία. Ἀφυσγετός, ἀφύσσω, τὸ ἐπαντλῶ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀφυσγετός καὶ ἀφυσγετός. [30]

alpha 15 Ἄγχειν, παρὰ τὸ ἄγω· τί γὰρ ἐστὶ τὸ ἄγχειν ἢ τὸ ἄγειν τὸν λάρυγγα καὶ συνάγειν; Ἀχανῆς, παρὰ τὸ ἄγαν κεχηνέναι. Ἀκρίς· ἡ μεγαλοκέφαλος, παρὰ τὸ ἄγαν ἄκραν εἶναι· οἱ δὲ παρὰ τὸ τοὺς ἄκρους στάχους νενέμεσθαι. Ἀσκληπιός· παρὰ τὸ τὰ σκέλη ἥπια ποιεῖν, ἢ ἀπὸ μέρους ὅλον τὸ σῶμα· ἀσκεληποιός οὖν ἐστὶ, καὶ συγκοπῇ Ἀσκληπιός. Ἐπαινος, παρὰ τὸ ἰαίνω, ἀποβολῇ τοῦ ι, αἴινος, παρὰ τὸ διαχεῖν καὶ χαίρειν τὴν ψυχὴν τούτῳ. δύναται γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ μυθώδους καὶ παροιμιακοῦ λόγου· ἰαινόμεθα γὰρ τῇ εὐηγήσει τῶν τοιούτων λόγων. Ἄστρον, παρὰ τὸ αἶθω· ἄστρον, ἀποβολῇ τοῦ ι. Ἀμαλδύναι, παρὰ τὸ μαίρω· ὃ μέλλων μαρῶ· ἀφ' οὗ μαραίνω· μεταθέσει τοῦ ρ εἰς λ, μάλω· παράγωγον ἀμαλύνω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ἀμαλδύνω· κυρίως τὸ διὰ πυρὸς ἀφανίσαι. Ἀνδηρα, τὰ χῶματα, καὶ τὰ χεῖλη τῶν ποταμῶν, παρὰ τὸ ἄνω εἶναι τῶν διερῶν. Αἰδοῖα, ἀπὸ τοῦ ἀνοιδάινειν ἐπὶ συνουσίαν ὀργῶντα· οἷον αἰδοῖα τινὰ ὄντα, καὶ τροπῇ τοῦ ο, αἰδοῖα. Ἀστράγαλος, ἀπὸ τοῦ ὀρθῆν καὶ ἀστραβῇ φυλάσσειν τὴν βᾶσιν τοῦ. [20]

alpha 16

..... καὶ πλεονάσαντος τοῦ ρ , ἀστράγαλος· οὐ πρὸς τὸ μένειν καὶ ἐστάναι γεγονώς, ἀλλὰ πρὸς τὸ κινεῖσθαι. ἐπεὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁστέων τῶν ἐπὶ τῷ νώτῳ. παρὰ τὸ ἐμπεπάρθαι καὶ μὴ στρέφεσθαι. Αἶμα , παρὰ τὸ ἔσω, ὡς ἄμμα, καὶ δεσμός πάντων δυναστεύων· ὡς Ἐμπεδοκλῆς ὁ φιλόσοφος φησὶν· αἶμα γὰρ ἀνθρώποις περικάρδιον ἐστὶ νόημα. Ἄνθρωπος , κατὰ Πλάτωνα παρὰ τὸ ἀθρεῖν καὶ νοεῖν ἃ δὴ ὅπωπε καὶ εἶδε· τῶν ἀλόγων μὴ λογιζομένων καὶ προνοουμένων. οὐ γὰρ ἂν ἰχθύς εἰς κύρτον εἰσῆλθεν, ὁρῶν ἄλλον κρατούμενον. οἱ δὲ παρὰ τὸ ἀνακλῶντα τὴν ὄψιν ἄνω ἀθρεῖν· οἱ δὲ παρὰ τὸ ἔναρθρον ἔχειν ἔπος, τουτέστι φωνήν. Ἄναξ , ὁ ἄνω αἴσων κατὰ δύναμιν τοῦ κρατεῖν. Ἀνὴρ , παρὰ τὸ ἄνω, ὃ ἐστὶν ἀνύω. πρακτικὸν γὰρ ὁ ἀνὴρ, ἢ ἡ γυνή. Ἀνθερέων , διὰ τὸ θορεῖν δι' αὐτοῦ τὸ πνεῦμα· ἢ οἷον ἐνθερέων, ὅτι κατὰ τὴν ἔνθεσιν τῆς τροφῆς κινεῖται καὶ ἐν τῷ καταπίνειν ἀνατρέχει. ὡς δὲ ἄλλοι, παρὰ τὴν ἀνθησιν τῶν τριχῶν. Αὐχὴν , ἀπὸ τῆς ἄνω τῆς κεφαλῆς νεύσεως, ἐπὶ τῶν αὐθάδων, ἢ ἐπὶ τισιν αὐχούντων. [20]

alpha 17 Ἄρτηρία , οἷον ἀεροτηρία, ἀπὸ τοῦ περιέχειν τὸ πνεῦμα καὶ τηρεῖν. δύναται καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ λ εἰς ρ , οἷον ἀλτηρία παρὰ τὴν ἄλσιν. Ἀγοστός , ὁ ἄγαν ὁστώδης τόπος, ἢ διὰ τὸ ἐπάγεσθαι καὶ ἐπίκαμειν τὴν χεῖρα. Ἀγκών , ἀπὸ τοῦ κατ' αὐτὸν ἄγεσθαι τὴν χεῖρα, καὶ οἷον ἄγνυσθαι· Χρύσιππος δὲ ἐγκών, ἀπὸ τοῦ ἐγκεῖσθαι τῷ ἐτέρῳ ὁστέῳ τὸ ἕτερον. Ἀράχης , παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι τινὰ κνήσασθαι τῇ ἰδίᾳ χειρί, ὡς Ὀμηρος φησὶν· κατάκνηστιν μέσα νῶτα. Αἰγίριος , παρὰ τὸ αἰρεσθαι εἰς ὕψος, καὶ αὔξεσθαι· ὅθεν Ὀμηρος φησὶ· μακεδνῆς αἰγίρειοιο. οὕτως εὖρον ἐν τῇ Ὁρθογραφίᾳ Ἡρωδιανοῦ. Ἄτρακτος , ταρασσὼ ταρακτός· ἀτάρακτος, καὶ συγκοπῇ ἄτρακτος. Ἄνω , παρὰ τὸ ἀφανὲς ἀφανῶς ἔδει περισπωμένως· ἐξέστι τὸ ς καὶ μετέστη ὁ τόνος· ἐπειδὴ τὰ εἰς ω λήγοντα ἐπιρρήματα δισύλλαβα, μὴ ὄντα Δώρια, βαρύνονται πόρρω, κάτω, ἔξω. Ἀστεροπή , ὅπτω, ὀπτή, ἀστεροπτή· κατ' ἀποβολὴν τοῦ τ ἀστεροπή. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ Παθῶν. Ἄορες , αἱ γυναῖκες, κατὰ ὑπέρθεσιν, παρὰ τὸ ἀορίζειν· ἐνθεν καὶ τὸ ὁ ἄρων. Αἶρα , ἢ σφύρα· Καλλίμαχος, αἰράων ἔργα διδασκόμενος· παρὰ τὸ ραίω τὸ φθεῖρω· κατὰ Δωριέας φθερῶ φθάρα, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ φθ . [25]

alpha 18 Ἀλλότριος , πλεονασμῷ τοῦ τ . ἀλλοόριος γὰρ ἐστὶν ὁ ἄλλων ὀρίων ὑπάρχων. Ἀνία , ἀνίατος τις οὔσα, ἢ δυσίατος· τὸ γὰρ ἀν οὐ μόνον στερῆσιν δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ τὸ δυσ . Ἀκριβής , τινὲς παρὰ τὸ ἄχρι καὶ βαιόν. Ἀμφιτρίτη , παρὰ τὸ τρεῖν, ὃ ἐστὶ φοβεῖσθαι· ἢ φοβερὰ τοῖς πλέουσιν. Ἀμείνων , παρὰ τὸ μεῖον· ὁ μὴ ἐλάσσων τινός. ἐστὶ δὲ πλεονασμῷ τοῦ ν , οἷον ἀμείων τις ὢν. Ἀρειή· ἢ ἀπειλή, Ἄρεως γενικῇ ἀρμόττει δὲ πολεμικῷ προσώπῳ τὸ ἀπειλεῖν. Ἀτειρής , παρὰ τὸ τέρεν τὸ ἀπαλὸν, τὸ εὐχερῶς τειρόμενον. Ἄβαξ , ὁ μὴ βάσιν ἔχων· καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ τοῦ οἰουδήποτε σανιδίου. Ἀγρυπνία , ἀϋπνία τις οὔσα, κατὰ πλεονασμὸν τῶν συμφώνων τοῦ γρ . Ἀγρυπνία· οὕτως Ἡρωδιανός. Ἀχαῖα , ἢ Δημήτηρ. μέμνηται τοῦ ὀνόματος Ἀριστοφάνης. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄχους τοῦ ἐπὶ τὴν Περσεφόνην. τινὲς δὲ ἀπὸ ἱστορίας τοιαύτης. τοῖς Ταναγραῖοις μεταστᾶσιν ἐκ τῆς Τανάγρας, ἐκέλευσε κατ' ὄναρ ἢ Δημήτηρ φανεῖσα αὐτοῖς ἀκολουθῆσαι τῷ γινομένῳ ἥχῳ, καὶ ὅπου ἂν παύσεως, ἐκεῖ πόλιν κτίσαι. [25]

alpha 19 καὶ διόδευον ἀκούοντες ψόφον κυμβάλων καὶ τυμπάνων. καὶ παυσασμένων περὶ τὴν Ἀττικὴν, ἔκτισαν πόλιν, καὶ ἰδρύσαντο ἱερὸν Ἀχαιᾶς Δήμητρος. οὕτως εὖρον ἐν Ὑπομνήματι εἰς Ἀριστοφάνην. Ἄρης , παρὰ τὴν ἀράν, τὴν βλάβην τὴν ἀπὸ τοῦ πολέμου. Ἀῆρ , παρὰ τὸ ἡρτῆσθαι τοῦ αὔοντος, ὃ ἐστὶ καίοντος αὐτὸν αἰθέρος. ἢ ἀπὸ τοῦ αἶν καὶ πνεῖν. ἢ κίνησις γὰρ αὐτοῦ ποιεῖ τὸν ἄνεμον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ τινὰ ζῶα αἶρειν καὶ κουφίζειν. Ἀμβροσία , ἢ τῶν θεῶν τροφή, ἣς βροτὸς οὐ μετέχει. Ἀγγεῖον , ἀπὸ τοῦ διάγειν τι δι' αὐτῶν. Ἄγκη , τὰ τῶν ὁρῶν κοιλώματα, ἀπὸ τοῦ συγκεκόφθαι, καὶ συνδεῖσθαι. Ἀχλύς , ἀπὸ τοῦ τὰς ὄψεις ὀχλεῖν καὶ λυπεῖν. οὕτως Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐτυμολογεῖ. Ἀήτης , ὁ ἄνεμος, παρὰ τὸ αἶν καὶ πνεῖν. ἁῶ, ἀήσω, ἀήτης. οὕτως Ἡσίοδος φησὶν· διασκιδνᾷσιν ἀέντος. Ἀμνός , στερητικὸν τοῦ α

ἔγκειται. ὁ ἐκ τοῦ μονοῦ μεταβηκῶς. μονοῦς δὲ λέγεται ἡ μαλακὴ θριξ ἡ ἐκ γενετῆς παντὸς ζώου. Ἀσπάζεσθαι, κατὰ στέρησιν τοῦ μὴ ἀποσπᾶν. ὁ γὰρ διαλυόμενος ἀπὸ τινὸς καὶ ἐχθραίνων, ἀποσπᾷ ἑαυτὸν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ Ὁμηρος ὁ δὲ δεξιτερὴν χεῖρα σπάσεν Ἀντινόοιο. Ἄλα, τὴν θάλασσαν, παρὰ τὸ ἄλις. ἀθρόον γὰρ ὕδωρ ἐστίν. Ἀβροτάξαι, κυρίως ἀπὸ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ ἀποτυγχανόντων βροτοῦ. Ἀτλας, κατὰ στέρησιν τοῦ τλῆναι, τουτέστι κοπιᾶν. Ἀκολασία, κατὰ στέρησιν ἔγκειται τοῦ α. παρὰ τὸ μὴ κολάζεσθαι τὴν ἐπιθυμίαν, ὃ ἐστὶν ἐκκόπτεσθαι. Ἄνεως, ἰά, ἡ φωνή, πλεονασμῷ τοῦ ω, ἰωή. ἀπὸ τοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀκοὴν ἰέναι· καὶ κατὰ στέρησιν ἰέναι ἄνιος, ὡς χῶρα ἄχωρος μεταθέσει τοῦ ι εἰς ε, ἄνεος, καὶ Ἀττικῶς ἄνεως.

[35]

alpha 20 δύναται καὶ παρὰ ῥῆμα τὸ αὔω, αὔε δ' Ἄρης ἐτέρωθεν. ὄνομα ῥηματικὸν, ἄναυος, ἀποβολῇ τοῦ υ, ἄναος, Ἀττικῶς ἄνεως. αὔω δὲ ἄναυος, ὡς αὐδῶ ἄναυδος, φυτῷ νεόφυτος. οὕτως Ἀπολλώνιος ἐν τῷ περὶ Ἐπιρρήμάτων. Ἀχερδος, βοτάνη ἣν οὐκ ἐστὶ τῇ χειρὶ ἐλεῖν. ἀκανθώδης γάρ. Ἀμέρδω, μείρω, μερίζω, ἀμέρω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ ἀμέρδω, ὥσπερ καὶ δεῖω δείδω. κυρίως τὸ ἀποστερεῖν μερίδος. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων δηλοῦται. Ἀκμή, παρὰ τὸ κμῶ, ὃ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ κάμω συγκοπέν, καὶ μετὰ τῆς α στερήσεως, ἀκμή, μὴ κάμνουσα ταχέως. Ἀσκελές, παρὰ τὸ σκέλω, καὶ ζηραίνω. καὶ ἀσκελές τὸ ἄγαν σκληρόν. ὅθεν τὸ σκέλος. οὕτω Φιλόξενος. Ἀσωτος, παρὰ τὸ σῶ, οὗ παρακείμενος σέσωσμαι, ὁ μέλλων σώσω, σωτὸς, ἄσωτος ὡς πληρώσω πληρωτὸς, ἀπλήρωτος. Ἀμαξα, ἄξω, ἄξα· ἄμαξα σύνθετον. Ἄρδην, παρὰ τὸ αἶρω ἄρδην· ὡς φύρω φύρδην· μίγω μίγδην. οὕτω Φιλόξενος. Αἶγλη, αἶσσω, αἶξω· κατὰ συναίρεσιν αἶξω, ὄνομα αἶγλη, ἡ ὀξέως ἀποπεμπομένη. οὕτω Φιλόξενος. Αὐλή, αἶω τὸ πνέω οὗ ὁ μέλλων ἄσω, ὡς ἀπὸ βαρυτόνου· πλεονασμῷ τοῦ υ, αὔσω. ὄνομα ῥηματικὸν αὐλή. Ἄγκος, οἱ κοῖλοι τόποι τῆς γῆς, παρὰ τὸ κέω· οὗ κατὰ συναλοιφήν κῶ, δηλοῦν τὸ κεῖσθαι. Ἀμωτον, παρὰ τὸ μένω, μητὸς ἄμητος· ἐὰν δὲ σημαίνει τὸ ὑπομονητικόν, τὸ α ἐπιτατικόν. Ἀχανές, παρὰ τὸ χαίνω, κατ' ἐπίτασιν τὸ λίαν χαῖνον· δηλοῖ δὲ καὶ στέρησιν τοῦ χαίνειν· οἷον ἐνεδὸν εἶναι καὶ μὴ διάραι τὸ στόμα δύνασθαι. Ἀσχαλάαν, παρὰ τὸ ἄχω τὸ λυπῶ· οὗ παθητικὸν ἄχομαι· νῦν δ' ἄχομαι κακότητι. παράγωγον ἀχάλλω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς, ἀσχάλλω. [35]

alpha 21 οὕτω Φιλόξενος. ὁ δὲ αὐτὸς φησὶν· παρὰ τὸ σχῶ σχάλλω, καὶ μετὰ τῆς α στερήσεως, ἀσχάλλω. Ἀποδρᾶν, παρὰ τὸ δρῶ τὸ ὑπηρετῶ, ὅθεν δρηστίηρες παρ' Ὀμήρῳ. τὸ οὖν ἀποδρᾶν ἐστὶ, τὸ ἔξω γενέσθαι τῆς δεούσης ὑπηρεσίας. οὕτω Φιλόξενος. Αἰδνός· εἶδω τὸ βλέπω, ἡ φθίνω. ῥηματικὸν ὄνομα, ἰδνός, μετὰ τῆς α στερήσεως, αἰδνός, ὡς στίλβω στιλπνός. Αἶσυλος, ἀπὸ τοῦ ἄσω μέλλοντος, τοῦ δηλοῦντος τὸ βλάψω. Ἀφρός, ἀπὸ τοῦ φρῶ. Ἀκέραιος, παρὰ τὸ κερῶ, οὗ παράγωγον τὸ κεραίω· ὁ μὴ κεκραμένος κακοῖς, ἀλλ' ἀπλοῦς. Ἀλαός, ὁ τυφλός, κατὰ στέρησιν τοῦ λάειν, ἢ βλέπειν. παρ' Ὀμήρῳ λάε νεβρόν ἀπάγχων. Ἄρτος, παρὰ τὸ αἶρειν, τὸ προσφέρειν καὶ μάττειν· καὶ Ἰπποκράτης προσάρματα τὰ σιτία φησί. καὶ Ἀριστοφάνης, Αἶρ', αἶρε μάζαν. καὶ ἄρμαλιὰ ἐπὶ τῆς τροφῆς, παρὰ τὸ αἶρω τὸ προσφέρω, ἄρμός. οὕτω καθαίρω καθαρμός. παρὰ οὖν τὸ ἄρμός, ἄρμία, καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ, ἄρμαλιά. Ἀκόλαστος, ὁ ἀπαίδευτος, διὰ τὸ μὴ ἀγωγῆς καὶ κολάσεως τετυχηκέναι τῆς ἐπιτηδεΐας. οὕτω Φίλων. τινὲς δὲ αὐτὸν καλοῦσι καταφερῇ πρὸς συνουσίαν. διὰ τὸ μὴ κολάζεσθαι τὴν ἐπιθυμίαν, ἀκόλαστος ἀκούει τις. Ἀρρώστος, παρὰ τὸ ῥῶ, ὃ δηλοῖ τὸ ὑγιαίνω, οὗ ὁ μέλλων ῥώσω, καὶ ὄνομα ῥώσις, καὶ παρὰ τὸ ῥῶ τεύχεσιν ἐρρώσαντο. πρέπεται γὰρ τοῖς ὑγιαίνουσι καὶ τὸ ὀρμᾶν. [25]

alpha 22 δύναται δὲ καὶ παρὰ τὸ ῥώω, οὗ ὁ μέλλων ῥώσω. Ἀχρεῖον· χρῶ ἐστὶ ῥῆμα, δηλοῦν τὸ ἄπτομαι καὶ πλησιάζω, οὗ παράγωγον χρώ· χραύση μὲν τ' αὐλῆς· ἀφ' οὗ τὸ ἔχρεσε, τὸ ἐπιβαρύνειν. χρῶ οὖν καὶ μετὰ τοῦ α στερητικοῦ, ἄχρω, καὶ ἀχρεῖον τὸ ἀσθενές, καὶ βάρους ἀμέτοχον. ἐπὶ δὲ Πηνελόπης. ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσε· ἐπίπλαστον καὶ ὑποκεκριμένον καὶ ἐπιπόλαιον μέχρι τοῦ τὰ

χείλη διανοίγειν. Ἀκωκή , παρὰ τὸ ἀκὴν. ἐστὶ καὶ ἀναδιπλασιασμός ἀκωκὴν, ὡς ἄγω ἀγωγή. Ἀμέγαρτον , ποτὲ μὲν δηλοῖ τὸ εὐτελὲς καὶ μὴ ἄξιον φθόνου, ὡς τὸ, ἀμέγαρτε συβῶτα. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ πολὺ, ὡς τὸ, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῦ εὐτελοῦς κατὰ στέρησιν τοῦ α , ἐπὶ δὲ τοῦ πολὺ κατ' ἐπίτασιν. Ἀγυιά , ἡ ὁδός, παρὰ τὸ ἄγω τὸ πορεύομαι. Ἀλέκτωρ , ἐπὶ τοῦ ὀρνέου· ἀγρυπνητικὸν γάρ· καὶ διὰ τὸ ἀπὸ τῶν λέκτρων ἡμᾶς ἐγείρειν, καὶ μεταθέσει τοῦ α εἰς η . εἴρηται ἐπὶ τοῦ ἡλίου· ὥστ' ἡλέκτωρ ὑπερίων. ὕπνου γὰρ καὶ κοιμᾶσθαι ἅμοιρος. Ἀκροῶ · ἀκούω, ἀκοῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ , ἀκροῶ. οὕτω Φιλόξενος. Ἀκόνη , παρὰ τὴν ἀκμὴν καὶ τὴν ὀξύτητα. Ἀπτὴν · πετῶ πετήν, καὶ κατὰ σύνθεσιν ἀπετήν, καὶ συγκοπῇ ἀπτὴν. Ἀκτίς , παρὰ τὸ αἶσσω, αἶζω, ἀκτός. καὶ παρώνυμον ἀκτίς. ἡ αἶσσουσα πανταχόθεν. Ἀκῶ , τὸ θεραπεύω. ἀκέσω μέλλων. Ἀθῶος , θωὴ ἢ ζημία. Ἀδολεσχεῖν . [30]

alpha 23 ἔγκειται τὸ αἶδεν, ὅπερ λέγεται ἐπὶ τοῦ τὰ αὐτὰ ἐπαναλαμβάνειν. Μένανδρος ἡ πόλις ὅλη γὰρ αἶδει τὸ κακόν. οὐχ, ὡς τινὲς, παρὰ τὸ ἄδην. οὕτως ὁ αὐτὸς Εὐδαίμων. Ἀεῖδηλον , τὸ ἀεὶ δῆλον. Ἄρατος τοῦ δὲ τέρας περίσημον αἰεῖδελον ἐστήρικται. καὶ ἐστὶ παρὰ τὸ εἶδω εἶδελος, καὶ μετὰ ἐπιτάξεως τοῦ α αἰεῖδηλον. αἰεῖδηλον δὲ τὸν ἀέρα ἀφανιστικόν, καὶ ἔγκειται τὸ δηλοεῖν, ὃ ἐστὶ βλάπτειν. ἔνθεν τὸ δηλήμονες καὶ δηλήσασθαι. Ἄλεισον , τὸ ποτήριον. ἐξ οὗ ἄλις καὶ ἀθρό οντίων. Ἄχνη . παρὰ τὸ αἶσσω ἄχνη. Ἀληθής , ὁ μὴ λήθη τοῦ δικαίου ὑποπίπτων. Ἀμαρύσσειν καὶ λάμπειν. μαίρω τὸ λάμπω. ὅθεν μαρμαίρω διπλασιασμός. καὶ παράγωγον μαιρίσσω, καὶ δι' εὐφωνίαν, ἀποβολῇ τοῦ ι μαρύσσω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α , ἢ κατ' ἐπίτασιν, ἀμαρύσσω. Ἀποκναίω . κτῶ ἐστὶ ῥῆμα, δηλοῦν τὸ φονεύω. οὗ παράγωγον κταίνω, καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ , καίνω, καὶ μεταθέσει τοῦ ν , κναίω, καὶ σύνθετον ἀποκναίω. Ἀλαλάζειν , ἐκ τοῦ λαλῶ λαλήσω καὶ ἀλαλάζω, ὡς τὸ σιγῇ σιγάζω. Αἶξ , παρὰ τὸ αἶσσω τὸ ὀρῶ. [20]

alpha 24 οὗ ὁ μέλλων αἶζω, ἀποβολῇ τοῦ ω αἶξ. Ἄρπη , παρὰ τὸ ἄρπω ῥῆμα, οὗ παράγωγον τὸ ἀρπάζω καὶ ἄρπη. Ἀοίδιμος , παρὰ τὸ αοιδὴν, ἀρίδιμος. Ἄχραντος , ὡς παρὰ τὸ χραίνω χραντὸς καὶ ἄχραντος, καὶ παρὰ τὸ φαίνω φαντὸς καὶ ἄφαντος. Ἀκαλαρείτα , παρὰ τὴν ἀκὴν δηλοῦσαν τὴν ἡσυχίαν, καὶ ἄλλο παράγωγον ἐκ τοῦ ἄκος καὶ τοῦ αλ πλεονάσαντος ἐγένετο ἄκαλος. Ἄκατος , μικρὸν πλοῖον. ἐκ τοῦ ἄγω, ἄξω ἀκτὸς καὶ ἄκατος· ὡς ἀπὸ τοῦ λέπω, λεπτός. Αἶγισθος , παρὰ τοῦ θῶ θηλάζω, Αἶγιθος ὄνομα ἐγένετο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς , Αἶγισθος. ἰστοροῦσι γὰρ αἰγεῖω γάλακτι χρῆσασθαι τὸ πρῶτον. Ἀριδείκτος , ἐκ τοῦ δείκω δείξω, δείκετος καὶ ἀριδείκετος. Ἀδευκής , παρὰ τὸ δείκω ἀδεικῆς, καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ , ἀδευκής. Ἀμαλδύναι , τὸ ἀφανίσει, παρὰ τὴν ἄμμον ἀποβολῇ τοῦ ἐνὸς μ ἀμῶ γίνεται· ὡς δοῦλος δουλῶ, φίλος φιλῶ, οἶκος οἰκῶ. [20]

alpha 25 οὕτω καὶ ἄμμος ἀμῶ, καὶ ἄλλο παράγωγον ἀμύνω· καὶ προσελθόντος τοῦ αλ , ὡς ἐπὶ πολλῶν ἄλλων, ἀμαλύνω γίνεται· πλεονασμῷ τοῦ δ , ἀμαλδύνω. Ἀποφράζω . φῶ ἐστὶ ῥῆμα τὸ λέγω. οὗ παράγωγον φάζω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ , φράζω. ὁ μέλλων φράσω. ὄνομα ῥηματικὸν φράς, καὶ σύνθετον ἀποφράς, ὡς λείβω λιβάς, νείφω νειφάς, καὶ δέρκω δερκάς, καὶ δορκάς· οὕτω φρῶ φράς, καὶ ἀποφράς. ἀποφράδας δὲ ἔλεγον οἱ Ἀττικοὶ ὅσπερ ὑπελάμβανον ἡμέρας εἶναι χεῖρους, ἐν αἷς ἀπείρητο αὐτοῖς τὸ πράξεσιν ἐπιχειρεῖν. ἀποφράδες οὖν αἱ ἀπηγορευμέναι καὶ ἄχρεστοι. Ἀμφικτύονες ἀμφικτύονας οὖν ἔλεγον τοὺς τὴν Δελφῶν περιοικίαν νενομέμους Ἑλληνας. Ἄφνω , τὸ ἐξαφανοῦς· ἀφανής· ἀφανῶς ἐπὶ ῥῆμα. συγκοπῇ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ς , ἄφνω. Ἄριστος , κυρίως ὁ ἐν πολέμῳ ἰσχυρός. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ παντὸς προήκοντος· ὅτι δὲ κυρίως ἐπὶ τοῦ πολέμου τάττεται, δηλοῖ τὸ παρώνυμον ἀριστεύς. Ἄδην , παρὰ τὸ ἦδω δηλοῦν τὸ κορεσθῆναι, ὡς τὸ τέρπομαι, ὅπερ τὸ αὐτὸ ἐδήλου. τεταρπόμεθα γόοιο. καὶ τὸ παθητικὸν ἦδομαι ἦδη. ἄδω, ἄδην. ἀπὸ τούτου καὶ ἄδης τέ μιν ἵκετο θυμόν. Ἀποθανεῖν . ἡ ἀπὸ ἀποχωρισμὸν δηλοῖ· ὁμοίως καὶ τὸ ἀπαγορεύειν οὕτω νόει. Ἀνέδην , παρὰ τὸ ἰῆ, οὗ ὁ μέλλων ἦσω. καὶ ἐπὶ ῥῆμα ἀνέδην γέγονεν· ἀθρόως. Ἀγνοῶ , γνοῶ Αἰολεῖς λέγουσι. Ἄχνημαι , ἄχω

ἐστὶ ῥῆμα, οὗ παθητικὸν ἄχομαι· καὶ παράγωγον ἀχόω· ὡς ἄνω ἀνέω· καὶ ὡς πλήθω πληθύω·
πληθύνω, οὕτως ἀχύνω καὶ ὑπερθέσει ἀχνύω. καὶ ἀχνύομαι, καὶ ἄχνυμαι. συγκοπῇ καὶ
ἀναδρομῇ. Ἄνασσα, οὐκ ἀπὸ τοῦ ἄναξ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἀνάσσω, ὡς ἐλίσσω ἔλισσα, νύσσω νύσσα.
[30]

alpha 26 τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ξ εἰς α παράγωγα ἐθνικά. ὡς Φοῖνιξ Φοίνισσα, Κίλιξ Κίλισσα. τὰ δὲ εἰς ξ μὴ
ὄντα ἐθνικά ὁμοίως λέγεται. καὶ ἐπὶ θηλυκῶν Αἰσχύλος· δέσποινα νύμφη. δυσχεΐμων ὁρῶν
ἄναξ· Εὐριπίδης· Ἑρμιόνη γὰρ οὐ σμικρὰ φύλαξ. Ἄκρατος, κερῶ, καὶ κατὰ συγκοπὴν κρῶ, οὗ ὁ
μέλλων κράσω· καὶ ὄνομα ῥηματικὸν κρατὸς, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄκρατος. Ἀλίαςτος,
παρὰ τὸ λιάζω τὸ ἐκκλίνω. ὁ μέλλων λιάσω· ὄνομα ῥηματικὸν λιαστὸς, ὃν οὐκ ἂν τις ἐκκλίνει,
καὶ τὸ λιάζειν. Ἀλινόμενον ἐπὶ γῆς. ὥστε ποτὲ μὲν τὸ ἐκκλίνειν, ποτὲ δὲ τὸ ἐκκλίνεσθαι.
Ἄδρος, παρὰ τὸ ἥδω. ἡδόμεθα γὰρ τοῖς μεγάλοις καὶ ἀροῖς. Ἄσθμα, ἄω τὸ πνέω, ἄσμα, καὶ
πλεονασμῷ τοῦ θ. Ἀριθμός, παρὰ τὸ ἀρῶ, τὸ ἀρμόζω. ἀρμογὴ γὰρ μονάδων ὁ ἀριθμός.
Ἀνήκεστος, παρὰ τὸ ἀκῶ, τὸ θεραπεύω, ἀκέσω ἀκεστός, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, ἡκεστός. καὶ
μετὰ τῆς α στερήσεως, ἥτις πολλάκις λαμβάνει τὸ ν, ἀνήκεστος, ὡς ἀναιδής καὶ ἀναίσχυντος.
Ἄδης, κατὰ στέρησιν τοῦ ἰδεῖν· ὁ ἐστὶν ἀφανής. Ἀπινύσσειν, πινώ ῥῆμα καὶ πνέω, καὶ πνόω.
ἀπὸ τοῦ πνύω, πνύμα, ἔνθεν καὶ πεπνυμένος. ἀπὸ τοῦ πνεύω καὶ πνεύσω. πνευστός καὶ
ἀνάπνευστος καὶ ἀνάπνευστις, καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, ἀνάπνευστις. ἀπὸ δὲ τοῦ πνύω γίνεται
πινύω, πινυτός, ὡς ἀφύω ἀφύσσω, πινύω πινύσσω. ἔνθεν ἤδη γὰρ με καὶ ἄλλοτε ἢ ἐπίνυσσεν
ἐφετμῇ. Ἄλις, τὸ ἐπὶ ῥῆμα, δηλοῦν τὸ δαψιλές καὶ πολὺ. [30]

alpha 27 παρὰ δὲ τὸ ἄλις ἄλιθα, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, ἥλιθα πολλὴν ἐκ παραλλήλου. Ἄγυρις, τὸ
ἄθροισμα καὶ ἡ ἐκκλησία. παρὰ δὲ τὸ ἀγορῶ, ἀφ' οὗ καὶ ἀγορητής, καὶ θηλυκὸν ὄνομα ἄγορις,
καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς υ κατ' Αἰολέας, ἄγυρις, καὶ πανήγυρις. Ἄζομαι, ἐστὶ χάζομαι, καὶ ἀποβολῇ
τοῦ χ, ἄζομαι· ὡς λείβω εἴβω, γαῖα αῖα. οἱ δὲ καὶ τιμῶντες ὑποχωροῦσιν. Ἄζω, τὸ ξηραίνω
κατὰ στέρησιν τοῦ ζῆν. τὸ γὰρ ζῶν καὶ ὑγρόν ἐστι. ἔνθεν καὶ διερὸς βροτὸς, ὁ ζῶν. καὶ ἀλίβας ὁ
νεκρὸς εἴρηται. Ἀσπασίως, σπῶ ἐστὶ τὸ ῥῆμα, οὗ παθητικὸν σπῶμαι, καὶ τοῦ σπῶ παράγωγον
σπάζω· ὡς βῶ βάζω· τούτῳ τῷ σπάζω ἢ ἀπίτασις ἐπῆλθε, καὶ ἐποίησεν ἀσπάζω καὶ ἀσπάζομαι.
τὸ ἀσπάζεσθαι γὰρ ἐστὶ, τὸ ἄγαν ἐπισπᾶσθαι. καὶ κυρίως τοῦτο ἐστὶ τὸ δεξιοῦσθαι ἐπισπώμενον
τὴν χεῖρα. ἔνθεν παρ' Ὀμήρῳ ἢ ῥα καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσεν Ἀντινόοιο, ἐπὶ τοῦ
ἀποστρεφομένου. παρὰ δὲ τὸν ἀσπάσω μέλλοντα, ἀσπάσιος ὄνομα ῥηματικόν· ὡς θαυμάσω
θαυμάσιος. Ἀντίον, παρὰ τὸ ἄντω βαρύτονον ῥῆμα. ἐστὶ δὲ καὶ ἀντῶ περισπώμενον. ἀφ' οὗ τὸ
ἀντίσω. καὶ ἀντίον ἐπὶ ῥῆμα καὶ ἀντίης. Ἀλκή, παρὰ τὸ ἄλκω καὶ ἄλξω μέλλων. ἀφ' οὗ
ἀλκτήρ· ὡς παρὰ τὸ ἔλκω ὀλκή, ὁ σταθμός· καὶ παρὰ τὸ ἄλκω (ὅθεν καὶ διπλασιασμός ἄλαλκα)
ἀλκὶ τὸ δέ· ἀλκὶ πεποιθώς. κατὰ μεταπλασμὸν, ὡς διχομήνῳ διχόμηνι. Ἀηδών, παρὰ τὸ αἰίδω,
καὶ τροπῇ τῆς εἰ διφθόγγου εἰς η, ἀηδών. [30]

alpha 28 Ἀποσκύδμαινε. σκύζω ἐστὶ ῥῆμα, οὗ ὄνομα ῥηματικὸν σκύδος ἢ λοιδορία. καὶ ὡς παρὰ τὸ ἄζω,
ἄζαίνω· Σώφρων· ἐγὼ δὲ σίτου μὲν οὐδὲν ἄζαίνομαι. καὶ παρὰ τὸ ἄζω ἄζαίνω, καὶ Ἰωνικῶς
παρ' Ὀμήρῳ καταζήνασκε δὲ δαίμων· οὕτω καὶ σκύζω, σκυζαίνω, καὶ τροπῇ τοῦ ζ εἰς δ, καὶ
ἐνθέσει τοῦ μ, καὶ ζ διὰ τὴν ἀσυνταξίαν τοῦ μ καὶ ζ, ἐγένετο σκυδμαίνω. ἐρίζω ἐριζαίνω, καὶ
τῷ αὐτῷ λόγῳ ἐριδμαίνω. Ἀμύμων, παρὰ τὸ μύω, μύσω μύμων ἀμύμων· ὁ μὴ τεταπεινωμένος,
μὴ δὲ ἀνακυκαμμυμένος· οἱ δὲ παρὰ τὸν μῶμον· ἄμωμος ἀμώμων, παρασύνθετον, καὶ τροπῇ
τοῦ ω εἰς υ, ἀμύμων· τροπῇ δὲ τοῦ ω εἰς υ. ὡς παρὰ Σαπφοῖ, χελώνη χελύνη. Ἄρπυια, παρὰ τὸ
ἄρπω, οὗ παράγωγον ἀρπάζω. οὕτως Ἡρωδιανός. Ἀθρόως, παροξυτόνως ἐπὶ τοῦ ἀθροίζειν·
ἄθροος δὲ οὐκ ἐπὶ τοῦ αἰφνηδίου κατὰ στέρησιν τοῦ θρο· Οὐ γὰρ πᾶν ἦεν ὁμὸς θρόος, οὐδ' ἴα
γῆρις. Ἀνεψιός, παρὰ τὸ ἀνῆφθαι· ὁ ἄνωθεν συνημμένος εἰς συγγένειαν. Αὐγῇ, παρὰ τὸ ἄγω
ῥῆμα, ἢ διαγόμεθα. σκότος παρὰ τὸ σχέθειν ἡμᾶς. Ἀμενηνός, μένος, ἄμενος, κατὰ πλεονασμὸν

τοῦ ν . Ἀκρέμων , κρέμω ῥῆμα· ἀφ’ οὗ ῥηματικὸν ὄνομα κρέμων, καὶ κρέμονες τὸ πληθυντικόν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α ἀκρέμων· πλεονάζει δὲ τὸ α ὡς στάχυς ἄσταχυς. οὕτως Ἡρωδιανός. Ἀγαθός , τινὲς παρὰ τὸ ἀγῶ τὸ θαυμάζω, οὗ παράγωγον εἰς μι ἄγῃμι· ὅθεν ἄγαμαι παθητικόν.
[25]

alpha 29 παρὰ δὲ τὸ ἀγῶ ἀγάζω γίνεται· ὡς σκεδῶ σκεδάζω· ἀφ’ οὗ ὄνομα ῥηματικὸν ἄγαστος· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ς καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ , ἀγαθός· ὡς ἐπὶ τοῦ κρεμῶ κρεμάσρω κρεμάθρα. οὕτως Ἡρωδιανός. ὁ δὲ Φιλόξενος φησὶ σύνθετον αὐτὸ παρὰ τὸ ἄγαν καὶ θεῖος, καὶ συνθέσει καὶ συγκοπῇ ἀγαθός· ὅθεν οὐ λέγεται ἀγαθότερος, ἵνα μὴ ὥσιν ὡς δύο ἐπιτάσεις, ἀπὸ τοῦ ἄγαν καὶ τῆς συγκριτικῆς παραγωγῶς. Ἀσπίς , παρὰ τὸ σπῶ, οὗ παράγωγον σπίζω· ἀφ’ οὗ ὄνομα ῥηματικὸν σπι ἥτοι μακρὸν, παρὰ τὸ ἀποσπᾶσθαι καὶ ἀποτείνεσθαι. τοῦ δὲ σπίζω ὁ μέλλων σπίσω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω μέγα σπῖς, καὶ μετὰ τοῦ α στερητικοῦ ἀσπίς· ἥτις τοῦ μακρὰν εἶναι ἀπήλλακται. καὶ γὰρ περιφερὴς τῷ σώματι ἐστίν. Ἀεικέλιος , παρὰ τὸ εἶκω, εἵκιος, ὄνομα ῥηματικὸν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἐλ εἰκέλιος, καὶ μετὰ τῆς α στερήσεως, ἀεικέλιος, ὁ ἀνόμοιος. Ἀπαλός , παρὰ τὸ τὴν ἀφήν ὁ εὐαφής, οἶον ὁ εἵκων τῇ ἀφῇ. κατὰ μετάθεσιν τοῦ φ εἰς π , ἀπαλός. Ἀελλής , παρὰ τὸ εἵλλω, ἢ ἀόλλω, τροπῇ τοῦ ς εἰς ο ἀολής, ἀελλής εἶναι· οὐ κάτωθεν δὲ τῷ σηματομένῳ τοῦ ἀελλῆς τὸ ἀολλῆς. καὶ γὰρ ἐνταῦθα ἡ ἄθροισις καὶ ἡ συστροφή. οὕτως Ἡρωδιανός. Ἀττική , παρὰ τὸ τὴν ἀκτὴν· παραθαλασσία γὰρ ἐστίν· ὡς Κρήτη, Κρητική. Ἄφαρ , παρὰ τὸ ἄπτω ῥῆμα· τὸ οὕτω ταχέως καὶ ἅμα τοῦ ἄψασθαι καὶ ἴεσθαι.
[25]

alpha 30 Ἀεῖδω , παρὰ τὸ εἶδῶ, ἀεῖδω· τοῦ α κατ’ ἐπίτασιν κειμένου. Ἀτρεύς , παρὰ τὸ τρέω τὸ φοβοῦμαι, ὡς τρέφω τροφός. ὁ μὴ φοβούμενος. Ἀγριώτης , ἀγρός, ἀγροίτης, πλεονασμῷ τοῦ ι , καὶ προσθέσει τοῦ ω , ἀγριώτης. Ἀγαυός . Ἡρωδιανὸς λέγει παρὰ τὸ γαίω τὸ γαυρίω ἀγαῖος εἶναι, καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ ἀγαυός, ὡς καίω καύσω, πλεονάζοντος τοῦ α ἐπιτατικοῦ. Ἀσκληπιός , ὁ τὰ ἄγαν σκληρὰ ἥπια ποιῶν, τοῦ α ἐπίτασιν σημαίνοντος. Ἀλίβας , ὁ νεκρός, παρὰ τὸ λιβάδα καὶ ὑγρότητα μὴ ἔχειν. ἔστι παρὰ Ἰππώνακτι καὶ ἐπὶ τοῦ ὄξους. Ἄμπελος , Ἡρωδιανὸς φησὶν ἐν Ἐπιμερισμοῖς ἀνάπηλος, παρὰ τὸ ἀναδοῦναι τὸν πηλὸν, τοῦτ’ ἔστι, τὸν οἶνον. πηλὸς δὲ ὁ οἶνος, παρὰ τὸ πάλλιν καὶ σείειν ἡμᾶς πίνοντας. οἱ δὲ παρὰ τὸ ἄνω πελάζειν, ἀνάπελός τις οὔσα. Ἀμύγδαλα , παρὰ τῷ κελύφει, τῷ ξυλῶδει καλύμματι τῷ μετὰ τὸ χλωρὸν τῷ ἔξω ἀμχὰς πολλὰς ἔχειν. Αὐτμή , ἄω καὶ ἄσω, ὄνομα ἀσμή, καὶ τροπῇ τοῦ ς εἰς τ , ἀτμή, πλεονασμῷ τοῦ υ , αὐτμή. Ἡρωδιανὸς ἐν Ἐπιμερισμοῖς. Ἀμβροσία , παρὰ τὸ μὴ βροτοῖς δεδόσθαι· Οὐ γὰρ σῖτον ἔδους, οὐ πίνους· αἴθοπα οἶνον, καθ’ Ὅμηρον. Ἀναλογία , ὅθεν τὸ ἀκόλουθον, καὶ κατὰ λόγον δύο στερήσεις ἔχει ἡ λέξις· αἵτινες ὁμοῦ οὔσαι κατὰθεσιν δηλοῦσιν, ὡς πηρὸς καὶ ἀνάπηρος ὁ πεπερωμένος.
[25]

alpha 31 ἔστιν οὖν ὁ λόγος, ἄλογος, ἀλογία, καὶ μετὰ τῆς α στερήσεως, καὶ ἄλλη στερήσις, ἀναλογία. τοιοῦτον δὲ ἐστὶ καὶ τὸ ἀνάπυστα, τὰ περιβόητα· ἐπλεόνασε δὲ τὸ ν ἐν τῇ λέξει τῇ ἀναλογίᾳ, ὡς ἐν τῷ ἀναίσχυντος, ἀναιδής. Ἀκρεφνές , οἶον ἀκεραιοφανές. Ἀγγεῖλαι , κυρίως τὸ δι’ ἀγγέλων κελεύειν καὶ λέγειν. Ἀμυδῖς , παρὰ τὸ ἅμα ἅμαδῖς. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς υ , Αἰολικῶς ἄμυδῖς. Ἀμφωρεὺς , τὸ δίωτον σταμνὴν τὸ ἀμφοτέρωθεν φερόμενον· Θεόκριτος ἀμφῶες, νεοτευχές. Ἄρμα , παρὰ τὸ αἶρω ῥῆμα.
[10]

alpha 32 Ἀλιθῆριος , ἀλίτω ἐστὶ ῥῆμα βαρύτονον καὶ περισπώμενον, ὡς αἶρω καὶ ἄρῶ, σίνω καὶ σινῶ· Ἦτ’ ἄνδρας μέγα σίνεται, ἡδ’ ὀνίνησι. Καὶ λούω, λοῶ· ἔνθεν τό, Ἄλλ’ ὅτε δή μιν ἐγὼν ἐλόην. ἀλιτῶ οὖν καὶ ἀλιτήσω, καὶ ὄνομα ῥηματικὸν ἀλιτήμων, ὡς φιλήσω φιλήμων, νοήσω νοήμων, καὶ ἀλιτήμων ἄλιος σκοπός. ὁ δ’ ἀλιτήμων. οὐ γάρ τι θεοῖς ἀλίτημος ἐστίν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀλίτω βαρυτόνου ἀλίτης· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλίτην. καὶ παρώνυμον ἀλιτήρ, ὡς ἀρότης ἀροτήρ. Καλλίμαχος· ἀρότας κύματος Ἀονίου. ἀλιτήρ σωτήρως σωτήριος. APXH TOY B.
[10]

beta 31 (τ)

Βίος , τὸ τόξον, παρὰ τὴν βίαν· διὰ τὸ βίας αὐτῷ δεῖν καὶ δυνάμεως εἰς τὴν ἔντασιν. Βοιωτία , ἀπὸ τοῦ Βοιωτοῦ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἄρνης τῆς Αἰόλου. ἐκλήθη δὲ οὕτως, ἐπειδὴ τεχθεὶς ἐξετέχθη ὑπὸ τῆς μητρὸς εἰς βουκόλιον, παρὰ τὰς βοῦς. εἴρηται Βοιωτὸς καὶ Βοιωτία. Βασαρίδες , αἱ Βάκχαι, παρὰ τὸ ἐν βάσαις διάγειν. ἢ παρὰ τὸ ὑπόδημα, τὸ λεγόμενον βασάρη. ἐν τῇ βάσει ἀρήρεται. Βίος , εἴρηται παρὰ τὴν βίαν καὶ τὴν ἀνάγκην· οἷον τὸ μετὰ μόχθου ζῆν. Βλεμεαίνων , κατὰ μετάθεσιν στοιχείων, οἷον βρέμων σφοδρὸς ὢν, βρέμω βρεμαίνω· καὶ μεταθέσει τοῦ ρ εἰς λ βλεμαίνω. ^[10]

beta 32 Βράσων , ὁ βραδὺς, ὡς ταχὺς θάσσω· δύναται δὲ, ὁ μὴ καθεστὼς ἀπὸ τοῦ βρασμοῦ. Βουκόλον , ἦτοι βουκόνον, παρὰ τὸ κονεῖν περὶ τὰς βοῦς, τροπῇ τοῦ κ εἰς λ , ὡς νίτρον λίτρον. Βότρυς , οἷον πότρυς, ὁ ποσὶ τρυόμενος καὶ πατούμενος. Βάναυσος , ὁ τὰς βάνους ἅπτων· ὁ τὰς καμίνους αὔων, ἀντὶ τοῦ καίων. Βητάρμων , ὁ ὀρχηστής, παρὰ τὸ βαίνειν μετὰ ἀρμονίας. Βραβευταί , κυρίως οἱ τὴν ῥάβδον ἀπὸ φοίνικος ἢ τινος ἄλλου διδόντες σύμβολον τῆς νίκης. ^[10]

beta 33 ῥαβδευταί τινὲς ὄντες· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κατ' ἀρχὴν β , ὡς παρ' Αἰολεῦσι τὸ ῥόδον βρόδον λέγεται. Βυσσοδομεῦειν , παρὰ τὸ δομεῦειν αὐτὰ καὶ κατασκευάζειν ἐν βάθει. Βία , πλεονασμῷ τοῦ β . ἴς γὰρ ἴνα καὶ βία· ἴς δὲ ἡ δύναμις παρὰ τὸ ὀρμᾶν. Βαλβίς , πλεονασμῷ τοῦ β , βηλὸς ὁ βαθμὸς, παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ βῆναι. βήσω, βηλὸς, βηλὶς, ὡς ψῆφος ψηφίς. τροπῇ τοῦ η εἰς α , καὶ πλεονασμῷ τοῦ β , βαλβίς. Βάσκανος , ὁ τοὺς φαέσι καίνων, οἷον φονεύων. ἀκχὸς, πλεονασμῷ τοῦ κ , βάζω βάξω βάχος καὶ βάκχος, ὡς παρὰ τὴν ἰαχὴν ἰαχος· καὶ ἰ. Βάκχος· οἱ γὰρ μεθυσθέντες πλέον τῇ φωνῇ χρῶνται· ὡς εἴρηται θαρσαλέα παραγρηρητῆρι φωνὰ γίνεται μερίζων. Βάπτω , βλάβω, βλάπτω, ἐπεισόδω τοῦ τ καὶ τροπῇ τοῦ β εἰς π , βλάπτω. Βλάξ , συγκοπὴ, καὶ μετάθεσις τοῦ μ εἰς β μαλακὸς καὶ παρώνυμον μάλαξ καὶ βλάξ. οὐ γὰρ ἐδύνατο τὸ μ προτάττεσθαι τοῦ λ . Βουβών , ἐπὶ τοῦ συμβαίνοντος οἰδήματος, παρὰ τὸ ἄγαν βαίνειν εἰς ὕψος· βῶ οὖν βῶν, καὶ ἐπιτατικοῦ μορίου τοῦ βοῦ βουβών, ὡς βούπαις, βουγάϊος, βούλιμος. Βροτός , παρὰ τὸ μείρω μορτὸς εἴρηται ὁ ἄνθρωπος. Καλλίμαχος· ἐδείμαμεν ἀστία μορτοί. μείρω δὲ τὸ μερίζω. ^[25]

beta 34 Ὅμηρος· καὶ ἥμισυ μείρεο τιμῆς. μορτὸς οὖν, ᾧ μεμέρισται ἡ εἰμαρμένη. καὶ ὑπερθέσει τοῦ ρ καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς β , βροτός· οὐ γὰρ ἐδύνατο τὸ μὴ προτάττεσθαι τοῦ ρ . κατὰ σύλληψιν. ὡς καὶ ἐν τῷ μεσημβρία· μεσημρία γὰρ ἐστίν. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τοῖς Ἐπιμερισμοῖς. ἢ παρὰ τὸν μόρον τὴν κακοπάθειαν· ἢ παρὰ τὸν βρότον τὸν φόνον. Βρέγμα , κυρίως ἐπὶ τῶν νηπίων, παρὰ τὸ ὑγρὸν εἶναι καὶ ἀπαλὸν τὸ μέρος. οὕτω Σωρανὸς ἐν ταῖς Ἐτυμολογίαις τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου. Βόστρυχοι , οἷον βότρυχοι· σχήματι βότρυος ἀποκεκράμενοι. Βολβός , ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἀπὸ τῆς βολβοῦ ἐμφερείας τῆς πρὸς τὸ ἔξω. Βλέφαρα , ὅτι τὸ βλέπειν ἐστὶ φάρη. ἢ παρὰ τὸ αἵρεσθαι αὐτὰ ἐν τῷ βλέπειν. Βραχίονες , οἷον βραχυκίονες· βραχυτέρας γὰρ τοῦ λοιποῦ μέρους τῶν χειρῶν τοῦ πήχεως. Βρεχμός , παρὰ τὸ βρέχω βρέξω βρεγμός· ὡς παρὰ τὸ ἔχω ἔξω ἐχμός καὶ συνεχμός. Βραδύς , παρὰ τὸ βάρος βαρύς. ὑπέρθεσις τοῦ ρ , καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ , βραδύς. Βάτραχος , παρὰ τὸ βοῆν τραχεῖαν ἔχειν. βοάτραχος, καὶ βάτραχος. Βινεῖν , ὅτι οἱ κομίζοντες τὴν ἡλικίαν ταύτης συνουσίας, ἀρχὰς ἔχουσι τοῦ βίου. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ βύειν δεδώκασιν τὴν λέξιν· καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι . Βορέας , ὁ ἄνεμος, παρὰ τὸ ἦχον τὸν γινόμενον κατὰ τὴν πνοὴν τὸ ὄνομα γέγονε. ^[25]

beta 35 Βροντή , παρὰ τὸ βρομῶ βρόμος· κυρίως δὲ ἐπὶ πυρός. ἔνθεν καὶ βρόμαιος. Βλαστός , κατὰ συγγένειαν τοῦ β πρὸ τοῦ μ· ἐν τῷ μεταλαμβάνεσθαι εἰς ἄλληλα πολλάκις· παρὰ τὸ βλώσκειν ἐν τῷ αὔξεσθαι, ὃ ἐστὶ μολίσκειν. Βρέφος , παρὰ τὸ φέρβω φέρβος· καὶ μεταθέσει τῶν δύο συμφώνων, βρέφος· τὸ δεόμενον φορβῆς. Βράγχος , παρὰ τὴν μίμησιν τῆς γινομένης αὐτῷ τραχύτητος ἐν τῇ φωνῇ· ἀφ' οὗ καὶ βρόγχος λέγεται, δι' οὗ ἀναφέρεται ἡ φωνή. Βῶλος , παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω· οἱ γὰρ βῶλοι τῶν καρπῶν τὰς ἀναδόσεις ποιοῦνται. Βλωθρή , ὡς παρὰ τὸ

λάμπω λαμπρὸς, καὶ παρὰ τὸ βλῶ, παράγωγον τὸ βλώθω· καὶ ὄνομα ῥηματικὸν βλωθρὸς, θηλυκὸν βλωθρή, ἡ ἀναδραμοῦσα καὶ ηὔξεμένη· ἀπὸ τοῦ μολεῖν εἰς ὕψος· ἡ παρὰ τὸ μὀλω βλωθρή. Βλωμός, παρὰ τὸ βρῶ τὸ ἐσθίω· καὶ μεταθέσει τοῦ ρ εἰς λ βλωμός. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ βάλλειν εἰς στόμα. Βλάπτω, βρῶ ἐστὶ ῥῆμα ὁμοίως δηλοῦν τὸ ἐσθίω· καὶ μεταθέσει τοῦ ρ εἰς λ, βλάπτω. Βρώμη, παρὰ τὸ βρώσω μέλλοντα. Βδέλλα, Ἀττικοὶ βλάττειν λέγουσι τὸ ἀμέλγειν. ἀπὸ δὲ τοῦ βδέλλω βδέλλα. ^[20]

beta 36 τοῖς ἀμέλγουσι ἔοικεν ἡ βδέλλα ἐν τῷ σπᾶν τοῦ αἵματος. Βάθι, ἐφ' ᾧ ἐστὶ βῆναι. Βρενθύεται, θρύπτεται· Βησαντίνος ἐν τῷ περὶ Χρηστομαθείας φησί, ὅτι Βρενθεῖον ἐστὶ μῦρον, καὶ οὕτω λέγει ἐν τοῖς ἰάμβοις τοὺς ἀλαζόνας καὶ τρυφεροὺς μύρῳ χρᾶσθαι ἀκολουθεῖν· ἀπὸ τοῦ δηλαδὴ τοὺς θρυπτομένους ἐπὶ παντί. Βέλτερος, οὐκ ἀπὸ τοῦ βάλλω, ἀλλ' ἴσως ἀπὸ τοῦ βέλλω· ὅθεν βέλος καὶ βολή, ὡς τρέπω τροπή, ὄνομα ῥηματικόν· ἐτέρῳ τύπῳ τῶν εἰς ὦν, βελτίων, καὶ ὑπερθετικὸν βέλτιστος. Βόθυνος, βάθυνός τις ὦν. Βρόχος, ὁ περιτιθέμενος τῷ αὐχένι, παρὰ τὸν βρόχον εἴρηται, ὃν καὶ φάραγγα καλοῦσι. καὶ ἡ μὲν συνήθεια βρόγχον καλεῖ· οἱ δὲ Ἀττικοὶ βράγχον· ἔνθεν τὸ βράγχος τὸ πάθος. Βαμβαίνω, παρὰ τὸ βαίνω· οἱ γὰρ κατάσχετοι ὑπὸ φόβου οὐχ οἷόν τε εἶναι ἐδραῖοι ταῖς βάσεσιν ἀμφοτέραις ὡς ὑπὸ Ὀμήρου παραδέδοται· ἀλλὰ μετοκλάζει, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει. ἀπὸ μεταφορᾶς οὖν τῶν ποδῶν εἴρηται ἐπὶ τῶν ἐδραΐαν τὴν φωνὴν ἔχειν μὴ δυναμένων. βαίνω βαβαίνω καὶ βαμβαίνω. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ Ἀναδιπλασιασμοῦ. Βάζειν, βοῶ πρωτότυπον· συγκοπῇ βῶ, παράγωγον βάζω, ὡς φῶ φάζω. ^[20]

beta 37 καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, φράζω. τὸ δὲ βάζω ὁ μέλλων βάζω, καὶ ὄνομα βάξις. Βάβαξ, ὁ λαός. Ἀρχίλοχος κατ' οἶκον ἐστρωφᾶτο δυσμενὴς βάβαξ. ἐκ τοῦ βάζω βάζω, βᾶξ ὄνομα, διπλασιασμῷ βάβαξ. Βᾶθρον, παρὰ τὸ βῶ βῆμι καὶ βίβημι. ἔνθεν τὸ ἥϊε μακρὰ βιβάς. βάθρον τι γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ δι' εὐφωνίαν βάθρον. Βλώσκω, μολῶ ἐστίν, ἀφ' οὗ μολίσκω, καὶ μεταθέσει τοῦ μ εἰς β, καὶ συγκοπῇ, βλώσκω. Βρῶμα, ἀπὸ τοῦ βρῶ, ὁ μέλλων βρώσω. βρῶμα, βροτὸς καὶ ἄβροτος, ἡ βρώσις. Βορά, παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω, οὗ μέλλων βώσω, ἀφ' οὗ βορὸς καὶ βορά, καὶ βοτήρ. Βολβός, ἐπὶ τοῦ ἐσθιομένου, ἀπὸ τοῦ βίᾳ ἀναβάλλεσθαι. Βρόγχος, παρὰ τὸ βρέχω βρόγχος, πλεονασμῷ τοῦ γ. ^[15]

beta 38 δίϋγρος γὰρ ὁ τόπος. Βουλή, βέλω, βολή, πλεονασμῷ τοῦ υ, βουλή. ἐπιβουλή γὰρ ψυχῆς ἐστὶ. Βάζω, ἐκ μεταθέσεως τοῦ φ εἰς β, ὡς Φενίκη Βερενίκη, κυφὸν κυβὸν, ὅθεν ἀποβολῇ τοῦ κ ὑβὸν ἄροτρον. φῶ οὖν ἐστὶ λέγω. οὗ παράγωγον φάζω. ὁ μέλλων φάσκω δύναται. δύναται δὲ καὶ παρὰ τὴν βοήν εἶναι βάζω, βοή βοάζω, καὶ συγκοπῇ βάζω. Βάδεα, πλεονασμῷ τοῦ β. ἄδεα γὰρ ἐστὶ κυρίως ἐπὶ τῶν ἐγκοιτίων. Βαῦνοι, οἱ κάμιννοι, παρὰ τὸ αὔω αὔνος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β βαῦνοι. Βυθός, παρὰ τὸ βάθος, ἢ παρὰ τὸ βύζω, βυτὸς καὶ βυθός. ΑΡΧΗ ΤΟΥ Γ. ^[15]

gamma 37 (t) Γέφυρα, οἷον γῆ ἐφ' ὑγρῷ κειμένη, οἷον γήφερά τις οὔσα. Γνόφος, κενὸς φάους ἀήρ. κατὰ μετὰθεσιν τοῦ κ εἰς π, κενοφαὸς τις ὦν· τινὲς δὲ οὕτω· νέφος, νόφος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γνόφος. Γνύξ, γόνυξ ἐστίν· ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ γόνου· ἔνθεν ἰγνία, ἡ τὸ γόνου συνέχουσα. Γλωχίν, ἡ γωνία, παρὰ τὸ γλύψαι, τὸ κοιλάναι. ^[5]

gamma 38 Γνωστis, ὁ ἀδελφός· παρὰ τὸ μάλλον τῶν ἄλλων γινώσκεσθαι· ἡ ἅμα τινὶ γεγεννημένος. Γυμνάσια, οἱ τόποι ὅπου ἐγυμνάζοντο· ἐπὶ γυμνοὶ ἡγωνίζοντο· ὥστε ἐπὶ τῶν ἀλητῶν. Γουνὸς ἀλωῆς, ὁ ὑψηλὸς τόπος, ἀπὸ τῶν ἐν σώματι γονάτων· ἃ ἐξέχει καὶ ἐστὶ γόνατα· οἷον κόνατα, ἀπὸ τοῦ κονεῖν καὶ ἐνεργεῖν. ^[5]

gamma 39 ὅθεν καὶ διάκονος. τινὲς δὲ, ὁ τραχύτατος τόπος, ἀπὸ τῶν γονάτων· ὁμοίως τῶν ἐν τῷ σώματι τραχέων τόπων καὶ ὁστωδῶν. ἐν δὲ τοῖς ὀρεινοῖς καὶ πετρώδεσι τόποις εἰς τὸ πλέον αὖξεται. ἡ ὁ γόνιμος τόπος· παρὰ τὸ γόνον καὶ γουνὸς, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ υ. γόνος μὲν βαρυτόνως, τὸ

γεγεννημένον, ὀξυτόνως δὲ, τὸ γεννητικόν, ἢ ὁ γεννητικὸς τόπος εἴρηται. Γαμβρός, γάμος γαμηρός, συγκοπῇ καὶ προσθέσει τοῦ β, γαμβρός. Γαστήρ, ὅτι γαστρίζει ἡμᾶς ἐπιχορηγοῦσα τὴν τροφήν. Γλουτοί, οὕτω λέγονται διὰ ὑγρότητα καὶ τρυφερότητα· οἷον γλοιοὶ τινὲς ὄντες. καὶ γὰρ οὗτοι μετὰ λειότητος ἔνυγροι εἰσὶ. Γόνυ, ὅτι κατὰ τὸ αὐτὸ γναμπτόμενον τὸ σκέλος ὥσπερ γωνίαν ἀποτελεῖ. Γάλα, τὸ καλὸν εἰς ἀνατροφήν, οἷον κάλα. καὶ μεταθέσει τοῦ κ εἰς γ, γάλα. Γυνή, γονή τις ἐστίν, παρὰ τὴν γονήν· διὰ τὸ δεκτικὸν εἶναι τοῦ γόνου, τουτέστι τοῦ σπέρματος. ὁ δὲ Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ Ἀναδιπλασιασμοῦ φησὶν, ὅτι γῶ ἐστὶ ῥῆμα δηλοῦν τὸ δέχομαι, καὶ λαμβάνω. ὅθεν καὶ γωρυτὸς τὸ δεχόμενον τὸ ρυ. —γω. Γωγυῖα γυνή, δεκτικὴ τοῦ σπέρματος. Γυῖα, κυρίως ἐστὶν ἐπὶ τῶν ποδῶν. παρὰ τὸ ἐπὶ τῆς γύης ἰέναι, τουτέστι τῆς γῆς. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν χειρῶν. Γλήνη, ἡ τῶν ὀφθαλμῶν κόρα. παρὰ τὸ δι' αὐτῶν τὸν νοῦν γαληνιᾶσθαι τῇ ποικιλίᾳ τῶν ὁρατῶν. ^[25]

gamma 40 ἢ ἀπὸ τοῦ γλαύσειν, ὃ ἐστὶ λάμπειν. Γλαυκός, παρὰ τὸ γλαύσειν. Γνάθος, παρὰ τὴν γνάψιν καὶ κλάσιν. χαλινοὶ δὲ ὅτι δι' αὐτῶν τὸ χαίνειν γίνεται. Γένυς, οἷον κέρυς τις οὔσα, ὅτι κένος τὸ κατ' αὐτὸν μέρος ὀστέων. οἱ δὲ, ὅτι γεννᾷ ὀδόντας καὶ τρίχας. Γένειον, τὸ μέσον καὶ ἐξέχον τῆς κάτω γένυος. ἀπὸ τοῦ δι' αὐτοῦ τὰ γένη διαστέλλεσθαι τῶν ἀρρένων καὶ τῶν θηλυκῶν, καὶ ἀτελῶν καὶ τελείων ἡλικιῶν. οὕτω Σωρανός. Γεγωνεῖν, τὸ θέμα γνωῶ· μεταθέσει τοῦ ν γονῶ, διπλασιασμὸς γεγωνός. οἱ γὰρ Ἴωνες ὡς ἀπὸ προπερισπωμένου προφέρονται, γεγωνηκότες λέγοντες, καὶ γεγωνέω. Γράστις, παρὰ τὸ γράω ῥῆμα, τὸ ἐσθίω· ὁ μέλλων γράσω· γράσις, καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, γράστις. Γλίχεσθαι, παρὰ τὸ λῖαν ἔχεσθαι. Γρίπος. παρὰ τὸ ἀγρεῖν, ὃ ἐστὶ παρακολουθεῖν τῇ ἄγρᾳ οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ Ὄρθογραφίᾳ· γρίπος ἀλιευτικόν τι δύκτιον, οἷον ἄγριπον. ἀγρεῖν δὲ, τὸ λαμβάνειν. Γεῖτων, παρὰ τὴν γῆν γεῖτων, καὶ γεῖτων, ὁ ἐν τοῖς αὐτοῖς τόποις. Γάδαιρα, οἷον τῆς γῆς δειρά. Γαιήοχος, παρὰ τὸ γεννᾶν. Γῆρας, παρὰ τὸ εἰς γῆν ἐρρεῖν. διὰ τὸ ἐγγυὲς εἶναι θανάτου. ἢ διὰ τὸ εἰς γῆν ὁρᾶν. Γαλήνη, ἡ καθισταμένη θάλασσα παρὰ τὸ γάλα. ^[25]

gamma 41 οἱ δὲ παρὰ τὸ γελαῖν· γελάνη τὸ πρᾶον καὶ ἡδὺ ἔχουσα. Γέρανος, γήρευνός τις ἐστί· ἀπὸ τοῦ τὰ τῆς γῆς ἐρευνᾶν σπέρματα. Γαῦρος, παρὰ τὸ γαίω τὸ γαυριῶ, ἢ παρὰ τὸ ἀπὸ γῆς αἰρεσθαι. Γρυπός, γρυβόνες παρὰ τοῖς Αἰολεῦσι τὸ ἐπικαμπές, ἥτοι ῥυβόν. καὶ τροπῇ τοῦ β εἰς π, ῥύπος, πλεονασμῷ τοῦ γ γρυπός. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τοῖς Ἑλέγχοις. Γαγγαλίζεσθαι, παρὰ τὸ γελῶ γελίζω, τροπῇ τοῦ ε εἰς α, γαλίζω. διπλασιασμῷ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γαγγαλίζω, τὸ εἰς γέλωτα ἄγειν. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ Ἀναδιπλασιασμοῦ. Γαμψός, κάμψω καμψός, καὶ ἔκαμψε, καὶ ἔгнаψε. ἔгнаψες γὰρ ἅπαντας, Ὀμηρος. καὶ γαμψόνυχες ἀπὸ τοῦ καμψόνυχες. Γαλαθηνός, παρὰ τὸν θήσω μέλλοντα, δηλοῦντα τὸ θρέψαι, ὡς τὸ, ἐπηετανὸν γάλα θῆσθαι· τὸ ἐσθίειν καὶ τὸ τρέφεσθαι· καὶ θοίνη ἡ τροφή· ἐστὶν οὖν θήσω θηνός, ὡς δῆσω δεινός, κλείω κλεινός. καὶ σύνθετον γαλαθηνός. Γέρας, ἡ τιμὴ, παρὰ τὸ γῆρας τὸ τίμιον, τροπῇ τοῦ η εἰς ε. Γομφίος, τροπῇ τοῦ α εἰς ο. γαμφίος γὰρ ἦν, καὶ παρὰ τὸ γνάπτεσθαι· κατὰ συγγένειαν τοῦ γ πρὸς τοῦ κ. ἐκ τοῦ κάμπτω. γαμφίος οὖν ἀπὸ τῶν καμβίων σιαγόνων μετήνκεται. Γαμφολή, παρὰ τὸ κνάμπτω καὶ γνάμπτω, καὶ γαμφὴ ὄνομα ῥηματικόν, καὶ ἕτερον ἀπ' αὐτοῦ παράγωγον γαμφηλή. ^[25]

gamma 42 Γάνος, παρὰ τὸ γανῶσαι τὸ λαμπρῶναι. Γωρητός, παρὰ τὸ γῶ τὸ λαμβάνω, ὅπερ εἴρηται ἀπὸ τῆς γῆς τῆς τὰ πάντα λαμβανούσης καὶ χωρούσης. γωρητός οὖν ὁ λαμβάνων καὶ δεχόμενος τὸ ῥυτὸν, τουτέστι τὸ τόξον. Γαστήρ, ἡ εἰς κύτος γεννηθεῖσα καὶ εἰς τὸ λαμβάνειν τι. Ἔντο, ἔλετο ἐστὶ, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἔλτο, καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς ν ἔντο· ὡς τὸ ἤλθεν· καὶ ποιοῦσιν οἱ Δωριεῖς ἦνθεν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γέντο. Γωνία, παρὰ τὸ γόνυ, ὅπερ ἐπικάμπτεται, ἡ κεκλαμένη, πεποιήται φύσει κτητικῷ. Γινώσκω, νοῶ, νοῖσκω, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ω, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, νώσκω, καὶ κατὰ Ἑπειρώτας γινώσκω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, καὶ διπλασιασμῷ, γινώσκω.

Γνώμη , νοῶ νοήσω νοήμη, καὶ συναλοιφῇ ἦτοι κράσει νώμη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ , γνώμη. Γάμος , δάμος ἐστὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς δ , ὁ δαμαστικός καὶ ὑποτακτικός τῶν θηλειῶν. ὅθεν καὶ τὰς παρθένους ἀδαμάστους λέγουσιν. οἱ δὲ παρὰ τὸ γεννᾶν. Γέρρα , δέρρα ἐστὶ, τροπῇ τοῦ δ εἰς γ , εἴτε τὰ σκηνώματα, ἐν οἷς τὰ ὦνια ἐπιπράσκετο, εἴτε τὰ δερμάτινα αἰδοῖα. Γλαφόν , παρὰ τὸ γλάφω τὸ κοιλαίνω καὶ διορύττω, ἐπὶ τοῦ κοίλου. ^[25]

gamma 43 ἐπὶ δὲ τοῦ ἡδέος, τὸ διορύττειν καὶ κινεῖν τὴν ἀκοὴν εἰς ἡδονήν. καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ ἄλλων. Γραῦς , ρεύσω ἐστὶ μέλλων ἀπὸ τοῦ ρέω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ , γρεύω, καὶ γραῦς τὸ διερρύκκος γύναιον, τροπῇ τοῦ ε εἰς α . Γύαλον , κυρίως τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς, παρὰ τὸ γύω, ἀφ' οὗ γύον καὶ γύιον. τὸ δὲ γύω, παράγωγον τοῦ γῶ, δηλοῦντος τὸ λαμβάνω. ἀφ' οὗ γῆ, ἢ πάντα λαμβάνουσα. γύον οὖν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ αλ , γύλαον. Γαυλός , γῶ γάζω γαλός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ , γαυλός. ^[10]

gamma 44 Γαγγεῖον γάλακτος δεκτικόν. καὶ οὐ πάντως δεῖ παρὰ τὸ γάλα αὐτὸ λαβεῖν. σημαίνει δὲ καὶ εἶδος πλοίου. Γάγγαμος , δίκτυον ἐστίν· ὡς γάζω, γάσω, γάμος, γάγγαμος καὶ γάγγαμον, τοῦ γ διπλασιασμῷ. ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν τὰ ἀγρευόμενα. Γρώνη , γώνη γρώνη· ἡ δεχομένη πέτρα σχοινία. Γυρῖνοι , οἱ βάτραχοι παρὰ τὸ γυρὸν, τὸ περιφερές. Γνόφος , παρὰ τὸ δονεῖν τὰ νέφη. ΑΡΧΗ ΤΟΥ Δ. ^[5]

delta 43 (τ) Δαφοινός . μέλας. φοινὴν γὰρ τὸ μέλαν. Δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινός. τὸ δα ἐπιτατικόν. Δῶρον . δῶρ ἢ παλαιστή· παρὰ τὸ δωρεῖσθαι ἡμᾶς τῇ χειρί· ἀφ' ἧς μετρεῖται ἡ παλαιστή. Δέπας . δέχος τι ἐστὶ, δι' οὗ δεχόμεθα τὴν πόσιν. Δνοφερόν . τὸ μέλαν. ἀπὸ τοῦ γνόφου καὶ δνόφου. γνόφος δὲ ὁ κενὸς φάους ἀήρ. κατὰ δὲ μετὰθεσιν τοῦ δ εἰς γ , γνόφος. Δαιμόνιος . ὁ ἐπιστημονικός, παρὰ τὸ δαῖναι. Δοῦπος . ὁ δέος ἐμποιῶν ψόφου, ἢ ὁ δέους ἔχων ὅπα. Δειλός . ὁ δεδιώς τὰς μυίας· ἢ παρὰ τὸν δαῖσω μέλλοντα. οὕτως Ἀριστόνικος. δέος δεσαρός· μεταθέσει τοῦ ρ εἰς λ , δεαλός· δειλὸς κράσει, ὡς ταχέας ταχεῖς. Δινατή· περιφερής, εἰκυῖα ἀδίνω, ὃ ἐστὶ τὸρνῶ δῖνος δὲ ὁ τὸρνός, παρὰ τὸ δονεῖσθαι καὶ κολοῦσθαι. ^[10]

delta 44 Δίφρος . δυόφορός τις ὢν. Δεύτατος . ὁ ἔσχατος, ἀπὸ τοῦ δεύεσθαι, καὶ ἐνδεῖν. Δίσκος . παρὰ τὸ δикеῖν καὶ ρίπτειν, καὶ περιττεύει τὸ ς . Δέμνια . ἐν οἷς δεδμήμεθα, καὶ κοιμώμεθα· οἷον δεδέμεθα διὰ τὸ μηδὲν πράττειν, καὶ τὴν νύκτα δημίτειραν φησὶν Ὅμηρος· εἰ μὴ Νυξ δημίτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν. Δαρδάπτουσι . ἀντὶ τοῦ λάβρως ἐσθίουσιν· παρὰ τὸ ζά μόριον, τροπῇ τοῦ ζ εἰς δ , δαδάπτουσι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ , δαρδάπτουσι. Δόρυ . δρύον ἂν εἴη· παρὰ τὴν δρυῖν, οἷον δρύϊνον. Δεῖπνον . τὸ παρ' ἡμῖν ἄριστον. δεῖ πονεῖν. ἄριστον δὲ ἔλεγον τὸ πρῶτον βρῶμα. ^[15]

delta 45 Ὅμηρος· ἐντύνοντο ἄριστον ἅμ' ἡοῖ κεαμένῳ πῦρ. Δαλός . παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω. δαιλός καὶ δαλός. ὁ μέλλων καύσω ὡς παρὰ τὸ αὔω, αὔσω, αὐλός, τὸ φωνητικὸν ὄργανον. Διάκτορος . παρὰ τὸ ἄγω ἄξ ἄκτωρ. Δέλεαρ . παρὰ τὸ δόλον, δόλεαρ ἐστίν· ἢ παρὰ τὸ ἐλεῖν κατὰ πλεονασμὸν τοῦ δ δέλεαρ· ἔλεαρ, δέλεαρ. Δημός . παρὰ τὸ καίεσθαι. δαιμός καὶ δαμός, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η δημός, τὸ εὐχερῶς καιόμενον. Δακτύλιος , ὁ φορούμενος. ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν δάκτυλον ἵεναι ἐπὶ τῆς χειρὸς, οἷον δάκτυλός τις· ἐστὶν ἀπὸ τοῦ δι' αὐτοῦ δράττεσθαι τινός. δακτύλιος ἐπὶ τῆς ἔδρας. ἢ διὰ τὸ δακτυλίῳ ἐφικτός εἶναι. ἢ ἀπὸ τῆς στρογγυλότητος τοῦ σημαντήρος, τουτέστι τῆς σφραγίδος. Δελφύς , ἡ γαστήρ. ὡς δὲ τινές, ἢ μήτρα. ὅτι ἀδελφοποιὸς ἐστὶ. Διαίνει . κυρίως τὸ ὑπὸ ὑετοῦ Διὸς βρέχεσθαι. Δέρματα . κατὰ μετὰθεσιν τοῦ τ εἰς δ , ὡς περὶ τέρμα τοῦ σώματος. ἔξωθεν γὰρ ἐπιβέβληται παντὶ τῷ συνεσθηκότι σώματι. δέρχεσθαι γὰρ δηλοῖ, οἷον τὸ βλεπόμενον διέρχεσθαι. Δάκρυον . δάκνον τι ἐστὶ. ἀπὸ τοῦ δάκνεσθαι δι' αὐτῶν τὰ ὄμματα. ἢ ὅτι τὰ πολλὰ ἀπὸ τῆς δηκτικῆς λύπης γίνονται. Δάκτυλοι . ^[25]

delta 46

οἶον δράκτυλοι, ἀπὸ τοῦ δρᾶσαι· ἡ δέκτιλοι τινὲς εἰσὶν, δεκτικοὶ, ὄντες τῶν διδομένων· ἡ δείκτυλοι, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν γίνεσθαι τὴν δεῖξιν. Δεξιά . ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι δι' αὐτῆς τὰ διδόμενα· ἡ ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς τὰς πλείας διεξιέναι πράξεις. Δραθεῖν . τὸ κοιμᾶσθαι. δρήθω, β ἀόριστον ἔδραθον, ἀπὸ τοῦ ἔδαρθον. ἐστὶ δὲ κατ' ἐντίθεσιν. δρῶ γὰρ τὸ ἐνεργῶ, οὗ παράγωγον δρήθω. οἱ γὰρ κοιμώμενοι οὐδὲν ἐνεργοῦσι. Διφᾶν . παρὰ τὸ ἀφᾶν, τὸ ψηλαφᾶν, οὗ συγκοπῇ διφᾶν. Δεινός . ὁ δέους ποιητικός. δέος δεεινός, καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ε εἰς α δαιινός, καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ γίνεται αἰνός. Δεῖλη . παρὰ τὸ τὴν ἔλην τοῦ ἡλίου. δεέλη ἐστὶ, καὶ δεῖλη. Δίκτυον . παρὰ τὸ βαλεῖν, ὃ ἐστὶ δίκειν. Δημήτηρ . τροπῇ τοῦ γ εἰς δ· οἶον γημήτηρ τις οὔσα· ἡ παρὰ τὸ δηῶ γῆν καὶ τέμνειν ἐν τῇ ἀρόσει. Διώνη . ἡ Ἀφροδίτη, ἡ ἀπὸ τοῦ διὰ πάντων ἰέναι. Δελφίνιος , ὁ Ἀπόλλων. ὅτι Κασταλίῳ τῷ κριτῇ εἰς ἀποικίαν στελλομένῳ, ὁ Ἀπόλλων ὁμοιωθεὶς δελφίνι προηγῆσατο τῆς νεῶς ἕως τοῦ Κρισίου κόλπου, καὶ ἐκεῖ κατοικήσας ὁ Καστάλιος, οὗ ὁ υἱὸς Δέλφις ἐπεκράτησε τῶν τόπων, καὶ ἀπ' αὐτοῦ Δελφούς ἐκάλεσε τοὺς ἐνοικοῦντας, καὶ Δελφίνιου Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἐνιδρύσατο. [25]

delta 47 τινὲς δὲ φασιν, ὅτι ὁ δελφὶν εἰς τὴν ναῦν ἦλθε, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ἐπήδησεν εἰς θάλασσαν. Δεύειν . κυρίως τὸ ὑπὸ Διὸς βρέχεσθαι· ἔνθεν ὁ διερὸς ὑγρός. Δικαιοσύνη . παρὰ τὸ διχάζειν τὸ ἄδικον τοῦ δικαίου. διχαιοσύνη τις οὔσα. οὕτως Ἡρακλείδης. Δρόσος . κατὰ παράληψιν τοῦ ι , ἡ ἀπὸ Διὸς σοουμένη, δίοςός τις οὔσα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ, καὶ συγκοπῇ τοῦ ι , δρόσος. Δυάς . παρὰ τὸ συνδεδέσθαι ἄλλω ἀριθμῷ, τῷ ἐνί· τὸ γὰρ ἀπολελυμένον ἐστὶ, παρὰ τὸ ἔσιν καὶ ἄφεσιν. Δυάζειν , διστάζειν· παρὰ τὸ ἐν δύο στάσεσιν εἶναι· ἡ παρὰ τὸ δεδέσθαι τὴν ψυχὴν, καὶ μὴ ἐς ἕτερον δύνασθαι τρέπεσθαι τὴν γνώμην. Δεσπότης , δεοποιητὴς τις ὢν, δέος ἐμποιῶν. Δραπέτης . ὁ ἀποβλέπων εἰς τοὺς δεσπότας, παρὰ τὸ ῥῶ τὸ βλέπω. οὕτως Ἀπολλώνιος ἐν τῷ περὶ Ἐπιρρήμάτων. Δέρτερον . τὸ δέρμα, παρὰ τὸ δέρω, καὶ δέρεσθαι. Δίκη . δίζω ῥῆμα, παρὰ τὸ δίζεσθαι. Διερός , παρὰ τὸ διαίνω διαρός· καὶ Ἰωνικῶς, μεταθέσει τοῦ α εἰς ε , διερός. [20]

delta 48 Διαμπερές , παρὰ τῷ περάσαντι δι' ὅλου. Ὡς . ἀγαθή. ἀπὸ τοῦ δώσω μέλλοντος, ἀποβολῇ τοῦ ω , δώς. οὕτω Φιλόξενος. Δᾶς , ἡ λαμπάς, παρὰ τὸ daίω, ὁ μέλλων daίω, ἀποβολῇ τοῦ ω daίς. οὕτω καὶ δορκὰς ἀπὸ τοῦ δέρκω δορκάς· λάμπω λαμπάς· νίφω νιφάς. Διάκονος . παρὰ τὸ κονεῖν, τὸ ἐνεργεῖν καὶ ἐπείγεσθαι. Δύσκολος . ὁ δυσχερῶς τινὶ κολλώμενος καὶ συναπτόμενος· ὥσπερ ἐκ τοῦ ἐναντίου κόλαξ, ὁ συνάπτεσθαι σπουδάζων καὶ κολλᾶσθαι. Δήνεια . παρὰ τὸ daίω τὸ μανθάνω, ὁ μέλλων τὸ daίω, καὶ daίμων ὁ πάντα εἰδώς· ὅπερ ἀποβολῇ τοῦ δ παρ' Ὀμήρῳ αἶμονα θήρης. daίω οὖν καὶ daίνεα καὶ δήνεα. δεῖν. συναλοιφή τοῦ δέον δεῖν, ὡς πλέον πλεῖν. Δοίδυξ . ὁ καὶ ἀλετρίβανος. ῥῆμα ἐστὶ δαδύσσω· daίω γὰρ τὸ μερίζω καὶ κόπτω, ὅθεν καὶ δαιτρός ὁ μάγειρος· οὗ ὁ μέλλων δαδύξω, καὶ ῥηματικὸν ὄνομα κατ' ἀποβολὴν τοῦ ω , δάδυξ, τροπῇ τοῦ α εἰς ο , δόδυξ, καὶ δι' εὐφωνίαν προσῆλθε τὸ ι , δοίδυξ, ὁ ταρακτικὸς ὢν. [20]

delta 49 Δύστηνος . παρὰ τὸ στένειν, τροπῇ τοῦ ε εἰς η . Δάπτειν . τὸ μεθ' ὁρμῆς ἐσθίειν. ἡ παρὰ τὸ da ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ διπλασιασμῷ τοῦ ρ , δαρδάπτειν, τὸ σφόδρα ἄπτεσθαι τοῦ ἐσθιομένου. Δοῦλος . ὁ κακοπαθῶν ἐν τῷ δουλεύειν. Δαιταλεύς . daίς δαιτὸς δαιτεύς. καὶ μέλανος μελανεύς· λέοντος λεοντεύς. καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ , δαιτεὺς δαιταλεύς. καὶ Δαιταλεῖς, δρᾶμα Ἀριστοφάνους. Ἐπειδὴ ἐν ἱερῷ Ἡρακλέους δειπνοῦντες καὶ ἀναστάντες, χοροὶ ἐγένοντο. Δαπάνη . παρὰ τὸ δάπτω. ἔγκειται τὸ da ἐπιτατικόν. Δάκνω . παρὰ τὸ καίνω, ἐν συγκοπῇ κνῶ, καὶ ἐν συνθέσει δάκνω· τὸ σφόδρα καίνω. δύναται καὶ παρὰ τὸ κνῶ. Δέχνυμαι. δέχω ἐστὶ ῥῆμα, οὗ παθητικὸν δέχομαι. καὶ τοῦ δέχω παράγωγον δεχῶ, καὶ κατὰ Δωριέας δεχνύω. ὡς πλήθω πληθύνω· οὕτω δέχω δεχύνω· καὶ μεταθέσει τοῦ ν , δέχνω· ἀφ' οὗ δέχνυμι καὶ δέχνυμαι. Δέσποινα . παρὰ τὸ δεσπόζω δεσπόζαινα, καὶ συγκοπῇ τοῦ ζα , δέσποινα. οὕτως Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός. Διαρρήδην . ἀπὸ τοῦ ῥῶ δηλοῦντος τὸ λέγω. οὗ ὁ μέλλων ῥήσω. ἔνθεν ῥῆσις, καὶ

ρήτωρ, καὶ ἐπὶ ῥήμα ῥήδην, ἀπὸ τοῦ ῥήσω, καὶ σύνθετον διαῤῥήδην. Δῖος . τὸ ἐπίθετον κτητικῶ τύπῳ, ἀπὸ τῆς Διὸς γενικῆς δῖος ἐστὶ, καὶ συναλοιφῇ διος. διὸ καὶ μακρὸν τὸ ι . οὕτως Ἡρωδιανός. Διάκτορος . [25]

delta 50

διάτορος τις ὦν. Δόξα . ῥῆμα ἐστὶ περισπώμενον καὶ βαρύτονον, δοκῶ καὶ δόκω. ἔνθεν τὸ ἐκ δόκω βαρυτόνου ὁ μέλλων δόξω, ῥηματικὸν δόξα· ὡς ἄγω, ἄξω ἄξα καὶ ἄμαξα. Δεῖος . παρὰ τὸ δεῖω δέος, νείφω νέφος, λέγεται γὰρ καὶ δεῖδω δῖω. ἔνθα β' ἀόριστος. περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν. Δόμος . δέμω δόμος, τρέμω τρόμος. Δεσμός . δέω δέσω, δέμος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς , δεσμός. Δήμος . ὁ συνδεδημένος ὄχλος. δέω δέσω δέμος καὶ δήμος. τοιγαροῦν ἐπὶ τοῦ διεσκεδασμένου φησὶν, λῦτο δ' ἄγών. ὡς μένω μένις καὶ μῆνις, ἡ ἐμμένουσα ὀργή. Δήρις . παρὰ τὸ δαίω τὸ κόπτω καὶ σφάζω, πλεονασμῷ τοῦ ρ . καὶ δήριος ὁ πολέμιος. παρὰ τὸ δαίω. ὃς οὐ ... φήσαιτο τοῦ δαΐειν καὶ κόπτειν. καὶ δαΐς ἡ μάχη βαρυτόνως. μεταθέσει τοῦ α εἰς η , δῆϊς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ , δῆρις. Δαύω , τὸ κοιμῶμαι. ἐκ τοῦ ἄδω ἐστὶ, καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ δ , δεύω, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α , δαύω· ἵνα μὴ τὸ δεύω τούτου ἐπὶ τὸ χρήζω συμπέσῃ. Δῖος , ὁ ἔνδοξος. ἀπὸ τοῦ Ζεὺς Διὸς, δῖος ἐγένετο, καὶ κράσει τῶν δύο ιι εἰς ι μακρὸν, ὡς τὸ ὄφιι καὶ ὄφι, διος γέγονε. διὸ καὶ προπερισπᾶται. ὡς τὸ Χῖος ἀνὴρ, ὁ ἀπὸ τῆς Χίου. ἡ Χίος γὰρ ἡ νῆσος, βραχὺ ἔχει τὸ χι . καὶ ἐξ αὐτῆς γέγονεν ἀνὴρ Χίιος· ὡς ἀπὸ τῆς Ῥόδου Ῥόδιος· καὶ κράσει τῶν δύο ιι εἰς ι μακρὸν γέγονε Χῖος ἀνὴρ, τουτέστι ὁ Χιώτης. διὸ καὶ προπερισπᾶται τὸ Χῖος ἀνὴρ. ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ε. [25]

epsilon 51

Ἐέλω . παρὰ τὸ ἐλεῖν πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλκειν. Ἐγγυαλίζαι . κυρίως τὸ εἰς κοῖλον τῆς χειρὸς δοῦναι· ἐγγύαλον γὰρ τὸ κοῖλον· ὃ ἐστὶ ἐγχειρίσαι. γυῖα γὰρ οἱ πόδες καὶ αἱ χεῖρες. κυρίως ἐπὶ τῶν χειρῶν, παρὰ τὸ γῶ ῥῆμα, τὸ δηλοῦν τὸ χωρῶ, ἢ δέχομαι καὶ λαμβάνω. ὅθεν καὶ γορυτὸς, ὁ δεχόμενος τὸ ῥυτὸν, τουτέστι τὸ τόξον. Ἐπασσώτερος . παρὰ τὸ ἄσσον. Εὐνή . παρὰ τὸ εὖ νενῆσθαι, ὃ ἐστὶ σεσωρεῦσθαι ταῖς στρωμααῖς. Ἐπὶ ῥόθος . ὁ ἐπὶ ῥῶννύων καὶ ἐπικελεύων. Ἐπίσρατα . ἀπὸ τοῦ ἐπισοεῖσθαι ἢ ἔπεσθαι καὶ ἐν τῇ γῇ ὀρμᾶν. Ἐμμαπέως . κατὰ μετάθεσιν καὶ πλεονασμὸν τοῦ μ , ἀμπεῖως ἅμα τῷ λόγῳ. Ἐρεπόμενοι . κυρίως ἀπὸ τῶν ἀλόγων. ἀπὸ τοῦ ἐκ τῆς ἔρας, ὃ ἐστὶ τῆς γῆς, ἀναλαμβάνειν τὴν τροφήν. Ἐνιαυτός . παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ διεληφέναι πάντας τοὺς καρπούς, καὶ τὰς τροπὰς. Ἐρεχθεύς , ὁ καὶ Ἐριχθόνιος. ἀπὸ τοῦ ἐσπάρθαι εἰς τὴν ἔραν. ἀπὸ τῆς ὀρέξεως τοῦ Ἡφαίστου. Ἐτησιν . οἶον ἔθισιν ἀντὶ τοῦ ἐθᾶσιν. Ἐρμῶνες . οἱ κλινόποδες, παρὰ τὸ ἐνειρῆναι αὐτοῖς τὰ ἐνήματα. [20]

epsilon 52

ἢ παρὰ τὸ ἐγγεγλύφθαι ἀρμὰς τινὰς αὐτοῖς. ὕπνου γὰρ δοτὴρ ὁ Ἑρμῆς. ἢ παρὰ τὸ ἔρμα, καὶ στηρίγμα εἶναι. τοῖς γὰρ ποσὶ στηρίζεται ἡ κλίνη. Εἴρεος . παρὰ τὸ ἔρρειν καὶ φθείρεσθαι· πλεονασμῷ τοῦ ρ καὶ τοῦ ε . ἐρρώς, ἐρρὸς, ἔρερος καὶ εἴρεος. εἴρεον εἰσάγουσι. Ὁμηρος οὕτως. Ἐξεισία . ἡ πρεσβεία. παρὰ τὸ ἴημι, ὃ ἐστὶ τὸ πέμπω. Ἐρημνή . συγκοπῇ τοῦ ε ἐρεβεννή. ἢ παρὰ τὸ ἔρεβος. Εὐλαί . σκώληκες, παρὰ τὴν εἴλησιν. Ἐνεροι . παρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν. Ἐδρύφθη , ἐξέσθη. ἀπὸ τῆς λεπιζομένης δρυός. Εὐλήρα . κατὰ κοινωνίαν τοῦ υ πρὸς τὸ ι , οἶον εἴληρα· ἀπὸ τῆς εἰλήσεως τῆς περὶ τὰ ζῶα. Ἐνδινά . τὰ ἔντερα. Ὁμηρος φησὶ ψαύει δ' ἐνδίνων. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἐτυμολογεῖ ἐνὶ τινὰ ὄντα τὰ ἐντὸς τῶν ἰνῶν, ἢ ἀπλῶς τῶν μελῶν. καὶ παρὰ τὸ ἐντὸς εἶναι τῶν ὄπλων. οὕτως εὖρον ἐν Ὑπομνήματι τῆς Ἰλιάδος. Ἐντεα , τὰ ὄπλα. παρὰ τὸ ἐντὸς περιλαμβάνειν τὸ σῶμα. οἶον σκεπαστήριά τινα ὄντα. Ἐως . ἐτυμολογεῖται Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἡὼς διὰ τοῦ ε . διὰ τοῦ ἔως ταύτης ἡμᾶς κατακεκρῖσθαι. [20]

epsilon 53

ἢ διὰ τὸ ἴεσθαι ἡμᾶς ἐν ταύτῃ. Ἐπηγκενίδες . αἱ πλατεῖαι σανίδες ἐπιτενεῖς οὔσαι. ἐστὶ δὲ παρὰ ἐνέγκω ῥῆμα καὶ ἐνείσκω ἀλλὰ μ' ὑπὴνεγκαν ταχέες πόδες· παρὰ τὸ ἐνέγκω ποδηνεκές. ἐνέγκω οὖν ἐνεκῆς καὶ ἐπενεκῆς καὶ ἐπηνεκῆς, τροπῇ τοῦ ε εἰς η . τὸ παρατεταμένον, καὶ διεληλυθὸς, καὶ μακρόζυλον. ὑπερθέσει καὶ μεταθέσει τοῦ ν , ἐπηγκενίς, ἡ μακρὰ σανίς. Εὖρος , ὁ ἄνεμος. παρὰ τὸ εὐρὺ καὶ σφοδρὸν τῆς πνοῆς. Ἐπωγαί , οἱ συγκεκλεισμοί. ἀπὸ τοῦ ἐπῶξαι, ὃ ἐστὶ συγκελεῖσαι· καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπῶχато, ἀντὶ τοῦ κεκλεισμέναι ἦσαν. Εὐχή . ἡ τοῦ εὖ ἔχειν

αἵτησις. Ἐπισκύσαι, τὸ χαλεπῆναι· ἀπὸ τοῦ τὸ ἐπισκύνιον καθελκύσαι τοὺς χαλεπαίνοντας. Ἐρίηρες. παρὰ τὸ ἄγαν ἀρηρέναι. τὸ γὰρ ἐρι ἐπίτασιν σημαίνει. Εἶδατα. παρὰ τὸ ἔδω τὸ ἐσθίω, ἔδαρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἶδαρ. Ἐθειραι, αἱ ἐπιμελείας ἀξιούμεναι τρίχες. ἔθειν γὰρ τὸ ἐξ ἔθους τι ποιεῖν. ὁ δὲ Σωρανὸς φησὶν ἔθειραν παρὰ τὸ ἐξ ἔθους ρεῖν καὶ ἐκπίπτειν ἐπὶ τῶν φαλακρουμένων. Ἐλεόν, ἡ μαγειρική τράπεζα. παρὰ τὸ ἐξ ἐλαίνων ξύλων πλέκεσθαι, οἶονεὶ ἐλαόν. Ἐπισχερῶ, τὸ ἐγγὺς, παρὰ τὸ σχέσιν ἔχειν παρὰ ἄλληλα. τινὲς δὲ φασι, κατὰ μετάθεσιν τοῦ δ εἰς ρ, οἶον, ἐπίσχε δύο. Εὐράξ, οἶον πλευράξ, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ πλ. [25]

epsilon 54 οὕτως Ἡρακλείδης ἐν τῷ περὶ δυσκλίτων ῥημάτων. ἀπὸ δὲ τούτου δύναται τὸ πλάτος εὖρος, οἶον πλάτος καὶ εὖρος. ὥς γὰρ πρὸς τὸ ὀρθὸν μήκος τὸ πλάτος. Ἐπαλξίς, ὁ προμαχών. ἐπάλεξις οἶον τίς οὔσα. Ἐρικεῖν. ἀπὸ τῆς ἐρίκης, ὃ ἐστὶν εὐσχιδὲς ξύλον. ἐρεγμός καὶ ἐρεχμός, ὁ διασχιζόμενος κύαμος. οὕτως εὖρον ἐν Ὑπομνήματι, καὶ ἐρέκτας τοὺς ἐπὶ τοῦτο ἐργάτας Ἀλεξανδρεῖς. Εἴλαρ. φύλαγμα, φράγμα. παρὰ τὸ εἰλεῖν καὶ συνέχειν. Ἐδανόν, ἡδύ. παρὰ τὸ ἡδω καὶ ἡδομαι. Ἐανόν. παρὰ τὸ ἔσσασθαι. Ἐφετμή. ἀπὸ τοῦ ἐφήμι, ἐφεσμή, καὶ κατὰ ἐναλλαγὴν τοῦ ς εἰς τ, ἐφετμή. Ἐέρσαι. αἱ δρόσοι. παρὰ τὸ ἔρσαι, ὃ ἐστὶ ποτίσαι. ποτίζει γὰρ τὰ φυτὰ ἡ δρόσος. Ἐρμῆς. ὅτι μέγιστον ἐστὶ ἔρμα τῶν περὶ τὸν βίον. Ἐγνηής. παρὰ τὸ ἡδομαι, καὶ ἡῖσαι. ἢ παρὰ τὸ ἡδὺς νηής, ὥς βροθὺς ἐμβριθής. Ἐρυμνή. παρὰ τὸ ἔρυμα. οἶον ἐρύματος τάξιν περιέχουσα. Εὐκηλος. πλεονασμῷ τοῦ υ ἔκηλος. παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ. ὁ δὲ ὑποχωρῶν ἡσυχάζει. Ἐλεγχος. πλεονασμῷ τοῦ γ ἔλεγχος ἐστίν, ἐπεὶ ἐλήν ἔχειν. ἐλή δὲ ἡ τοῦ ἡλίου λαμπεδών. λαμπρύνεται δὲ τὸ ζητούμενον καὶ φανεροῦται ἀντὶ τούτου. Ἐρκος. [25]

epsilon 55 κατὰ ἀποβολὴν τοῦ υ ἔρυκος, καὶ ἔλκος. Ἐνίπτω. πλεονασμῷ τοῦ τ. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ι, ἐνίπτω. πολλάκις δὲ ἐπέισοδος συμφώνου τρόπον ποιεῖ· τέκω, τίκτω ἔπω, ἴσπω, ἐνίσπω· βλάβω βλάπτω ἐπεισόδω τοῦ τ, καὶ τροπῇ τοῦ β εἰς π. Ἐξετάζω. παρὰ τὸ ἐτεδὸν τὸ ἀληθὲς ἐτάζω ἐστίν. ὥς ἵππος ἱππάζω μάταιον ματαιάζω ἐτεάζω οὖν, τὴν ἀλήθειαν ἀνακρίνω, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, ἐτάζω καὶ ἐξετάζω. Ἐμπεράμος. παρὰ τὴν πείραν ἐμπεύραμος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, ἐμπεράμος. Εἵμαρμένη. παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, μέμαρμαι καὶ μεμαρμένη, ἡ εἵμαρμένη, ἀποβολῇ τοῦ μ, καὶ προσθέσει τοῦ ι, εἵμαρμένη, ἡ μεμερισμένη ἐκάστω. ἀποβολῇ δὲ καὶ προσθέσει, ὥς λέλειφα εἴληφα. Ἀττικὸν γὰρ τοῦτο. Εἰσημερνή. κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ρ, ρειαμένη. ἐστὶ παρὰ τὴν ῥεῦσιν τῶν ὑδάτων, ἢ παρὰ τὴν ἔσιν τῶν ὑδάτων καὶ βοτανῶν αὐτομάτως ἢ ἐξ ἧς ἴενται. ἢ ἰαίνομαι, εἰ ἀνενήτις οὔσα. οὕτως ἐν Ὑπομνήματι εὖρον. Ἐπίρρησις, ὁ ψόγος, καὶ ἡ κατηγορία. ἔνθεν λοιπὸν καὶ ἐπίρρητος. Ἀρχίλοχος ἐν Ἐλεγείοις Αἰσιμῆδη δηλοῦμεν ἐπίρρησι μελεδαίνων. οὐδεὶς ἂν μάλα πολλὸν ἡμερόεντα πάθοι. [20]

epsilon 56 ἐπίρρητος οὖν, παρὰ τὴν ῥῆσιν, ἐφ' ᾧ ἂν τις πολλὰ λέγοι ψέγων. Ἐντερα. ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν ρεῖν τὴν τροφήν καὶ τὸ αὐτῆς περίττωμα· ἢ ἀπὸ τοῦ εἰλοῦσθαι· οἶον ἔντελα τὰ ἐντὸς εἰλούμενα. οὕτως Σωρανός. Ἐμβρυον. ἀπὸ τοῦ ἔνδον βρύειν καὶ αὔξεσθαι. ἢ ἔνδον ἔχειν τὴν βοράν. ἢ ἔνδον εἶναι βροτοῦ. ὥς ἐνδόβρυον. οὕτω Σωρανός. Ἐπίπλους. οἶον ἐπιπλεῖν καὶ ἐπὶ πυλῆς εἶναι. οὕτω Σωρανός. Ἐπιγονατίς. διὰ τὸ ἐπὶ γόνατα κεῖσθαι. Ἐπιγουνίς, ὁ πρὸς τῷ γόνατι μῦς. ὥς δὲ ἄλλοι, ἡ δι' εὐεξίαν ἐπιτραφεῖσα σὰρξ τῷ γόνατι. Ὅμηρος· οἶον ὁ γέρον ἐπὶ γουνίδα φαίνει. Ἐαρ. ἐπὶ τοῦ αἵματος. διὰ τὸ ἐν τῷ ἀέρι πλεονάζειν τὸ αἷμα. καὶ αὐτὸ τὸ ἔαρ. παρὰ τὸ πλεονάζειν ἐν τῇ ἔσει τῶν φυτῶν καὶ βοτανῶν. τινὲς δὲ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ υ· εὖαρ γὰρ τὸ εὖ ἦκον ἀέρος. ἢ γὰρ τοῦ περιέχοντος ἔτους ἐστὶν ἡδίστη κρᾶσις· ὅτε μήτε χειμῶν, μήτε ἄγαν θέρος. Εἶδος. εἶδος καὶ μορφή αἰσθητῶς τὸ εἰδόμενον καὶ μεμορφωμένον, ἀοράτου τῆς ἀρχῆς ὑπαρχούσης, τουτέστι τῆς ὕλης ἀπλάστου καὶ ἀμόρφου οὐσης· ἢ ὅτι εἶδος τοῦ γενικοῦ σώματός ἐστι βλεπόμενον. Ἐγκέφαλος. [20]

epsilon 57 παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι τῇ κεφαλῇ. Ἐδνον. παρὰ τὸ ἦσω ἡδανὸν ἐστὶ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ α ἡδνὸν καὶ ἔδνον. ἡδονται γὰρ τούτοις αἱ γαμούμεναι. ἢ παρὰ τὸ ἔζω. ἔδω ἔδομαι, ἐδονὸν καὶ ἔδνον, παρὰ

τὸ αἴτιον εἶναι τοῦ παρέζεσθαι, καὶ παραμένειν τὴν νύμφην τῷ νυμφίῳ. Ἐκεῖθεν .συγκοπῇ τοῦ ἐκείνοθεν. οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς θεν τῇ εἰ παραλήγεται διφθόγγῳ. Ἐτήτυμον . ἔτεδὸν ἔτυμον, καὶ πλεονασμῷ τῆς τη συλλαβῆς, ἐτήτυμον. Ἐρινύες . ἀρανύες τινὲς εἰσὶν, αἱ τὰς ἀράς ἀνύουσαι. Ἐρωδιός . σεσημείωται κατὰ τὸν τόνον. οὐδὲν γὰρ διὰ τοῦ διος ὀξύνεται. ἐτυμολογοῦσι δὲ αὐτὸν, οἱ μὲν παρὰ τὸ ἔλους ἴδιον εἶναι ἐλωδιός, καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς ρ , ἐρωδιός· οἱ δὲ, παρὰ τὸ ῥοίζον ῥοίδιος καὶ ῥοδιός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε , ἐρωδιός. οὕτως Ἡρωδιανός ἐν τῷ περὶ Παθῶν. Ἐκπλαγον . μετάθεσις, ἐκπλαγὸν ἐστὶ παρὰ τὸ ἐκπλήσσω. ὅθεν τό, ἡνίοχον δ' ἐκπλαγέν. τροπὴ δὲ ἐπὶ τούτου ἐστὶ τὸ α εἰς η . παρὰ γὰρ τὸ πλήσσω, ἐπὶ μὲν ψυχικοῦ πάθους διὰ τοῦ α , ἐπὶ δὲ σωματικοῦ, διὰ τοῦ η · οἶον, ἐπλήγην, τὸ λαβεῖν τραῦμα· ἐπλάγην δ' ἐπὶ ψυχῇ. Ἐχθρός . παρὰ τὸ ἔχθος ἐχθρὸς, καὶ συγκοπῇ ἐχθρός, ὡς κῦδος κυδρός. οἱ δὲ διὰ τοῦ κ γράφοντες φασὶν εἶναι ἐχθρός· ὁ ἔξω τεθορηκώς, εἴγε σύμβασις ἢ φιλία. οὕτω φησὶν Ἡρωδιανός ἐν τῇ Ὀρθογραφίᾳ. διὰ δὲ τοῦ χ γράφει. Εὕνις . ὁ ἐστερημένος τινός, παρὰ τὴν ἐνὸς γενικὴν. ὁ γὰρ παρώνυμος χαρακτήρ ἀπὸ γενικῆς γίνεται. οὕτω παρὰ τὴν ἐνὸς γενικὴν ἔνις, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ , εὔνις. οὕτως εὔρον ἐν τῷ περὶ Παθῶν. Ἐλαφρός . [30]

epsilon 58 παρὰ τὸ κουφότατον ζῶον τὴν ἔλαφον· ἐλαφρὸς καὶ συγκοπῇ ἐλαφρός. Εἴρων . ἐξ οὗ εἰρωνεία. παρὰ τὸ ἐρεῖν τὸ λέγειν. εἴρων δὲ ὁ διὰ λόγων παραλογιζόμενος. Εἰλικρινής . παρὰ τὸ ἐν ἔλῃ κεκριμένον. ἔλη δὲ ἡ λαμπηδὼν τοῦ ἡλίου. Ἐλεγος , ὁ θρήνος. διὰ τὸ δι' αὐτοῦ τοῦ θρήνου εὖ λέγειν τοὺς κατοικουμένους. εὐρετὴ δὲ τοῦ ἐλεγείου. οἱ μὲν τὸν Ἀρχίλοχον, οἱ δὲ Μίμνερμον, οἱ δὲ Καλλῖνον παλαιότερον. ὅθεν πεντάμετρον τῷ ἡρωϊκῷ συνῆπτον· οὐχ ὁμοδραμοῦντα τῇ τοῦ προτέρου δυνάμει· ἀλλ' οἶον συνεκπνέοντα, καὶ συσβεννύμενον ταῖς τοῦ τελευτήσαντος τύχαις. οἱ δὲ ὕστερον πρὸς ἅπαντας διαφόρως. οὕτω Δίδυμος ἐν τῷ περὶ Ποιητῶν. Ἐπιστάτης . ὁ ἐφιστάμενος τινὶ, καὶ ὁ ἐπαίτης· παρὰ τὸ ἐφίστασθαι· πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ διδάσκοντος τὶ ἀπλῶς. Εὐώνυμος , ἡ χεὶρ κατὰ ἀντίφασιν, ὥς ἀριστερὰ παρὰ τὸ ἄριστον. Εὐδία , συγκοπῇ. εὐωδία γὰρ ἐστί. Εὐφρόνη . ἡ νύξ, καθ' ἣν εὖ φρονοῦμεν, τῆς διανοίας σχολαζούσης. Ἐσπέρα . παρὰ τὸ ἐς πέρας εἶναι τὴν ἔω. ἡ ἀπὸ τοῦ ἔσω ἡμᾶς περᾶν. Ἐλπίς . ἐλκίς τις ἐστίν. ἀπὸ τοῦ παρέλκειν ἡμᾶς τῷ χρόνῳ. ἡ ἀπὸ τοῦ ἐλλείπειν τι τῷ ἐλπίζοντι, ἐλλιπὲς τις ἐστί, καὶ συγκοπῇ ἐλπίς. Ἐρπυλος . ἀπὸ τοῦ ἔρπειν ἐν τῷ αὖξεσθαι. Εὐνοῦχος . παρὰ τὸ τὴν εὐνὴν ἔχειν καὶ ἐπιμελεῖσθαι· ἔχειν γὰρ τὸ φυλάττειν. Ὅμηρος ὥς μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον. ὁ δὲ εὐνοῦχος παρὰ τὸ εὖ τοῦ νοῦ ἔχειν, ἐστερημένου τοῦ μίσγεσθαι, ἅπερ ἀρχαῖοι ἀνόητα ἐκάλουν. Ἀριστοφάνης, ὕπνου τ' ἀπέχεσθαι καὶ ἀνοήτων. Εἶρα . [30]

epsilon 59 ἡ ἐκκλησία. ἀπὸ τοῦ εἴρω τὸ λέγω. Ἐωλον . τὸ ὄψον. παρὰ τὸ ἔω, δηλοῦν τὸ κορέσω. ἐπεὶ χ' ἐῷμεν πολέμοιο. ὅταν γὰρ διακορεῖς γενώμεθα, εἰς τὴν ἐπιούσαν τὰ μέρη λιπόντες λέγομεν ἔωλα. Ἐξέτρω . παρὰ τὸ τρῶ, τὸ δηλοῦν τὸ κόπτω. ἔνθεν τὸ τρῶσαι, τὸ σιδήρῳ τέμνειν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ βλάπτω. τὸ δὲ παράγωγον αὐτοῦ τρῶω· Ὅμηρος οἶνός σε τρώει μελιδῆς. παρὰ δὲ τὸ τρῶ παράγωγον τρῶμι, καὶ παρωχημένος ἔτρων ἔτρως ἔτρω, καὶ ἐξέτρω· οἶον ἐβλάβη καὶ ἐξεκόπη ἡ κύησις. Ἐρέτης . ἐλῶ ἐλέσω, καὶ παράγωγον. τροπῇ τοῦ λ εἰς ρ , ἐρέσω, καὶ ἐρέτης. Ἐρωτῶ . παρὰ τὴν ἔρωτος γενικὴν. ἐπειδὴ οἱ ἐρωτῶντες οὐ εὖχονται τυχεῖν τοῖς ἐρῶσιν εὐοίκασιν. οὕτω Φιλόξενος. Εὐθημοσύνη . παρὰ τὸν θήσω μέλλοντα. θῆμος παράγωγον καὶ θημόσυνος καὶ εὐθημοσύνη· ὡς ἵππος ἵπποσύνη, καὶ δίκαιος δικαιοσύνη. θήσω θῆμος θημοσύνη. Φιλόξενος. Ἐρωή . ἡ ὁρμή. ὁρῶ ἐστὶ ῥῆμα, καὶ ῥώω. ὅθεν τὸ ἐρῥώσαντο. καὶ τὸ τούτου ῥηματικὸν ὄνομα ῥώη, ὡς ζῶ ζωή. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε , ἐρωή. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων. Ἐπίσσωτρον . παρὰ τὸ σῶ τὸ ὁρμῶ, οὐ μέλλων σώσω. ὄνομα ῥηματικὸν σῶτρον. καὶ σύνθετον, ἐπίσσωτρον. Ἐτερόγναθος ἵππος, ὁ σκληρόστομος. εἴρηται δὲ ὡς μὴ ἰδίαις ταῖς γνάθοις χρώμενος. Ἐτεδόν , τὸ ἀληθές. εἰμὶ, ὁ μέλλων ἔσω ἔσομαι· ὡς θήσω θετὸς, οὕτω ἔσω ἐτὸς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε , ἐτεός. τὸ γὰρ ἀληθές ὑπάρχον, ἐστὶ καὶ πεπηγός.

Ἐπιτάξ . παρὰ Καλλιμάχῳ . τὸ ἐπὶ ῥήμα , παρὰ τὸ ἐπιτάξω , ἀποβολῇ τοῦ ω , ὡς παρὰ τὸ μίγω μίξ ἐπιμίξ . Ἔναρα . ^[30]

epsilon 60 κυρίως ἐν οἷς ἀρήρεται τὸ σῶμα καὶ ἐνήρμοσται ὡς ἐπὶ θώρακος , καὶ κυνέας , καὶ κνημίδος . καὶ ἐναρίζειν , τὸ τὰ ἐναρηρότα τοῖς σώμασιν ἀφαιρεῖσθαι . Ἐνδιος . ἡ μεσημβρία καὶ ὁ μεσημβρινός . ὁμοίως παρὰ τὸ ἰδίω τὸ ἰδρῶ Ὅμηρος , ἴδιον , ὡς ἐνόησα . ἐνίδιος καὶ ἔνδιος . ἔνδιος δ' ὁ γέρων . ἢ παρὰ τὸ ἐνδεῖν καὶ ἐλαττοῦσθαι τὰ ἡμέτερα . Ἐσμὸς , ἐπὶ τοῦ πλήθους τῶν μελισσῶν . παρὰ τὴν ἔσιν ὁμοῦ ποιεῖν , καὶ μὴ διεστάναι ἀπ' ἀλλήλων . ὅθεν Ὅμηρος . Ἐϋς . παρὰ τὸ ἔω τὸ ὑπάρχω , ὡς καὶ παρὰ τὸ ἦδω ἡδύς , βρίθω βριθὺς , οὕτω παρὰ τὸ ἔω ἔϋς . Ἐϋρρείος . ῥεύς ῥεεὺς καὶ εὐρεύς ἐϋρρέεος , καὶ κράσει τῶν δύο εε εἰς εἰ δίφθογγον εὐρρέεος . δύναται καὶ παρὰ τὸ ῥεῦσω μέλλοντα , ῥεὺς , ἀποβολῇ τοῦ ω , ἐρρέυς . Ἔπος . παρὰ τὸ ἔπω , οὗ σύνθετον ἐνέπω . ἔπω δὲ ἔπος , ὡς τεύχω τεῦχος . Εὐτράπελος . παρὰ τὸ τρέπω ῥήμα , οὗ β' ἀόριστος ἔτραπον . ὄνομα τράπελος , σύνθετον εὐτράπελος . Ἐσθής . παρὰ τὸν ἔσω μέλλοντα . ἀμφιέσω . ὄνομα ῥηματικὸν ... παρώνυμον ἐσθής , καὶ μεταθέσει τοῦ τ εἰς θ , ἐσθής , ὡς παρὰ τὸ ἀργὸς ἀργής ἄργητι κεραυνῶ . Ἐδωδή . ἔδη , διπλασιασμῶ ἔδηδῃ , καὶ ἔδωδῃ κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς ω . Ἐγκονεῖν , σπενδεῖν . ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κόνιν ἐγειρόντων . Ἐδη . τὰ ἰδρυμένην καὶ αἰδῖον τὴν ἐν αὐτῷ μονὴν ἔχοντα . Ἐνέδραι . παρὰ τὸ ἔζω ῥήμα , ὄνομα ἔδρα καὶ ἐνέδρα . Ἐδῶλια . ἔζω ἢ ἔδω , τροπὴ τοῦ ζ εἰς δ ἔδω ἐδοῦμαι , καὶ καθεδοῦμαι , παρ' Ἀττικοῖς . Ἐριον , καὶ εἶρος . ἰοδνεφές ὡς ἔχουσα , τὸ μέλαν . παρὰ τὸ ἶον , ὡς φησὶ , καὶ τὸ ἶον μέλαν ἐστὶ , καὶ ἅ γραπτὰ ὑάκινθος . ^[30]

epsilon 61 ἔριον καὶ ἔρρος παρὰ τὸ ἔρρω τὸ μοχθῶ περὶ ὃ τάλαιπωροῦσιν αἱ ἐργαζόμεναι . Ἐρετμός . ἐρέσσω ἐρετμός , καὶ τροπὴ τοῦ γ εἰς τ , ἐρετμός . Ἐπητής . παρὰ τὸ ἔπω , οὗ σύνθετον ἐνέπω . ἐπλεόνασε δὲ τὸ η . ἔδει γὰρ ἰσοσυλλαβῆσαι τῷ ῥήματι ἔπω ἔπης . δηλοῖ δὲ οὐ μόνον τὸν τοῦ λέγειν , ἀλλὰ καὶ τὸν τοῦ ποιεῖν ἐν δυνάμει ὄντα . Ἐρπετόν . παρὰ τὸ ἔρω ῥήμα , ἢ παρὰ τὸ ἐμπίπτειν τῇ ἔρᾳ . Ἐσσήν , ὁ βασιλεύς . Καλλιμάχος . οὗ σε θεῶν βασιλίῃ ἐσσήνα πάλιοι θέσαν . παρὰ τὸ ἔσσαν ἐστίν , ὁ ἡττονας τοὺς ἐφ' ἑαυτὸν ἔχων , καὶ συστολῇ τοῦ η , εἰς ε , ἐσσήν . Ἐκπαγλος . ἐκπληγὸς ἐστὶ , παρὰ τὸ ἐκπλήσσω , ὡς παρὰ τὸ πῆσσω πηγὸς καὶ ναυπηγός . τὸ δὲ η εἰς α μεταβέβληται , καὶ ἅμα τῇ μεταβολῇ μετατίθεται καὶ τὸ λ , ἐκπληγὸς ἔκπαγλος . Ἐκδικος . ὁ ἀδικος , ὁ ἔζω τοῦ δικαίου . Ἐγγυτέρω . παρὰ τὸ ἐν γῇ τυγχάνειν , ὡς πρὸς τῷ ἐν ἀέρι καὶ θαλάττῃ , ἅπερ οὐκ ἐφικτὰ ἡμῖν ἐστίν , ἀλλὰ κεχώρισται . Ἐρινεός . παρὰ τὸ ἐριστικὸν εἶναι τὸ δένδρον πέτραις , καὶ ὕδασιν . οὕτως Ἡρωδιανὸς καὶ Εὐδαίμων . Ἐπεικὴ . παρὰ τὸ εἴκειν καὶ μὴ ἀντιτείνειν . Εἰρήνη . παρὰ τὸ ἀλέγειν , καὶ εἴρειν ἐν αὐτῇ ἐξεῖναι . εἴπερ ἄρης ὁ πόλεμος κατὰ στέρησιν τῆς ῥήσεως . Εἰλείσθη . ἀπὸ τοῦ ἐλεύθειν εἰς φῶς δι' αὐτῆς τὰ τικτόμενα . Εἵκελος . παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὁμοιῶ ἄφ' οὗ καὶ εἰκὼν , ὡς παρὰ τὸ ἄγω ἀγκών . Ἐδανόν . ^[30]

epsilon 62 παρὰ τὸ ἦδω ἡδανὸν καὶ ἐδανόν ἄμβροσίῳ ἐπὶ ἐδανῶ . Εὐμαρής . παρὰ τὸ μαίρω τὸ λάμπω , ὅθεν τὸ μαρμαίρω κατ' ἀναδιπλασιασμόν . μαίρω μαρῆς καὶ εὐμαρῆς , ὁ ἐμφανής , καὶ δῆλος , καὶ εὐληπτος , καὶ μὴ ὑπὸ σκότει κείμενος . Ἐγγύη . παρὰ τὸ γῶ τὸ δέχομαι ἔνθεν γωρητός . τοῦ γῶ παράγωγον τὸ γνῶ , ἀφ' οὗ ἐγγυᾶσθαι εἴρηται τὸ εἰς ἑαυτὸν περιάγειν καὶ λαμβάνειν ἢ σῶμα , ἢ πρᾶγμα ἀπιστούμενον . Ἐρεβος . παρὰ τὸ ἐρέφω , τροπὴ τοῦ φ εἰς β , τὸ κατεστεγασμένον ὑπὸ τῆς γῆς . παρὰ τὸ ἔραν τὴν γῆν . τὸ ὑπὸ τὴν ἔαν βαῖνον . Εἰδαλίμας . παρὰ τὸ εἶδος εἶδιμος , ὡς πεύκη πεύκιμος , κύδος κύδιμος , καὶ πλεονασμῶ τοῦ αλ πευκάλιμος καὶ κυδάλιμος , οὕτως εἶδος εἶδιμος καὶ εἰδάλιμος οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ Ἀναδιπλασιασμοῦ . Ἐνυάλιος . παρὰ τὴν Ἐνυώ , προστάτην δαίμονα τοῦ πολέμου . κτητικῶ τύπῳ Ἐνυὼ ἐνύϊος , καὶ πάλιν προσιόντος τοῦ α καὶ λ , ἐνυάλιος . Ἐντροπαλιζόμενος . ὥσπερ φέρω φορῶ παράγωγον , φέβω φοβῶ , οὕτω τρέπω τροπῶ ἢ καὶ ἄλλη παραγωγή , κομῶ κομίζω , αἰτῶ αἰτίζω οὕτω τροπῶ τροπίζω καὶ προσελθόντος τοῦ αλ τροπαλίζω , ἐντροπαλιζόμενος . τὸ δὲ τροπαλίζω , καὶ χωρὶς τοῦ ἐν προθέσεως εἴρηται . πρὶν δ' οὐτι μετατροπαλίζω φεύγων . τοιαῦτα δὲ εἰσὶ ῥήματα , καὶ

ἀπὸ τῶν εἰς ης εἰς ζω παραγόμενα, πλεονάζοντος τοῦ αλ , πύκτης πυκτίζω πυκταλίζω·
Ἀνακρέων, ὡς δὴ πρὸς ἔρωτα πυκταλίζω. καὶ Σώφρων φησὶν ἀπὸ τοῦ πυκτεύω, πυκταλεύω.
Ἑναλίγκιος . [30]

epsilon 63 παρὰ τὸ εἶκω τὸ ὁμοιῶ· ὥσπερ παρὰ τὸ πῆσσω πάγιος, ἀρμόζω ἀρμόδιος, καὶ παρὰ τὸ εἶκω
εἶκιος· καὶ ὥσπερ τὸ εἵκελος ἀποβάλλει τὸε· εἵκελος ἀστεροπῇ· οὕτω καὶ παρὰ τὸ εἶκω εἵκιος
ἐνείκιος, καὶ χωρὶς τοῦ ε , καὶ προσιόντος τοῦ αλ , καὶ πλεονάσαντος τοῦ γ διὰ τὰ ἐπάλληλα
βραχέα, ἐναλίγκιος. Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ Ἀναδιπλασιασμοῦ. Ἐκάπυσεν . κάπω ἐστὶ ῥῆμα τὸ
δηλοῦν τὸ πνέω. τούτου παράγωγον καπύω, καὶ ἕτερον καπύσσω, ὡς ἀφύω ἀφύσσω. Εἰρκτή .
εἴργω· ὁ μέλλων εἴρξω καὶ εἰρκτή. Ἐπικουρεῖν . ἡ ἐπὶ πρόθεσις τὸ δέον σημαίνει οἶον
ἐπικουρεῖν τὸ προσῆκον ποιεῖν τοῖς κούροις. Ἐπιорκεῖν . ἡ ἐπὶ πρόθεσις ἀπὸ τῆς ὑπὲρ ἔγκειται,
καὶ δηλοῖ τὸ ὑπὲρ ἄνω τῶν ὄρκων γίνεσθαι, καὶ ὑπερβαίνειν αὐτούς. Ἀπολλώνιος οὕτως.
Ἐξαίσιον . ποτὲ μὲν δηλοῖ τὸ μέγα· ποτὲ δὲ τὸ ἄδικον. παρὰ τὴν αἴσαν, ἥτις δηλοῖ τὸ πρέπον.
ἐξαίσιον οὖν, τὸ ἔξω τοῦ πρέποντος· ὅτε δὲ τὸ μέγα, οἶον τὸ ὑπὲρ τὸ καθήκον· ὥσπερ τὸ
ἐκνομίως παρὰ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ μεγάλως. Ἐναγχος . παρὰ τὸ ἀγχοῦ ἀγχός, καὶ μετὰ τῆς
ἐν προθέσεως ἔναγχος. Εἶδος . παρὰ τὸ εἶδω εἶδος, τὸ πᾶσιν ὁρώμενον. Ἐρματα . οἱ μὲν παρὰ τὸ
εἶρω ῥῆμα καὶ ἔρμα· οἱ δὲ παρὰ τὸ ἔρεισμα, συγκοπῇ ἔρμα. οὕτως Ἡρωδιανός. Ἐλύσθη . ῥυμός
ἐπὶ γαῖαν. οἱ μὲν παρὰ τὸ ἐλεύσθω ἐλεύσθη καὶ ἐλύσθη· οἱ δὲ παρὰ τὸ εἰλῶ εἰλύω εἰλύσθη, καὶ
ἀποβολῇ τοῦ ι , ἐλύσθη. Ἐλυτρον . τὸ ἔλυμα τοῦ τόξου. Ἐρμαίας . ἐρῶ ἐστὶ ῥῆμα, ἀφ' οὗ ὄνομα
ῥηματικὸν Ἐρέας, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ , Ἐρμαίας. Ἡρωδιανός ἐν Ἐπιμερισμοῖς. Ἐριούνιος .
παρὰ τὸ ὄνῳ, ἐριώνης ἐστὶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ , ἐριούνης· τὸ δὲ ἐρι ἐπιτατικὸν ἐστίν,
ἐριούνης ὦν, ὁ μεγάλως ὠφελῶν. [30]

epsilon 64 Ἡρωδιανός. Εἶμα . ἔω ἔσω καὶ εἶμα· καὶ ἀπὸ τοῦ ἔω ἔσω ἐσῆς καὶ ἐσθῆς. Ἐλεφέρω . παρὰ τὸ
ἔλπω τὸ ἐλπίζω, ἄλλο παράγωγον ἐλπαίρω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε , ἐλεπαίρω· τροπῇ τοῦ π εἰς
φ , ἐλεφέρω. κυρίως τὸ ταῖς ἐλπίσιν ἀπατᾶσθαι. οὕτως Ἡρωδιανός. λέγει δὲ δύνασθαι τὸ
ἐλεφαίρω παρὰ τὸ ζῶ εἰρῆσθαι. Ἐρδω . παρὰ τὸ ῥέζω, τροπῇ τοῦ ζ εἰς δ , καὶ μεταθέσει τοῦ ρ .
Ἐλάπη . ἐλῶ, ὁ μέλλων ἐλάσω. ὄνομα ῥηματικὸν ἔλετος. καὶ εἰς ιδιότητα ἐλέχθη ἐλάτη τὸ
φυτόν. Ἐγχελυσ . παρὰ τὸ τῇ ἰλύϊ ἔχεσθαι τὸν ἰχθύν. Ἐάφθη . παρὰ τὸ ἔπω, τὸ παθητικὸν ἦφθη,
καὶ διαιρέσει τοῦ η εἰς ε καὶ α , ἐάφθη, ὡς ἦλω γίνεται ἐάλω. εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ εἶπω καὶ
εἰπόμεν, ἦν ἂν εἴπη· καὶ πῶς ἐδύνατο εἰς ε καὶ α ἐάφθη; τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ ε ἀρχόμενα ποτὲ
προσλαμβάνει τὸ ι , ποτὲ δὲ μεταβάλλει αὐτὸ εἰς η· ἔπω εἶπον, ἐμῶ ἤμουν. Ἐπίθημα , καὶ
ἀνάθημα. παρὰ τὸ τίθημι θέμα καὶ ἐπίθημα. ἀπὸ δὲ τοῦ ἦσω, θῆμα, ἐπίθημα καὶ ἀνάθημα.
Ἐπίμιξ . παρὰ τὸ μίγω ῥῆμα, μίξω, μίξ, ἐπίμιξ· ὡς δάκω δάξω δάξ· ἀλλάξω ἀλλάξ ἐναλλάξ.
ταῦτα ὡς ἐπιρῥήματα ὀξύνεται. εἰ γὰρ ἐβαρύνετο, ὡς ὀνόματα ἐκκλίνο. χθές παρὰ τὸ ἐχθεῖν, ὃ
ἐστὶ παρελθεῖν καὶ ἀναλογώτερον τὸ ἐχθές τοῦ χθές. Ἐπητύος . παρὰ τὸ ἔπος ἐπητύς. Εὐρος . τὸ
πλάτος. δι' οὗ ἐστὶν εὐρεῖν καὶ φέρεσθαι. παρὰ τὸ εὐρος εὐρὺς, ὡς πλάτος πλατύς. Ἐάλη .
συνεστράφη. οἱ γὰρ ἐκκλίνοντες τινὰς οὐκ ἐπαίρονται, ἀλλὰ συστρέφονται. αὐτὸ δὲ τὸ ἀλῶ,
παρὰ τὸ πλανῶ, ἐκ τοῦ ἐκκλίνω. οἱ γὰρ ἐκκλίνοντες τινὰς καὶ πλανῶσι. [30]

epsilon 65 τὸ δὲ εἰς ἵππους ἄλεται, ἀντὶ τοῦ ἄληται, ὃ ἐστὶ συστραφῇ. τὸ δὲ ἤλην. ἀφ' οὗ τὸ ἐάλην,
παράκειται, μετοχὴ ἀλείς, ὡς ἐνύγην νυγείς. τὸ δὲ ἀλῶ τὸ πλανῶ καὶ ἀλῶμαι. κατὰ στέρησιν
τοῦ λῶ, δηλοῦντος τὸ θέλω. οἱ γὰρ πλανώμενοι οὐχ, ὡς θέλουσι πλάνες, περιτυγχάνουσι. τοῦ
δὲ ἀλῶ ὁ β' ἀόριστος ἦλων, ἦλως, ἦλω, καὶ παθητικὸς ἤλην, διαίρεσις τοῦ η εἰς ε καὶ α , ἐάλη.
τοῦ δὲ ἀλῶ ὄντος συζυγίας τρίτης παράγωγον εἰς μι ἄλωμι, β' ἀόριστος ἦλων, ἦλως, ἦλω, κατὰ
διαίρεσιν ἐάλω. Ἐκεχειρία . παρὰ τὸ ἔχω καὶ ἀπέχω ἐχεχειρία, καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ , ἐκεχειρία,
ὡς καὶ τὸ, ὑπὸ δὲ Τρῶες κακάδεντο, ἀντὶ τοῦ κεκάδεντο. Ἐμπλην , τὸ ἐγγύς· πέλω ἐστὶ ῥῆμα
δηλοῦν τὸ πλησιάζω· καὶ κατὰ συγκοπὴν πλῶ, καὶ μετὰ τῆς ἐν προθέσεως τὸ ἐπὶρῥήμα ἔμπλην.

Ἐξαστηρίκω . αὔσω ἔξαστήρ . Ἐπυράκτεον . πῦρ πυρὸς πυράζω πυράζω· ὄνομα πυρακτὸς, καὶ ῥῆμα ἀπὸ τοῦ ὀνόματος πυρακτὸς· ὡς τάσσω τάξω, τακτὸς, ἄτακτος, ἀτακτῶ. ^[15]

epsilon 66 Ἐταῖρος . ἔθος ἔθαῖος ὁ συνήθης, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ρ , ἐθαῖρος, καὶ μεταθέσει τοῦ θ εἰς τ , ἐταῖρος. Ἐλαύνω . παρὰ τὸ ἐλῶ ῥῆμα. καὶ παράγωγον ἐλαύνω. Ἐληθερεύς , ὕδωρ θερμανθὲν ὑπὸ ἡλίου. παρὰ τὸ ἔλην, καὶ τὸ θέρω. Εἰλυφάζει . παρὰ τὸ εἰλῶ καὶ τὸ φῶ, ὅπερ ῥῆμα λυφῶ, καὶ παράγωγον εἰλυφάζω. Ἐπίουρος . φύλαξ, παρὰ τὸ ἐφορᾶν, πλεονασμῶ τοῦ υ , ἐπίουρός τις ὢν. Ἐορτή . ἐρωτή, ἐρατή τις οὔσα, καὶ μεταθέσει τοῦ ρ , ἐορτή· ἥ ἐρώσι πάντες. Ἐριθος , ὁ ἐργάτης. ὁ τὴν γῆν μισθοῦ ἐργαζόμενος. κυρίως δὲ ἐπὶ γυναικῶν ἂν λέγοιτο τῶν τὰ ἔρια ἐργαζομένων. Ἐλιδανός , ὁ δεσμός. παρὰ τὸ ἐλεῖν τὸ δεσμεύειν. APXH TOY Z. ^[15]

zeta 65 (t) Ζαφελῶς , ἄγαν σφοδρὸς, ἢ ἐπικότως. παρὰ τὸ φιλεῖν. Ἡρωδιανός. Ζῶον . ἀπὸ τοῦ ζῆν καὶ τῆς ἐν ἡμῖν ζήσεως τοῦ θερμοῦ. Ζεύς . παρὰ τὸ ζέσιν. ζέω καὶ τροπῇ τοῦ τέλους Ζεὺς, ὡς τρέφω τροφεὺς, πέρθω πέρσω Περσεύς, Ζέφυρος . ^[5]

zeta 66 Ζωεφόρος τις ὢν. τροπῇ δὲ τοῦ ο εἰς υ κατ' Αἰολέας, ὡς ὄνομα ὄνυμα. Ζάφελος . ὁ ἄγαν ηὔξημένος. παρὰ τὸ ὀφέλλω τὸ αὔξω καὶ τὸ ζα ἐπιτατικὸν μόριον· ζάπλουτος, ζάκορος. Ζαχρεΐης .

zeta 67 χρῶ ἐστὶ ῥῆμα, τὸ πλησιάζω, παρὰ τὸν χρῶτα· οὗ παράγωγον χραύω· χραύση μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον. ἐστὶν οὖν χρῶ, καὶ χρής ὄνομα ῥηματικόν· καὶ ἐπέισδος τοῦ ε μετὰ τοῦ ζα , ζαχρεΐης· καὶ μετὰ τοῦ ι , ζαχρεΐης· ὡς ἀδελφὸς ἀδελφειός. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ Μονοσυλλάβων. Εἰρά . ἀπὸ τοῦ δεῖν, ὃ ἐστὶ δεσμεύειν καὶ δεῖσθαι. σημαίνει δὲ τὸν χιτῶνα, καὶ τὴν ζώνην, καὶ τὴν χλαμύδα. ^[5]

zeta 68 Ζεύγλη . παρὰ τὸ ζεύγω ζεύξω ζεύγλη, ὡς αἴσσω αἴξω αἴγλη. Ζωρότερον . πλεονασμῶ τοῦ ρ , οἶον ζωότερον· ἀπὸ τοῦ ζῶν καὶ ἰσχυρὸν εἶναι. τὸ γὰρ ζῶν καὶ ἰσχυρόν. ἀπὸ δὲ τούτου τὸ ἀκρώτερον ἡμφαίνει. Ζαθέη , ἢ ἄγαν θαυμαστή, καὶ πολλῆς θεάς ἀξία. APXH TOY H. ^[5]

eta 67 (t) Ἡνία . παρὰ τὸ ἐνίσθαι, ἢ παρὰ τὴν ἔνωση τῶν ὑποζυγίων. Ἡερία . παρὰ τὸ ἥρι, ὃ σημαίνει τὸ πρωΐ. Ἡνίοχος , ὁ ἔχων τὰς ἡνίας. Ἡλεμάτως . παρὰ τὸ ἀποπλανῆσθαι τοῦ συμφέροντος. παρὰ τὴν ἄλην, ἢ ἐνδεία λα , καὶ ἐκκλίνειν τὴν ἀφροσύνην, ἢ παρὰ τὸ θερμόν. καὶ γὰρ τὴν θερμασίαν ἀλέαν ἔλεγον. ἀποκέκοπται δὲ ἡ λέξις. τὸ γὰρ τέλειον ἐστὶν ἡλεός. Ἡλίβατος . ἐφ' ἣν πρώτην βαίνει ὁ ἥλιος· ἢ ἡ παραθαλασσία, ἢ ἐφ' ἀλὶ βαίνουσα. Ἡερέθονται . πλεονάζει τὸ η , ὡς ἐν τῷ ἡμύνει. Ἡϊόνες . ἐφ' ὧν ἐστὶν ἰέναι ἐξ ἀλός, καὶ παρατείνεσθαι τοῖς αἰγιαλοῖς. Ἡλακάτη . εἰλακάτη τις οὔσα· παρὰ τὸ εἰλίσσειν, ἀπὸ τοῦ περιέχοντος εἰρίου. Ἡμβροτες . κυρίως τὸ βροτοῦ μὴ τυχεῖν. Ἡτορ . κατὰ ἀποβολὴν τοῦ α . φρεσὶ θυμὸς ἀήτη. παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω. καὶ ἐστὶ πνεῦμα ἢ ψυχὴ. ἀήτηρ οὖν ἐστὶ καὶ ἥτορ. Ἡβαιόν . παρὰ τὴν ἥβην. ἐπεὶ αὕτη ὀλίγη καὶ ταχέως αὔξεται καὶ ἐλαττοῦται, καὶ παρωνύμω χαρακτηρί ἥβη ἡβαιός. ὀξύνεται δὲ, ὡς γῆρας γηραιός. οἱ δὲ παρὰ τὸ βῶ, τὸ ὀλίγον βῆναι. ἐὰν μὲν παρὰ τὸ βῶ, βαιὸς καὶ ἡβαιός, πλεονασμῶ τοῦ η . ^[20]

eta 68 παρὰ τὴν ἥβην, ἡβαιὸς καὶ βαιὸς, ἀποβολῇ. Ἡπαρ . ἀπὸ τοῦ ἐπήρθαι τὸ κεκυρτώσθαι. Ὑψικράτης· ὅτι δι' αὐτοῦ ἡ πάροδος τῆς τροφῆς. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ Συμποσίῳ, παρὰ τὸ ἐπαίρεσθαι φησὶν ἐπάρ τι ὃν καὶ ἥπαρ, τροπῇ τοῦ ε εἰς η . ἢ παρὰ τὸ εἶδω, ἥδαρ, καὶ ἥπαρ. ἐν τούτῳ γὰρ τὸ τῆς ἡδονῆς καὶ τῆς ἐπιθυμίας. Ἡρι , ἐπὶ τοῦ ὄρθου. ἀπὸ τοῦ αἵρεσθαι ἡμᾶς ἀπὸ τῆς κοίτης κατὰ τοῦτον τὸν καιρόν. Ἡλακάτη . ἐκτάσει τοῦ ε εἰς η . εἰλῶ εἰλάσκω καὶ τροπῇ ἡλάσκω. αἶτε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἡλάσκουσιν. σημαίνει δὲ τὸ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόπου εἰλεῖσθαι. οὕτως οὖν εἰλῶ εἰλήσω εἰλήσκω, καὶ τροπῇ ἡλάσκω, ῥηματικὸν ὄνομα ἡλακάτη, περὶ ἣν τὸ αὐτὸ εἶλημα εἰλεῖται. Ἡπύει . ἔπω ἐπύω. τροπῇ τοῦ ε εἰς η , ἡπύει. Ἡθεῖε . παρὰ τὸ ἔθος ἐθεῖος, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η , ἡθεῖος ἢ πλεονασμῶ τοῦ η , θεῖος ἡθεῖος. Ἡρα . εἴρηται ὁ

ἀήρ· μετατεθέντος γὰρ τοῦ α εὐρίσκεται τὸ ὄνομα. Ζεὺς δὲ ὁ αἰθήρ. τὸ δὲ θερμὸν τοῦ αἰθέρος, μιγνύμενον τῷ ἀέρι, ζωογονεῖ ὅθεν μυθεύονται τὰ κατὰ τὸν Δία καὶ Ἥραν. Ἡώς . [20]

eta 69 ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν λέγεται· ἢ κατὰ τὴν αὐτῆς ὥραν ἐξιούσα καὶ ἐξιέναι ποιοῦσα. πιθανότερον δὲ Αἰολεῖς παρὰ τὸ κατ' αὐτὴν πάντα τὰ ζῶα αὔειν, ὃ ἐστὶ φωνεῖν. Ἥφαιστος . Αἰολεῖς ἄψατος. τοῦ γὰρ πυρὸς οὐκ ἔστιν ἄψασθαι. Ἡρακλείδης . πρότερον Ἀλκείδης ἐλέγετο ἀπὸ Ἀλκείου. ὕστερον δὲ ἡ Πυθία Ἡρακλέα αὐτὸν ἐκάλεσε, παρ' ὅσον ἐξ Ἡρας ἔμελλεν ἔχειν κλέος. Ἀστυάγης φησὶν, ὃ δι' Ἥραν ἀκλεῆς γενόμενος διὰ τὸ μὴ βασιλεῦσαι, ἀλλὰ θητεῦειν Εὐρυσθεῖ. Ἥλος . παρὰ τὸ ἦσω μέλλοντα. ἦμι ἦσω, ἦλος. Ἥϊα . τὰ εἰς ὁδὸν βρώματα κυρίως, παρὰ τὸ ἔχοντας ἰέναι. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ ἄχυρα. Ἥκα . παρὰ τὴν ἀκὴν τὴν ἡσυχίαν· ἥτις πεποιήται κατὰ στέρησιν τοῦ χαίρειν, οἷον ἀχὴν. παρὰ δὲ τὴν ἀκὴν παρῆκται ἐπὶ ῥῆμα τὸ ἄκα· καὶ μεταθέσει τοῦ α εἰς ἡ , ἦκα. Ἡπεδανός , ὃ ἐκ τοῦ πέδου ἀναστῆναι μὴ δυνάμενος. Ἥνις . ἕνος ὁ ἐνιαυτός. παρώνυμον ἕνις, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ἡ , ἦνις. ἦνιες τὸ πληθυντικόν, ἦνιας, ἦνις συναλοιφή, τοῦ ἐνὸς οὐσίας ἐνιαυτοῦ. Ἥτορ . κυρίως ἐπὶ τῆς ἀφόβου ψυχῆς. ἄτορ καὶ ἦτορ. καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ πάσης ψυχῆς. Ἥλασκουσαι . παρὰ τὸ ἀλῶ ἀλῶμαι, ἀλάσκω γίνεται παράγωγον, ὡς φῶ φάσκω. οἷον περὶ τὸν αὐτὸν τόπον ἀναστρέφομαι καὶ πλανῶμαι. Ἥλασκάζω . [25]

eta 70 ἀλῶ, καὶ τὸ παθητικὸν ἀλῶμαι. ἀλάσκω γίνεται παράγωγον, ὡς τὸ βῶ βάσκω, καὶ ἕτερον γίνεται παράγωγον ἀπὸ τοῦ ἀλάσκω, ἀλασκάζω, ὡς ἀκούω ἀκουάζω, ῥίπτω ῥιπτάζω. τὸ δὲ ἀλασκάζω Ἰονικῇ τροπῇ τοῦ α εἰς ἡ , ἡλασκάζω. Ἡμαθόους . Ἀμαθοῦς, ποταμὸς ὁ παραρρέων. Ἥλιθα . παρὰ τὸ ἄλις ἐπὶ ῥῆμα ἐξέπεσε τὸ ἄλιθα. Ἥλίθιος , ὁ ἀνόητος, παρὰ τὴν ἄλα. ταύτης γὰρ τὸ ὕδωρ ἄχρηστον. ἔνθεν καὶ ἄλιον τὸ μάταιον, καὶ ἀλῶς παράγωγον τοῦ ἀλῶ· ἀφ' οὗ ἀλήτης. ἀπὸ τούτου καὶ ἕτερον παράγωγον ἀλεὸς ἐρύη, καὶ αὐτὸ ἡλεὸς Ἰωνικόν. Ἡπεροπέα . ἀπεροπέα φασὶ τοῦ περ συνδέσμου ἐν τῇ ἰδίᾳ θέσει πλεονάζοντος. ἀέπεα γὰρ εἶναι, οἷον τὸν τῷ λόγῳ κακῶς χρώμενον καὶ ἀπατεῶνα. τὸ δὲ α σημαίνει καὶ τὸ κακόν· ὡς εἶναι τὸ πρωτότυπον ῥῆμα ἔπω, ἀφ' οὗ ὄνομα ὀπεὺς, ὡς τρέφω τροφεὺς, ἔχω ὀχεύς. Ἡγηλάζει . ὡς ἀκούω ἀκουάζω, κύπτω κυπτάζω, οὕτως ἄγω ἀγάζω, καὶ περιττεύοντος τοῦ λα ἀγαλάζω, καὶ Ἰωνικῇ τροπῇ ἡγηλάζει. Ἡπιος . παρὰ τὸ ἔπος ἥπιος, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ἡ , ἥπιος ὁ λόγῳ καὶ μὴ πάθει πάντα ποιῶν. Ἡριον . ἐκ τοῦ ἔρα ἢ γῆ. Ἡκέστας . κεντῶ ἐστὶ ῥῆμα, οὗ μέλλων κένσω. ὅθεν κέντορες ἵππων. ἀπὸ τοῦ κένσω γίνεται κεντός· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν, καὶ προσθέσει, κεστός ἀκεστός· καὶ τὸ θηλυκὸν ἀκεστή, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ἡ , ἡκεστάς. [25]

eta 71 Ἥλεος . ἄλιος λέγεται. ἀναμμα γὰρ θαλάσσης. Ἥμονες .

eta 72 οἱ ἀκοντισταί. παρὰ τὸν ἔσω μέλλοντα. Ἥμισυ . ἅμα ἶσον. τοῦ ὅλου διαιρεθέντος. ΑΡΧΗ ΤΟΥ Θ.

theta 71 (τ) Θεράπων . παρὰ τὸ θεραπεύειν τὸν κρείττονα. Θεῶρις . παρὰ τὸ θορεῖν. ἐκ τῶν περιεχομένων, ἢ θοροποιεῖν. Θύον . τὸ ἐπιθυμώμενον εἰς κάθαρσιν. Θῶκος . ἢ τοῦ θεῖν ἡμᾶς ἐν τῷ καθεζεσθαι εἰς αὐτὴν ἐπέχουσα. Θεσπεσία . οἷον θεοπεσία. παρὰ τὸ πεσεῖν, ἢ ἡδεσθαι καὶ ἐπακολουθεῖν θεοῖς. Θρῆνυς . ἢ τῶν ἐρετῶν σανὶς, ἀφ' ἧς καὶ θρανίται λέγονται· παρὰ τὸ ἐν αὐταῖς ἵζειν. Θρυλλίχθη παρὰ τὸ θραύω. παράγωγον θραυλίζω. εἶτα θραυλίχθη, καὶ θρυλλίχθη ἀποβολῇ τοῦ α . παθητικὸς ἀόριστος α'. Θριγκός . παρὰ τὸ θρέξει. ὁ περιτρέχων κύκλῳ. Θάλασσα . παρὰ τὸν σάλον, σάλασσα, καὶ μεταθέσει τοῦ ς εἰς θ , θάλασσα· ἢ παρὰ τὴν αλ γενικὴν, ἄλασσα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ , θάλασσα. Θήγω . ἔκλειψις τοῦ θ . παρὰ τὸ θέην, θεήγω, καὶ θήγω. Θάπτω . παρὰ τὸ θῶ ῥῆμα, καὶ τιθῶ. ὡς βῶ βάπτω, οὕτω καὶ θῶ θάπτω. Θνητός . παρὰ τὸν θάνατον. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν θεῶν. θνήσω θνητός. Θάνατος . [20]

theta 72 τάνατός τις ἐστί. παρὰ τὸ τείνειν τὸ σῶμα τῇ ψύξει· ἢ ὅτι ταναός ἐστίν· ἐπὶ πάντας διατείνων ἑαυτόν. ἢ περισσὸν τὸ θ . ἄνατος. ἄνευ γὰρ ἄτης ἐστὶν ὁ ἀποθανών. Καλλίμαχος· ἴσθι πριεῖα

γυναικῶν τὴν ὁδὸν ἣν ἀνίαι θυμοφθόνοι οὐ περόωσιν. Θώραξ . οἷον ὥραξ καὶ φύλαξ τοῦ θερμοῦ, ἢ τῆς ὁρούσης καὶ πηδώσης καρδίας. Θυμέλη . παρὰ τὸ ἐπ' αὐτῆς τίθεσθαι τὰ θυόμενα ἱερεῖα. τράπεζα δὲ ἦν πρὸ τούτου, ἐφ' ἧς ἐστῶτες ἐν τοῖς ἀγροῖς ἦδον, μήπω τάξιν λαβούσης τῆς τραγωδίας. Θρία . αἱ μαντικάι ψῆφοι, τρίαί τινες οὔσαι. τρεῖς γὰρ εἰσὶ τὸν ἀριθμόν. Νύμφαι δ' ἐφεῦρον πάντας, ἐξ ὧν καὶ ἐκλήθησαν. εὐροῦσαι δὲ παρέσχον τῇ Ἀθηνᾷ, καὶ Ἀπόλλωνος αὐτὴν ἐγκαλοῦντος, ἡ Ἀθηνᾶ ἔρριψε τὰς ψήφους ἐν τόπῳ τῆς Ἀττικῆς· ἐξ ὧν ἐκλήθη Θριάσιον πεδῖον. ὀνόματα δὲ τῶν Νυμφῶν τῶν εὐρουσῶν τὰ δὲ. Θρία τε τῆς συκῆς φύλλα, ἐπεὶ εἰς τρία διέσχισται. Θοῦρος . ὁ θοῶς ὁρούων. Θορός , ὁ σπόρος. ἀπὸ τοῦ θορεῖν. ὁ μετὰ τῆς ὁρμῆς πεμπόμενος. Θαμά , ἅμα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ . Θίς , ὁ αἰγιαλός. ^[20]

theta 73

παρὰ τὸ θέω· ὁ παραθέων τῇ θαλάσσει. Θίς , ὁ σωρός, παρὰ τὸ θῶ, ἀφ' οὗ συνέβη θεῖναι. Θώραξ . ὁ δηλοῖ τὸ εὐωχοῦμαι, ἥτοι ἐν εὐωχίᾳ εἰμί· ἀφ' οὗ Δωριεῖς θῶσθαι λέγουσι τὸ εὐωχεῖσθαι. Θοῖνη , ἡ εὐωχία, παρὰ τὸ θῶ, τρίτης ἐστὶ συζυγίας, τὸ στρέφω, θήσω μέλλων. ῥηματικὸν ὄνομα θώνη, καὶ τροπῇ τοῦ ω εἰς τὴν οἱ δίφθογγον, θοῖνη, ὡς τὸ ἀγκῶν ἀγκώνη καὶ ἀγκοῖνη, εἴρω τὸ πλέκω, εἰρμός. Θηλή . παρὰ τὸ θήσω μέλλοντα· ἐξ οὗ θηλάσσω, καὶ θηλή. Θῶκος . παρὰ τὸ θέσω, καὶ θώσω· ὅ ἐστιν ἀπὸ τοῦ θῶ. οὗ μέλλων θώσω. οὕτω Φιλόξενος. Θάλλω . παρὰ τὸ θῶ τὸ τρέφω, καὶ παράγωγον θάλλω. Θημών . παρὰ τὸν θήσω μέλλοντα. Θυοσκόος . ὁ ἀπὸ τῶν θυομένων κοῶν, ὅ ἐστι νοῶν. Θυάδες . αἱ Βάκχαι· παρὰ τὸ θύω τὸ ὀρμῶ. Θελημός . θελήσω μέλλων· ἀπὸ τοῦ θελῶ· θελησμός· ὡς μελήσω μελησμός· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ς , θελημός. Θύελλα . παρὰ τὸ θύω τὸ ὀρμῶ, θύελλα, ὡς παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω, ἄελλα. Θᾶσσαν· παρὰ τὸ ταχύς· συγκριτικὸν τάσσω, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ , θάσσω· ὡς παρὰ τὸ παχὺς πάσσω. παρὰ δὲ τὸ θάσσω θάττων. Θρησκεύειν . παρὰ τὴν Θρακῶν ἐπιμέλειαν τὴν περὶ τὸ θεῖον, καὶ τὴν τοῦ Ὀρφέως ἱερουργίαν. δύναται δὲ καὶ παρὰ τοὺς θεοὺς ἀρέσκειν, ὅ ἐστιν ἐξευμενίζεσθαι. Θύσανος· παρὰ τὸ θύνω τὸ ὀρμῶ. ^[25]

theta 74

Θυοίς . θύω θυοίς. Θεουδής . ὁ τὰ ἔδη τῶν θεῶν σέβων. Θεμέλια . δεμῶ τὸ οἰκοδομῶ· ἀφ' οὗ οὐ δεμέλια, καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς θ , θεμέλια. Θέρω· τὸ θερμαίνω. παρὰ τὸ θέω, πλεονασμῷ τοῦ ρ . τὸ γὰρ ταχὺ καὶ θερμὸν λέγομεν, ὡς εἴρηται· ὡς φθίνω φθείρω, καὶ θέω θέρω. Θρώσκω . ἀπὸ τοῦ θέρω θερίσκω, ὡς στέλω στελείσκω. μεταθέσει τοῦ ο εἰς ω , καὶ συγκοπῇ, θρώσκω. Θρασύς . παρὰ τὸ θέρω, οὗ μέλλων θέρσω κατ' Αἰολέας, καὶ θερσὺς, καὶ κατ' ὑπέρθεσιν, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α , θρασύς. θερμοὶ γὰρ οἱ θρασεῖς. Θάτερον . παρὰ τὸ ἄτερον· Δώριον. εἰ γὰρ ἦν παρὰ τὸ ἔτερον, θούτερον ἦν· ὡς γίνεται τὸ ἔλαιον τοῦλαιον. ἀλλὰ τὸ ἔτερον παρὰ Δωριεῦσι λέγεται θάτερον· ὡς ἄγαγον τάγαθόν. ἔμεινε δὲ τὸ ἄτρεπτον, ἐπειδὴ ψιλοῦται τὸ ἀγαθόν, τὸ δὲ ἄτερον δασύνεται. Θύρα . θύω τὸ ὀρμῶ, δι' ἧς ὀρμῶμεν. Θολῶ . παρὰ τὸ θόλον. θόλος δὲ τὸ μέλαν τῆς σηπίας. Θαῦμα . παρὰ τὸ θαυμάζω, θαυμάσω, θαύμασμα. καὶ κατ' ἔνδειαν τοῦ ς , καὶ κατὰ ἀποκοπὴν, θαῦμα. οἱ δὲ παρὰ τὸ θεῶμαι θέαμα, καὶ κατὰ κρᾶσιν θαῦμα. Θέα . ἡ θωρία. παρὰ τὸ θέω, οὗ παθητικὸν θεῶμαι. βαρυτονεῖται δὲ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ θεᾶ ἅπερ τῆς θεοῦ. ὡς θολός τὸ οἰκοδόμημα, θόλος δὲ τὸ μέλαν τῆς σηπίας. APXH TOY I. ^[25]

iota 75 (t)

Ἰερὸν ἡμαρ. οὕτως εἴρηται τὸ πρὸ τῆς μεσεμβρίας. ἐν τούτῳ γὰρ τῷ καιρῷ ἔθουν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς, ἀπὸ δὲ μεσεμβρίας τοῖς χθονίοις. Ἰωχμός . διωχμός τις ὧν, καὶ διωγμός, κατὰ τροπὴν τοῦ χ εἰς γ . Ἰωή . ἡ μετὰ ποιᾶς φωνῆς ὀρμή. ἀπὸ τοῦ ἰέναι καὶ ἐμπεριήχησιν τινὰ ποιεῖν. Ἰγνύα . τὸ ὀπισθεν τοῦ γόνατος. ἐπεὶ αἴτιον ἐστὶν ἡμῖν τοῦ ἰκνεῖσθαι, ὅ ἐστι πορεύεσθαι. Ἰδνωθεῖς . οἷον τὸ ἡνίον δινωθεῖς. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ καμφοῦναι. παρὰ τὸ ἰζω, οὗ παράγωγον ἰζάνω. Ἰόμωροι . οἱ περὶ τοὺς ἰοὺς μεμοιραμένοι. παρὰ τὸ μόρον, ὃ σημαίνει τὴν εἰμαρμένην καὶ κακοπάθειαν. Ἰκρία . τὰ σανιδώματα. παρὰ τὸ δι' αὐτῶν ἰκνεῖσθαι καὶ διαβαίνειν. Ἰξύς . εἴρηται οἷον ἄξυστις τις οὔσα, ἣν οὐχ οἷόν τε ξύσαι καὶ κνήσασθαι. Ἰσθιον . τὸ κόσμιον, τὸ περιτιθέμενον τῷ τραχήλῳ. ὅθεν καὶ παρίσθια. Ἰλλίζειν , τὸ διανεύειν. παρὰ τὸν ἴλλον, ὅ ἐστι

διεστραμμένον κυρίως. ἢ τὸ διανεύειν τοῖς ὀφθαλμοῖς παρὰ τὴν εἴλησιν, τὴν κίνησιν. Ἰάψαι .
πλεονασμῷ τοῦ α . παρὰ τὸ ἵπτω ἵψω ἰάψω. Ἰήϊος . ἐπίθετον Ἀπόλλωνος. παρὰ τὸ ἴημι· ὁ
τοξότης παρὰ τὴν ἔησιν τῶν βελῶν, ἥτοι τὴν ἄφεσιν. τὸ δὲ ἦϊε Φοῖβε κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι , ὅτι
αὐτὸς ἐστὶ τῷ ἡλίῳ· ὅτι πανταχοῦ ἴησι τὴν ἀκτῖνα. Ἰσχνός . [25]

iota 76 παρὰ τὸ ἴσχω, οὗ παράγωγον ἰσχνῶ. ὄνομα ἰσχνός. Ἰνίον . ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ καταβάσει τῇ ἀπὸ τῆς
κορυφῆς κάτω ἰέναι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐκτεῦθεν ἄρχεσθαι τὰς ἴνας, τουτέστι τὰ νεῦρα· ἐπειδὴ περ ἵεται
διὰ τοῦ σώματος τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ, Οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἴνες ἔχουσιν. Ἰατρική .
πλεονασμῷ τοῦ ρ· ἱατρική τις οὖσα, παρὰ τὸ ἰᾶσθαι. Ἰουλος ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ ζώου τοῦ ἰούλου,
πολλοὺς καὶ πυκνοὺς πόδας ἔχοντος· ἢ ἀπὸ τοῦ οὕλως καὶ πυκνῶς εἰλοῦσθαι. Ἰερὸν ὁστοῦν,
ἐκλήθη τὸ ἄκρον τῆς ὀσφύος, ὅτι μέγα ἐστίν. Ἰσθμός . θάλασσαν ἔχων ἐκατέρωθεν, βάσιμος.
ἴσθμια δὲ τὰ βήματα. Ἰφια μῆλα. κατ' ἀντίφρασιν τὰ ἀνίσχυρα. Ἰλὺς . ἰλῦσω καὶ ἀποβολῇ τοῦ
ω , ἰλὺς. Ἰνις . ὁ ἀπόγονος. παρὰ τὴν ἰνὸς γενικὴν παρωνύμω. Ἰσις . παρὰ τὸ ἴσον. ἢ αὐτὴ γὰρ
ἐστὶ τῇ γῇ, ἥτις ἐστὶ σφαιροδής. Ἰμονία . παρὰ τὸν ἰμάντα. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ
Ὁρθογραφίᾳ. Ἰτέα . παρὰ τὸ ἰέναι. ταχέως γὰρ αὖξεται. Ἰμερος . παρὰ τὸ ἴημι καὶ ἵεσθαι. ἴετο
γὰρ βαλέειν. ὑποθῶν γὰρ ἵεται ἐπὶ τὸν ποθοῦμενον. [25]

iota 77 οὕτως Ἡρωδιανός. Ἰππος . παρὰ τὸ ἵπτω, καὶ ἰάπτω, ὡς κόπτω κόπος, καὶ ἵπτω ἵππος. ἐστὶ δὲ
εἶδος παστίγος. οὕτως Ἡρωδιανός. Ἰλη . τὸ πλῆθος παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι. Ἰκμάς . παρὰ τὸ
ἰκνεῖσθαι ἄνωθεν πρὸς ἡμᾶς. ἀπὸ τοῦ Διὸς ὕοντος. οὕτως Ἡρωδιανός. Ἰρις . ἢ θεός παρὰ τὸ
εἴρειν καὶ λέγειν· ἄγγελος γὰρ ἢ θεός. Ἰον· τὸ ἄνθος παρὰ τὸ ἀνιέναι ταχύ. Ἰνες . τὰ νεῦρα·
παρὰ τὸ ἔω ρῆμα τὸ ὑπάρχω. ῥηματικὸν ὄνομα ἴνις. καὶ θέω θίνη, ῥήσσω ῥήξω ῥηγμίν. αἱ δὲ
ἴνες, τῷ εἶναι καὶ συνεστάναι παρέχουσι τῷ σώματι. Ἰξός . ἴκω ἴξω, ἴξομαι ἰξός. ὁ φθάνων
μέχρις ὧν φθάνωσι τόπων τὰ πτηνὰ· ἀντὶ τοῦ ἔνθα ἰκνοῦνται. ὁ δὲ Ἡρωδιανός, ἄξός τις φησὶν
εἶναι παρὰ τὸ ἄξεῖν τὰ ὄρνεα. Ἰάλλω . παρὰ τὸ ἴω παράγωγον. ἰάλλω, οἶον ἰέναι ποιῶ. Ἰσχάδες
παρὰ τὸ ἴσχω, καὶ παράγωγον ἰσχνῶ, ἰσχνάδες· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν , ἰσχάδες· τὰ λευθέντα σύκα
ἐν τῷ ξηραίνεσθαι. [20]

iota 78 Ἰστία . παρὰ τὸ ἴζω. ἢ δὲ ἐστία παρὰ τὸ ἔζω. τὸ δὲ ἴζω ὁ μέλλων ἴσω· καὶ ῥηματικὸν ὄνομα ἰστὸς
καὶ ἰστία. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἰλιάδος διαλέκτῳ. Ἰτης . ὁ ἐπὶ πάντα ὀρμῶν· παρὰ τὸ
ἰέναι. ἀπὸ τούτου ἰσητήρια. Ἰχθύς . παρὰ τὸ ἰθύειν. Ἰλὺς . δηλοῖ ὑπόστασιν ὕδατος, εἰς ταῦτό
συναχθεῖσαν εἴλησιν καὶ σύνοδον. Ἰωκὴ . παρὰ τὸ διωκὴ καὶ διωγμός· ἀπὸ τοῦ διώκω, ἀποβολῇ
τοῦ δ , ἰωκὴ καὶ ἰωχμός. Ἰήϊος . ὅτε μὲν ἐπὶ τοῦ Ἀπόλλωνος, δασύνεται. Ὀμηρος ὡς ῥα σὺ ἴη
Φοῖβε. παρὰ τὴν ἔσιν τῶν μελῶν. ἐπὶ δὲ τοῦ θρήνου, ψιλοῦται. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι· οὔτε γὰρ
ἔκγονα κλυτὰς χθονὸς αὖξεται· οὔτε τόκοισιν ἰήων καμάτων· τῶν θρηνητικῶν. Ἰδρις . εἶδω
ἐστὶ ρῆμα, οὗ ὁ μέλλων εἴσω καὶ εἴσομαι. τοῦ εἶδω καὶ εἴσω ὄνομα εἶδης. ἀποβολῇ τοῦ ε , ἴδης,
καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ , ἴδρις. Ἰξάλου αἰγός. [20]

iota 79 παρὰ τὸ ἴζω μέλλοντα. πολλάκις δὲ τὰ παράγωγα ἀλλάσσει τὸ πνεῦμα, καὶ ἀπὸ δασέος γίνεται
ψιλόν. οὕτως ἴκω, ἴξω, ἴξαλος. οἶον αἶμα δασύνεται, ἄμυδις δὲ ψιλοῦται, ἰδρὼς δασύνεται.
οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ Ἀναδιπλασιασμοῦ. Ἰδάλιμος . [5]

iota 80 Ἰδος. τούτου παράγωγον ἴδιμος. προθέσει τοῦ αλ ἰδάλιμος. οὕτω Φιλόξενος. Ἰωή . παρὰ τὸ ἴω
ἰωή, ἢ διῖκνουμένη εἰς ἀκοήν. Ἴσος . παρὰ τὸ εἶδω τὸ ὁμοῖω. οὗ μέλλων εἴσω. ῥηματικὸν ὄνομα
Ἴσος, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ε . APXH TOY K. [5]

kappa 79 (τ) Κάλχας . παρὰ τὸ καλχαίνειν, ὃ ἐστὶ κατὰ βάθος μεριμνᾶν· καὶ κάλχη, ἢ πορφύρα· ὅθεν παρ'
αὐτὴν τὸ πορφύρειν τὸ μεριμνᾶν. Κρήγυον . προπῇ τοῦ δ εἰς γ , ὡς γνόφος δνόφος· οἶον
κηρυδόν τι ὄν· τοδῦνον τὸ κέαρ. Καρπός . ἀπὸ τοῦ κεκάρφθαι τὸ ἐξηράνθαι καρπὸς λέγεται·
καρφός τις ὢν. Κρήτες . παρὰ τὸ ἐπὶ κράεσι βιοτεύειν. κυνηγητικοὶ γάρ. Ἀπολλόδωρος καὶ ἐν

Ἐτυμολογίαις παρὰ τὸ εὖ κεκρᾶσθαι τὸν περὶ τὴν νῆσον ἀέρα. Κονίσσαλος . ἡ σεσαλευμένη κόνις. τίλος κίλος. Κτίλος . κίλος· παρὰ τὸ κίειν, ὃ ἐστὶ πορεύεσθαι. Κατήφεια . ἀπὸ τοῦ κάτω τὰ φάη βάλλειν τοὺς λυπουμένους. Κύπελλον . κύφελλόν τι ὄν. Κενεών . ὁ κατὰ τὴν λαγόνα τόπος, παρὰ τὸ κενὸν τῶν ὀστέων. καὶ λαπάρα διὰ τοῦτο· λαπάξαι γὰρ τὸ κενῶσαι. Κάπη . εἴρηται ἡ καταπνεομένη ὑπὸ τοῦ ἄσθματος τῶν ἵππων. Κερδαίνειν . παρὰ τὸ κέρα ἰαίνειν. Κυθέρεια . παρὰ τὸ χεῖν τοὺς ἔρωτας· ἢ παρὰ τὸ χύδην θέρειν καὶ φλέγειν τῷ πάθει· οἱ δὲ παρὰ τὸ κεύθειν, κρυφίαν τινὰ οὔσαν κατὰ τὴν μίξιν. Ἡσίοδος δὲ ἀπὸ Κυθήρων· ἀτὰρ Κυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις. [20]

kappa 80 Κνώδαλα . καταχρηστικῶς καὶ τὰ χερσαῖα τὰ ὑπὸ κυνῶν ἀλίσκόμενα. Κόλοψ . ὁ ἐκ τῶν τραχήλου δερμάτων γινόμενος πασσαλίσκος, περὶ ὃν δεσμοῦσι τὴν νευράν. κόλλοπας δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα καλοῦσιν· ἐπειδὴ ἐξ αὐτῶν ἐγίνετο κόλλα. Κεντρηνεκέας . παρὰ τὸ συνεχῶς κεντρίζεσθαι. Καγχαλᾶν . διπλασιασμός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ , ὡς χῶ, χαλῶ, καὶ καχαλῶ, καγχαλῶ. παρὰ τὸ ἐν χαλάσματι εἶναι τὴν ψυχὴν χαίρουσαν. ἔς γε τὸ ἐναντίον ἐν τῇ λύπῃ συνεστάλθαι. ἔνθεν τὸ ἄχεσθαι, παρὰ τὸ μὴ διαχεῖσθαι. Κέραμος . Ἀπολλόδωρος τὴν κεκαυμένην ἔραν, τουτέστι τὴν γῆν. Καρδία . παρὰ τὸ κράτος. ἡ ἡγεμονικωτάτη. Κόλποι . παρὰ τὴν κοιλότητα εἴρηται. Κοτυλήρρυτον . τὸ δύνασθαι τῷ κοίλῳ τῆς χειρὸς ἀρεῖσθαι. Κοχῶναι . οἶον χῶναι. διὰ τὸ φέρεσθαι δι' αὐτῶν τὰ παρέχοντα τὴν ἔκχυσιν τῶν περιττωμάτων. Κῶπα . παρὰ τὸ σκάπτειν τὸ ὕδωρ. Κεῖρειν . παρὰ τὸ αἶρειν καὶ ἀποκόπτειν τὸ κέρα, τουτέστι τὴν τρίχα. ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἡ κόρη, οὕτω χόρη· ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς χεῖσθαι τὸ ὁρατικὸν πνεῦμα. [25]

kappa 81 κόρη δὲ καὶ γὰρ ὕγροφυῆς καὶ τρυφερὰ ἡ κόρη. ἀπὸ τοῦ κορεῖν. ὃ ἐστὶ καλλωπίζειν, τὸν ὀφθαλμόν. καὶ κόρη ἡ παρθένος, ἡ καθαρὰν καὶ ἄφθορον ἔχουσα τὴν ἡλικίαν. Κυψέλη , τὸ κοῖλον τοῦ ὠτίου. διὰ τὸ κοῖλον, καὶ κῦφον, καὶ κογχοειδές, καὶ τοῖς ἀγγείοις ἑοικέναι. ὁ κυψελίτης ῥύπος, ὁ ἐν τῷ ὠτίῳ φυόμενος. Φιλόξενος. Κεφαλή . ἥτις καρφαλή ἐστὶ. παρὰ τὸ κάρφεσθαι, ὃ ἐστὶ ξηραίνεσθαι. ξηρὰ γὰρ καὶ ὀστώδης αὕτη κατὰ Ἀπολλόδωρον. Κελύφη ἐστὶ παρὰ τὸ σκέπειν καὶ καλύπτειν τὸν ἐγκέφαλον. τινὲς δὲ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ λ , κεφαή τις οὔσα, ἐν ᾗ κεῖνται τὰ φάη. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τῆς κυφότητος. τὸ γὰρ περιφερές, κυφὸν λέγεται. ἀφ' οὗ καὶ κύμβιον, τὸ περιφερές ποτήριον. ἦτοι κυφίδιον καὶ ἀμφικύπελλον, τὸ περίκυφον ἔκπωμα. Κάρα . ἀπὸ τοῦ τετριχῶσθαι. Κράτα . τὴν κεφαλὴν. ἀπὸ τοῦ κράτος, ὡς ἐνταῦθα τοῦ ἡγεμονικοῦ τυγχάνοντος· παρὰ τὸ κραίνειν καὶ βασιλεύειν τοῦ ὅλου σώματος. ὅθεν κρανίον καὶ κέρατα, τὰ ἐκ τοῦ κρανίου φυόμενα. Σωρανός. Κῶδια . ἀπὸ τοῦ τοὺς γενομένους αὐτῆς καματώδεις φιλεῖν ποιεῖν. ὅθεν καὶ κώδιον, ἐφ' ᾧ κοιμώμεθα. Κορυφή . [25]

kappa 82 τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς. ὅτι τοῦ κέρατος ὀροφή. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ κεκρύφθαι ὑπὸ τῆς τριχός. κρυφή καὶ κορυφή. Κιονίς . ἥτις λέγεται καὶ γαργαρεὼν παρὰ τῷ Ἴπποκράτει, διὰ τὸν γινόμενον περὶ αὐτὸν ἦχον ἐν τῷ γαργαλίζεσθαι. οἱ δὲ σταφυλὴν, ἀπὸ τοῦ συνεχῶς κατασταζέεσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ τὸ ἄκρον αὐτῆς φαίνεσθαι ὅμοιον ῥαγί. κιονίς δὲ ἦτοι παρὰ τὴν χύσιν τῶν ὑγρῶν, ἢ παρὰ τὸ κίονος ἔχειν τύπον καθ' ἑαυτὴν οὔσαν ἐπιμήκη. οὕτω Σωρανός. Κωφός . παρὰ τὸ ἐκκεκόφθαι καὶ ἀφαιρεῖσθαι τὴν ὅπα ἐν τῷ ἀκούειν. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀλάλου τὸ αὐτό. Κριθή . ἀπὸ τοῦ ἀποκεκρίφθαι τῶν ἀκροδρύων. ἀκρόδρυα γὰρ ἦσθιον πρὸ τῶν καρπῶν. Κρίός . Ἡρωδιανὸς οὕτω ἐν τῇ Ὄρθογραφίᾳ· κέρα κέριος, συγκοπῇ κριός. Κρίβανος . παρὰ τὸ κρῖ καὶ τὸ βαῦνος ὄνομα. ἐν ᾧ αὐοῦσι καὶ φρύγουσιν ἢ κριθὴν κρίμνον. Κλοιός . παρὰ τὸ κλείω. περικλείει γὰρ περιτιθέμενος. Καταπροΐξεσθαι . ἀπὸ τῆς προικός, ἣν διαιροῦντες Ἴωνες προῖκα λέγουσιν ὥσπερ οὖν ἡ προῖξ δωρεὰ δίδοται, οὕτω φησὶν, Οὐ δωρεάν μου καταγνώσεται τις· ἀλλ' ἀποδώσει μισθὸν ὧν ἔπραξε. καὶ ὁ ἐπαίτης ὁ προῖκα αἰτῶν, προίτης. Καλύβη . [25]

kappa 83

οἶον καλύφη τις οὔσα. Καλός . παρὰ τὸ καλεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἕκαστον· ἢ παρὰ τὸ κηλεῖν. πάντες γὰρ τῷ καλῷ κηλούμεθα. Κνίσσα . παρὰ τὸ κνισσῶ μέλλοντα. κνισμὸς γὰρ γίνεται ἀπὸ τῆς ὀσφρήσεως. Κίων . ἀπὸ τοῦ κίειν καὶ ἰέναι. ἢ ὅτι βέβηκέ τι ἐπ’ αὐτῷ, οἶον ἐπιπορεύεται. Κειρία . παρὰ τὸ κείρεσθαι εἰς λεπτά. ἢ παρὰ τὸ κέρας, ἐκ τριχῶν γὰρ ἐγίνοντο αἱ κειρίαί. Κολώνιον . τὸ ἀνανεῦον καὶ κατανεῦον κᾶλον. Κολεόν . παρὰ τὸ κεκοιλάνθαι, ἥτοι κοιλανθῆναι. Κελαινεφής . ὁ Ζεὺς. ὁ τὰ νέφη κλονῶν καὶ κινῶν, ἢ μελανοποιῶν ἐν τῷ ὕειν. Κέαρ . παρὰ τὸ κεκρᾶσθαι ἐκ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ ἐπίσης ἐχόντων. Κῆρ . παρὰ τὸ δίκην κηροῦ ἀπομάττεσθαι τὰ μαθήματα. Κέλος . ὁ δρομικὸς ἵππος. κέλειν γὰρ τὸ τρέχειν. καὶ ἡ κέλευθος δὲ παρὰ τοῦτο. Κάμηλος . καμηρός τις ἐστίν· ἀπὸ τοῦ τοὺς μηροὺς κάμπτειν ἐν τῷ καθέζεσθαι. Κεραυνός . ἀπὸ τῶν ζώων τῶν τοῖς κέρασι διαφθειρόντων. ἢ ὁ διὰ τοῦ αὔειν, ὅ ἐστι καίειν, βλάπτων. Κόσμος , ὁ πάντα ἐν αὐτῷ κεκοσμημένα ἔχων καὶ διατεταγμένα. Κανοῦν . τὸ ἐπάνω κείμενον τὸ καινὸν, ὅ ἐστι κτεῖνον. λέγω δὲ τὴν μάχαιραν. κυρίως δὲ ἀπὸ τοῦ γενομένου ἔθους ἐν ταῖς θυσίαις. Κρύος . παρὰ τὴν γενομένην κροῦσιν τῶν ἐν τῷ ψύχειν, ὅπερ κρύος λέγεται. Κολυμβᾶν . ἐτυμώτερον Δωριεῖς λέγουσι κολυφᾶν. ἀπὸ τοῦ κολουῖν, ὅ ἐστι κολοβοῦς φαίνεσθαι τοὺς ἐν τῷ ὕδατι, καὶ μὴ ὀλοτελοῦς. οὕτως Ἡρακλείδης. Κλέος . ^[30]

kappa 84

παρὰ τὸ κλείειν. ἐγὼ δέ σε κλείω ἐπ’ ἀπείρονα γαῖαν. Καλός . παρὰ τὸ κάζω, ῥῆμα, οὗ παρακείμενος κείρασμαι καὶ μέλλων κάσω. ἄφ’ οὗ καλὸς ὄνομα. ἢ παρὰ τὸ καλῷ καὶ καλεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἕκαστον. Κναφεύς . παρὰ τὸ κνάπτω, ὅ ἐστιν ἀπὸ τοῦ κνῶ τὸ ξύω. ξύουσι γὰρ τὴν τῶν ἀκνάπτων ἱματίων κροκίδα. Κλῆρος . κλῶ ἐστὶ ῥῆμα μονοσύλλαβον, ἀπὸ τοῦ καλῷ συγκοπέν· οὗ μέλλων κλήσω. ὄνομα κλῆρος ὁ καλῶν ἐφ’ ἑαυτὸν τὸν λαχόντα. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν Ἐπιμερισμοῖς παρὰ τὸ κᾶλον τὸ ξύλον· ἐπεὶ ἐν ξύλοις ἐχαράττοντο οἱ κλῆροι. Κρωσσόν . παρὰ τὸ κρῶ τὸ ἐπιχέω· γεγόμενον ἀπὸ τοῦ χέω κερῶ, κατὰ συγκοπὴν. σημαίνει δὲ ὕδριαν ἢ τι ἄγγος εἰς τὸ ἐπιχεῖν ὕδωρ. Κλείω κλείσω κλεινός. Κῶμα . κοιμῶ κοιμήσω κοίμημα· συγκοπῇ κοῖμα· τροπὴ τῆς οἰ εἰς ω , κῶμα. Κόπος . παρὰ τὸ κέω, οὗ παθητικὸν κέομαι. Κορμός . παρὰ τὸ κείρω. Κλαίω . παράγωγον συγκοπέν ἐκ τοῦ καλῷ. ἐπικαλοῦνται γὰρ τοὺς ἀποθανόντας οἱ κλαίοντες. Κῆλον . παρὰ τὸν κήσω μέλλοντα τὸ καύσω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε . Ὅμηρος, πυρὶ κηλέω. παρὰ δὲ τὸν αὐτὸν κήσω μέλλοντα, ἄφ’ οὗ κῆλον. Αὔα πάλοι, περίκηλα, τὰ οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς. τὰ περικεκαυμένα· ἐκ τοῦ ἡλίου ξηρά. Κήλη καὶ κάλη. παρὰ τὸ κῆλον καὶ κᾶλον. ἐπὶ τοῦ ξηροῦ περὶ τὰ μέρη γὰρ ἐκεῖνα εἰς ὄγκον ἐπιδέδωκε τοῦ συνήθους μείζονα. οὕτως Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ Μονοσυλλάβων ῥημάτων. Κῶμη . ^[30]

kappa 85

παρὰ τὸ κῶ ῥῆμα, οὗ μέλλων κώσω. δηλοῖ δὲ τὸ κοιμᾶσθαι. Καταχήνη . ἡ κόσμησις. χαίνω χήνη καταχήνη. Κελαρύζω . κερίζω, κελαρίζω. Κλαγγή . κρῶ, παράγωγον κράζω, ῥηματικὸν ὄνομα κραγῇ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ , κραυγή. μετάθεσις τοῦ ρ εἰς λ , κλαγῇ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ , κλαγγή. Κρούω . κρῶ ἐστὶ ῥῆμα, παράγωγον κρύω, πλεονασμῷ τοῦ ο , κρούω, ὡς ὄρω ὀρύω ὀρούω. Κλύω . παρὰ τὸ κλῶ τὸ φωνῶ, πλεονασμῷ τοῦ υ , κλύω. Κολῳός . Ὅμηρος. παρὰ τὸ κλῶ, ῥηματικὸν ὄνομα κλωός, ὡς σῶ σῶος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο , κολῳός. ἄφ’ οὗ γίνεται ῥῆμα κολῳώ. Θερσίτης δὲ μόνος ἀμετροεπὴς ἐκολῳα. Κεδνός . κοῶ τὸ νοῶ. ὁ μέλλων κοήσω. ῥηματικὸν κοεδνός, συγκοπῇ κεδνός, ὡς τέρπω τερπνός. Καρκίνος . παρὰ τὸ κάρη κινεῖν συνεχῶς. Καρίς . παρὰ τὸ σκαίρειν, σκαρίς τις οὔσα. Κνώσσω . ἔστιν οὖν παρὰ τὸ κενοῦσθαι τὸ βλέπειν. στερίσκονται γὰρ τοῦ βλέπειν οἱ κοιμώμενοι. Κτύπος . πλεονασμῷ τοῦ κ , τύπος τις ὢν. τὰ γὰρ τυπτόμενα ψοφεῖ. Καῦρος . ὁ κοῦφος πλεονασμῷ τοῦ κ , αὔρος τις ὢν. τὸν γὰρ κατὰ νοῦν ἐλαφρόν, καῦρον ἐπονομάζουσι. βέλτιον δὲ διὰ τοῦ γ , γαῦρος, παρὰ τὸ ἀπὸ γῆς αἵρεσθαι, ὁ ἐπηρμένος. Κωφός . παρὰ τὸ ἐγκεκόφθαι τὴν ὄπαν, κεκοπός τις ὢν, ὁ μήτε φθεγγόμενος, μήτε ἀκούων. Κορύβαντες . κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο , κρύβαντές τινες ὄντες, ἀπὸ τοῦ κρύπτειν τὸν Δία, ὡς μυθεύεται. Κάθαρμα . οἶον ἀποκαθάρισμα ὄν. Κρησφύγετα . φρούρια, καταφύγια, ἐν

οἷς ἐκρύπτοντο οἱ νησιῶται τὸν Μίνοα φεύγοντες. τὸ οὖν κρησφύγετον ἔλεγον τὸ χρήσιμον τοῖς φεύγουσιν εἰς ἀσφάλειαν. Κηώεις . ἐπὶ θαλάμου. παρὰ τὸ κέω τὸ κοιμῶμαι Ὅρσο κέων, ὦ ξεῖνε. ^[35]

kappa 86

κεώεις οὖν θάλαμος καὶ κηώεις. ὁ εἰς τὸ κοιμᾶσθαι εἰργασμένος. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ Μονοσυλλάβων ῥημάτων. Κλώψ . καὶ κλώπα τὸν ληστήν. παρὰ τὸν κλέψω μέλλοντα κλέψ καὶ κλόψ, καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω , κλώψ· ὡς βλέπω βλέψ βλόψ βλώψ. ὅθεν παραβλώπες τῶν ὀφθαλμῶν. Κονιορτός . παρὰ τὸ ὄρω ῥῆμα, ὄρσω, ὀρτός· καὶ συνθέτως κονιορτός, ὁ τὴν κόνιν ὀρούων καὶ ὀρμῶν, ὡς σπεῖρω σπαρτός. Κοντός , παρὰ τὸ κεντῶ ῥῆμα, κοντός· ὡς τρέφω τροφός. Κωτίλος . πλεονασμός ἐστὶ τοῦ ω . κτίλος γὰρ ἦν, ὁ κριός· ὅπερ καταστρέφει εἰς τὸν πρᾶον. πρέπεται γὰρ τῇ πραότητι· τὸ κολακεύειν. Κλαίω . παρὰ τὸ κλῶ, οὗ παράγωγον κλαίω. κλᾶται γὰρ ἡ τῶν ἀνθρώπων φωνὴ ἐν τῷ τοῦτο πάσχειν· ἢ καὶ ἡ ψυχὴ ἐστὶν ἡ τὸ κλᾶσθαι παρέχουσα. Κλίνω . παράγωγον ἐστὶ τοῦ κλῶ. κλάσιν γὰρ ὥσπερ λαμβάνει τῆς ὀρθότητος στερισκόμενα τὰ κλινόμενα. κατ' ἔνδειαν τοῦ μ . ὡς καλύπτω καλύψω. Κόλαξ . παρὰ τὸ κολλᾶσθαι· κόλλα τις ὦν. καὶ κατὰ τὸ ἐναντίον δύσκολος εἴρηται, ὁ δυσχερῶς τινὶ κολλώμενος. Κύμβια . τὰ κύφα ἐκπώματα. Κύμβαλα . οἷον κύφαλά τινα ὄντα· κατὰ συγγένειαν τοῦ φ πρὸς τὸ β , καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ . Κάπηλον· πηλὸν λέγουσι τὸν οἶνον Ἰωνες, τὸν ἀναπάλλοντα τὴν κεφαλὴν βλάπτειν καὶ τὰς φρένας καὶ οὐκ ἔϋντα ἐδραΐας εἶναι. Κόρυς· τη. παρὰ τὸ κάρη, ἢ τὸ κάρηνον ἀποκοπῇ τοῦ κάρυς τις ἐστὶ, καὶ κόρυς, τροπῇ τοῦ α εἰς ο . Κροσοί· κορσοὶ τινὲς ὄντες κατὰ μετάθεσιν τοῦ ο . παρὰ τὴν κόρσην, τὴν κεφαλὴν, ἀπὸ τῶν πλοκάμων. Κόσμος· τροπῇ τοῦ α εἰς ο , παρὰ τὸ κάζω ῥῆμα· ὅθεν κέκασμαι, κέκασται, κεκασμένος ὄνομα ῥηματικὸν κασμός, καὶ μεταθέσει τοῦ α εἰς ο, καὶ ἐναλλαγῇ τοῦ τόνου, κόσμος. ^[30]

kappa 87

ἐπὶ δὲ τοῦ παντὸς εἴρηται· ὁ ἐν αὐτῷ πάντα ἔχων κεκοσμημένα· οὕτω Φιλόξενος ἐν τῇ περὶ Ἰάδος διαλέκτῳ. Κουράλια· παρὰ τὴν ἄλα· ὁ ἀπὸ τῆς θαλάσσης ταῖς κόραις κόσμος. Κάμινος· παρὰ τὸ ὑπομένειν. Κῖκυς· ἡ ἰσχύς. παρὰ τὸ κίειν, ὃ ἐστὶ πορεύεσθαι καὶ ὀρμαῖν. Κίβησις· ἢ παρὰ τὸ κίειν, ὃ ἐστὶ πορεύεσθαι καὶ ὀρμαῖν, ἢ παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐν αὐτῇ τὴν βῆσιν, ἢ ἐστὶ τροφή. Κάγκανα . ξηρὰ εἰς καῦσιν ἐπιτήδεια ξύλα, παρὰ τὸ καίω, ῥηματικὸν ὄνομα κενόν. ὥστε καὶ ὡς τέκανον καὶ συγκοπῇ τέκνον, οὕτω καὶ ὠκάνον· καὶ ἀναδιπλασιασμός κάκανον, καὶ πλεονάσαντος τοῦ γ , κάγκανον. Καπνός . κάπω τὸ πνέω. παράγωγον καπύσω. καπνός οὖν ὁ ἀποπνέων τὸ πῦρ, ὡς στίλβω στιλπνός. ἔνθεν πολλάκις φησὶ πυρὸς ἀτμὸν τὸν καπνόν. Καρχαρόδων . παρὰ τὸ χαράσσω. ὁ κεχαρασμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας, οἷον ἐξυμμένους. Κλωστήρ . παρὰ τὸ κλώθω, οὗ ὁ μέλλων κλώσω, κλωστήρ, ὡς λάμψω λαμπτήρ. Κακκάβη . ἐπὶ θηλυκοῦ, ἀπὸ τοῦ κάπτω δηλοῦν τὸ κοιλαίνω. κάβη τὸ ῥηματικὸν ὄνομα, καὶ ἀναδιπλασιασμός κακάβη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ , κακκάβη, σκεῦος ὁ πρὸς ἔψησιν ἐπιτήδειον. Κάκκαβος ἐπὶ ἀρσενικοῦ. ^[25]

kappa 88

Κόχλος . παρὰ τὸ χαλῶ, καὶ συγκοπῇ, χλῶ. τὸ κατὰ εἵλησιν χαλώμενον. ὄνομα χλός, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν κόχλος. Κραιπνός . παρὰ τὸ κάπω τὸ πνέω· ὅθεν κάπος τὸ πνεῦμα, καὶ καπνός. καὶ πλεονάσαντος τοῦ ρ , καπνός ἐλέχθη, καὶ μεταθέσει τοῦ ρ , καὶ προσθέσει τοῦ ι , κραιπνός. Κοάλεμος . παρὰ τὸ κοῶ ῥῆμα, τὸ νοῶ. κοῶ οὖν κόεμος, ὡς ἔχω ἔχεμος παράγωγον, καὶ τοῦ αλ πλεονασμοῦ, κοάλεμος, εἴρηται ὁ μωρός. οἱ δὲ, παρὰ τὸ κοεῖν καὶ τὸ ἄλεμα, τὸ μάταιον. Κυρκάνη . ἡ ταραχὴ, ὁ βόρβορος. εἴρηται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. κυῶ ῥῆμα κυκάνω. πλεονασμός κυρκάνη. οὕτω Φιλόξενος. Κορυθαίολος . αἰόλλω ῥῆμα τὸ κινῶ. καὶ ἀπὸ τοῦ αἰόλλω αἰόλος. καὶ σύνθετον κορυθαίολος, ὡς πάλλω σακέσπαλος. Καλλιγύναικα . ἀπὸ τῆς καλλιγύναιξ εὐθείας. ὅθεν ἀποβολῇ τοῦ ξ ἐπὶ τῆς κλητικῆς, ὦ γύναι, ὡς ἄναξ ἄνα· Ζεὺς ἄνα Δωδωναίε. Κομιδὴ . κομίζω κομιδὴ, ἐπιμέλεια. Κονία . παρὰ τὸ κονῶ κονία, ἢ ἔγκειται ἡ κόνις· κόνιος κονία, ὡς Κύπρις, Κύπριος Κυπρία. Ἡρωδιανός ἐν Ἐπιμερισμῷ. Κῦμα . κύω, κυήσω,

κύημα, καὶ συγκοπῇ κύμα. οἱ δὲ παρὰ τὸ κυκῶ, κυκῆσω, κύκημα καὶ κύμα. Κνίσσα . παρὰ τὸ κνίσσω μέλλοντα. Κνισμὸς γὰρ τῆς ψυχῆς ἡ ὁσμή. Κρατερός . [25]

kappa 89

κράτος κρατερός. Κάραβος . παρὰ τὸ βαίνειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς προηκούσης τῷ ἐδάφει. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ Συμποσίῳ. Κοίρανος . ὁ τοῦ καιροῦ κύριος, οἷον καίρανός τις ὢν, μεταθέσει τοῦ α εἰς ο , ὡς παρὰ τὸ ἀθρεῖν τὸ βλέπειν Ὅθρυς τὸ ὄρος, ἀφ' οὗ ἐστὶν ἀθρεῖν τὰ μακρὰν ἀφεστηκότα, καὶ παρὰ τὴν ἀρχὴν, ἄρχαμος καὶ ὄρχαμος. οὕτως Ἡρωδιανὸς καὶ Ἀπολλώνιος ἐν τῇ Μετοχῇ. Κάλλιμος . εἴρηται κατὰ παραγωγὴν. ἡ δὲ διὰ τοῦ ἱμοσ παραγωγὴ διὰ τριῶν γενῶν γίνεται, οἷον σπεῖρω σπόριμος σπορίμη, ἀγωγὴ ἀγώγιμος, κῦδος κύδιμος, οὕτω κάλλος κάλλιμος· καὶ παρὰ ῥῆμα, προσδοκῶ προσδόκιμος, θηράω θηρέσιμος. Κουρά . παρὰ τὸ κείρω, κορά, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ , κουρά. Κακός , ἐπὶ τοῦ πονηροῦ. παρὰ τὸ χάζω τὸ ὑποχωρῶ, ἀφ' οὗ δεῖ χάζεσθαι. Κακός , ἐπὶ τοῦ δειλοῦ. παρὰ τὸ χάζω χάζομαι. χακός καὶ κακός, κατὰ μετάθεσιν τοῦ χ εἰς κ . Κηδεστής . κῆδος κηδεστής, ὡς θύος θυέστης, ὄρος Ὀρέστης, καὶ τὰ μὲν ὡς κύρια βαρύνεται, τὸ δὲ κηδεστής ὀξύνεται ὡς προσηγορικόν. Κάδος . σκευὸς τι, παρὰ τὸ χαδῶ ῥῆμα περισπώμενον. ἀπὸ δὲ τοῦ χαδῶ γίνεται ὁ μέλλων χαδήσω, καὶ διπλασιασμός ἐκάδῃσω, ὄνομα ῥηματικὸν χάδος, καὶ τροπὴ τοῦ χ εἰς κ , κάδος. Κισσᾶν . παρὰ τὴν κίσσαν, τὸ ὄρνειον. λειχνότατον γὰρ τοῦτο τὸ ὄρνειον. Κόνις . κονῶ δηλοῦν τὸ διαφθεῖραι καὶ κατακόπτειν. κνίς, ὄνομα, ἡ κατακεκομμένη γῆ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο , κόνις. δηλοῖ δὲ τὴν εἰς λεπτομερῇ οὐσίαν χωρήσασαν γῆν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ξυσμάτων. Ἡρωδιανός. Κρηπὶς , ὑπόδημα. παρὰ τὸ ἔρπω ἐρπὶς. ὑπερθέσει τοῦ ρ , ῥεπὶς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ , κρεπὶς, μεταθέσει τοῦ ε εἰς η , κρηπὶς, δι' ἧς ἔρπειν ἐστὶν, ὃ ἐστὶν ὀδεύειν. οὕτως Ἡρωδιανός. Καγχαλῶ . τὸ χαλῶ.

[35]

kappa 90

τὸ διαχέω καὶ ἥδομαι. διπλασιασμός καχαλῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ , καγχαλῶ. ὥσπερ τὸ πυκνωθὲν οὐχ ὑγιές, οὕτω τὸ χαλασθὲν ὑγιές τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῆς ψυχῆς. Κορύβαντες . κορύφαντές τινες, παρὰ τὸ κεκρύφθαι τὸν Δία ὑπ' αὐτῶν. καὶ ἐστὶ μετάθεσις τοῦ φ εἰς β καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο . Κρούειν . κυρίως ἐπὶ τῶν κερατοφορούντων. κυρίπτειν γὰρ ἐστὶν τὸ τοῖς κέρασι κρούειν. οὕτω Φιλονίδης ἐν τῷ περὶ Ἑλληνισμοῦ. Κρίβανος . παρὰ τὴν κριθὴν καὶ τὸν βαῦνον, ὅπου αἱ κριθαὶ ἐφρύγοντο. καὶ βαῦνος ἡ κάμιнос, αὔω, αῦνος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β , βαῦνος. Κληΐδες . αἱ καθέδραι παρὰ τὴν κλάσιν τῶν γονάτων. Κύμβαχον . τὸ σκαμβὸν δέρμα. τὸ περιφερές καὶ περιαγές. κύμβη γὰρ ἡ κεφαλὴ. ἔνθεν τὸ κυβητιᾶν. Κρήνη . κρῶ ἔστι ῥῆμα μονοσύλλαβον, παρὰ τὸ κερῶ συγκοπέν, ὃ δηλοῖ τὸ ἐγχεῖν. καὶ ὡς παρὰ τὸ εἶρω εἰρήνη, οὕτω κρῶ κρήνη. Κνυζοῦν . διαφθεῖραι. Ὅμηρος ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ· κνυζώσω δέ τοι ὅσσε πάρος. παρὰ τὸ κνῶ οὖν κνύω καὶ κνύζω τὸ διαφθεῖρω. κνυζῶ γίνεται περισπώμενον τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, ὡς χρυσῶ χρυσοῖς χρυσώσω ὁ μέλλων. εἴρηται δὲ κνυζοῦν δηλοῦν τὸ ξύειν παρὰ Δωριεῦσι καὶ παρ' Ὀμήρῳ, ἐπὶ δ' αἴγιον κνῆ τωρόν. ὥστε εἶναι κνῶ κνύζω. οὕτως δὲ τὸ κνύω δηλοῖ τὸ ξύω. ὥστε τὸ ξύειν τὸ κνύειν πολλάκις. Κομψός . παρὰ τὸ κάμπτω ῥῆμα. καὶ διεστραμμένον τῇ διανοίᾳ. εἴρηται γὰρ τοῦτο τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τοῦ μετρίου καὶ ἐπιεικοῦς, καὶ ἐπὶ τοῦ πανούργου. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιεικοῦς, παρὰ τὸ εὐκαμπές, ἀπὸ τοῦ κάμπτω ῥήματος, ὁ εὐπειθὴς καὶ προσηνὴς εἴρηται. οὕτως Εἰρηναῖος ὁ Ἀττικιστὴς ἐν τῷ α στοιχείῳ. Κέντε . τὸ ἐκατὸν καλοῦσι Ῥωμαῖοι, ἐξ οὗ κεντενάριον ὠνόμασται. ΑΡΧΗ ΤΟΥ Λ. [35]

lambda 91

Ἰίσσεσθαι . παρὰ τὸ λίαν ἔξεσθαι. Λήϊον . παρὰ τὸ λίαν ἰέναι καὶ αὔξεσθαι, τὸ σιτοφόρον πεδῖον. ὅθεν λεῖα, ἡ τῶν τετραπόδων κτῆσις ἡ νεμομένη τὰ λήϊα. Λαγὼς καὶ λαγῶδς, παρὰ τὸ λάειν, ὃ ἐστὶ βλέπειν. Λαισιῖα . παρὰ τὸ λάσιον, καὶ παρὰ τὸ ὠμαῖς βύρσαις περιβεβλησθαι. Λυγαῖον , τὸ φοβερόν. οἷα λυγερόν τι ὄν. λυγαῖον δὲ τὸ σκοτεινόν. ἴσως παρὰ τὸ λύειν τὴν αὐγὴν, καὶ μὴ ἔαν στήναι αὐτήν. Λύθρος . τὸ μετὰ κονιορτοῦ αἶμα, τὸ λύματος καὶ καθάρματος δεόμενον. Λευρόν . λεῖον καὶ πλατύ. παρὰ τὸ λίαν εὐρύ. Λέκτρον . πλεονάζει τὸ ρ . ἀπὸ τοῦ

κατακλίνεσθαι, καὶ λήγειν εἰς αὐτό. Λόφοι . πάντα τὰ μετέωρα καὶ εἰς ὕψος ἀνέχοντα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βοῶν. λόγος γὰρ ἐπ' αὐτῶν ἀπὸ τοῦ λέγεσθαι καὶ ἐκδέρεσθαι ἀπ' αὐτῶν. Λόχη . ἀπὸ τοῦ λοχᾶν ἐν τοῖς τοιούτοις τόποις. ὁ δὲ Φιλόξενος παρὰ τὸ λάζω ῥήμα. εὐληπτοτέρων ὄντων τῶν δασέων. λάζω οὖν λάζω μέλλων. ὄνομα λαχμός, ὡς παρὰ τὸ κράζω κράζω κραγμός· τὸ δὲ γ εἰς χ μεταπεσόντος, λαχμός. τούτου τὸ θηλυκὸν, λόχη. Λύσσα . παρὰ τὴν λύσιν τῶν κατὰ ψυχὴν λογισμῶν, καὶ τοῦ παλαιοῦ τῶν φρενῶν κατασπέρματος, ἢ παρὰ τὸ ἀφετοὺς εἶναι τοὺς κατεχομένους ἐξ αὐτῆς. Λαῦρα , ἢ πλατεῖα ῥύμη, παρὰ τὸ λίαν ἔχειν αὔραν. Λῖς , ὁ λέων. παρὰ τὸ λιαρόν. ἔνθερμον γὰρ τὸ ζῶον. Λιλαίομαι . παρὰ τὸ λῶ, ὃ ἐστὶ θέλω, οὗ παράγωγον λαίω, διπλασιασμὸς λιλαίω. Ληγός . παρὰ τὸ λεαίνεσθαι πατουμένης τῆς σταφυλῆς. Λέπαδνα . οἱ κατὰ τῶν ἵππεων στηθῶν ἱμάντες. πλεονάζει δὲ τὸ δ . ὡς γὰρ κόπτω κόπανον, οὕτω λέπω λέπανον, καὶ λέπαδνον. Λέξασθαι , τὸ κοιμηθῆναι. [30]

lambda 92 παρὰ τὸ λέχριον πεσεῖν. κυρίως ἐπὶ ἀνθρώπου· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀλόγων. Λίμνη . τὰ συνεστῶτα ὕδατα. παρὰ τὸ λίαν καὶ διόλου μένειν. διὸ καὶ ὁ κενός, ἀκαλαρείτης ὢν. ἢ παρὰ τὸ λείβειν, ὃ ἐστὶ ῥεῖν. Λογάδες . τὰ λευκὰ τῶν ὀφθαλμῶν. εἴρηται δὲ οἶον λοχάδες, ἐν αἷς αἱ κόραι λοχῶσι, καὶ οἶον λέχος εἰσὶν αὐταῖς. Λύπη . παρὰ τὸ λύειν εἰς δάκρυα τοὺς ὦπας, λυωπὴ τις οὕσα. ἢ διὰ τὸ λυμαίνεσθαι δι' αὐτῶν τοὺς ὦπας. οὕτω Σωρανός. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς φησὶ παρὰ τὸ λύω λύη καὶ λύπη. Λοβός . τὸ κάτω τῶν ὠτων, ὡς λέγει Σωρανός, ἐπειδὴ μαρτυρόμενοι τινὶ, λαμβανόμεθα αὐτῶν. οἱ δὲ, ὅτι λωβώμενοι τινὰς, ἄποκ. Λᾶντα τὰ μὲν. παρὰ μὲν τὴν λώβην οὖν εἴρηται. Λεοκανία . ἐπειδὴ λίαν κέχηνεν, οἶον λευχανία. Ὅμηρος· Λευκανίης, ἵνα τε ψυχῆς ὥκιστος ὄλεθρος. διαιρεθείσης γὰρ αὐτῆς, ὁ τῆς τροφῆς ἀφανίζεται πόρος. Λαῖα , ἢ ἀριστερὰ καὶ εὐώνυμος. ἀπὸ τοῦ λελιάσθαι καὶ κεχωρίσθαι τῶν πράξεων. ἀριστερὰ δὲ καὶ εὐώνυμος, ἢ κατ' ἀντίφρασιν, ἢ κατ' εὐφημισμὸν. Λιάρός . ἀποβολὴ τοῦ χ . χλιαρός γάρ. τὰ δὲ χλιαρὰ πρῖσηνῃ. δύναται δὲ καὶ ἄλλως. λίλω τὸ λίαν θέλω. λῶ γὰρ τὸ θέλω. καὶ λιλῶ λιλαίω. καὶ λιλαίετο παρ' Ὀμήρῳ. καὶ ὡς μαδῶ μαδαρός, πλαδῶ πλαδαρός, χαλῶ χαλαρός, λιλῶ λιαρός, καὶ ἀποβολὴ τοῦ λ , λιαρός. τὰ γὰρ προσηνῇ θέλομεν. Λακέρυζα . κρῶ, κρύζω, κρύζα ὄνομα. πλεονασμῶ τοῦ ε , κάρυζα. μετὰ τοῦ λ ἐπιτατικῷ μορίου, λακέρυζα. Λεχήν . [30]

lambda 93 παρὰ τὸ λεῖον, κατ' ἀντίφρασιν. τραχύνει γὰρ τὸ σῶμα. ὡς ἀπαλοῖ δι' αὐχένος. Λειμών . ἐστὶν ὅπου λήϊα καταβόσκειται. Λιρός . ὁ ἀναιδής. παρὰ τὸ λίαν τινὶ προσκεῖσθαι. ἢ τὸ λίαν ὀρᾶν· ἐπεὶ ἀτενεῖς εἰσὶ τούτων αἱ ὄψεις. Λιπαρεῖν . παρὰ τὸ λίαν παρεῖναι τοὺς παρακαλοῦντας. Λωποδύτης . ὁ ἀποδύων τὸ λῶπος, ὃ ἐστὶ τὸ ἱμάτιον. Λάχανον . παρὰ τὸ λαχαίνεσθαι καὶ περισκάπτεσθαι. Λοξίας . ὡς μὲν οἱ Πυθαγορικοὶ, ἀπὸ τοῦ λοξὴν ἔχειν τὴν ἴαν, τουτέστι τὴν φωνήν· ἢ παρὰ τὸ λοξῶς ἰέναι τὸν ἥλιον διὰ τοῦ ζωδιακοῦ. καὶ λοξίας, ὁ λοξὴν κίνησιν ποιούμενος. Λήκιθος . παρὰ τὸ μεγάλας χωρεῖν. ἢ λεῖον ἔχουσα κύτος, μεγάλοκτητος. Λητώ . ὁ μὲν Πλάτων φησὶν. πραεῖα γὰρ ἡ θεὸς τὰς ἐλεοῦσα. κατὰ δὲ τινάς, Ληθῶ· τὸ γὰρ ἡμέρον καὶ πραῖ, ἐκ τοῦ ἐπιλελῆσθαι τῶν εἰς αὐτὴν πεπλημμελημένων ἐμφαίνεται ὁ δὲ Ἀρίσταρχος φησὶ, παρὰ τὸ λῆ τὸ Δώριον, ὃ ἐστὶ θέλει. Λυαῖος . ἀπὸ τῆς λύσεως τοῦ ῥάμματος. προσεῖράφη γὰρ τῷ μηρῷ τοῦ Διός. ἢ παρὰ τὸ λύεσθαι τῷ οἴνῳ τοὺς μεθυσκομένους. Λαιμός . παρὰ τὸ λάειν, ὃ ἐστὶν ἀπολαύειν. οὕτως Ἡρακλείδης. ὁ δὲ Σωρανός λέγει λημᾶν λέγεσθαι τὸ ἀπολαυστικῶς βλέπειν. Λῆρος . λήθω λήσω, λῆρος· ὡς παύω παύσω, παῦρος. ἢ ἀπὸ τοῦ ῥεῖν καὶ τοῦ λαλεῖν. Λύκος . [25]

lambda 94 παρὰ τὸ λεύσω λεῦκος· οὕτω καὶ παρὰ τὸ φυλάσσω φύλακος. Λίβανος . παρὰ τὸ λείβω τὸ σπένδω. τὸ εἰς σπονδὰς καὶ θυσίας ἐπιτήδειον. οὕτω Φιλόξενος. Λάβρος . παρὰ τὸ λούπτω. οὕτω Φιλόξενος. δύναται καὶ παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὴν βορὰν, οἶον λαβαρός τις ὢν, ἵν' ἢ κυρίως ἐπὶ τοῦ ἀδδηφαγεῖν. Λαγώς . ἔγκειται τὸ λα ἐπιτατικόν. παρὰ τοῦτο οὖν καὶ τὸ

ῶς Δώριον, ὁ μεγάλα ῶτα ἔχων. Λικριφίς . οἷον πλαγίως. παρὰ τὸ λέχριον, κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων τοῦ εἰς τὸ ι , καὶ τοῦ χ εἰς τὸ κ . Λεπρός . παρὰ τὸ λέπος, λεπαρός, καὶ συγκοπῇ λεπρός. Λύχνος . ὁ λύων τὸ νύχος, τουτέστι τὸ σκότος. οὕτως Ἀριστόνικος ἐν τῷ περὶ σημείων τοῦ Ὀμήρου. Λαρύξ . ὁμοίως διὰ γὰρ τούτων, τοῦ λαιμοῦ καὶ λάρυγγος, τὴν ἀπόλαυσιν ἔχομεν τῶν τροφῶν. οὕτως Ἀριστόνικος ἐν τῷ περὶ σημείων Ὀδυσσεΐας. Λίπω . τὸ ἐπιθυμῶ. λῶ ἐστὶ θέλω· οὗ παράγωγον λίτω· ὡς παρὰ τὸ χρίω χρίπτω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ , κρίπτω. χρῶ, τὸ χροὸς ἄπτεσθαι. χρῶ χραύω. Λόγχη λόγχας τὰς μερίδας Ἴωνες λέγουσιν. Ἴων ἐν Κίου κτήσει. ἐκ τῆς Τέω λόγχης λόγχας ποιεῖν πεντήκοντα. [25]

lambda 95 εἴρηται δὲ παρὰ τὴν λῆξιν, λάχην τινὰ οὔσαν, καὶ μεταθέσει τοῦ α εἰς ο , καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ , λόγχη. παρὰ δὲ τὴν λόγχην, λογχῶ ἐστὶ ῥῆμα, καὶ παρακείμενος λελόγχηκα, καὶ μέσος παρακείμενος λέλογχα. Λείρια . παρὰ τὸ λείον. ὁ αὐτὸς οὕτω φησί. Λαγνεΐα . λαγυνεΐα τις οὔσα. παρὰ τὸ λα , τὸ ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὴν γενικήν. Λίχανος . παρὰ τὸ λίαν ἰσχανᾶν, ὃ ἐστὶ ἐπιθυμεῖν. Λιμβός . παρὰ τὸ λίαν καὶ τὴν βόσιν, ἥ ἐστὶ τροφή. λιμβός, ὁ σφόδρα περὶ ταύτην ἔχων. Λαλῶ . λῶ, ἀναδιπλασιασμός λαλῶ. παράγωγον τοῦ λῶ λᾶσω καὶ λᾶσκω. τοιαῦτα λᾶσκεις τοὺς ἀναγκαίους φίλους. τὸ δὲ λῶ δηλοῖ τὸ θέλω. ὁ δὲ θέλει τις, καὶ φθέγγεται. προϋπάρχει δὲ τοῦ λόγου ἡ ψυχικὴ διάθεσις. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἰάδος διαλέκτου. Λάλλαι . αἱ ψῆφοι αἱ παραθαλάσσιαι. λαλῶ ἐστὶ ῥῆμα, οὗ ὄνομα ῥηματικὸν λαλή, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ , λάλλαι. λάλλαι δὲ αἱ ψῆφοι αἱ ὑπὸ τῶν κυμάτων κινούμεναι, αἱ φόφον τινὰ ἀποτελοῦσιν. οὗτος ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ. Λεπτός . παρὰ τὸ λέπω, ὃ ἐστὶ λεπίζω. Λεύσω . βλέπω ἐστὶ ῥῆμα, ὅθεν ἀβλαπτῶ, ὅπερ κατ' Αἰολέας γίνεται βλέπω. ὡς ὅπτω ὅσσω· ὁσόμενος πατέρ' ἐσθλόν. καὶ ἀποβολῇ τοῦ β , λέσσω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ , λεύσσω. Λάχνη . παρὰ τὸ λα , τὸ ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὸ ἔχω, ἧς ἐστὶν ἔχεσθαι καὶ λαβέσθαι. [25]

lambda 96 ἡ γὰρ τρίχωσις εὐληπτος. οὕτως Ἡρακλείδης. Λάπτω . παρὰ τὸ λα μόριον ἐπίτασιν δηλοῦν, ὡς καὶ τὸ αρι , καὶ τὸ ερι , καὶ τὸ ζα . τὰ λάπτω οὖν δηλοῖ τὸ λίαν ἄπτεσθαι. λάπτοντες, οἷον προσκείμενοι τῷ ὕδατι. Λύρα . παρὰ τὸ λύω, οὗ ὁ μέλλων λύσω. λύτρα ἐδόθη τῷ Ἀπόλλωνι παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ, ὑπὲρ ὧν ἔκλεψε βοῶν ὁ αὐτὸς Ἑρμῆς. Λαίλαψ . λάπτω, ὁ μέλλων λάψω, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω , λᾶψ, καὶ κατ' ἀναδιπλασιασμόν, λαίλαψ, μετὰ προθέσεως τοῦ ι· δηλοῦσα τὴν λίαν καὶ σφοδρὰν καὶ ἐπιτεταμένην λαβρότητα τοῦ πνεύματος. Λάβραξ . παρὰ τὸ λάβρως ἐσθίειν. ἀδδηφάγον γὰρ τὸ ζῶον. Λάγνος . παρώνυμον γυνῆ, καὶ συγκοπῇ λάγνος. ἀφ' οὗ λαγνία, ὡς κακὸς κακία. Λάξ . παρὰ τὸ λήγω ῥῆμα, οὗ μέλλων λήξω, λήξ λάξ, τὸ τῷ λήγοντι μέρει τοῦ ποδός, τουτέστι, τῷ ἄκρῳ πλήττειν. Λόγχη . παρὰ τὸ λίαν ἔχεσθαι ὑπὸ τοῦ χρωμένου Λίβανος . παρὰ τὸ λείβω. καταστάζεται γὰρ ἀπὸ τοῦ φυτοῦ. λείβω, λείψω, λιμός, καὶ παρὰ τὸ αὐτὸ ῥῆμα. Λοιμός . ἔλλειψις γὰρ ἐκατέρωθεν, καὶ σωμάτων καὶ τροφῶν. Λακίδες . ἐπὶ σχίσματος ἱματίου. παρὰ τὸ λακεῖν καὶ ψοφεῖν· ἡρέμα ἐνσχίζεσθαι. οὕτως Ἀρίσταρχος ἐν τοῖς Σημείοις Ἡσιόδου. APXH TOY M. [25]

mu 97 (τ) Μάρτυς . παρὰ τὸ μάρπτω, τὸ καταλαμβάνω, μάρπτως, ἀποβολῇ τοῦ π . ὁ ἐκ τοῦ κατελιφέναι δυνάμενός τι περὶ αὐτοῦ εἶπεῖν. ὁ δὲ Φιλόξενος φησὶ παρὰ τὸ μαίρω. ὁ λάμπων, ὁ λαμπρύνων, καὶ εἰς φῶς ἄγων τὸ προκείμενον, δι' ὧν μαρτυρεῖ. μαίρω, μάρτος, μάρτυς, τροπῇ τοῦ ο εἰς υ . Μάρνασθαι . παρὰ τὸ μαραίνεισθαι καὶ πολέμῳ φθειρεσθαι. ἢ ἀποβολῇ τοῦ ρ , μάνασθαι. παρὰ τὸ Μυκάλη . παρὰ τὸ ἐκεῖ μυκᾶσθαι τὰς Γοργόνας δια— Ὁθος . παρὰ τὸν μολυσμὸν τῶν φόνων. ἢ παρὰ τοὺς μαχομένους καὶ εἰς τὸ αὐτὸ συντρέχειν. Μαιμῶσα . πλεονασμῷ τοῦ μ , οἷον αἰμῶσα, αἵματος ἐπιθυμοῦσα. ἀπὸ τῶν ἐμψύχων ἢ μεταφορά. δύναται καὶ παρὰ τὸ μῶ, διπλασιασμός μαιμῶ. μῶ δὲ τὸ ζηθῶ, ἀπὸ τοῦ μῶ μῶμαι. ἀπὸ δὲ τοῦ μαίμω, μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ. παρὰ δὲ τὸ μῶ μαίω, μαιομένη κευθμῶνα, γίνεται. Μαργαίνειν . καὶ μάργος, ὁ

μαινόμενος, ὧς μὴ ἐστὶν ἀρήγειν καὶ βοηθεῖν. Μαχὸς ἀπὸ τοῦ μεμοιχέναι, ἢ νυχὸς τις ὦν, οἷον σκοτεινός. Μέτωπον . [20]

mu 98 πρόθεσις ἀντὶ προθέσεως. τὸ ὑπὲρ τοὺς ὦπας μέρος, οἷον ὑπερτώπον. Μενοεικές . τὸ μένει. εἰκὸς καὶ ἀρεστόν. Μιστύλλειν . τὸ καταμικόπτειν. παρὰ τὸ μεῖον. Μαλερόν . τὸ μαραντικόν, ἢ τὸ λαμπρόν, παρὰ τὸ μαίρειν, ὃ ἐστὶ λάμπειν. Ὅθεν τὸ μαρμαίρω, πλεονάσαντος τοῦ ρ . εἶναι μαλερόν, καὶ τροπῇ τοῦ ρ εἰς λ , μαλερόν. Μαίρα , ἢ κύων τοῦ Ὠρίωνος. παρὰ τὸ μαίρω, τὸ λάμπω, καὶ διπλασιασμός μαρμαίρω, ὅθεν μάρμαρος. Μάρψαι . κυρίως τὸ ἐν ταῖς χερσὶ συλλαβεῖν. μάρη γὰρ ἔλεγον τὰς χεῖρας. ἔνθεν τὸ εὐχερὲς, εὐμαρές. οὕτως εὖρον ἐν Ὑπομνήματι Ἰλιάδος. Μύρεσθαι . παρὰ τὸ μύρειν καὶ ῥεῖν τὰ δάκρυα. Μελπόμενος . τηκόμενος. κυρίως δὲ μέλδειν, τὸ τὰ μέλη ἔδειν, ὃ ἐστὶν ἐσθίειν, ὃ ἐστὶ μελέδειν. Μόρσιμος . μόρος μόριμος. πλεονασμῶ τοῦ ς , μόρσιμος. Μῖσος . παρὰ τὸ μὴ ἴσον εἶναι. Μήρινθος . ἢ σπάρτη. παρὰ τὸ μύρεσθαι, καὶ καταρρεῖν ἐν τῷ κλώθεσθαι αὐτήν. Μυλήφατος . παρὰ τὸ ὑπὸ μύλης συντετρίφθαι. Μάσταξ . εἴρεται μὲν ἐπὶ τοῦ στόματος. Ὅμηρος· ἄλλ’ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζε. [20]

mu 99 ἐπὶ δὲ τῆς τροφῆς ὅτε λέγεται· μάστακ’, ἐπεὶ κε λάβῃσι, παρὰ τὸ μαστεύειν αὐτήν τὰ βρέφη. ἐπὶ δὲ τοῦ στόματος, παρὰ τὸ μασᾶσθαι. Μετέωρος . ὁ κοῦφος. παρὰ τὸν ὥρον τὸν χρόνον. Ὅμηρῳ· ἐννέωροι γὰρ τοί γε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν. Μύλη . παρὰ τὸ μειοῦν καὶ τὸ ἀλοᾶν, οἷον ἐς λεπτὰ ἀλλοιοῦν. Μᾶσσον . τὸ μέγα καὶ μακρόν. παρὰ τὸ μὴ ἄσσον εἶναί τινος, ὃ ἐστὶν ἐγγύς. Μυκαλεσσός . ἢ πόλις. ὅτι ἐκεῖσε ἐμυκήσατο ἡ βοῦς ἢ προηγησαμένη τοῦ Κάδμου εἰς τὴν κτίσιν τῶν θνητῶν, κατὰ χρησμόν Ἀπόλλωνος. Μικρός . παρὰ τὸ μεῖον, μικρός. Μιγητή . ἢ πόρνη. μισητή τις οὔσα. παρὰ τὸ μίσεσθαι. Μοῖρα . παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω. ἢ αὐτὴ δὲ εἰμαρμένη, παρὰ τὸ μεμερίσθαι ἐκάστω. Μαρίλη . τὸ λεπτόν τῶν ἀνθρακῶν. παρὰ τὸ μάρω, ἀφ’ οὗ μαράινω, μάρω, μαρίλη. Μέρος . παρὰ τὸ μειοῦσθαι πρὸς τὸ ὅλον. ἢ παρὰ τὸ μείρω. μερίζεται γὰρ κατ’ ἐκεῖνα τὰ μέρη τὸ σῶμα. καὶ τὸ μηρὸς ὁμοίως. Μήδεα . τὰ αἰδοῖα. παρὰ τὸ μέδειν καὶ ἄρχειν τῆς γενέσεως. Μέζεα . κατὰ μετάθεσιν τοῦ δ εἰς ζ . Μήτηρ . ὅτι μήτηρ ἐστὶ τοῦ γεννωμένου, ὡς πατὴρ πάτρα κατὰ μετάθεσιν τοῦ ρ , καὶ μήτηρ μήτρα. Μύλη . ἐπὶ τῆς ἐπιγονατίδος. ἀπὸ τῆς ἔξω πρὸς τὴν μηχανὴν ἐμφερείας. διὰ τὸ ἄνω εἶναι τοῦ ἄρθρου τὸ κοῖλον, ὡς καὶ τῆς μύλης τὸ ὑπερθεῖν, καὶ τὰ ἐμβαλλόμενα πρὸς τὸ ἀλεσθῆναι τὰ σπέρματα. [30]

mu 100 Μύξα . παρὰ τὸ ἐκ μυκτῆρος ἐκκρίνεσθαι. Μάγειρος . παρὰ τὸ μάσσω, ἡγουν ὁ τὰς μάζας μερίζων. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ Ὀρθογραφίᾳ. καὶ Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ Ἀναδιπλασιασμοῦ, πλεονασμὸν λέγει τὸ μ . παρὰ τὸ ἀγύρειν τὸ ἀθροίζειν, ἥτοι ἐξ ὧν ἀρτύει, ἢ ὧν παρασκευάζει ὄψων. Μάστυξ . αἰ τοῦ ἄνω χεῖλους τρίχες ἀπὸ τοῦ μυκτῆρος. ἢ μέσταξ, ἀπὸ τοῦ μεσοῦσθαι τῶν τριχῶν, ἥτοι μεστουὺς εἶναι. Μαλλός . ἐπὶ τῶν πλαγίων τριχῶν τῶν τῆς κεφαλῆς. εἴρηται δὲ ἀπὸ ἐμφερείας τῶν τοῦ προβάτου μαλλῶν. Μήνιγγες λέγονται διὰ τὸ μένειν ἐν αὐταῖς τὸν ἐγκέφαλον. οὕτω Σωρανὸς λέγει. Μυελός . οἷον μυχελός, παρὰ τὸ ἐν μυχῷ εἰλεῖσθαι, ἢ ἀλαζονεύεσθαι, ἢ λεῖον εἶναι, ἢ ἐν μεμυκότη ὁστέῳ τυγχάνειν. οὕτω Σωρανός. Μύωψ . ὁ μύειν συνεχῶς τοὺς ὦπας ποιῶν. Μυκτῆρ . ἀπὸ τοῦ τὴν μύξαν δι’ αὐτοῦ ἐξιέναι. ἢ ἀπὸ τοῦ μύζας τινὰς ἐφ’ ἑαυτῷ ἔχειν, τουτέστι πόρους, ἢ ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ τεταγμένος τῆς αἰσθήσεως. ὅθεν καὶ μυκτηρίζεν λέγομεν τοὺς ἐν τῷ διαπαίζειν τινὰς τοῦτό πως τὸ μέρος ἐπισπῶντας. οὕτως ὁ αὐτὸς Σωρανός. Μύλαι . τῶν ὀδόντων λέγονται, διὰ τὸ ἐπ’ αὐτῶν λεαίνεσθαι, ἥτοι τρίβεσθαι τὴν τροφήν. Μασχάλη . ἀπὸ τοῦ κεχαλᾶσθαι εἰς μαστόν, ἢ εἰς ἥν χαλᾶται ὁ μῦς, ἢ ἀπὸ τῆς ἀλέας τῆς διὰ τὴν καμπὴν τοῦ σώματος. οὕτω Σωρανός. ὁ δὲ Ἡρακλείδης ἀπὸ τοῦ μαστεύειν τι ὑπ’ αὐτήν· ἐπειδὴ οἱ ὑφαιρούμενοι ὑπ’ αὐτήν κρύπτουσι. [30]

mu 101 Μαστοί . μασητοί τινες ὄντες, ἢ ἀπὸ τοῦ προσμάττεσθαι καὶ προσφέρεσθαι τούτοις πρώτοις τὰ βρέφη· ἢ οἷον παστοί, ἀπὸ τοῦ πάσασθαι· ἢ σπαστοί τινες ὄντες, ἀπὸ τοῦ σπᾶν αὐτοὺς τὰ βρέφη·

ἢ ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τῶν θηλαζομένων ἐπισπᾶσθαι· ἢ παρὰ τὸ μῶ, τὸ ζηθῶ. παράγωγον μαζῶ, καὶ μαστὸς, ὃν ἐπιζητοῦσιν οἱ παῖδες. δύναται καὶ παρὰ τὸ μαζῶ μάζα, ἡ ζητουμένη τροφή. Μήτηρ ἡ μαστεύουσα τὰ πρὸς τροφήν τοῖς κυθηῖσιν. ἢ ὅτι φυσικῶς αὐτὰ μαστεύει τὰ γεννηθέντα ἡ μήτηρ. Μετάφρενον . ὅτι ἐξόπισθεν τῶν φρενῶν κεῖται. φρένες δὲ ὑμένες. εἰσὶ δὲ μεταξύ τῆς καρδίας καὶ τοῦ ἥπατος. Μάκαρ ἀποκοπή τοῦ μακάριος. οὕτω δὲ ἐγένετο. τὸ κῆρ, κηρὸς, καρὸς, κατὰ συστολήν κτητικῶ τύπῳ, κάριος, καὶ κατὰ στέρησιν, ἀκάριος, καὶ πλεονασμῶ τοῦ μ , μακάριος, ὡς ἴα μία, ἀποκοπῇ δὲ δύο συλλαβῶν, μάκαρ, ἐν δὲ συγκοπῇ, μάκαρς, ἀπὸ τοῦ μακάριος, ὅθεν ἔμεινε τὸ ς . Μηκίων παρὰ τὸ μακρὸς μακρίων, καὶ μακίων, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η , μηκίων. ἔνθεν τὸ μήκιστος, καὶ τρίτος τύπος μάσσων. Μέτρον . παρὰ τὸ μεῖρω τὸ μερίζω, μεῖτρον καὶ μέτρον, ὡς τὸ δέρω δέρτρον. Μενθῆραι . αἱ φροντίδες, ἀντὶ τοῦ μενεθῆραι, αἱ θηρώμεναι τὸ μένος, τουτέστι τὴν ψυχὴν· οὐ γὰρ ἄλλῳ θηρᾶται ἡ ψυχὴ καὶ κρατεῖται ἢ ταῖς φροντίσιν. Μαστροπός . παρὰ τὸ μαίεσθαι τοὺς τρόπους τῶν πορνεουσῶν γυναικῶν. Μελέαγρος . παρὰ τὸ μελαίαν ἀγρεύειν ἄγραν. Μέταλλον . ἀπὸ τοῦ ζητεῖν ἐν ἑαυτῷ τι. Μοχθηρός . ^[30]

mu 102 κυρίως ὁ περὶ μόχθον ἀναστρεφόμενος καὶ πονηρός. ἀπὸ δὲ τοῦ σώματος ἐπὶ τὴν διάνοιαν μετενήνεκται, ὁ τῇ διαθέσει κακός. Μυλωθρός . πλεονασμῶ τοῦ ρ , οἶον ὁ τὴν μέλην ὠθῶν, μυλωθὸς τις ὢν. Μήνη . ἡ σελήνη. ἀπὸ τοῦ μὴ μένειν ἐν τῷ αὐτῷ, ἀλλὰ ποτὲ μὲν μειοῦσθαι, ποτὲ δὲ αὐξεσθαι. Μήνυνθα . παρὰ τὸ μηνύθω, μήνυθα, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ν , μήνυνθα. Μῦς . παρὰ τὸ μῦσος. Μόρος . παρὰ τὸ μεῖρω, τὸ μερίζω, ὁ μεμερισμένος ἐκάστῳ. Μήλη . παρὰ τὸ μήσω μέλλοντα. μήδω δὲ, οὗ παθητικὸν μήδομαι, δηλοῦν τὸ ἐργάζομαι. μήλη οὖν, ἡ πολλῶν κατὰ τὴν ἱατρικὴν ἐργάτις. Μῶμος . παρὰ τὸ μῶ, οὗ μέλλων μῶσω. δηλοῖ δὲ τὸ ζητῶ. μῶμος οὖν, ὁ αἰεὶ ἐπιζητῶν, καὶ μηδὲν τῶν ἄλλων ἱκανὸν εἶναι νομίζων, ἀλλ' ἐνδεῖν τοῦ κρείττονος, αἰεὶ πᾶν ὅτιοῦν λέγων καὶ διασύρων. Μακκοᾶν . παρὰ τὸ μὴ κοεῖν, ὃ ἐστὶ νοεῖν. καὶ συνθέτως τὸ μὴ κοεῖν μακκοᾶν ἔλεγον. ὅθεν θυοσκόος ὁ μάντις, ἀπὸ τῶν θυομένων κοῶν, καὶ νοῶν τὸ μέλλον. Μακάριος . ὁ μὴ κηρὶ, τουτέστι τῇ φθορᾷ ὑποκείμενος. οἱ δὲ πλεονάζειν λέγουσι τὸ μα , κάριος καὶ μακάριος, οἶον ἄλευρον μάλευρον. εἴρηται οὖν ἀκάριος ὁ μὴ φθορᾷ ὑποκείμενος. Μάκτρα . παρὰ τὸ μάττειν ἐν αὐτῇ τὴν μάζαν. Μέλισσα . παρὰ τὸ μέλλειν. οἰκονομικὸν γὰρ τὸ ζῶον. ἡ μέλιζα τίς ἐστίν, ἡ πᾶσιν ἐφιζάνουσα τοῖς καρποῖς. Μῆλον λέγεται κατὰ πάντων τῶν καρπῶν. καὶ πολόμηλος γῆ, ἡ πολύκαρπος. Μένος . ^[30]

mu 103 ἡ δύναμις. παρὰ τὸ μένω ῥῆμα καὶ παραμένω, ὡς παρὰ τὸ σθένω σθένος. Μοχλός . παρὰ τὸ ὁμοῦ καὶ τὴν κλεῖν ἔχειν ὠνομαῖσθαι, ὡς ἅμα αὐτῷ τὴν κλεῖν ἔχειν. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῇ περὶ Ῥωμαίων διαλέκτῳ. ἀλλαχοῦ δὲ φησὶ, παρὰ τὸ μόλω μοχλός, πλεονασμῶ τοῦ χ . ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ ὄχω τὸ συνέχω. ἐπεὶ καὶ Ὅμηρος ὀχῆα λέγει τὸν μοχλόν. Μόρφνος . ἐπὶ τοῦ ἀετοῦ. Ὁμήρῳ. παρὰ τὸ μάρπτω ἐσχημάτισται· μαρπνός, ὡς στίλβω στιλπνός, τροπῇ τοῦ α εἰς η , καὶ μεταθέσει τοῦ π . μόρφνος ὁ ταχύς καὶ δυνατὸς καταλαβεῖν. οἱ δὲ φασὶ φόνιος, οἶον μοροφόνος, ὁ μεμοιρημένος καὶ πεπονημένος περὶ τοὺς φόνους, καὶ συγκοπῇ, μόρφνος. Μέγεθος . παρὰ τὸ μέγα μέγαθος, καὶ μεταθέσει τοῦ α εἰς ε , μέγεθος, ὡς βάλλω βάλλος καὶ βέλος. Μιαρός . παρὰ τὸ μίασμα, καὶ μιαίνω ῥῆμα. τὸ δὲ μιαρὸς παρώνυμον. Μῖς . ὡς παρὰ τὸ ῥήσσω, ῥηγμῖς, οὕτω παρὰ τὸ μειῶ μῖς, δυσύλλαβον ἐσχημάτισται μακρῶς ἅμα καὶ ὀξυτόνως. παρὰ δὲ τὸ μειὸς εἴρηται, ὅτι μειουμένης εἰς ἄκρον τῆς σελήνης, πληροῦται ὁ μῆν. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῇ περὶ Ἰάδος διαλέκτῳ. Μῆν . παρὰ τὸ μειός. ὁ αὐτὸς ἀνὴρ οὕτω φησὶ, μειὸς μειήν, καὶ συγκοπῇ, μῆν· ἄφ' οὗ καὶ ἡ μήνη. Μῆτις . παρὰ τὸ μήδω, μήσω μέλλων. ῥηματικὸν ὄνομα μῆσις. καὶ μεταθέσει τοῦ ς εἰς τ , μῆτις. ἀπὸ δὲ τοῦ μήδος τὸ μῆδος, καὶ βασιλεῖς οἱ μέδοντες παρὰ τὸ μήδω ὁμοίως, οἷς εὐβουλίας δεῖ· ὅθεν βουληφόροι εἴρηνται. Μακεδνός .

Ὅμηρῳ· μακεδνῆς αἰγείροιο. μήκος, μηκεδανός, καὶ μακεδνός, καὶ μακεδνή. Μολοβρός . συγκοπή, μολόβορος τις ὢν, παρὰ τὸ ἐπὶ τὴν βορὰν μολεῖν. Μάχη . ^[30]

mu 104

παρὰ τὸ ἄχος, πλεονασμῷ τοῦ μ , ὡς ἴα μία. Μειδιᾶν . παρὰ τὸ μεῖον γελᾶν. Μαυροῦσι . κατ' ἀντίφρασιν τοῦ μαίρω, δηλοῦντος τὸ λάμπω. Μάραγδος . παρὰ τὸ μαίρω, οὗ παράγωγον μαράσσω, ὄνομα μάραγδος· τὸ διαυγές μάραγδον ἔλεγον οἱ παλαιοί. Μαρμαρυγή . μαίρω ἐστὶ ῥῆμα. ἄφ' οὗ μαρμαίρω ἕτερον ὄνομα. παράγωγον μαρμαιρῶζω. ῥηματικὸν ὄνομα μαρμαρυγή. ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρπάζω ἀρπαγή, ὁλολύζω ὁλολυγή, καὶ ἀπὸ τοῦ μαρμαρῶζω μαρμαρυγή. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ Ἀναδιπλασιασμοῦ. Μυκῆνη . μύκης ἐστὶν ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους, καὶ ἀπὸ τοῦ μύκητος τοῦ ξίφους Περσέως ἐκλήθη ἡ πόλις Μυκῆνη. Μασχάλη . σχῶ σχήσω, ὡς στήσω στήλη, καὶ μεταθέσει τοῦ η εἰς α , σχάλη, καὶ κατ' ἀναδιπλασιασμὸν τῆς μα συλλαβῆς, μασχάλη. Μασῶμαι . παρὰ τὸ σῶ, ὃ δηλοῖ τὸ σείω καὶ κινῶ, ἄφ' οὗ τὸ σήθω, καὶ προσλαβὼν τὴν μα συλλαβὴν ἐποίησε τὸ μασσῶμαι, τὸ εἰς λεπτὰ τὴν τροφήν κερματίζειν καὶ κατακόπτειν. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ Ἀναδιπλασιασμοῦ. Μάχλος . παρὰ τὸ χαλῶ, μαχαλός, πλεονασμῷ καὶ συγκοπῇ μάχλος, ὁ κατωφερής, καὶ παρωνύμως μάχλας. Μαθεῖν . μήθω ἐστὶ ῥῆμα. ἄφ' οὗ ἔμαθον δεύτερος ἀόριστος, καὶ μαθεῖν β' ἀόριστος. Μοιχός . τὸ ν τρέπεται εἰς μ , ὡς ἐν τῷ μοιχός ἀντὶ τοῦ νυχός, ὁ ἐσώτατος τόπος καὶ σκοτεινός. τροπὴ δὲ ἐστὶν ἀντὶ στοίχου, καὶ νῦν ἐν τῷ μοιχῷ ἀπὸ τοῦ οἶκος καὶ τοῦ στερητικοῦ, ἢ ὁ στερημένος, καὶ ἔξω ὢν τοῦ οἴκου. τὸ δὲ νω στερητικὸν κατὰ μετάθεσιν τοῦ ο εἰς ω , ὡς ἐν τῷ νώσος παρὰ τοῦ ἐστερηθῆαι τοῦ σώθω. Μακρός . ^[30]

mu 105

παρὰ τὸ μήκος ἐστὶ μηκός, καὶ μακρός, τροπὴ τοῦ η εἰς α , ὡς κύδρος κυδρός, ψύχος ψυχρός. Μέγεθος . παρὰ τὸ μέγα, μέγαθος καὶ μέγεθος. Μεγαίρω . παρὰ τὸ μέγα. οἱ γὰρ μεγάλοι φθονοῦνται διὰ τὸν πλοῦτον, ἢ τὴν ἀρετήν. μεγαίρω μεγαρτοί, ὡς καθαίρω καθαρτός, ἀκάθατος. Μερμερίζειν . παρὰ τὸ μείρω, ἄφ' οὗ τὸ μέρος ὄνομα. παρὰ τοῦτο μερίζω, διπλασιασμός μερίζω. οἱ γὰρ φροντίζοντες μερίζονται τὴν γνώμην. Μέριμνα . παρὰ τὸ μερίζω μέριδνα, ὡς λεπίζω λέπαδνα, καὶ τροπὴ τοῦ δ εἰς μ , μέριμνα. οὕτως Ἡρωδιανός ἐν Ἐπιμερισμοῖς. Μέρμερα . παρὰ τὸ μείρω, τὸ μερίζω, ἄφ' οὗ τὸ φροντίζω, οἶον τὰ φροντίδος ἄξια. Μέρμις . παρὰ τὸ εἶρω, ἔρμα ἐστὶ καὶ ἔρμις, πλεονασμῷ τοῦ μ , μέρμις. Μεστός . ἔω ἐστὶ τὸ πληρῶ. ἐπεὶ κῶμεν κορέσσω πολέμοιο. ἔω, ἔσω, ἐστός, πλεονασμῷ τοῦ μ , μεστός. Μάκαρ . παρὰ τὴν κῆρα. ὁ μὴ κηρὶ ὑποκείμενος. Μάραθον . κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν . μάρανθον γὰρ ἐστὶ, παρὰ τὸ μαραίνειν εὐθέως τὸ ἄνθος. Μελεδήματα . παρὰ τὸ ἔδειν τὰ μέλη καὶ βλάπτειν. Μέλαν . παρὰ τὸ μῆ, καὶ τὸ λάον, τὸ μῆ βλέπον, ἢ τὸ μῆ βλεπόμενον. λάειν γὰρ τὸ μῆ βλέπειν. ὅθεν ὁ λαός ὁ τυφλός. Μαλλός . ^[25]

mu 106

ἀπὸ τοῦ μήλου, τοῦ δηλοῦντος τὸ πρόβατον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἄλλου λ , μαλλός. Μεμαῶς καὶ μεμαυῖα. παρὰ τὸ μῶ, οὗ παράγωγον τὸ μένω, ὃ δηλοῖ τὸ προθυμοῦμαι. ὅθεν τὸ μαίμονα μέσου παρακειμένου, ὃς αἰεὶ φυλάττει τὸ σύμφωνον— τοῦ ἐνεστῶτος· πείθω, πείσω, πέπεικα, καὶ πέποιθα κατ' Αἰολέας. τρέπουσι γὰρ τὴν εἰ δίφθογγον εἰς τὴν οἰ δίφθογγον οἱ μέσοι. μέμονα οὖν. ὁ γὰρ ἐνεργητικὸς μέμακα, ἀποβαλλομένου τοῦ ν , ὡς πέπλυκα, κέκλικα. τὰ γὰρ εἰς νω ῥήματα δισύλλαβα ἐνὶ φωνήεντι παραληγόμενα ἀποβάλλει τὸ ν κατὰ τὸν παρακείμενον. Μύρεσθαι . παρὰ τὸ ρεῖν τὰ δάκρυα. ἔνθεν τὸ ἀλ μυριέντων, παρὰ τὸ μύρεσθαι καὶ ἔλκεσθαι ἐν τῷ γίνεσθαι. Μελδόμενος . ὁ τηκόμενος κνίσση, παρὰ τὸ τὰ μέλη ἔδειν καὶ ἐσθίειν. ἄφ' οὗ τὸ ἀναλίσκειν καὶ τήκειν. Μόθος . παρὰ τὸ ὁμοῦ θεῖν τοὺς μαχομένους. Μῶλος . ἀποβολὴ ἐστὶ τοῦ α . ἄμωλος γὰρ ἐστὶ, παρὰ τὸ ἄμα ὀλλῦναι. Ὅμηρος· ξυνός Ἐνυάλιος, καὶ τε κτανέοντα κατέκτα. Μαντική . μαντική τις ἐστίν· οἶον ζητητικὴ τῶν ἐσομένων, καὶ οὐκ ἐστὶ τὴν μανίαν, ὡς τινες. APXH TOY N. ^[20]

nu 105 (t)

Νόσος . παρὰ τὸ ἐστερηῆσθαι τοῦ σώου. τὸ γὰρ νω στερητικόν· κατὰ δὲ μεταβολὴν τοῦ νω εἰς νο γίνεται. Νῶροψ . ὁ μὴ ἔων ἐφορᾶν εἰς αὐτὸν τὴν ὄψιν, διὰ τὸ ἄγαν λαμπρόν. ^[1]

nu 106 ἄμαυροῖ γὰρ τὴν ὄψιν τὰ πάνυ λαμπρά· οἱ δὲ διὰ τὸ διαχεῖν τὴν ὄψιν ἐν τῷ ὀράν. Νέκταρ . τὸ συνέχον αὐτὸ ἐν νεότητι, οἷον νεόεκταρ. διόπερ ὁ βῆ αὐτὸ κιρνᾷ· οἱ δὲ παρὰ τὸ στέρεσθαι τοῦ κτᾶσθαι καὶ φονεύεσθαι τοὺς πίνοντας, οἷον τοῦ θανεῖν· ἄφ' οὗ τὸ ἀθάνατον δηλοῦσθαι.

nu 107 Νωλεμέως . κατὰ μετάθεσιν τοῦ π εἰς μ , οἷον νωλεπέως, κατὰ στέρησιν τοῦ λείπεσθαι καὶ παύεσθαι, οἷον ἀδιαλείπτως. Νότος . παρὰ τὸ νόθους ποιεῖν τοὺς καρποὺς καὶ χεῖρους οἷον ὄνοτοὺς ποιεῖν αὐτοὺς, καὶ ἀφανίζειν. Νόθος . ὄνοτός τις ὢν, κατ' ἀποβολὴν τοῦ ο , καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ . Νοῦς . παρὰ τὸ νῆσσα, καὶ σωρεῦσαι ἀπὸ τῶν ἐντιθεμένων αὐτῇ φορτίων· οἱ δὲ παρὰ τὸ νεῖσθαι. Νυστάζειν· οἷον νευστάζειν. παρὰ τὸ νεύειν κάτω διὰ τὴν τοῦ ὑπτίου καταφοράν. Ναστός . ὁ πεπιλημένος ἄρτος· ἀπὸ τοῦ νάσεσθαι ἀρτύμασι τισὶν καὶ τραγήμασι. Νύμφη . ἡ νέον φαινομένη. ὡς παρὰ τὸ νέος νύος, οὕτω παρὰ τὸ νέη νύμφη. καὶ ἔγκειται τὸ φῶ, ὅπερ τὸ φαίνω σημαίνει. Νέρθεν . ἀποβολῇ τοῦ ε , παρὰ τὴν ἔραν, ἔνερως, ἐνέρεθεν, ἔνερθεν, συγκοπῇ νέρθεν. Νύσσα . παρὰ τὸ νεύω νεύσω, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε , καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς , νύσσα. οἱ δὲ παρὰ τὸ νύσσω, ἐπεὶ ἐκεῖ νύσσονται οἱ ἵπποι. Νίκη . ἀποβολῇ τοῦ ε , ἡ ἐνὶ γινομένη, ἐνίκη τις οὔσα. Νίτρον . παρὰ τὸ νίζω νίτρον, ὡς φέρω φέρτρον, ὡς μᾶσσω μᾶκτρον, πλήσσω πλήκτρον. Νεαρός . παρὰ τὸ κῆρ νεκηρὸς καὶ νεκρὸς, ὁ τῆς ψυχῆς ἐστερημένος, παρὰ τὸ νη στερητικόν. καὶ ὡς ἵππος ἵππυς, κότος κότυς, νεκρὸς καὶ νέκρυς, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ , νέκυς. Νηδύς . ἀπὸ τοῦ διανενῆσθαι τὰ τῆς τροφῆς, ὃ ἐστὶ σεσωρεῦσθαι καὶ πεπληρῶσθαι· ἢ ὅτι ἐπάρδευσις τῷ σώματι τῆς τροφῆς ἀπὸ ταύτης γίνεται. νάειν γὰρ ἐστὶ τὸ ρεῖν. Νῆστις . ^[35]

nu 108 ἔντερον οὕτω, οἷον νησιτιῆς, παρὰ τὸ κενὸν εἶναι σιτίων· καὶ ὁ νῆστις ὁμοίως ἄνθρωπος, παρὰ τὸ αὐτὸ, καὶ τὸ νηστεύειν, παρὰ τὸ στερεῖσθαι σιτίων. Νεφροί . παρὰ τὸ νείφεσθαι τῷ οὐρῷ, ὃ ἐστὶ βρέχεσθαι. φέρεται γὰρ εἰς αὐτούς. τὸ δὲ νείφειν κυρίως ἐπὶ τῶν ὑδάτων τοῦ νιφετοῦ, καὶ ἐπὶ τῆς ἐκ νέφους καταφορᾶς τῶν ὑδάτων. Νέφος . οἷον νεφάος, τὸ ἐστερημένον φωτός. ἢ παρὰ τὸ νήφειν. οὕτω Φιλόξενος. Νήπιος . παρὰ τὸ ν στερητικόν· κατὰ στέρησιν τοῦ εἰπεῖν καὶ λαλεῖν, οἷον νῆ ἔπιος. Νῶτος . ἐπειδὴ τῶν ἄλλων μερῶν νοτίζεται μᾶλλον, καὶ ἐς τοῦτο τὸ μέρος ὁ ἰδρὼς καταρρεῖ, ὥστε τροπὴ εἶναι τοῦ ο εἰς ω . καὶ παρ' Ὀμήρῳ· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρὼς. ἀντὶ τοῦ κατὰ νῶτον ἐφέρετο. Νάνος . παρὰ τὸ ἄνω, δηλοῦν τὸ αὐξω. ἄνω ἄνος νάνος, ὁ μὴ αὐξανόμενος. ἔγκειται γὰρ τὸ ν στερητικόν. νάνος νήανος. Νάπυ . κατὰ στέρησιν τοῦ ἡπίου, διὰ τὴν δριμύτητα. Νεῖκος . τὸ τοῖς νέοις ἐοικός. Νεῖλος . παρὰ τὸ νέος παρνῆται, νέϊλός τις ὢν, ὁ αἰεὶ νέαν ἄγων ἰλὺν ἐν τῇ ἀναβάσει. ὅτι κατ' ἔτος νέος φαίνεται. Νεάιρα . τὸ ἔσχατον τῆς κοιλίας. νέον νέατον τὸ ἔσχατον. ὅθεν καὶ λαγὼν παρὰ τὸ λήγειν. Ἡρωδιανὸς ἐν Ὁρθογραφίᾳ. Νήφω . παρὰ τὸ νήφω. ἀπὸ τῆς τοῦ ὕδατος προφορᾶς. οἱ γὰρ τούτῳ κεχρημένοι νηφάλιοι, καὶ νηφάλια θύειν λέγεται, ὅταν ἐπισπένδωσιν οἶνον. Νάρθηξ . ἱατρικὸν τεῦχος. καταχρηστικῶς δὲ τὸ ἐξ οἴας δήποτε ὕλης. Νωθρός . νω καὶ νη στερητικὰ μόρια, ὁ τοῦ θορεῖν ἐστερημένος. ὃ ἐστὶν ὀξέως κινεῖσθαι. Νωχελής . ^[30]

nu 109 τὸ χ ἀντὶ τοῦ κ . νωκελής τις ὢν, ὁ μὴ κέλλων. κέλλειν δὲ τὸ ταχέως τρέχειν· ἄφ' οὗ καὶ κέλες, δρομικὸς πῶλος. Νέκυς . κικύς, ἡ δύναμις, καὶ κλίνεται, κικύος. ὁ ἐστερημένος ἐξ αὐτοῦ κικύος. Νότος . ὁ ἄνεμος. ἀπὸ τοῦ νοτεῖν καὶ τῆς νοτίδος. αὕτη δὲ ἡ νοτὶς ἀπὸ τοῦ νεῖσθαι. οὕτως ὁ Ἡρακλείδης. Νύξ . παρὰ τὸν γινόμενον ἐκ τῶν προκόψεων τοῦ σκότου νυγμόν. αὐτὸ δὲ τὸ νύξαι ἀπὸ τοῦ νύσσω, τοῦ δηλοῦντος τὸ πληῆσαι. Νέος . ἀπὸ τοῦ νέεσθαι καὶ ἔρχεσθαι εἰς αὕξεις, ἢ παρὰ τὸ ὀρμαῖσθαι· ὀρμῆς γὰρ ἡλικία ἀνάπλεως. Νεοῦν . ἀπὸ τοῦ νέαν ἀναλαμβάνεσθαι τὴν γῆν ἀπὸ τῆς ἀροτριάσεως. Νεῦρον . παρὰ τὸ νεῖσθαι ἅπαν τὸ κινούμενον καὶ ἐπὶ πάντα προῖον ἐν ἡμῖν. τί γὰρ ὀρμητικώτερον νοῦ; Νόσφι . παρὰ τὸ νο στερητικόν καὶ τὸ ἔπεσθαι. ὥπερ γὰρ ὁ χωριζόμενος οὐκ ἀκολουθεῖ τινὶ καὶ οὐ σύνεστιν· ἐχωρίζετο γὰρ οὕτω τὸ

νόσφι τὸ χωρὶς εἶναι τοῦ ἔπεσθαι. Νήχω . νῶ καὶ νέω. ἐστὶ δὲ τὸ κολυμβῶ, προθέσει τοῦ χ καὶ μεταθέσει τοῦ ε εἰς η , νήχω. Φιλόξενος. Νῆσος . παρὰ τὸ νῶ, οὗ μέλλων νήσω, δηλοῦν τὸ νήχομαι. πᾶν γὰρ μέρος ἔχει ἐν τῇ θαλάσσει, ὥπερ ἀν τῶν σωμάτων τὰ νηρόμενα. Ναῦς . παρὰ τὸ νέω, ὁμοίως τὸ κολυμβῶ. παράγωγον νεύω, νεύσω ὁ μέλλων, ὡς παρὰ τὸ χέω χεύσω, οὕτω νεύσω, νεύς καὶ ναῦς, τροπῇ τοῦ ε εἰς α . οὕτω Φιλόξενος. Νεβρός . παρὰ τὸ νη καὶ νε , ὁ μὴ δυνάμενος βορὰν λαβεῖν, νεβορός τις ὢν, ἀλλ' ὁ γάλακτι τρεφόμενος. Νάμα . παρὰ τὸ νῶ τὸ ῥέω, οὗ μέλλων νάσω, νάμα, ὡς δράσω δράμα. Ναρόν . [30]

nu 110 παρὰ τὸ αὐτὸ ῥῆμα, νῶ, νάσω, ναρόν. Σοφοκλῆς Τρωΐλῳ· ναρός ναρὰ δὲ κρηναῖα χωροῦμεν ποτά. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων. καὶ ἴσως ἡ συνήθεια τρέψασα τὸ α εἰς ε , λέγει νερόν. Νόμος . παρὰ τὸ νέμω ῥῆμα. ὁ νέμων πᾶσι τὸ δέον. Νεογνός . συγκοπῇ. νεόγονός τις ὢν, ὁ νεοστὶ γενόμενος. Νειός . ἡ ἀρόσιμη γῆ. παρὰ τὸ νεῶ. ἀνανεοῦται γὰρ ἡ γῆ ἀρουμένη. Νείφω . παρὰ τὸ νέφος. ἀφ' οὗ γίνεται ἡ καταφορὰ τοῦ ὕδατος. Νωθεῖς . ὁ στερημένος τοῦ θεῖν. Νῶκαρ . τὸ δυσκίνητον καὶ οὐδ' ὅπως οὖν ἐρῶμενον· σκαίρω γὰρ ἐστὶ ῥῆμα. ἀποβολῇ τοῦ ς , καίρω, καὶ μετὰ τῆς νω στερήσεως, νωκαίρω, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω . νῶκαρ. ἔγκειται δὲ τὸ νω στερητικόν. σκαίρω δὲ τὸ τρέχω, ἀφ' οὗ καὶ τὸ εὔκαρθμος, καὶ εὐκάρθμοιο Μυρίνης. Νῆϊς . εἶδω ἐστὶ ῥῆμα, οὗ μέλλων εἶσω καὶ εἴσομαι· ἀποβολῇ τοῦ ω , καὶ τοῦ ε , ἴς, καὶ μετὰ τῆς νη στερήσεως, νῆϊς. Νῆσσα . παρὰ τὸ νέω τὸ κολυμβῶ, νέσα καὶ νῆσσα, τροπῇ τοῦ ε εἰς η . Νῆστης . παρὰ τὸ ἔδω τὸ ἐσθίω, οὗ μέλλων ἔσω ἔσσης, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ νε , νεέσσης, οὗ παρώνυμον νῆστης. οὕτως Ἑρωδιανός. Νυῖς . ἡ νύμφη. παρὰ τὸ νέος, τροπῇ τοῦ ε εἰς υ , νυός. οὕτως Ἑρωδιανός ἐν Ἐπιμερισμοῖς ὀξύτων. ὥπερ τὸ νῆϊς βαρυτόνως δηλοῖ τὸ ἄπειρος, νῆϊς ἀέθλων, οὕτω καὶ νῆϊς ὀξύτων ἐπὶ τῆς Ναΐδος, ἄπειρος γάμων. [30]

nu 111 οἱ δὲ κατὰ παράλειψιν τοῦ ν φασὶ ἦνις τὸ πρωτότυπον, οἷον νεάνις, καὶ πρῶτον ἐπὶ τὸ νεάνις· εἶτα κατὰ συναλοιφὴν, νῆνις, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν , νῆϊς· οἱ δὲ παρὰ τὸ νάω τὸ ῥέω· οὕτως Ἑρωδιανός ἐν Ἐπιμερισμοῖς. Νέεσθαι . [5]

nu 112 κυρίως πορεύεσθαι καὶ πλεῖν ἐπὶ θαλάσσης, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ γῆς. Νύμφη . ἡ νέα φαινομένη. ὡς παρὰ τὸ νέος νυός, οὕτω καὶ παρὰ τὸ νέον ἡ νύμφη, καὶ ἔγκειται τὸ φῶς, ὅπερ σημαίνει τὸ φαίνω. APXH TOY Ξ. [5]

xi 111 (t) Ξύνιον . ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐπὶ σκοπὸν βαλλόντων. ξυνίειν γὰρ τὸ ἐπὶ τὸ αὐτὸ τῇ τοῦ συμβουλευόντος φέρεσθαι γνώμη. Ξίφος . παρὰ τὸ ξέειν. οὕτως εὔρον ἐν Ὑπομνήματι Ξύλον . παρὰ τὸν ξύσω μέλλοντα. οὐδεμία γὰρ ὕλη πρὸς ξύσιν ἐπιτηδειότερα τοῦ ξύλου. οὕτως Φιλόξενος. Ξηρόν . παρὰ τὸ ξέω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ὕλης τῶν ξύλων. [5]

xi 112 εἴ τι γὰρ ἔξυσται, ξηρόν γίνεται. τροπῇ τοῦ θ εἰς η . οὕτω Φιλόξενος. Ξυρόν . παρὰ τὸ ξύω, ξυρόν. Ξόανον . παρὰ τὸ ξέω ξέανον, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο , ξόανον. Ξέσσης . Ῥωμαϊκὸν ἐστὶ τὸ ὄνομα. τὸ γὰρ παρ' ἡμῖν ἔξ ἀριθμὸν αὐτοὶ λέγουσι σέξ, καὶ μέτρου τινὸς παρ' αὐτοῖς τὸ ἔκτον λέγεται σέξτον· διὰ δὲ εὐφωνίας τὸ σέξτης λέγεται ξέσσης, μεταθέσει τοῦ ξ . οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ Ῥωμαίων διαλέκτου. APXH TOY O. [10]

omicron 111 (t) Ὀρκος . παρὰ τὸ ἐπαρκεῖν καὶ βοηθεῖν. ὥπερ γὰρ βοηθήματι αὐτῷ χρῶνται οἱ ἀδικούμενοι. κατὰ μετάθεσιν τοῦ α εἰς τὸ ο . ὡς ἐν τῷ ἀκριεῖς, παρὰ τὰς ἄκρας καὶ ἐξοχάς, καὶ Ὀθρυς τὸ ὄρος, οἷον ἄθρυς, ὅθεν ἐστὶ μακρότερον. οἱ δὲ παρὰ τὸ εἶργω. ἐπισχετικὸς γὰρ ἐστὶ παραβαινόντων ὥστε εἶναι μετάθεσιν τοῦ γ εἰς τὸ κ . ὡς παρὰ τὸ γῆρυς κηρύσσω. ἐγὼ δὲ, φησὶν Ἑρωδιανός, ἡγοῦμαι πλεονασμὸν εἶναι τὸ κ . ὄρος γάρ τι ἐστίν. οἱ γὰρ ὁμνύντες ὀρίζονται καὶ ὁμολογοῦσιν. Οἰωνός . ὅτι καὶ χωρὶς μίξεως πέφυκε πολλάκις τίκτειν ἐξ ἀνέμου. [10]

omicron 112 κυρίως δὲ φασὶν ἐπὶ γυγῶν τοῦτο τὸ ἐξ ἀνέμου μᾶλλον τίκτεσθαι αὐτούς. ὡς ὑπονέμια τίκτουσι. οἱ δὲ, ὅτι μόνοι οὐκ ἀγεληδὸν ἵπτανται ὥσπερ οἱ ἄλλοι. Ὁρεὺς . παρὰ τὸ ἐν ὄρεσι μᾶλλον δύνασθαι ἐργάζεσθαι. οἱ δὲ παρὰ τὸ ὀρῶδες ἔχειν τὸ σπέρμα καὶ μὴ τίκτειν, ἀλλ' ἐξ ἵππου καὶ ὄνου τίκτεσθαι. ἱστορεῖ δὲ Ἀριστοτέλης, ὅτι ἐν Σικελίᾳ ἔτεκεν ἡμίονος. Ὁμίχλη . ἀπὸ τοῦ τοῖς ὅμμασι παρέχειν ἀχλύν. οἱ δὲ, ὁμοεῖλη τις ἐστὶ, παρὰ τὴν ὁμοῦ εἴλησιν τῶν νεφῶν. Ὅνειρος . ^[10]

omicron 113 ἦτοι παρὰ τὴν ὄνησιν, ἢ οἶον παρὰ τὸ ὄνῳ ὄνειρος, ὡς παρὰ τὸ πέπω πέπειρος, ἢ παρὰ τὸ εἶρειν καὶ λέγειν, ἢ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ο . νοηρός τις ὢν. Οὐρούς . τὰ νεώρια, διὰ τὸ ἐπ' αὐτῶν ὀρούειν τὰς ναῦς. Ὁμαδος . ὁμαυδός τις ὢν. Ὁφείλημα . παρὰ τὸ ὠφέλειν, ὃ ἐστὶν αὐξέσθαι τὸ δάνειον τὸ αὐξανόμενον τόκῳ. Οἶτος . ὁ θάνατος. παρὰ τὸ οἶ καὶ οἶμοι τοῦ στεναγμοῦ. παρὸ καὶ τὸν μόχθον δηλοῖ. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τοῖς Ἐπιμερισμοῖς λέγει, παρὰ τὸ οἶω, οὗ ὁ μέλλων οἶσω, τὸ δηλοῦν τὸ φέρω. ὁ πάντας ἀποφέρων θάνατος. Οὐλαμός . ἡ συνεστραμμένη τάξις. παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι. ὅθεν καὶ τὰς τρίχας οὐλὰς φαμέν. Ὅρπεξ . παρὰ τὸ ἔρπειν πεποιήται καὶ τὸ ὀρούειν. Ὅκνος . ὁ ποιῶν ἀκινήτους. τροπῇ τοῦ α εἰς ο , οἶον ἄκινός τις ὢν, καὶ συγκοπῇ ἄκνος καὶ ὄκνος, ὡς ἀκριόεις ὀκριόεις, ἀρχὴ ἄρχαμος ὄρχαμος. Ὁλοφυρόμενος . κυρίως τὸ μετὰ τιλμοῦ τῶν τριχῶν κλαίειν. Καλλίμαχος φησί· ὀλόψατο χαίτας, ἀντὶ τοῦ ἔτιλλεν. Ὁτρηρός . ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ παροτρυνόμενος πάντα ποιεῖν. Ὅπλα τὰ ἐργαλεῖα. ὀφελήματά τινα ὄντα. οἷς τὰ ἐξελαυνόμενα ἐπὶ τοῦ ἄκμονος αὖξεται καὶ ὀφέλλεται. Ὁβελίσκος . ὀφελίσκος τις ὢν, ὁ εἰς μῆκος ὀφελλούμενος καὶ ἐξελαυνόμενος. Ὅσσε . οἱ ὀφθαλμοὶ, παρὰ τὴν ἔσιν καὶ βολὴν τῆς ὄψεως. Ὅρχατος . ἢ ἐπ' εὐθείας φυτεία, παρὰ τὸ δι' αὐτῆς ἡμᾶς ἔρχεσθαι. Ὅρχός . ὅπου ἐντίθεται τὸ φυτόν. ὀρυχός τις ὢν. Ὅχνη . ἢ ἀχνὰς, οἶον ἀχοή, διὰ τὸ μὴ ποτίζεσθαι. ξηρᾶ γὰρ ἥδεται γῆ ἢ ὀπώρα αὕτη καὶ ἄπιος, ἢ ἥκιστα πίνουσα. Οἶμη . ^[30]

omicron 114 ἢ ὥδη. παρὰ τὸ ἐν τοῖς οἶμοις, τουτέστιν ἐν ταῖς ὁδοῖς ἄδεσθαι. Οἶμος . ἢ ὁδός. παρὰ τὸ οἰμῆσαι. ὁ δὲ Φιλόξενος παρὰ τὸν οἶσω μέλλοντα. Ὁρχήσασθαι . παρὰ τὸ ὀρέγειν καὶ ἐκτείνειν τὰς χεῖρας. ἢ παρὰ τοὺς ὄρχους, ἐν οἷς ἐχόρευον, καὶ ὁ χορὸς, ὄρχός τις ἐστὶ, κατὰ μετάθεσιν στοιχείου. Ὁρμος . παρὰ τὸ ἔρμα τὸ ἀσφάλισμα. ὅθεν καὶ ὀρμήσαι, τὸ ἐν ἀσφαλῇ εἶναι τὴν ναῦν. Ὁπύειν . ὁμιλεῖν, συνουσιάζειν. παρὰ τὸ εἰς ὅπα ἐλθεῖν. ἢ κατὰ μετάθεσιν τοῦ μ εἰς π , ὁμύειν, ὁμοῦ συνιέναι. Ὁλοφώϊος . παρὰ τὸ φῶτας ὀλλύειν, οἶον ὀλοθρευτικόν. Ὅσσετο θυμός. ἀπὸ δ' ὅσσω τῶν ὀφθαλμῶν. οἶον προεωρᾶτο, τουτέστιν ἢ κατ' ἐπίνοιαν πρόγνωσις. Ὁμος ὁ περιτραχήλιος κόσμος. παρὰ τὸ εἶρεσθαι. Ὁμηρος μετὰ δὲ λέκτοισι ἔερτο. Οὐλή . Ἡρωδιανὸς ἀπὸ τοῦ εἰλῶ τὸ συστρέφω, οἶον ἢ συνεστραμμένη σάρξ. τὸ γοῦν ἐναντίον, ἀπὸ τοῦ διελκύσαι ἔλκος. οὐλὴ οὖν ἢ συναχθεῖσα σάρξ, ἀπὸ τοῦ ἐλῶ, ὅλη καὶ οὐλή. Ὁαροι . αἱ γαμεταί, ὁμοίαιοί τινες οὔσαι. παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρηρῆναι γάμῳ. Οὔλαι . αἱ τρίχες. παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι, ὡς καὶ αἱ ἐναντία τεταναῖ λέγονται, παρὰ τὸ τετᾶσθαι. Ὅγμος . ἢ ἐπίστιχος φυτεία τῶν δένδρων, κατὰ μετάθεσιν τοῦ ε εἰς ο , οἶον ἔγμος, παρὰ τὸ ἔχεσθαι ἄλλο ἄλλου, ὅπερ καὶ ἐπισχερῶ λέγεται, παρὰ τὸ σχέσιν ἔχειν πρὸς ἄλληλα. δηλοῖ δὲ ὁμοίως τὴν τομὴν τοῦ ἀρότρου, παρὰ τὸ εἰδέσθαι τὴν γῆν ἀπὸ τοῦ ἀροῦντος. Ὁμιλεῖν . ἐπὶ τοῦ πολεμεῖν. παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς ἵλας συλλαβεῖν. Ὁκλαδία καὶ ὀκλάζειν. ^[30]

omicron 115 παρὰ τὸ ἐγκλᾶν, καὶ κάμπτειν τὰ γόνατα ἐν τῷ καθέζεσθαι. καὶ τὸ ὀκλᾶξ ἐπὶ ῥήρημα, παρὰ τὸ κλῶ κλάσω, ῥηματικὸν ὄνομα κλᾶς, καὶ κατὰ Δωριέας κλάξ. τρέπουσι γὰρ πολλάκις τὸ ς εἰς ξ . καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο . Οὔρος . ὁ φύλαξ. κυρίως ἐπὶ τῶν ὀρίων τεταγμένος φύλαξ καὶ προορῶν, ὃς καὶ φρουρὸς λέγεται· πρόορός τις ὢν. Οὔρος . ἐπὶ ἀνέμου· παρὰ τὸ ὀρούειν καὶ ὀρμῆς αἴτιον εἶναι. Οἰήϊον . τὸ πηδάλιον. δι' οὗ φέρεται ἡ ναῦς. οἶω τὸ φέρω οἶσω. ἢ κατ' ἔλλειψιν τοῦ κ , οἰήκιον, καὶ οἰήϊον. οἶαξ δὲ ὁ κανὼν, δι' οὗ τὸ πηδάλιον φέρεται. Ὁμφαλός . κυρίως ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου σώματος εἴρηται ὀπνεῖν, ὃ ἐστὶν ἀναπνεῖν· παρ' οὗ καὶ ὄμπνη ὁ Δημητριακὸς καρπός.

τὸ δὲ βρέφος κατὰ γαστρὸς ὃν διὰ τοῦ ὀμφαλοῦ ἀναπνεῖ καὶ τρέφεται. μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ζυγοῦ καὶ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τὸ μέσον. Ὀδύναι . παρὰ τὸ ἔδειν καὶ ἐσθίειν τὴν ψυχὴν. Ὁρθρος . παρὰ τὸ αἵρειν ἡμᾶς λεχήρεις ὄντας. ὅθεν ἦρι ὁμοίως ἔλεγον παρὰ τὸ αἵρειν. Οὔας . αὖ αὔας τροπῇ τοῦ α εἰς ο , οὔας. Ὁβελός . πλεονασμῷ τοῦ ο , παρὰ τὸ βάλλω βέλος, καὶ ὀβελός. οὕτως ἐν τῷ περὶ Παθῶν Ἡρωδιανός. οἶον ὁ ἐοικῶς βέλειν. Οὔλος . ὁ ὀλέθριος. παρὰ τὸ ὄλλω καὶ ὀλλύω. Οὐρά . κυρίως ἐπὶ τοῦ λέοντος, παρὰ τὸ ὄρω τὸ ὀρμῷ· παρορμητικὴ τις οὔσα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ , οὐρά. Οὐλοχύται . παρὰ τὸ ὄλον, ὡς πρὸς τὰς ἀλελεσμένας κριθάς. Ὀδμή . ὅζω, καὶ ὁ μέλλων ὄσω, ὀδή, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α , ὀδμή. Ὁρνις . ὄρω τὸ ὀρμῷ, ὄρις, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν , ὄρνις. Ὁσχεός . [35]

omicron 116 πλεονασμῷ τοῦ ς , ὡς παρὰ τὸ φωλεύω φωλεός, ὀχεύω ὀχεός καὶ ὀσχεός. τὸ ἀπὸ ἥτρου χαλῶμενον δέρμα, ὀχεός σὺν τοῖς περιεχομένοις, ἀπὸ τοῦ περιέχειν καὶ ἀνοχεῖν. Ὁρχις . διὰ τὸ πρὸς τὰ ἀφροδίσια παρέχειν ὄρεξιν· ἢ παρὰ τὸ ὀρούειν· τὸ μόριον. οἶον ἔρχεις, εἰς οὓς ἔρχεται ἡ γονή. Οὔρον . οἶον ὄρος τῆς συμπάσης τροφῆς. Ὁρτάλιχος . παρὰ τὸ γλίχεσθαι τοῦ ὀρούειν καὶ πέτεσθαι. Ὁνυξ . πλεονασμῷ τοῦ ο , νύσσω νύξω, ἀποβολῇ τοῦ ω , νύξ, καὶ προθέσει τοῦ ο , ὄνυξ. Ὁτρύνω . πλεονασμῷ τοῦ τ , ὄρω, ὀρύνω, καὶ ὀτρύνω. Ὀδεῖνα . ὅδε, ὅδει, ὡς ἐνθάδε ἐνθαδί, καὶ ἐπεκτάσει ὀδεῖνα. Ὁργυιά . ἔκτασις τῶν δύο χειρῶν σὺν τῷ πλάτει τοῦ στήθους, παρὰ τὸ ὀρέγειν καὶ ἐκτείνειν τὰ γυῖα, ὃ ἐστὶ τὰς χεῖρας. γυῖα γὰρ ἐπὶ τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν κυρίως. ὡς καὶ Ὅμηρος· γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, χεῖρας, καὶ πόδας ὑπερθεν. Ὁσφύς . ὡς Ἀριστοτέλης, ἡ ἴση πρὸς τὸ ἄνω καὶ κάτω πεφυκυῖα, οἶον ἴσοφυς. ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, ὁστοφυής, ὅτι ὁστώδης. Ὁμφαλός . οἱ μὲν παρὰ τὸ φαλλήν, ὡς ἐοικέναι, ὃ ἐστὶ τὸ μόριον. ἐκκρεμῆς γὰρ ἐστὶ ἐν ἀρχῇ, πρὸ τῆς ἀποτομῆς. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν εἰλεῖσθαι τὸ γεννώμενον. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ἔμβρυον ἐμφυσήσεως. Ὁστλιγγες . αἱ τρίχες. Καλλίμαχος ἐν α' Αἰτιῶν· αἰὲν ἄλειφα ῥέει. παρὰ τὸ ὁστοῦν εἰλεῖσθαι. ἢ ὅτι μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ ἀνθρώπου πρῶται ἀναφύονται τρίχες περὶ τὰ ὁστώδη μέρη τῆς κεφαλῆς, εἰλουμένους καὶ συνηθροισμένους. Ὁφθαλμοί . παρὰ τὸ ὀφθῆναι παρέχειν ἅπαντα· κατὰ δὲ τινὰς, ὀφθαλλοί τινες εἰσὶν, ἐξ ὧν ἄλλεται ἡ ὄψις, ἢ ὁπῶν ὀφθαλμοί. Ὁρασις . [35]

omicron 117 ἀπὸ τοῦ ὀρισίς εἶναι καὶ τὰ πέρατα τῶν σωμάτων καταλαμβάνειν. οὕτω Σωρανός. Ὁμματα . οἶον νέματα καὶ οἷματα· ἐπεὶ δι' αὐτῶν ἀφιάται καὶ ὀρμάται τὸ ὁρατικόν. Αἰολεῖς δὲ ὅππα τὰ παρὰ τοὺς ὦπας. Ὁφρύες . ἥτοι ὠποφρύες εἰσὶν, ἢ ὠπορύες παρὰ τὸ φρουρεῖν καὶ ῥύεσθαι· τὰς ὦπας ἀπὸ τε τῶν ὀμβρῶν καὶ τῶν ὑπερθεν ἰδρώτων· ἢ ὠπότρυες. αἱ ἐπὶ τῶν ὠπῶν πεφυκυῖαι. ἢ οἶον ἐνποροφύες εἰσὶν, οἶον ὄροφοι τῶν ὠπῶν· οὕτω Σωρανός. Ὀδόντες . παρὰ τὸ ἔδειν καὶ ἐσθίειν, ἐδόντες καὶ ὀδόντες. Οὔλον . ἢ συνέχουσα τὰς ὀδόντας σὰρξ ὠνόμασται διὰ τὸ τρυφερόν. οὔλον γὰρ τὸ ἀπαλόν· ἢ παρὰ τὸ εἰλεῖν· τρόπῳ γὰρ τινὶ τείχους ἔχει τάξιν εἰς διακράτησιν τῶν ὀδόντων· ἢ ὅτι οὐλήν ἔχει τὴν ἐπιγινομένην ἐκ τῶν φυομένων ὀδόντων διακοπήν. οὕτω Σωρανός. Οὐρανίσκος . ὅτι μετεωρότατος ἐστὶ τῆς εὐρυχωρίας οὔτος ὁ τόπος, ὡς ἐν τοῖς ὅλοις τοῦ κόσμου ὁ οὐρανός. οὐρανίσκος δὲ ὑποκοριστικῶς, οἶον μικρὸς οὐρανός. Ὁμαρτῶ . ἄρσω γίνεται ὄνομα ἄρτος, καὶ ἄρτῶ· ῥῆμα σύνθετον ὀμαρτῶ· ὀμαρτήσαντες, ὁμοῦ ἀρμοσάμενοι. Ὁρθρος . ὄρω, μέλλων Αἰολικὸς ὄρσω, ὄνομα ὄρτος, καὶ μεταθέσει τοῦ τ εἰς θ , ὄρθρος. Οἶμα . οἶμῳ οἰμήσω, οἰμημα, καὶ συγκοπῇ οἶμα. Ὁροθύνω . παρὰ τὸ ῥοθῶ ῥοθίνεω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο , ὀροθύνω. ἢ παρὰ τὸ ὄρω καὶ θύνω. ἐν τῷ περὶ Παθῶν Ἡρωδιανός. Ὁθνεῖον . ὑπέρθεσις στοιχείου, ὡς ἄριστος ἀριστεῖον, νόθος νοθεῖον. μεταθέσει τοῦ ν , ὀθνεῖον. Ὁμβρος . παρὰ τὸ ὁμοῦ ῥεῖν, ὁμορος, συγκοπῇ καὶ πλεονασμὸς, ὄμβρος. Οἶκος . [30]

omicron 118 παρὰ τὸ ὑποχωρῶ οἶκος· ὑφ' ὃν χωροῦμεν. Ἡρωδιανός ἐν τῇ Ὁρθογραφίᾳ. Ὁβριμος . βρι ἐπιτατικόν. ἐστὶ μόριον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο , ὄβριμος. Ὁμφαξ . οἶον ὠμόφαξ, ἡ ὠμὴ εἰς φαγὴν. Ὁπήτιον . παρὰ τὸ ὁπὰς ἐμποιεῖν. Ὁνος παρὰ τὴν ὄνησιν τὴν ἐν τοῖς ἔργοις. ὁ δὲ παρὰ

τοῖς τέκτοσι, παρὰ τὸ βαστάζειν. Ὅμιλος . παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι· ἢ παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς ἴλας ἔχειν. Ὅξος . ἐπεὶ τέμνει καὶ κεντίζει ὡς εἰπεῖν τὴν γεῦσιν. καὶ ὀξεῖαν σταφυλὴν λέγομεν τὴν κεντρίζουσαν ἡμῶν τὴν γεῦσιν. Κυρηναῖοι δὲ τὸ ὄξος ἥδος λέγουσι κατ’ ἀντίφρασιν. δύναται δὲ τὸ ὄξυ, τὸν μεταβεβληκότα οἶνον εἰρῆσθαι· ὄξυς ὄξος, ὡς ταχύς τάχος, εὐρύς εὖρος. οὕτω Φιλόξενος. Ὁβολός . τροπὴ τοῦ εἰς ο . πρὸ τούτου γὰρ ὀβελίσκοις τραχέσιν ἐνομίστευον τὰ πρὸς σταθμόν. οἱ μὲν οὖν Ἴωνες ὀβελός, ἡμεῖς δὲ ὀβολός. πρῶτος δὲ πάντων Φείδων Ἀργεῖος νόμισμα ἔκοψεν ἐν Αἰγίνῃ, καὶ διδούς τὸ νόμισμα, καὶ ἀναλαβὼν τοὺς ὀβελίσκους, ἀνέθηκε τῇ ἐν Ἀργεῖ Ἡρᾷ. ἐπειδὴ τότε οἱ ὀβελίσκοι τὴν χεῖρα ἐπλήρουν, τουτέστι, τὴν δράκα, ἡμεῖς. καίπερ μὴ πληροῦντες τὴν χεῖρα τοῖς ἑξ ὀβολοῖς. δραχμὴν αὐτὴν λέγομεν, παρὰ τὸ δράξασθαι. Ὅθεν ἔτι καὶ νῦν ὀβολοστάτην καλοῦμεν τὸν τοκιστὴν, ἐπειδὴ σταθμοῖς τοὺς ὀβελίσκους παρεδίδουν οἱ ἀρχαῖοι. οὕτως Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός. Οὐρανός . ἀπὸ τοῦ οὐρεῖν καὶ φυλάττειν πάντα, καὶ κηπωρὸς, καὶ θυρωρὸς, παρὰ τὸ οὐρεῖν. Ἡσίοδος Γαῖα μὲν τοι πρῶτον ἐγένετο ἴσον αὐτῇ Οὐρανὸν ἀστερόενθ’, ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτῃ. καὶ οὖρος ὁ φύλαξ ἐν τοῖς ἀγροῖς. ὄροι λέγονται οἱ φυλάττοντες τὸ ἴδιον ἀπὸ τοῦ ἀλλοτρίου. [30]

omicron 119 οὕτως Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός. Ὀπώρα . παρὰ τὸ ἔπεσθαι τῇ ὥρᾳ. Ἡρακλείδης οὕτω. Οἰζύω . ὥσπερ παρὰ τὸ λῖαν, λιάζω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ οἷ ἐπὶ ῥήμα, οἷζω, καὶ παραγώγως οἰζύω. οὕτως Ἀπολλώνιος ἐν τῷ περὶ Ἐπιρρήμάτων. Οὐσία . ἢ οὐσα ἀεὶ. παρὰ τὴν ὦν μετοχὴν, ὑπαρξιν δηλοῦσαν, ὡς καὶ γέρων γερούσιος, ἐκὼν ἐκούσιος, καὶ ὦν οὔσιος, καὶ ἐνούσιος ὁ ὑποστατικός, καὶ οὐσία θηλυκόν. Οἰμώζειν . παρὰ τὸ οἶμοι ὁμοίως πεποίηται. οὕτως Ἀπολλώνιος. Ὅτλος . παρὰ τὸ τλῶ τὸ κακοπαθῶ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο . ἢ παρὰ τὸ α τὸ ἐπιτατικόν. μεταβέβληται εἰς ο , ἄτλος καὶ ὄτλος. Οἶδμα . οἶδω οἰδήσω οἶδημα, καὶ συγκοπῇ, οἶδμα. Ὀνειαρ . ὄνω, ὄναρ, καὶ πλεονασμῷ τῆς διφθόγγου, ὄνειαρ. Ὀρεσκῶς . παρὰ τὸ κῶ δηλοῦν τὸ κοιμῶμαι, οὐ μέλλων κώσω, ῥηματικὸν ὄνομα κῶς, σύνθετον ὀρεσκῶς, πλεονασμῷ τοῦ ω , ὀρεσκῶς. οὕτω Φιλόξενος. Ὀλίγωρος . παρὰ τὴν ὥραν τὴν φροντίδα. τὸ δὲ ὀλίγον καὶ ἐπὶ τοῦ μηδαμῶς, ἢ ὀλίγον οἷ παῖδα, ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Ὀπή . τόπος τετριμμένος. ἀφ’ οὗ τις δύναται ὀπήσασθαι καὶ περιβλέψασθαι. οὕτως Ἀριστόνικος ἐν τοῖς Σημείοις τοῦ Ποιητοῦ. Ὀψέ . παρὰ τὴν ὥραν ἐπιτηδεῖαν εἶναι εἰς τὸ ἄψ ἰέναι. Ὀνειρος . [30]

omicron 120 τὸ ὄν εἴρων καὶ λέγων. ἐπὶ δὲ τῶν ἀληθῶν ὁ λόγος. Ὀκλάσας . κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο . ἐστὶ γὰρ κλᾶσαι. διὰ τὸ ὥσπερ κλάσιν ὑπομένειν τὰ γόνата. Ὀϊστός . κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο . ἦμι γὰρ ἐστὶ τὸ ῥῆμα, οὗ ῥηματικὸν ἰστός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ οἰστός. Ὀρόδαμνος , καὶ ὄρηξ. ἐπὶ τοῦ κλάδου. ἀπὸ τῆς ὀρούσεως τῆς κατὰ τὴν αὖξιν. Ὀρεκτῆσι μελήσιν παρ’ Ὀμήρῳ· αἷς ὀρέγδην χρῶνται ἐκ χειρὸς νύσσοντες. Ὅπα . τὴν φωνήν. Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ Μονοσυλλάβων, παρὰ τὸν ἔψω μέλλοντα, οὗ θέμα ἔπω ἔψω, καὶ τροπὴ τοῦ εἰς ο , ὄψ. ὡς ἀπὸ τοῦ ἔλξω ἔλξον ὄνομα, καὶ τροπὴ τοῦ εἰς ο , ὄλξον, καὶ ἐπεκτάσει, ὦλξ. ὦλκα βαθεῖαν ὄμηρος. Ὀπωπή . ὄπτω, καὶ ἐξ αὐτοῦ ὄνομα ῥηματικὸν ὄπη, καὶ διπλασιασμός ὄπωπή. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ Ῥωμαίων διαλέκτου. Ὀτριχας . οἰετέας. οἶον ὁμότριχας καὶ τὸ οἰετέας ἐπλεόνασε τὸ ι ὁμοετέας. Ὀλκός . παρὰ τὸ ἔλκω, ὀλκὴ καὶ ἔχω ὄχος. Ὀπαδός . τὸ πρωτότυπον τῆς λέξεως ἔπω, οὗ παθητικὸν ἔπομαι. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ πέμπω πέμπομαι, ἔλκω ὀλκός, οὕτω καὶ ἔπω ὀπός ὀξύτονον. τούτου ῥῆμα παράγωγον ὀπάζω, ὡς γυμνός γυμνάζω, ἵππος ἵππάζω, μόνος μονάζω, οὕτω καὶ ὀπάζω ὀπαδός. Ὅπισ . ἢ ἐξόπισθεν ἐπομένη κτήσις. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ζω καὶ διὰ τοῦ ς κλινομένων μελλόντων, ῥηματικὰ ἐκπίπτει ὀνόματα διὰ τοῦδ’ οἶον φράζω φραδὴ, κομίζω κομιδὴ· οὕτως ἀπὸ τοῦ ὀπάσω μέλλοντος ὀπαδός. [30]

omicron 121 γίνεται δὲ, τοῦ α βραχέος μεταληφθέντος εἰς η , ὀπηδός. Ὀμηρος· γέρων δὲ τοιοῦτος ὀπήδει. Φιλόξενος. Ὀχθήσας . τροπὴ τοῦ α εἰς ο . παρὰ τὸ ἄχθω καὶ ἄχθομαι βαρύτονον, καὶ ἄχθῶ περισπώμενον· ἀφ’ οὗ τὸ ἤχθημα καὶ ἀπήχθημαι, καὶ ἠχθέσθην. ὀχθήσας οὖν ἀντὶ τοῦ

ἀχθεσθεῖς. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ Ἰάδος διαλέκτου. Ὁτρηρός . Φιλόξενος ἀπὸ τοῦ τρεῖν τὸ φοβοῦμαι, οὗ ὄνομα ῥηματικὸν τρεερός· ὡς φαίνω φανερός, καὶ τήκω τακερός. τῶν δὲ δύο ἐε συνελθόντων εἰς η , τρηρός ἐγένετο, ὁ δειλός, οὗ παρώνυμον τρήρων. τῆς δὲ α στερήσεως συνελθούσης, καὶ αὐτῆς εἰς ο μεταβληθείσης, ἐγένετο ὀτρηρός, ὁ δραστικός, καὶ ἐρρώμενος, καὶ σπουδαῖος. Ὁβριμος . παρὰ τὸ βρι , δηλοῦν ἐπίτασιν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο , ὀβριμος. Ὁρχαμος . τροπῇ τοῦ α εἰς ο , ἀρχὸς ἄρχαμος, ὡς πλόκος πλόκαμος, πύρρος πύρραμος. Ὁρρώδω , τὸ φοβοῦμαι. ῥῶ ἐστὶ ῥῆμα, ἀφ’ οὗ τὸ ἐρρώμαι, παράγωγον ῥώζω, καὶ μεταθέσει τοῦ ζ εἰς δ , ῥωδῶ, ὡς μύζω μυδῶ, χάζω χαδῶ· ἔνθεν τὸ κεχανδότα, πλεονασμῷ τοῦ ν . ῥώζω οὖν ῥώδω, καὶ μετὰ τῆς α στερήσεως, ἀρρώδω, καὶ μεταθέσει τοῦ α εἰς ο , ὀρρώδω, τὸ μὴ ἐρρώσθαι τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ φόβου. καὶ Ἡρόδοτος ἀρρώδω λέγει ἐν τῇ πρώτῃ· ἀπεμάχετο ἀρρώδέων. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ Ἰάδος διαλέκτου. τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἰδίειν τὸν ὀρρόν· ὃ ἐστὶν ἰδρῶν ἐν τῷ φόβῳ. Ὁμαρτεῖν . συγκοπῇ ἐκ τοῦ ἅμα ἐπιρρήματος, καὶ τοῦ ἄργω βαρυτόνου ῥήματος. Ὁμηρεῦσαι . ^[30]

omicon 122 παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω, ταῖς φωναῖς ἀλλήλαις εἰρμοσμένοι τε καὶ ἀρηρυῖται. Ὁμηροί . οἱ ἐπὶ ὁμοιοῖα διδόμενοι. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω καὶ τὸ ὁμοῦ. Ὁκριόεις . ὁ τραχὺς λίθος. τροπῇ τοῦ α εἰς ο , ἀκριόεις τις ὢν. ἀκρίας δὲ τὰς πέτρας ὁ Ποιητὴς καλεῖ δι’ ἄκριας ἠνεμοέσσας. καὶ ἐστὶν ἀκρὸς ἀκρόεις, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι , ἀκριόεις, ὡς βροτὸς βροτόεις. Ὁμιχεῖν . τὸ οὔρεῖν. παρὰ τὴν ἀμίδα καὶ τὸ χέω, οἶον ἀμιδαχεῖν, τροπῇ τοῦ α εἰς ο , καὶ συγκοπῇ, ὀμιχεῖν. Ὁρος . τὸ οὐδέτερον. παρὰ τὸ αἶρω ἄρος ἐστὶ καὶ ὄρος, τὸ ἐπαιρόμενον εἰς ὕψος ἀπὸ τῆς γῆς· ἢ παρὰ τὸ ὄρω τὸ ὀρμῶ, οὗ παράγωγον ὀρούω, καὶ περισπώμενον ὀρῶ. αὐτίκα δ’ ἅμμι παρ’ αὐτόθι νεῖκος ὀρεῖται. Ὁρφνη . παρὰ τὸ ἐρέψω, ὃ ἐστὶ σκέπω, ὀροφή, καὶ συγκοπῇ ὄρφνη, ἢ σκέπουσα τὸ φῶς. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ Ἀναδιπλασιασμοῦ. Ὁσιος . ἀπὸ τοῦ ἄζω, τροπῇ τοῦ α εἰς ο , ὀσιος. Ὁπιπεύω . πλεονασμῷ τῆς πι συλλαβῆς. ὅπτω γὰρ ἐστὶν, ἀφ’ οὗ ὄψομαι, καὶ παράγωγον ὀπτεύω. διπλασιασμὸς ὀπιπεύω. Ὁσπρεον . καθ’ ὑπέρθεσιν τοῦ ο . σπόριον γὰρ ἐστὶ τὸ ὄσπριον. Ὁνειδος . παρὰ τὸ ὀνόσασθαι. ἴσως δὲ ὅτι πᾶν τὸ ὄν πλημμελὲς τότε φαίνεται· ὥστε ἔγκειται τὸ εἶδεσθαι. οὕτω Εὐδαίμων ἐν τῇ Ὁρθογραφίᾳ. Ὁδεῖνα . παρὰ τὸ ὅδε, οὐ παρὰ τὸ ὀδί. ἀλλ’ ἐστὶν ὅδε, ὀδεῖ, ὡς οὕτως, καὶ συναίρεσις ὀδεῖ, καὶ ὀδεῖνα. Ὁχλος . χλῶ ἐστὶ ῥῆμα παρὰ Πινδάρῳ ἐν ταῖς Ὀλυμπιονίκαις. τριπλὸς ὁ κεχαλαδῶς, ὁ πληθύων. ἀπὸ τοῦ χλῶ, παράγωγον χλάζω· καὶ ἀναδιπλασιασμὸς καχλάζω, οὗ παρατατικός ἐκάχλαζον. τὸ οὖν χλῶ ῥῆμα ὄνομα ῥηματικὸν ποιεῖ, ἐπεκτάσει τῇ διὰ τοῦ ο αὔξησιν λαβὼν, ἀπέφαινε ὄνομα ὄχλος, τὸ πληθύος σύστημα. ^[30]

omicon 123 οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ Ἀναδιπλασιασμοῦ. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ ὀλῶ τὸ συστρέφω, πλεονασμῷ τοῦ χ , ἐν Ἐπιμερισμοῖς. Ὁτραλέως . ὄνομα ῥηματικὸν τρεερός, ὡς στήκω στηκερός, καὶ συναλοιφῇ τῶν δύο ἐε εἰς η , τρηρός, μετὰ τοῦ α στερητικοῦ, ἀτρηρός, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο , ὀτρηρός. ἀπὸ δὲ τούτου ἄλλο παράγωγον ὄνομα ῥηματικὸν τρέης, ὅπερ κατὰ συναλοιφὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ ο , ὀτρῆς, ἀφ’ οὗ ἐπὶ ῥῆμα εἰς ως , ὡς εὐτυχὴς εὐτυχέως, ὀτρῆς ὀτρέως, καὶ προσελθόντος τοῦ αλ μορίου, ὀτραλέως. Οἷσα . οἷω τὸ κομίζω, οἷσω· ὄνομα οὐδέτερον οἷσον καὶ οὔσον τὸ σχοινίον, τροπῇ τοῦ ι εἰς υ , ὡς παρὰ τὸ καίω καύσω. Ὁρταλίζειν . ὀρῶ ἐστὶ βαρύτονον ῥῆμα, ὄνομα ῥηματικὸν ὄρτος· τὸ δὲ ὄρτος ῥῆμα ποιεῖ ὀρτίζω, ὡς λόγος λογιζώ, Ὁμηρος ὀμηρίζω. τὸ δὲ ὀρτίζω προσελθόντος τοῦ αλ ἐποίησεν ὀρταλίζω. Οὐδαμῶς . ὄνομα ἐστὶν οὐδαμὸς, ἀφ’ οὗ οὐδαμόθεν. τὸ δὲ ἀρσενικὸν οὐδαμῶς ποιεῖ ἐπὶ ῥῆμα μεσότητος οὐδαμῶς. τὸ δὲ οὐδαμῇ, ὡς ἀπὸ θηλυκοῦ παρακειμένη τοῦ οὐδαμὸς, ὡς ἄλλος ἄλλη. ὅθεν ἔχει τὸ ι , ὡς ἀπὸ δοτικῆς τὰ τοιαῦτα ἐπὶ ῥήματα ἐστί. δῆλον δὲ ἀπὸ ταύτης ἀπιέναι καὶ οὐχὶ αὐτῇ λέγομεν. οὕτως Ἀπολλώνιος ἐν τῷ περὶ Ἐπιρρήματων. Ὁφλῶ . ἐκ τοῦ ὀφείλω συγέκοπται. Ὁμοκλή . κλῶ ἐστὶ ῥῆμα δηλοῦν τὸ φωνῶ. ὅπερ γέγονεν ἀπὸ τοῦ καλῶ, κατὰ συγκοπὴν κλῶ, καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς ρ , κρῶ· ὅθεν κράζω παράγωγον τὸ δέ. κλῶ τὸ φωνῶ παρ’

Ὅμηρῳ . ὁμοκλή οὖν ἢ πᾶσι λεγομένη φωνή. Ὅχθαι . τὰ χεῖλη τῶν ποταμῶν τὰ ἐξέχοντα. ἔχω ὄχος ἔζοχος, καὶ θηλυκὸν ὄχη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ , ὄχθη. [30]

omicron 124 Ἡρωδιανὸς ἐν Ἐπιμερισμῷ. Ὁδός . παρὰ τὸ ἔω τὸ ἐκπέμπω ὁδός. Οἶος . ὁ ὁμόνος. πλεονασμῷ τοῦ ο . ἰὸς γὰρ ἐστὶ ὁ ὁμόνος· ἔνθεν· ἱή δὲ νυκτὶ ἐγένοντο. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν Ἐπιμερισμοῖς. Ὅρκος . παρὰ τὸ ἐπαρκεῖν καὶ βοηθεῖν, κατὰ μετὰθεσιν τοῦ α εἰς ο . ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, πλεονασμὸν εἶναι τοῦ κ . ὅρος γὰρ τίς ἐστίν· οἱ γοῦν ὁμνῦντες ὀρίζονται καὶ ὁμολογοῦσιν. Ὅθόνη . παρὰ τὸ ὄθω τὸ δηλοῦν τὴν κίνησιν. ἔνθεν, οὐδ' ὄθομαι τοῦ κοτέοντος· καὶ ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη· ἐνόθω ἔνοθεν ἐνήνοθεν, ἀντὶ τοῦ ἔκειτο. ὀθόνη οὖν εὐκίνητος διὰ λεπτότητα. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ Συμποσίῳ. δύναται δὲ τὸ λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον, παρὰ τὸ ὄθμα τὸ ὄμμα, καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ μ , ὀθάμη καὶ ὀθόνη. Ὅζος παρὰ τὸ ἔζω ἔζος καὶ ὄζος. τὸ ἐγκαθήμενον καὶ ἐμπεπαρμένον τῷ ζύλῳ. Ὅπλή . μεταθέσει τοῦ α εἰς ο , ἀπλή τις ἐστὶ καὶ ὀπλή. Ὅρυγμαδός . κυρίως ὁ ἐν ὄρει θόρυβος. οἱ δὲ φασιν εἶναι παρὰ τὸ θόρυβος θορυβάζω τι ῥῆμα παράγωγον, ἀφ' οὗ τὸ θορυβαδός, καὶ μεταθέσει τοῦ β εἰς μ , καὶ ἀποβολῇ τοῦ θ , ὀρυγμαδός, ὡς θαλερόν, ἀλυκρόν. Οἶδα . ἔδω ἐστὶ ῥῆμα βαρύτονον καὶ περισπώμενον, δηλοῦν τὸ ἐπίσταμαι· τοῦ εἶδω παρακείμενος οἶδα, τροπῇ τοῦ ε εἰς ο , οἶδα κατ' Αἰολέας. οὕτως Ἡρωδιανός. Οἶσθα . εἰδῶ περισπωμένως, οὗ μέλλων εἰδήσω· τοῦ εἶδω παράγωγον εἶδημι, ὡς τιθῶ τίθημι, δεύτερον πρόσωπον εἶδης, ἐπεκτάσει εἶδησθα, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο , οἶδησθα, καὶ συγκοπῇ οἶσθα. καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ εἰδήσω μέλλοντος εἰδήμην· ὄνομα ἀπὸ τοῦ εἶσω ἴσμων, ἀποβολῇ τοῦ ε . [30]

omicron 125 Ὅχανος . ἐξ οὗ ἀποκρέμαται ἡ ἀσπίς, παρὰ τὸ ἔχεσθαι. Ὅστέον . πλεονασμῷ τοῦ ο , παρὰ τὸ στέω, στέον, τὸ αἵτιον τῆς στάσεως τοῦ σώματος. Ὅψία . [5]

omicron 126 Ὅψία ἦν, παρὰ τὸ ἄψ ἰέναι ἀπὸ τῶν ἔργων, καὶ τὸ ἐναντίον. Οὐρήας . παρὰ τὸ οὔρον. οὐρώδης γὰρ ἐστὶν αὐτῶν ὁ σπόρος· ὅθεν οὐ τίκτουσιν. Ὅρπηκες . παρὰ τὸ ὀρούειν ἐν τῷ αὔξεσθαι, ἢ ὄρφηκές τινες εἰσὶν, οἱ εἰς ὄροφον εὔθετοι. ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΠΙ. [5]

pi 125 (τ) Παστός . ποικίλος οἶκος νυμφικός, παρὰ τὸ πάσσειν, ὃ ἐστὶ ποικίλλειν. πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους. Παιφάσκειν . παρὰ τὸ πάντα τὰ φάη περιάγειν. Πῆμα . παρὰ τὸ πῆθω, ὡς παρὰ τὸ νήθω, νήσω, νῆμα. Πῆδος . κυρίως, ὁ κατ' ἐπιγαμίαν οἰκέτις, οἶον ἐπίκτητος. παρὰ τὸ πάσασθαι, καὶ ὁ αἵματι συγγενής. πῶμαι γὰρ τὸ κτῶμαι. ἔνθεν πάσω μέλλων, καὶ πάμων ὄνομα ῥηματικόν. Πυός . τὸ σεσηπὸς αἷμα. παρὰ τὸ πύθεσθαι, ὃ ἐστὶ σήπεσθαι. Παπταίνω . οἶον φαπταίνω. παρὰ τὸ φάη πεταννύω. Πρηνής . παρὰ τὸ προνενευκέναι. Πόρτις . παρὰ τὸ ἄρτι εἰς πορείαν ἔρχεσθαι καὶ νομήν. Πρύμνην . οἶον περιμενόν τι ὄν, παρὰ τὸ πέρας. Πέπλος . κατὰ συγκοπὴν, περίπελός τις ὢν, ὁ περὶ τὸν φοροῦντα περιπελόμενος καὶ περιειλούμενος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ , πέπελος καὶ πέπλος. οὕτως Ἐπαφρόδιτος. Πόνος . ἐπὶ τοῦ πολέμου, ἀπὸ τοῦ πένω. Πότμος . ὁ θάνατος, καὶ ἡ ἐσχάτη σύμπτωσις τοῦ βίου. ἀπὸ τοῦ πεσεῖν. ἐπὶ δὲ τῆς τύχης, παρὰ τὸ μεταπίπτειν. ἢ ὑπὸ τὴν πρώτην γένεσιν τοῦ βρέφους καὶ πτώσιν ἐπιμεριζομένη τύχη. Πόρκης . ὁ δάκτυλος, παρὰ τὸ περιέχειν. Πόλεμος . παρὰ τὸ πολλοὺς μειοῦν. Πηλὶς . [30]

pi 126 ἀπὸ τοῦ πάλλειν καὶ σείεσθαι. Πευκαλίμας . τὰς συνετάς παρὰ τὰς πεύκας, οἶον δριμεῖται καὶ σώφρονες. Πρόχνη . οἶον προῦγη κατὰ συγκοπὴν, ὃ ἐστὶ ὀκλάσαι. καὶ ἡ πρὸ ἀντὶ τῆς ἐπὶ, ἐπὶ γόνυ. Παλλακίς . ἡ νέα κατὰ ἡλικίαν. καὶ γὰρ ὁ παῖς κατὰ Δωριέας πάλλαξ λέγεται. τὸ λευκᾶναι παρὰ τὴν πάλην, ἢ Ἀττικῶς πεπάλη λέγεται. ἐστὶ δὲ τὸ λεπτὸν ἄλευρον. Πρότμηστιν . τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν μέρος. ἀπὸ τοῦ προτέμνεσθαι. κυρίως ἐπὶ τῶν ἀλόγων. Παιπαλόεντα . παρὰ τὸ αἶπος, αἶπαλόεν, τὸ τραχὺ, καὶ παιπαλόεν. Πρόβατον . πολλακίς δηλοῖ πάντα τὰ βοσκόμενα. παρὰ τὸ πρὸ τῆς ἐτέρας βάσεως τὴν ἐτέραν βάσιν ἐπάγειν. Πυπνοίειν . τὸ μετὰ πνεύματος τι ποιεῖν. ἔγκειται οὖν τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πνεῦσαι. Πεπρωμένη . ἡ τὸ τέλος τοῦ

βίου περαιούσα, οἷον πεπερατωμένη. Πτέλας . ξύλινα ἀγγεῖα, ἀπὸ τοῦ πεπλεκεῖσθαι. Πόρνη . ἡ τὴν μίξιν πωλοῦσα. πέρνη τις οὖν ἐστὶ καὶ πόρνη. Πείρινθα . τὸ ἐκ ῥιπῶν πεπλασμένον πλινθίον. ῥίπενθα, καὶ μετάρθεις, πέρινθα πείρινθα. Πεσσοί . πεσσά δὲ ἡ γεγραμμένη, καὶ ἡ ψῆφος ὁμωνύμως. πέντε δὲ ἦσαν οἷς ἐχρῶντο, κατὰ Σοφοκλέα· καὶ πεσσά πεντάγραμμα. [30]

pi 127 καὶ τάχα ἡ πεττεία, πεντεία τις οὖσα. εὔρε δὲ αὐτὴν Παλαμῆδης, ὡς εἴρηται παλαιῶ· εὔρε σοφὸς λιμοῦ με παραιφασὶν Παλαμῆδης. καὶ ἐστὶν ὁ στίχος γραμμάτων λς', ἰσάριθμος τοῖς τόποις. ἢ παρὰ τὸ πέτω, οὗ μέλλων πέσω, πεσὸς, καὶ πλεονασμὸς πεσὸς, ὁ πίπτων ἐν τῷ βάλλεσθαι. Πύελος . ἐστὶ μὲν ὅπου λούονται. κυρίως δὲ ὅπου τοὺς πυέλους πλύνουσι. Πένθος . κυρίως ἐπὶ τοῖς κατοικοιμένοις πάθει. διὰ τὸ ἐν βαθύτητι εἶναι τοῦ τεθνηκότος. τὸ δὲ κατωτάτω καὶ ἀφανές, βένθος ἔλεγον, καὶ μεταθέσει τοῦ β εἰς π , πένθος. δύναται δὲ τὸ τοῦ βάθους τῆς ψυχῆς ἀπομένον. Ἡρωδιανὸς δὲ φησὶ, παρὰ τὸ πάθος, μεταθέσει πέθος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν , πένθος, ὡς βάθος βένθος. Πίσυρες . κατὰ κοινωνίαν τοῦ τ πρὸς τὸ π , καὶ τοῦ ρ πρὸς τὸ ι , πίσυρες οἷον Πάγουροι . παρὰ τὸ οὔρεῖν καὶ φυλάττειν ἐν τοῖς πάγοις. πάγοι δὲ οἱ κρημνώδεις τόποι. Προοίμιον . τὸ λεγόμενον πρὸ τῆς οἴμης. οἴμη δὲ ἡ ὥδή. Πράσις . διαπέρασὶς τις οὖσα. ἀπὸ τοῦ ἐξ ἐτέρου μεταβαίνειν τὸ πιπρασκόμενον. Πήρα . [20]

pi 128 ἦτοι φερά τις οὖσα. παρὰ τὸ φέρειν, ἢ παρὰ τὸ παρηρτῆσθαι. ἢ τροπῇ τοῦ τ εἰς π . οἷον τήρα τις οὖσα, παρὰ τὸ τηρεῖν. Περόνη . παρὰ τὸ πεῖρειν. Πλήμναι . παρὰ τὸ πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος. Πλαγγών . παρὰ τὸ πλάζω. πλαγών, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ , πλαγγών. τοῦτο γὰρ εἰς πλάνην γίνεται τῶν κηρῶν καὶ ἀπάτην. Πορθμός . πλεονασμῷ τοῦ θ . πορμός γὰρ καὶ πορθμός, ὡς καὶ παρὰ τὸ ἴω ἰσμός καὶ ἰσθμός. Παμφαλῷ . παμφαῶ, καὶ ἐξ αὐτοῦ παμφαλῷ. Πόρπη . παρὰ τὸ τειρῶ, πόρη καὶ πόρπη. Πτίλα . παρὰ τὸ τίλλω, τίλλα, πλεονασμῷ τοῦ π , πτίλα. Παφή . παρὰ τὴν Πάφον, ἀποβολῇ τοῦ α , παρὰ τὸ παφίσκειν, τὸ ἀπατᾶν. παφῷ γὰρ— Πύματος . πύθματός τις ἐστὶ, παρὰ τὸν πυθμένα. Παραστάται . ὑπ' ἐνίων καλοῦνται γόνιμοι φλέβες, καὶ οἱ τῇ γενέσει παρεστῶτες. Πρωκτός . προακτός τις ἐστὶ, παρὰ τὸ δι' αὐτοῦ προάγεσθαι τὰ περιττώματα. Ποῦς . παρὰ τὸ πεπαῦσθαι τοῦ ὅλου. Πέλμα . [20]

pi 129 παρὰ τὸ πεπιλῆσθαι τοῦ ἄλλου δέρματος πλέον· ἢ παρὰ τὸ πέλας ἀεὶ καθεστάναι τῷ πέδῳ. Πνεῦμα . παρὰ τὸ πνεύσω πνεῦμα. Περίττωμα . παρὰ τὸ περισσωμα εἶναι, καὶ μὴ ἐν τῷ σώματι μενόν. Πιμελή . παρὰ τὴν πῆξιν τῆς τροφῆς. πιομελή τις ἐστὶ παρὰ τὸ πιεῖν, ἡ ὑγραίνουσα τὸ σῶμα. Πέσκοις . κυρίως τὸ τοῦ προβάτου δέρμα· παρὰ τὸ πείκω πέκος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς , πέσκοις. Πόκοις . παρὰ τὸ πείκω ῥῆμα. Πολιά . οἷον παλαιὰ καὶ πολιά. Πώγων . ὥσπερ Ἀπολλόδωρος, ὅτι πῆξιν ἡλικίας σημαίνει. ὡς δὲ ἄλλοι, ὅτι ἐπὶ τὸ εἰπεῖν λέγει· ἱκανοὶ γὰρ οἱ γενιῶντες πρὸς τὸ λέγειν. Σωρανός. Πρόσωπον . ἀπὸ τοῦ πρόσω καὶ ἔμπροσθεν τοὺς ὦπας ἔχειν. Παρίθμια . παρὰ τὸ παρακεῖσθαι τῷ ἰθμῷ, δι' οὗ ἐστὶν ἰέναι τὴν πνοήν. Λέγονται καὶ ἀντιάδες, ἀπὸ τοῦ ἀντικεῖσθαι ἀλλήλων. Πνεύμων . ἀναλόγως διὰ τοῦ ν . ταμίας γὰρ τοῦ πνεύματος. Παλάμη . ἀπὸ τοῦ πάλλειν. δι' αὐτῶν γὰρ πεπαλαμήμεθα. Παλαιστή . θηλυκῶς, ὅτε συνάγονται οἱ δακτύλοι, οἷον πελαστή τις οὖσα· ὅτι πέλας συνήγαγε τὰ ὀστά, οἷον τοὺς δακτύλους, καὶ δόχη λέγεται, ὅτι πλαγία τῇ χειρὶ μετροῦμεν· ποιεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου πρὸς τὸν λιχανὸν ἄκρον· ὃ ποιεῖ δακτύλους δέκα, λέγεται δὲ δόχη ἐπὶ τῆς παλαιστῆς, ὡς Σωρανὸς λέγει. [25]

pi 130 ἡ δὲ σπιθαμὴ ἔχει δόχμας τρεῖς, οἷον παλαιστὰς, δακτύλους ἰβ'. ἀπὸ δὲ τοῦ μικροῦ διῖσταμένων τῶν δακτύλων, ἕως τοῦ ἀντίχειρος, λέγεται σπιθαμὴ, διὰ τὸ ἀποστάντων ποιεῖν· ὡς δὲ Χρύσιππος, διὰ τὸ σπᾶσθαι καὶ τείνεσθαι τὴν χεῖρα· ποιεῖ δὲ δόχμας τρεῖς, δακτύλους ἰβ'. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ὀλεκράνου πρὸς μὲν τὸ τοῦ μέσου δακτύλου ἄκρονήχεως μέτρον. πρὸς δὲ τοῦ μικροῦ μετακόνδυλον, ὃ ἐστὶ μετὰ τὸν μέσον κόνδυλον. τοῦ γὰρ δακτύλου ὁ μὲν πρῶτος δακτύλος λέγεται προκόνδυλος· ὁ δὲ μετὰ τοῦτον μεσοκόνδυλος· ὁ δὲ μετὰ τὸν μεσοκόνδυλον

μετακόνδυλος. ἀπὸ δὲ τοῦ ὀλεκράνου πρὸς τὸ τοῦ μικροῦ μετακονδύλου, πυγών, ἐξ ὧν ὁ πῆχυς· σπιθαμαὶ δύο, δόχμαι δὲ ἕξ, δάκτυλοι δὲ κδ'. πυγών, ὡς ἀπὸ τῆς πυγμῆς· ἐπεὶ μὴ ὥσπερ ὁ πῆχυς πρὸς ἐκτεταμένους μετρεῖται δακτύλους, οὕτω καὶ ἡ πυγών, ἀλλὰ συνεσταλμένους, ὥστε ἔλαττον εἶναι τοῦτο τὸ μετὰ τοῦ πήχεως. ἴσως δὲ ὁ μέχρι πυγῆς ἐκ ποδῆς. τῷ δ' ὀνόματι κέχρηται Ὅμηρος· βόθρον δ' ὀρύσσοντες πυγάσιον ἔνθα καὶ ἔνθα. ἡ δὲ ὀργυιὰ σὺν τῷ πλατεὶ τοῦ στήθους ἔχει πήχεις δ'. τηλικαῦται κατὰ μέγεθος αἱ χεῖρες οὔσαι κάτω ἐκταθεῖσαι, οὐκ ἀφικνοῦνται τῶν γονάτων, ἀλλ' ἀποδέουσι σπιθαμὴν. διὸ καὶ τοῦ μακρόχειρα δόξαντα κεκρῆσθαι, εἴ τε ἦν Οἰδάπου, εἴ τε Ξέρξης, διὰ τὸ μὴ ἐφίπτεσθαι τῶν γονάτων, οὕτως ὠνομάσθαι διὰ δὲ τὸ ἐπιμήκιστον ἐκτεῖναι τὴν δύναμιν τῆς βασιλείας. [25]

pi 131 οὕτω Σωρανὸς ἐν τῷ περὶ Ἑτυμολογιῶν τοῦ Ἀνθρώπου. Πλευραὶ . οἶον πλήρεις καὶ ἀμύχωτοι, ἡ οἶον πλευμονωροὶ οὔσαι, αἱ φυλάττουσι τὸν πνεύμονα. ἡ οἶον πέλυροι, ὡς πλατεῖαι. Πίσυνος . πιστὸς πιστόσυνος, καὶ συγκοπῇ πίσυνος. Πινυτός . πνεῖω ἐστὶ ῥῆμα, καὶ πνύω παράγωγον· πλεονασμῷ πινύω. παρὰ τὸ πεπνύω ὄνομα πνυτὸς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι , πινυτὸς, ὁ διεγυγερμένος. καὶ γὰρ τὸ ἦτορ παρὰ τὸ ἄω ἐστὶ τὸ πνέω, ἀῆτορ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ α , ἦτορ. Παρῤῥησία . παντορησία, καὶ συγκοπῇ παρῤῥησία. δύναται καὶ παρὰ τὸ πᾶν παρῤῥησίαν. Πλοχμός . παρὰ τὸ πλέκω πλοχμός. Πρόμος . παρὰ τὸ βῶ, πρόβος, καὶ πρόμος. οἶον παρὰ τὸ νέω, καὶ νῶ τὸ πορεύομαι, πρόνος καὶ πρόμος. Πυρῤῥός . παρὰ τὸ πῦρ πυρὸς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ , πυρῤῥός. Πίτυλος . παρὰ τὸ τύπτω τύπιλος, καὶ μεταθέσει τῆς ἀρχούσης πίτυλος. Πταίω . πέτω, καὶ συγκοπῇ πτῶ, καὶ διπλασιασμός πίπτω. τὰ γὰρ πετώμενα τοῖς πίπτουσιν ἔοικε· πτῶ οὖν καὶ πταίω. Πύματος . ἔλλειψις τοῦ θ . παρὰ τὸ πυθμὴν. ὁ πυθμὴν οὖν, πύθματος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ θ , πύματος. Παγός . παρὰ τὸ πεπῆχθαι. Πατήρ . [25]

pi 132 παρὰ τὸ πατεῖν ἐν τῇ συνουσίᾳ· κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων. Πυθμὴν . φυτοθεμὴν ἐστὶ, οἶον ἡ τοῦ φυτοῦ θέσις, καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς π , πυθμὴν. Πέδιλα . ποδάεγλα τινὰ ὄντα, παρὰ τὸ ἐν τῷ πόδε εἰλεῖσθαι, καὶ ἔδει πέδιλα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεσθαι· ἀλλ' οὐ πάντως τὰ ῥήματα τῶν ὀνομάτων φυλάττει τὴν γραφὴν τοῦ ῥήματος. ἰδοὺ γὰρ τὸ εἶρω ἴρις, νείφω νιφὰς, λείβω λιβὰς, καὶ τὰ ὅμοια. Πίδα . τὸ πιεῖν. τινὲς δὲ παρὰ τὸ πηδᾶν, καὶ κατὰ μεταβολὴν τοῦ η εἰς ι . Βοιωτικῶς. Πάχνη . παρὰ τὴν πῆξιν, πάγη τις οὔσα. Πλειών . ὁ ἐνιαυτός. ἀπὸ τοῦ πάντα εἶναι πλήρη ἐν αὐτῷ. Πωλεῖσθαι . ἐπειδὴ ὁ πωλούμενος καὶ ὁ πωλὼν περὶ τὸν αὐτὸν τόπον ἀναστρέφεται, ἵνα θεωρῇται ὑπὸ πάντων. Πόλοι . οἱ ἐν τῷ οὐρανῷ. παρὰ τοῦ περὶ αὐτοὺς ἀναστρέφεσθαι τὸν κόσμον, τουτέστι τὸν οὐρανόν. Πῆχυς . ἀπὸ τοῦ πεπηγέναι ἄκρῳ τῷ βραχίονι. Πένης . ὁ ἀπὸ τοῦ πόνου καὶ τῆς πενίας τὸ ζῆν ἔχων. Πλούσιος . πολυουσιός τις ὢν. Πεσεῖν . ἀπὸ τοῦ πέδου. Πεσσός . ὁ πίπτων ὁμοίως ἐν τῷ βάλλεσθαι. Πυραμῖς . ἡ ἐκ πυρῶν καὶ μέλιττος. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος· αὐτῇ σχήματος, πλατέος κάτωθεν καὶ εἰς ὀξὺ λήγοντος, ὅ ἐστι τῇ φλογὶ ἀναφερομένη ἑοικὸς· τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ πύραμος. οὕτως Ἡρακλείδης. Πονηρός . [25]

pi 133 κυρίως ὁ περὶ πόνους ἀναστρεφόμενος, ὥσπερ μοχθηρὸς ὁ περὶ μόχθους. ἀπὸ δὲ τοῦ σώματος ἐπὶ τὴν διάνοιαν μετετέθη. ὁ τῇ διαθέσει κενός. οὕτως Ἡρακλείδης. Πρέσβεις . παρὰ τὸ προβεβηκέναι καὶ παρελθεῖν τὴν ἡβην. Πρεσβεύω , πρεσβεύσω, πρεσβεύς, ὡς ἱππεύω, ἱππεύσω, ἱππεύς. Πῦρ . φῦρ ἐστὶν, ὅτι φεγγόμενον ἐξανίσταται, ἡ παρὰ τὸ φύω φῦρ, τί γὰρ εὐφυέστερον πυρός; Πάππος . παρὰ τὴν προσφώνησιν τῶν παίδων. Ὅμηρος· οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν. Παῖς . οἱ μὲν παρὰ τὸ παῖω, παίσω, κατ' ἀποβολὴν τοῦ ω· ἡ παρὰ τὸ παίζω, παίσω, παῖς. Πρωΐ . ὑπὸ τοῦ προϊέναι ἡμᾶς. Πόσις . ὁ ἀνὴρ. παρὰ τὴν τοῦ ὕδατος φύσιν. ἐπεὶ καὶ τὸ ὕδωρ μιγνύμενον τῇ γῇ γεννητικὸν γίνεται. μιγνύμενος δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τῇ γυναικὶ γενέσεως αἷτιος γίνεται. Προῖξ . ἀπὸ τοῦ προϊκνεῖσθαι τοῦ γάμου. Πτέρνα . ἀπὸ τοῦ ἐπιπεπτωκέναι αὐτῇ ὄλον τὸ σῶμα. Πορεία . ἀπὸ τοῦ πορεύεσθαι. αὐτὸ δὲ ἀπὸ τοῦ εἰς πέρας ἔρχεσθαι. Προϊκτής .

παρὰ τὸ προΐκνεϊσθαι· ἢ, ὡς τινὲς ψιλοῦσι, παρὰ τὸ προΐξασθαι, ὃ ἐστὶ δωρεάν τινα λαμβάνειν. Πρόνοια . ἢ πρὸ ἀντὶ τῆς ὑπέρ. ἢ ὑπέρ τινων νοοῦσα. Προπετής . ὁ ἄγαν ἐκπίπτων τοῦ δέοντος. Πύξ . παρὰ τὸ πτύσσω, οὗ μέλλων πτύξω, ἀποβολῇ τοῦ ω καὶ τοῦ τ , πύξ. παρὰ τὸ πτύσσειν τοὺς δακτύλους ἐν τῷ πλήττειν. Παιών . ὁ παύων τὰς νόσους. τροπῇ δὲ τοῦ υ εἰς ι , Παιών. Πτώξ . τοῦ πτῶ παράγωγον πτήσω, ὁ μέλλων πτώξω, καὶ πτώξ, ἀποβολῇ τοῦ ω . Πίθηκος . [35]

pi 134 παρὰ τὸν πιθήσω μέλλοντα. ἀπὸ τοῦ πιθῶ. πείθει γὰρ ἡμᾶς τὸ ζῶον. Παλαίω . παρὰ τὸ πάλλω παλαίω. Πόντος . παρὰ τὸ πόνος, καὶ τοῦ πένω, τὸ ἐνεργητικόν, τὸ δηλοῦν τὸ κάμνω· ἀφ' οὗ πόντος, καθ' ὃν πεπόνηται τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος περιπλέον. τοῦ πόνου οὖν ὁ πόντος. Φιλόξενος. Ποταμός . παρὰ τὸ ποτὸς ὀξυνόμενον. παρώνυμον ποταμός. Παρθένος . ὡς τινὲς, παρ' οὐδένα λαβοῦσα ἔδνον. Πόρρω . παρὰ τὴν πρὸς πρόθεσιν πρόσω, καὶ μεταθέσει πόρσω, κατ' Ἀττικοὺς τροπῇ τοῦ ς εἰς ρ , πόρρω, ὡς μυροσίνη μυρρίνη. Παιδνός . παρὰ τὸ παίζω, ὡς παρὰ τὸ ἀλαπάζω, ἀλαπαδνός. Πάσσαλος . παρὰ τὸ πῆσσω. Πρόφρασσα . παρὰ τὸ φρῶ, ὅπερ ἐστὶ ἀπὸ τοῦ προΐω, φρῶ φρήσσα, φράσσα καὶ πρόφρασσα. παρὰ τὸ προΐέναι καὶ προθυμεῖσθαι. Πιτύζειν . παρὰ τὸ πτύω, πτυτίζω παράγωγον, καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ , πιτύζω. Πυδαρίζειν . ἐπὶ τοῦ ἄλλεσθαι, ἢ ποδαρίζειν. ὡς ὄνομα ὄνυμα κατ' Αἰολέας, καὶ ὄνυμαζέιν. πυσαρίζειν παρὰ τὴν πηγὴν, καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς δ , πυδαρίζειν, ὡς γνόφος δνόφος. Πέλας . παρὰ τὸ πελάζω, ῥῆμα. ὁ μέλλων πελάσω, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω , πέλας, τὸ ἐπίρρημα· ὡς παρὰ τὸ χωρίζω, χωρίσω, χωρίς. Πρόκροσσοι . πρόκροσσοι εἰσὶ μία ἐπὶ μιᾷ, οἷον προκάροσσοι. παρὰ τὸ κάρα· αἱ κατὰ κεφαλὴν συντεθέμεναι· οἷον τὰς κεφαλὰς καὶ τὰς ἀρχὰς ἐπ' ἀλλήλαις· ἐπεὶ καὶ συνήθως λέγομεν τῶν ὀθονίων κροσσοὺς τὰς κεφαλὰς καὶ τὰς ἀρχὰς· καὶ τῶν τοίχων αἱ κεφαλαὶ καὶ αἱ ἀρχαὶ κροσσοί. Ἀπολλώνιος ἐν ἐξηγήσει γλωσσῶν. Πτιλλός . [35]

pi 135 ὁ καταπεπτωκὺς τῶν ἱλλων. ἢ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ π . ἐπὶ τῶν ἀποτετιλμένων τὰ βλέφαρα. Ποτνιαῖσθαι . Κυρίως ἄν τις φήσειεν ἐπὶ γυναικῶν, ὅταν γυνὴ κακὸν τι πάσχει, καὶ θέλει ἱκετεῦναι θεῶν· ὡς Πότνια· ὅταν δὲ εἴποι τις ἄνδρα ποτνιαῖσθαι, ἀμαρτάνει. οὕτω Βηγαντῖνος. Πιφάσκω . φῶ ἐστὶ ῥῆμα, δηλοῦν τὸ λέγω, οὗ παράγωγον φάζω, καὶ φάσκω· πλεονασμῶ τοῦ υ , φαύσκω. διπλασιασμὸς πιφαύσκω. Φιλόξενος, φῶ, φαύω, οὗ μέλλων φαύσω, καὶ φαύσκω, πιφαύσκω. Πρόσφατος . κυρίως ὁ νεωστὶ πεφονευμένος· παρὰ τὸ φῶ τὸ φονεύω, οὗ παράγωγον φημί. ὁ μέλλων φάσω· ὅθεν φατὸς ῥηματικὸν ὄνομα, καὶ πρόσφατον. Παραβλώψ . παρὰ τὸν βλέψω μέλλοντα, βλέψ, ἀποβολῇ τοῦ ω , καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο , καὶ ἐπεκτάσει τοῦ ο εἰς ω , βλώψ, καὶ σύνθετον παραβλώψ. Πάσσων . παρὰ τὸ παχὺς πάσσων, ὡς βραδὺς βράσσων. Πάλος . ὁ κλῆρος. παρὰ τὸ πάλλω. Πτισάνη . ἢ λελεπισμένη κριθή. παρὰ τὸ πτίσσω, τὸ καθαίρω· καὶ ἐπιτιμένον τὸ κεκαθαρμένον. Παγίς . παρὰ τὸ πῆσσω πηγίς καὶ παγίς. Ποῖμνιον . ποιμένιον, καὶ συγκοπῇ ποῖμνιον. Πέδον καὶ πεζεύειν. παρὰ τοὺς πόδας· ἐφ' οὗ βεβήκαμεν τοῖς ποσὶ. Πομφόλυξ . παρὰ τὸ παφλάζω ῥῆμα. ἄλλο παράγωγον γίνεται παμφλάζω, ὁ μέλλων παμφαλύζω. ῥηματικὸν ὄνομα παμφάλυξ, καὶ τροπῇ τῶν δύο οο , πομφόλυξ. Πλεῖν . συναλοιφὴ τοῦ πλέον, ὡς τὸ δέον δεῖν. οὕτω Φιλόξενος. Παροινία . κυρίως ἢ ἐν τῷ οἴνῳ ἀταξία. Πάσασθαι . τροπῇ τοῦ μ εἰς π· οἷον μασᾶσθαι. Πειραιεύς . πλεονασμῶ τοῦ ι , πειραιεύς τις ὢν, ἣν γὰρ ὅτε οὐ συνήπτετο τῇ γῇ, ἀλλ' ἦν νῆσος. Πεπάλη . πέσω πάλη, καὶ ἀναδιπλασιασμὸς πεπάλη. Πτωχός . [35]

pi 136 ὁ ἐκπεπτωκὺς τοῦ ἔχειν. Πίθος . παρὰ τὸ πῖω, ἀφ' οὗ ἐστὶ πιεῖν. Πιμελή . παρὰ τὸ πῖον τὸ λιπαρὸν, πιομέλη τις οὔσα. Πῖλος . παρὰ τὸ ὦ· ὁ πεπιλημένος. Πεινῶ . παρὰ τὸ πένω καὶ πένομαι. ὧ παρέπεται πολλάκις τοῦτο. Πρυτανεῖον . πυροτανεῖον ἐστίν, ἐν τῷ πυρὸν φυλάττειν. Πολυκαγκέα δίψαν. παρὰ τὸ κῶ τὸ καίω, οὗ παράγωγον κείω, πῦρ μετακειόμενοι, καὶ παρὰ τὸ κῶ πολυκῆς, καὶ ἀναδιπλασιασμὸς πολυκαῆς, καὶ πλεονασμῶ τοῦ γ , πολυκαγκῆς. Πτύον τὸ ἀποπτύον καὶ ἀπορρίπτον τῶν καρπῶν τὰ ἄχυρα. Πάππα φίλε. εἴρηται Ὁμήρῳ. οὕτω

δὲ ἐγένετο παρὰ Συρακουσίοις, ὁ πατὴρ πᾶς, καὶ ἀναδιπλασιασμός πάπας, καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, πάππας. Παπταίνω . πέτω ῥῆμα, οὗ παθητικὸν πέτομαι. ὅπερ κατὰ συγκοπὴν γίνεται πτώ, οὗ παράγωγον πταίνω, ὡς βῶ βαίνω, ἀναδιπλασιασμός παπταίνω. Παφλάζων . παρὰ τὸ φλέω, ὅπερ καὶ φλύω λέγεται. μονοσυλλαβῆσαν φλῶ ἐγένετο. καὶ παράγωγον φλάζω, ὡς ῥίπτω ῥιπτάζω. τὸ δὲ φλάζω διπλασιασμὸν ἐποιήσατο παφλάζω. Πευκεδμός . δηλοῖ τὸ θερμὸν, καὶ καυστικόν. παρὰ τὴν πεύκην τὴν ἐπιτηδεῖαν πρὸς καῦσιν. Πρόβασις . ἡ τῶν συμμίκτων θρεμμάτων κτῆσις. πρόβασις δὲ λέγεται ἀπὸ τῶν προβάτων τῶν παρὰ τοῖς παλαιοῖς τιμίων. Παιφάσσειν . φῶ ἐστὶ ῥῆμα, τὸ δηλοῦν τὸ φαίνω, οὗ παράγωγον φάσσω, διπλασιασμός παφάσσω καὶ παιφάσσω. Πραπίδες . φρῶ ἐστὶ ῥῆμα κατὰ συναλοιφήν γενόμενον τοῦ προῖω. ἀπὸ δὲ τοῦ προῖω, πρῶ, καὶ φρῶ, κατὰ μετάθεσιν τοῦ π εἰς φ, ἔνθεν καὶ φρήν. ἄλλο ἀπαντοῦ παράγωγον φραπίς, ὡς λέπω λεπίς. ^[35]

pi 137 οὐδὲν γὰρ εἰς ἡν μονοσύλλαβον ἐν μόνῳ θηλυκὸν γένει συνεσταλμένον. τὸ γὰρ ις καὶ ιν εὐθεῖαν ἔχει εἰς σν καὶ ἐκτέταται. φρῶ οὖν φραπίς καὶ πραπίς. ἀφ' ἧς προῖεται τὰ βουλευματα. οὕτω Φιλόξενος. Περίπατος . ἡ περὶ σχέσιν σημαίνει, ὡς τὸ περιέρχεσθαι, καὶ περικάμπτειν, περιφερής. οὕτως ἔχει καὶ ὁ περίπατος. πάτος γὰρ τὸ πατούμενον. ἐξ οὗ τὸ κατὰ κυκλοτέρειαν περίπατος λέγεται. Πέτεσθαι . παρὰ τὸ πέτω τὸ πίπτω, ἀφ' οὗ τὸ ἔπεσα. παντὶ γὰρ τῷ σώματι δοκεῖ πίπτειν τὰ πετώμενα ἐπὶ τοῦ ἀέρος. Πώμαλα . τὰ τῷ ο παραληγόμενα ἐπιρρήματα ἀποκοπῇ τοῦ θεν καὶ ἐπεκτάσει τοῦ ο εἰς ω γίνεται παρὰ Δωριεῦσιν· αὐτόθεν αὐτῷ, πόθεν πώ. Σώφρων ἐν τοῖς Μίμοις, πώ τις ὄνον ὀνασεῖται. τὸ δὲ πώμαλα παρὰ Ἀττικοῖς παρολκῇ τοῦ μαλα γίνεται, καθάπερ ἡ μάλα δὴ τέθηκεν. ἡ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνήρ. τὸ δὲ πόθεν ἀντὶ τῆς οὐ ἀρνήσεως συνεχῶς λεγόμενον, οἶον, ἔγραψας πόθεν; ἀντὶ τοῦ οὐ. καὶ κατὰ τοιαύτην σημασίαν τὸ πώμαλα παρ' Ἀττικοῖς. Πότμος . ἡ τύχη. παρὰ τὴν μετάπτωσιν καὶ μεταβολὴν τῶν πραγμάτων. Πλησίος . πλέω, παράγωγον πελάω, ὁ μέλλων πελάσω, ῥηματικὸν ὄνομα, κατὰ συγκοπὴν πλητὸς, οὗ παράγωγον πλητίος, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς ς, πλησίος, ὡς ἄμβροτος καὶ ἄμβρόσιος. Πανήγυρις . παρὰ τὴν ἄγυριν τὸ ἄθροισμα, εἰς ἣν πάντες ἀθροίζονται. Πελωρίς . παρὰ τὸ πέλωρον· μεῖζον γὰρ ἐστὶ τῆς χήμης καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίων ὁστρέων. οὕτω Ἑρωδιανὸς ἐν Συμποσίῳ. Πάγχυ . ^[30]

pi 138 παρὰ τὸ πάνυ, πλεονασμῷ τοῦ χ, καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς γ. Πηλός . ὁ οἶνος. παρὰ τὸ πάλλειν καὶ σείειν ἡμᾶς πίνοντας. Ἑρωδιανὸς ἐν Συμποσίῳ. Πυρούς . οἱ μὲν παρὰ τὴν ἔκφυσιν, φυρούς καὶ πυρούς· οἱ δὲ σπορούς, σπυρούς καὶ πυρούς, ὅτι πανταχοῦ καὶ παρὰ πᾶσι σπειρόμενοι. Πυκνός . παρὰ τὸ πτύσσω, πτυκνός καὶ πυκνός. Πτερὸν . πέτω πετερόν, καὶ κατὰ συγκοπὴν πτερὸν. οἱ δὲ παρὰ τὸ πτέρω πτερὸν. ἔνθεν τὸ ἀπεπτερώθη. Παίζω . παρὰ τὴν παιδὶ δοτικὴν παιδίζω, ὡς ποδὶ ποδίζω, ὑπασπίδια προποδίζων. παιδίζω οὖν συγκοπῇ παίζω. οὐδὲν γὰρ εἰς ζω λῆγον φιλεῖ διφθόγγῳ παραλήγεσθαι, ἢ μόνον τὸ δανείζω· καὶ ὡς δώσω δῶς, σάω σῶς, οὕτω παίσω παῖς. Πηγὴ . παρὰ τὸ πηδῶ ῥῆμα. πηδὴ καὶ πηγὴ. Ἑρωδιανὸς ἐν Ἐπιμερισμοῖς. Πάμπαν . παρὰ τὸ πᾶν. διπλασιασμός πάμπαν. Πλήν . ἐπιρρήμα κατ' ἀντίφρασιν, ἀπὸ τοῦ πλησιάζω. Πείσεται καὶ παθεῖν. πείσω ἐστὶ ῥῆμα, ἀφ' οὗ μέλλων παθητικὸς πείσομαι, τροπῇ τοῦ η εἰς ει δίφθογγον, πείσομαι. Πῖον . τὸ λιπαρόν. παρὰ τὸ πῖω καὶ πίσω. ἔνθεν πίσεα ποιήεντα. Πασσυδία . παρὰ τὸ ὁμοῦ πάσσεσθαι, καὶ σεύεσθαι. Προμνηστῖνοι . ἀπὸ τοῦ μένω μένιστος. δύναται καὶ μενητὸς μενητῖνος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς μενηστῖνος. οὕτως Ἑρωδιανὸς ἐν Ἐπιμερισμοῖς. ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ρ. ^[30]

rho 139 (τ) Ῥῆγος . τὸ βαπτὸν στρῶμα. ῥέξαι γὰρ τὸ βάψαι· οἱ δὲ τὸν τάπητα κατὰ τῶν μαλλῶν διακρίσεις, οἰονεὶ διερρώγασι, καὶ ῥηγεῖς ἔλεγον τοὺς βαφεῖς οἱ παλαιοί. Ἐπίχαρμος Ὀδυσσεῖ, ἀλλὰ καὶ ῥέξει τι χρῶμα, ἀντὶ τοῦ βάπτει. ῥέγος οὖν ἐστὶ καὶ ῥῆγος, ὡς παρὰ τὸ ῥέζω ῥεξήνωρ καὶ ῥηξήνωρ. Ῥίμφα . παρὰ τὸ ῥίπτειν ἑαυτὸν διὰ τάχους· ὡς παρὰ τὸ κρύπτω κρύφα, ῥίπτω ῥίφα,

καὶ ῥίμφα, πλεονασμῶ τοῦ μ . 'Ραιστήρ . ἡ σφύρα. φθείρω, φθαίρω κατὰ Δωριέας, καὶ ἀποβολῇ τοῦ φ θαίρω, ὑπερθέσει ῥαίθω ῥαίσω ῥαιστήρ. 'Ρόχθει . πλεονασμῶ τοῦ χ . παρὰ τὸ ῥόθιον, τὸ κῦμα, ῥόθω, ῥόθει. 'Ρώψ . βοτάνη ἀπαλή. παρὰ τὸ ῥέπω, ῥέψω, ῥέψ, καὶ ῥὸψ, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ω , ῥώψ. 'Ρόδος . ἡ νῆσος. παρὰ τὸ πολὺν ῥοῦν αὐτόθι, πρὶν φανῆναι τὴν νῆσον. 'Ριρός . τὸ δέρμα, ὅτι δι' αὐτῆς ῥέουσιν οἱ ἰδρώτες. 'Ρίν . παρὰ τὸ ῥέειν δι' αὐτῆς τὰ ὕγρα τῆς κεφαλῆς. εἰ δὲ σημαίνει τὸ πρόβατον, ῥήν, παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ εὐχομαι. τὸ πρὸς εὐχὴν παρὰ τῶν παλαιῶν θυόμενον. 'Ράκος . παρὰ τὸ ῥήσω, ῥήξω, ῥήκος καὶ ῥάκος. 'Ρυτήρ . ἀποβολῇ τοῦ ς . παρὰ τὴν ῥάσιν, ἐρύσω, ἐρυτήρ καὶ ῥυτήρ. 'Ρῖγος . ἐὰν διὰ τοῦ φ , φρίγος, παρὰ τὸ φρίσσω, καὶ ῥῖγος. ἔνθεν διὰ τοῦ ι γράφεται· εἰ δὲ ἀποβολῇ ἔκτασιν πεποίηκε τοῦ ι . 'Ρῥον παρὰ τὸ ῥέω. [25]

rho 140

τὸ γὰρ εὐχερῶς γενόμενον ῥύσει ἔοικε. 'Ρίζα . δι' ἧς ῥέει τὸ ζῆν ἄνω τοῖς δένδροις. τινὲς δὲ φασὶ πλεονασμὸν εἶναι τοῦ ρ , ἵζα τις οὔσα, παρὰ τὸ προϊζάνειν τὴν γῆν, καὶ ἔγκειται ἡ ῥέα ἡ γῆ, ἔριζα τις οὔσα, κατ' ἀποβολὴν τοῦ ε . 'Ρωχμός ἔην γαίης. 'Ομήρω. παρὰ τὸ ῥήσω, ῥηγμός, καὶ μεταθέσει τοῦ γ εἰς χ , καὶ τοῦ η εἰς ω , ῥωχμός. 'Ρῆσις . παρὰ τὸ ῥῶ τὸ λέγω, ῥῆσις. 'Ρωγός . παρὰ τὸ ῥήσω, τροπῆς γενομένης τοῦ η εἰς ω , ῥωγός. παρὰ δὲ τὸ ῥήσω, καὶ ῥωγάδες. 'Ρυμός . παρὰ τὸ ἐρύω, οὗ μέλλων ἐρύσω. ὄνομα ῥηματικὸν ἐρυγμός. ἀποβολῇ τοῦ ε καὶ ς , ῥυμός. 'Ρυμβός . ῥύω ἐστὶ ῥῆμα, ἀφ' οὗ ῥύσις καὶ ῥυτός καὶ ῥυσμός· καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ῥήματος ἐλλείψει τοῦ ς , καὶ πλεονασμῶ τοῦ β , ῥυμβός κατ' Αἰολέας. πεφύκασι γὰρ πλεονάζειν τὸ β . Σαπφώ, ῥόδον βρόδον. 'Ρύμη ῥέω ἔστι ῥῆμα, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς υ , ῥύω, ὁ μέλλων ῥύσω, ῥηματικὸν ὄνομα ῥύμη καὶ ῥυτόν. 'Ριγεδανός . παρὰ τὸ ῥίγος. ὡς μήκος μηκεδανός. 'Ρόδον . τὸ ἄνθος. παρὰ τὸ ὄζω ὄδον ἐστὶ, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ρ , ῥόδον. οὕτως 'Ηρωδιανός ἐν 'Επιμερισμοῖς. 'Ρυθμός . ῥύω ἐστὶ ῥῆμα, οὗ μέλλων ῥύσω, ῥηματικὸν ὄνομα ῥυσμός, τροπῇ τοῦ ς εἰς θ , ῥυθμός. ὡς μηνίσω, μηνισμός καὶ μηνιθμός· ὀρχήσω, ὀρχησμός καὶ ὀρχηθμός. οὕτως 'Ηρωδιανός ἐν 'Επιμερισμοῖς. APXH TOY Σ. [30]

sigma 141

(*) Σκῆπτρον . παρὰ τὸ σκῆπτεσθαι, καὶ ἐπερείδεσθαι αὐτῷ, καὶ πλεονάζει τὸ ρ . Στεῖραν . ἐπὶ πλοίου. παρὰ τὸ στερῶν εἶναι καὶ εὐτονον. ἀφ' οὗ τὴν μὴ τετοκυῖαν ἔλεγον, διὰ τὸ στερεωτέραν εἶναι τῆς τετοκυίας. Σμῶδιξ . παρὰ τὸ σμῶζει. οὕτω δὲ λέγουσιν Ἴωνες τὸ πατάξαι. Σέλινον . κυρίως τὸ ἐξ ἔλους σευόμενον. 'Ομηρος ἐλεόθρεπτον σέλινον. Σιγαλόεν . τὸ ποικίλον. οἶον σιγαλόεν τι ὄν. Σμερδνόν . ἀπὸ τοῦ μερίζειν τὴν ψυχὴν τῶν ὁρώντων τῷ φόβῳ καὶ μὴ ἔαν ἐν αὐτῷ εἶναι. Σκαιή . παρὰ τὸ σκάζειν περὶ τὰς πράξεις ἔνδον οὔσαν, ὅτι ἀσθενεστέρα τῆς δεξιᾶς. ὅθεν καὶ ὁ τῇ βάσει λειπόμενος σκάζειν λέγεται, καὶ ὁ σκαιὸς ἄνθρωπος σκαμβός τις ὢν, καὶ μὴ ὀρθός. Στεῦται . παρὰ τὸ στῆθος, οἶον ἐν τοῖς στήθεσι διανοεῖται. ἐκεῖ γὰρ τὸ λογιστικόν, καθ' 'Ομηρον· στῆθος δὲ πλήξας, κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ. Φιλόξενος δὲ οὕτω φησὶν, ὡς παρὰ τὸ ἀθλῶ ἀθλεύω, οὕτω καὶ τὸ στῶ στεύω στεύεται, ἐπὶ τοῦ ὠρισμένου τῇ ψυχῇ καὶ στάσιν λαμβάνοντος καὶ ὑποθεμένου τι περὶ οὗ διίσχυρίζεται εἰπεῖν. Σανίς . οἶον τανίς. παρὰ τὸ τετάσθαι τὸ ἐπίμηκες ξύλον. Σαυρωτήρ . ὅπου ἐμπήγνυται τὸ σιδήριον τοῦ δόρατος. παρὰ τὸ σταυροῦσθαι καὶ ὀρθοῦσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὸ δόρυ. σταυρωτήρ τις ὢν. οἱ δὲ αὐτὸ τὸ σιδήριον σταύρακα καλοῦσιν. Σχεδόν . ἐγγὺς, παρὰ τὸ σχέσιν ἔχειν ἄλλον πρὸς ἄλλο. Πέος . τὸ σπήλαιον, ἀφώτιστόν τι οἴκημα· παρὰ τὴν σβέσιν τοῦ φωτός ἐν τούτῳ· σβέος τι ὄν, καὶ σπέος. οἱ δὲ παρὰ τὸ σβέω σβολος, καὶ σποδός. ὅθεν καὶ φησί· δύνε σπέος ἡεροειδές. Σφεδανόν . [30]

sigma 142

τὸ σύντονον. τινὲς οὕτω· ἀφ' οὗ καὶ σφήν, ὁ συντείνων καὶ σφίγγων· ἡ σπαδανόν ἐστίν, οἶον κατεσπαμένον. Σέλας . παρὰ τὸ σαλεύεσθαι τῇ πνοῇ. Σπεῖσαι . παρὰ τὸ πίσαι, ὃ ἐστὶ ποτίσαι τὴν γῆν ἐν τῷ οἴνῳ. Σῶκος . ἐπίθετον Ἑρμοῦ· ἥτοι ὁ ἰσχυρός. σωκεῖν ἀντὶ ἰσχύειν. ἡ σάοικος, ἡ ὁ ὠκέως σευόμενος, ἡ ὁρμῶν· ἄγγελος γάρ. Στυφελίζειν . σκληρὸς διατιθέναι. κυρίως τὸ ἀπὸ πέτρας στυφελοῦ σφάλλεσθαι· στυφελὸν γὰρ τὸ σκληρόν. ἡ στυφελίζειν, ἀπὸ τοῦ τοῖς στύπεσιν

ἐλαύνειν, ὅ ἐστι στελέχεσι. Σορός . ἀπὸ τοῦ ἔσωθεν ὠρεύειν καὶ φυλάττειν τὰ σώματα. Σκυδμαίνειν . σκυθρωπεύειν καὶ ὀργίζεσθαι. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν λεαίνων, τῶν ἐπὶ τοῖς ἀφαιρουμένοις σκύμνοις ὀργιζομένων, ὥστε παρὰ τοὺς σκύμνους εἶναι· καὶ μαινεαίνειν τὸ σκυδμαίνειν. Σταμίνας . τὰ ὀρθὰ ξύλα, οἷον στήμονος τάξιν ἐπέχοντα. Σπεῖρα . παρὰ τὸ συνεσπειραμένην ἔχειν ἐν αὐτῷ τὴν τῆς δυνάμεως τελειότητα. Σπινθήρ . παρὰ τὸ σπεῖραι πεποιήται. ὁ τὸν τοῦ πυρὸς ἔχων σπόρον. οἷον σπορεύς τις ὢν τοῦ θέροντος πυρὸς. παρὰ τὸ σπεῖραι οὖν, καὶ παρὰ τὸ θέρω, σπινθήρ. Συνάορος . παρὰ τὸ συναρηρῆναι· συναρὸς τις καὶ συνόμιλος, καὶ μεταθέσει τοῦ ο, συνάορος. ἡ γυνή. Σφαῖρα . παρὰ τὸ σπαίρειν καὶ ἐν κινήσει εἶναι, κατὰ μετάθεσιν τοῦ π εἰς φ . ἢ τοῦ κ εἰς π . τὸ γὰρ σπαίρειν, σκαίρειν ἐστίν. οὕτω καὶ τὸ πῶς, κῶς εἴρηται κατὰ Ἴωνας, καὶ ὅπως ὅκως. Σφαραγῶντο . ^[30]

sigma 143 ἦχον προΐεντο. ὀνόματι πεποιήται δὲ ἡ λέξις. ἔνθα καὶ ὁ βρόχος, ᾧ τὴν φωνὴν ἀφιέμεθα, ἀσφάραγος καλεῖται. Σταθμός . παρὰ τὴν στάσιν τὴν ἐν αὐτῷ τῶν ζώων. Συβαρός . παρὰ τὸ σεσοβεῖσθαι. συῶ συαρός, καὶ, πλεονασμῷ τοῦ β, συβαρός. Σίβδαι . πλεονασμῷ τοῦ β . σίδαι δὲ αἱ ῥοαί. Στράγξ . πλεονασμῷ τοῦ ρ καὶ τοῦ γ, στάζω, στὰξ, καὶ στράγξ. Στρυφνός . παρὰ τὸ στύφω, στρυφνός, καὶ στρυφνός, πλεονασμῷ τοῦ ρ . Σαργάνη . σάσσω ἐστὶ ῥῆμα, καὶ σωγάνη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, σαργάνη. Σπυρίς . πλεονασμῷ τοῦ ς . ἐστὶ γὰρ παρὰ τοὺς πυρούς, πυρίς καὶ σπυρίς. Στυππίον . πλεονασμῷ τοῦ ς . τύποις γὰρ καὶ αὐτὸ, παρὰ τὸ τύπτω. Σειρά . παρὰ τὸ εἴρω, πλεονασμῷ τοῦ ς . Συρφετός . ὡς παρὰ τὸ ὕω ὑετός, οὕτω καὶ σύρω συρετός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ, συρφετός. Σκορακισμός καὶ σκορακίζειν. ἀποβολῇ τοῦ ς . ἐς κόρακας γὰρ, ὃ λέγεται εἰς κόρακας. Σιωπή . ἀποβολῇ τοῦ γ . σιγωπὴ γὰρ ἐστὶ. παρὰ τὴν ὅπα τὴν φωνήν. Σμερδαλέον . παρὰ τὸ σμερδανόν, παράγωγον σμερδναλέον. ἀποβολῇ τοῦ σμερδαλέον. Σπλήν . οἷον σπὴν, ἀπὸ τοῦ ἐφ' ἑαυτὸν ἐπισπᾶσθαι τὰ φαυλισθέντα τῶν ὑγρῶν. Σπλάγχχον . διὰ τὸ πλησίον ἀλλήλων ὑπάρχειν, ἢ οἷον σπλάγχχον. παρὰ τὸ ἀγχοῦ, καὶ τὸ πλησίον ἀλλήλων. Σφυρόν . ^[30]

sigma 144 παρὰ τὸ συνεσφίχθαι τὸ ἄρθρον τῇ συνθέσει καὶ τοῖς νεύροις. Σίαλος . τὸ λεπτόν, καὶ οἷον ὁ ὀρός τῶν ἄλλων ὑγρῶν, οἷον ἀποσειόμενον ἄλλες καὶ ἄθροῦν. διαφέρει δὲ σίαλος καὶ πτύελος. καὶ πτύελος μὲν ὁ ἀποπτύμενος κατὰ προαίρεσιν κατὰ τὴν τῶν χειλῶν ἐπίπτουζιν. ὁ δὲ σίαλος αὐτομάτως ῥεῖ. διὸ καὶ σιαλίζει τὰ βρέφη καὶ ὑπεργηράσαντες, οὓς καὶ ἀναισθήτους λέγομεν. πιθανὸν δὲ καὶ τοῦ παρακολουθοῦντος ἐν τῷ πτύειν ψόφου αὐτῆς τε τυχεῖν τῆς ὀνομασίας. λέγεται δὲ σίαλος, καὶ ὁ εὐτραφεὶς σῦς, παρὰ τὸ ἀφρὸν προΐεσθαι, ὃν λέγομεν σίαλον. Σκύβαλον . τὸ δι' ἐντέρων ἐκδιδόμενον, οἷον κευθίβαλον. Σύφαρ . οὐχ ἀπλῶς τὸ γῆρας, ἀλλ' ὡς ἐπιγέννημα τοῦ γῆρους καὶ τῆς ἐσχάτης ἡλικίας. Σώφρων ξύσιλον τὸν γέροντα εἶπεν ἀπὸ τοῦ κνᾶσθαι καὶ ξύειν τὸ δέρμα. κᾶπειτ' ἀποκρινόμενον, σύφαρ ἀντ' ἀνδρὸς, τουτέστι δέρμα ψιλόν, ὡς τῶν ἀνδρῶν ἥδη δεδαπανημένων. τινὲς δὲ καὶ τὸ τοῦ ὄφρεως γῆρας σύφαρ λέγουσι, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου. σύφαρ ἐστίν, οἷον τὸ ἀπόσυρμα καὶ ἐρρύσσωμένον δέρμα. Σῶμα . ὡς Πλάτων φησὶ, σῆμα ἐστὶ τῆς ψυχῆς, ὥσπερ γὰρ ἐντέθαιπται αὐτῷ. Σέρφος . παρὰ τὴν στρυφνότητα καὶ πυκνότητα. ἢ παρὰ τὸ ἐρέφειν, καὶ σκέπειν τὸ σῶμα, ἔρεφος, καὶ στέρεφος, καὶ στέρφος. οἱ δὲ παρὰ τὸ στέφειν, ὅ ἐστι σκεπάζειν, πλεονασμῷ τοῦ ρ, στέφος καὶ στέρφος. Σκῆνος . ^[25]

sigma 145 παρὰ τὸ σκῆνωμα καὶ σκηνὴν εἶναι τῆς ψυχῆς, οἷον οἰκητήριον. Σήραγγες . οἱ κοῖλοι τόποι, παρὰ τὸ σεσηρῆναι. Σιαγόνες . ὅτι σεῖονται περιηγόμεναι, καὶ συνάγονται αἱ εἰσὶν ὑποκάτω τῆς γένυος. οἱ δὲ, παρὰ τὸ σιγᾶν· αἷς ἐστὶ σιγᾶν καὶ λέγειν ἀνοιγομέναις· ἢ δι' ὧν ἔλκεται καὶ ἄγεται τὰ ἐσθιόμενα. οὕτω Σωρανός. Στόμα . τόμα τι ἐστὶ, τὸ τέμνον τὰ σιτία. Στόμαχος . δι' οὗ καταπίνομεν τὴν ὑγρὰν καὶ ξηρὰν τροφήν. ἢ στόμα ἐπὶ τῶν χεομένων. ἢ ὅτι τὰ ἀπὸ στόματος εἰς αὐτὸν χεῖται. ἢ στόμαχος, οἷον σιτόμαχος, ὁ τοῖς σιτίοις μαχόμενος τοῖς θλίβουσιν αὐτόν. ἢ ὁ θλίβων ἔμπαλιν αὐτὰ, ἵνα καταβιβασθῇ. ἢ στόμαχος, οἷον τῶν σιτίων μῆχος καὶ μηχανή,

ὥσπερ ἀλήθων αὐτά. Σπιθαμή . παρὰ τὸν ἀποσπασμὸν, τὸν ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου πρὸς τὸ τοῦ μικροῦ ἄκρον. ἡ δραχμὴ ἔχει δ' δακτύλους· ἡ δὲ σπιθαμή, ιβ'. Σπάθαι . αἱ τῶν πλευρῶν. ἀπὸ τοῦ ἐπισπᾶσθαι πρὸς ἐπικαμπίαν. Στέρνον . παρὰ τὸ στερεόν. Στήθος . ὅτι ἔστηκεν ἀσάλευτον· ὡς δὲ ἄλλοι, ὅτι ἐν αὐτῷ τὸ ἡγεμονικὸν ἔστηκεν· ἢ ὅτι δι' αὐτοῦ τὰ σιτία διωθεῖται, οἶον σιτίωθος. Σωρανὸς οὕτω. Σπλάγχνα . οἶον πέλαγνα, διὰ τὸ πλησίον ἀλλήλων ὑπάρχειν, καὶ διὰ τὸ σπᾶν τὴν τροφήν. Σκέλη . ἢ διὰ τὴν σχίσιν· διέσχισται γὰρ ἀπ' ἀλλήλων, ἢ παρὰ τὸ κέλευθον, δι' ἧς βαδίζομεν, πλεονάσαντος τοῦ ς . ἢ παρὰ τοῦ ς . ἢ παρὰ τὸ κατεσκληκέναι, καὶ σκληρότερον εἶναι τῶν ὑπερθεν. οὕτω Σωρανός. Στυγνός . ὡς παρὰ τὸ ἔτραγον τραγανός, ἔπιθον πιθανός, οὕτω παρὰ τὸ ἔστυγον στυγανός, καὶ συγκοπῇ στυγνός. οἱ δὲ παρὰ τὴν Στύγα φασὶν εὐρῆσθαι. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι τὰ μὲν ἀηδὴ καὶ λυπηρὰ ἀπὸ ψυχροῦ ὀνομάζουσιν· τὰ δὲ ἡδέα καὶ τερπνὰ ἀπὸ τῶν θερμῶν. τὸ οὖν στυγεῖν καὶ φοβεῖσθαι ἀπὸ τῆς Στυγός, ἥπερ μυθεύεται ψυχρότατον παρέχειν ὕδωρ. καὶ ὁμοίως ὁ στυγνὸς παρ' αὐτὴν εἴρηται. ^[35]

sigma 146

τὴν δὲ τέρψιν θαλπωρὴν, παρὰ τὸ τέρπεσθαι καὶ ἰαίνεσθαι· καὶ φόβου κρυόεντος. Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ Ῥωμαίων διαλέκτου. Σπάργανον . σπαράσσω σπαράγενον, καὶ συγκοπῇ σπάργανον. Στεῖρός . παρὰ τὸ στῆναι, στεῖρός. τὰ γὰρ εἰς ναι λήγοντα ἀπαρέμματα ποιεῖ εἰς ρος ὀνόματα ἰσοσύλλαβα, οἶον μιάναι μιαρὸς, σταθῆναι σταθερός. οὕτω καὶ στῆναι στερός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἑτέρου ρ , στεῖρός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε , στερεός. Στρηνιᾶν . παρὰ τὸ στερεῖν καὶ ἀποσπᾶν τὰς ἡνίας. καὶ εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων· τινὲς δὲ παρὰ τὸ στρηνῆς, τὸ σκληρόν. στρηνῆς δὲ χρώματος γενύων ἐγένετο. Στεροπή . παρὰ τὸ στέρεσθαι τοὺς ὦπας τοῦ βλέπειν. πλεονάζει δὲ τὸ α ἐν τῷ ἀστεροπή. Σὺς . δύναται δὲ καὶ εἶναι παρὰ τὸ ὕεσθαι. ὕω ὕσω ὕεσθαι, ὃ ἐστὶ βρέχεσθαι· ἐπεὶ τοῖς ὕδασι τέρπεται, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς , ὡς σίτος, παρὰ τὸ σείω σειστός, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ς , καὶ ἐναλλαγῇ τόνου σίτος, ὡς ἐργαστὴς ἐργατής. Σκίπων . παρὰ τὸ σκηρίπω, καὶ συγκοπῇ σκήρπω σκίπων. Σιρμός . σιγμός τις. κατὰ ἀποβολὴν τοῦ γ . Στρόβιλος . παρὰ τὸ στρέφω στρόφιλος καὶ στρόβιλος. τρία δὲ σημαίνει, ἀνέμου συστροφὴν, ὀρχήσεως εἶδος, καὶ τὸν κοχλίαν. Σπόνδυλος . οἶον σφόνδυλος. παρὰ τὸ ἐσφίχθαι παρ' ἀλλήλους. Στέαρ . παρὰ τὴν στάσιν καὶ πῆξιν. Σκελετός . ὁ ἀπεξηραμμένος. παρὰ τὸ σκληναί, ὃ ἐστὶ ξηρᾶναι. Σύριγξ . κατὰ μίμησιν τοῦ ἀποτελουμένου ἤχου. οὕτως Ἡρακλείδης. Σεῖριος . ἀπὸ τοῦ σείεσθαι καὶ ὀρμαῖσθαι. ἐπὶ δὲ τοῦ κοινός, ἀπὸ τοῦ σεσηρῆναι. Σπάθη . τὸ ὑφαντικὸν ἐργαλεῖον, ἀπὸ τοῦ κατασπᾶν τὴν κρόκην. Σπάδων . ^[35]

sigma 147

παρὰ τὸ σπᾶσθαι τί μέρος αὐτοῦ. οὕτως Ἡρακλείδης. Σελήνη . παρὰ τὸ σέλας αἰεῖναον ἔχειν, ὃ ἐστὶ νέον. ὅθεν καὶ ἔνος ὁ ἐνιαυτός, ὁ αἰεὶ νεάζων. οὕτως Ἡρακλείδης. Σκότος . ἀπὸ τοῦ σκιαζεῖν ὠνομαῖσθαι. οἱ δὲ φασὶν ὅτι σκοπὸς ἐστὶ. ὅτι δεῖ προσκοπεῖσθαι τὸν προερχόμενον ἐν αὐτῷ· οὕτως Ἡρακλείδης. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ σκέθειν ἡμᾶς, ὅτι ἐπέχει πολλάκις προϊέναι. Σκιά . παρὰ τὸ συγκινεῖν καὶ συμπορεύεσθαι τινί. οὕτως Ἡρακλείδης. Σάρκα . ἐτυμοτέρως λέγουσιν Αἰολεῖς σύρκα, παρὰ τὸ ἀποσύρεσθαι τὸ δέρμα ἀπ' αὐτῆς. οὕτως Ἡρακλείδης. Σάτυρος . παρὰ τὴν σάθην σάθηρος, ὡς ἄλμη ἄλμυρός, καὶ τροπῇ τοῦ θ εἰς τ , σάτυρος. κατωφερὲς γὰρ τὸ γένος τῶν σατύρων. Θεόκριτος· τό τοι γένος ἢ σατυρίσκων. Στρεβλός . παρὰ τὸ στρέφω καὶ διαστρέφω. Συλλήβδην . λήβω, λήψω, λήψομαι παθητικόν. λήβδην καὶ συλλήβδην. Σαπρός . παρὰ τὸ σήπω, ὡς παρὰ τὸ λέπω λεπρός. Σκληρός . παρὰ τὸ σκλῶ μονοσύλλαβον, ὃ ἐστὶ ἀπὸ τοῦ σκέλλω. Στεῖρα . παρὰ τὸ στῶ, οὐ παράγωγον στεῖω, στεῖρα, ἢ τοῦ κυῆσαι στάσιν ἔχουσα. οὕτω Φιλόξενος· ὁ δὲ Εὐδαίμων, παρὰ τὸ στέρεσθαι τοῦ τίκτειν. Σπεῖρω , παράγωγον τοῦ σπῶ. ἅμα γὰρ τῷ καταβληθῆναι τὴν σποράν, σπᾶται ὑπὸ τῆς γῆς τὸ χωρῆσαν εἰς αὐτήν. οὕτω Φιλόξενος. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν θηλειῶν, ὅτε δέχονται τὸ σπέρμα. Στιλπνός . παρὰ τὸ στίλβω, ὡς τέρπω τερπνός. Σεμνός . παρὰ τὸ σέβω. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων. Σόλος . ὁ δίσκος. παρὰ τὸ σῶ, τὸ ὀρμῶ

καὶ κινῶ. ἀπὸ δὲ τοῦ σῶ, ὁ μέλλων σώσω, καὶ ῥηματικὸν ὄνομα κατὰ συστολήν τοῦ ω εἰς ο ,
σόλος. παρὰ τὸ ὄλον σεύεσθαι, ὡς στρογγύλον. οὕτω Φιλόξενος. Σαλάμβη . [35]

sigma 148

ἡ θυρίς ἡ ἐν σάλῳ οὔσα, ἡ παρὰ τὸ σέλας βαίνειν δι' αὐτῆς. Σαλαμβάς . ἡ δαίμων, παρὰ τὸ ἀεὶ
περιφέρεσθαι καὶ ἐν σάλῳ εἶναι· ἡ ὅτι περιέρχεται τὸν Ἄδωνιν θρηνοῦσα. καὶ σηλάζειν
Ἀνακρέων ἐπὶ τοῦ θρηνεῖν. σαλεύει γάρ, καὶ ταράττει τὴν διάνοιαν ἡ τοιαύτη ὁδὸν τοῦ
θρήνου. Συστῆσαι . εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων καὶ τῶν ἡμιόνων. ἐπεὶ μετὰ τῶν
συνήθων ἴστανται καὶ εὐσταθοῦσιν ἐν ταῖς φάτναις. Σιλλοί . τιλλοί τινες εἰσὶ. τίλλειν δὲ τὸ
κόπτειν, ὡς λέγει Ἀνακρέων. Σωρός . σωρεύω, σωρεὺς, καὶ κατὰ συγκοπὴν σωρός, ὡς φωλεύω
φωλεός. Σκυθρωπάσαι . πλεονασμῷ τοῦ ρ , σκυθωπάσαι δὲ ἐστὶ, παρὰ τὸ Σκυθικοὺς ἔχειν ὦπας,
ὃ ἐστὶ καταπληκτικούς. Σφέλας . τὸ ὑποπόδιον. παρὰ τὸ φλᾶσθαι εἰς αὐτὸ τὰ γόνατα, ὃ ἐστὶ
θλᾶσθαι καὶ κάμπτεσθαι ἐν τῷ καθέζεσθαι. Σφάζω . φῶ ἐστὶ ῥῆμα, δηλοῦν τὸ ἀναιρῶ. οὐ
παράγωγον εἰς μι , φημί, ἔνθεν φατὸς, καὶ ἡΐφατος, καὶ τὸ πέφαται, καὶ πεφάσθαι, καὶ τούτου
τὸ φῶ παράγωγον φάζω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς , σφάζω. Στατήρ . παρὰ τὸ ἴστημι, στήσω,
στατήρ, καὶ παρ' ἡμῖν ἐπὶ τοῦ νομίσματος τίθεται. Σταγών . παρὰ τὸ στῶ ῥῆμα, οὐ παράγωγον
στάζω, οἶον οὐ ῥύδην, ἀλλὰ διάστασιν τῆς φορᾶς τοῦ ὑγροῦ λαβούσης. Στήλη . παρὰ τὸ στῶ
ῥῆμα, στήσω, στήλη. Σιτοδεΐα . σίτου ἔνδεια, καὶ συγκοπῇ σιτοδεΐα. Σκνιπὸς καὶ σκνιφός. ὁ
μικρολόγος. παρὰ τοὺς κνίπας, καὶ τὴν τούτων μικρότητα. σκνίψ δὲ κωνωποειδὲς πτηνόν.
Σίφων . παρὰ τὸν ποιὸν ἦχον ἐν τῷ ἀνενέγκαι ποιεῖν. Σκαρθμός . παρὰ τὸ σκαίρω, σκαρμὸς, καὶ
πλεονασμῷ τοῦ θ , σκαρθμός. Σκαρδαμύττειν . [35]

sigma 149

παρὰ τὸ μύω μύσω, καὶ παράγωγον, ὡς ἀφύω ἀφύσσω. παρὰ τὸ σκαίρειν τὸ μύειν ἐν τῇ συνεχεῖ
κινήσει τῶν βλεφαρίδων. Σκάφος . παρὰ τὸ σκάπτω, δηλοῦν καὶ τὸ κοιλαίνω. Στραβός . παρὰ
τὸ στρέφω, τροπῇ τοῦ ε εἰς α , καὶ τοῦ φ εἰς β . οἶον ὁ διεστραμμένος τοὺς ὀφθαλμούς. Σήθω .
παρὰ τὸ σῶ, ὃ δηλοῖ τὸ σεῖειν ἐν τῷ κοσκίνῳ. ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ σήθειν, Ἡρόδοτος τοῦ σῶ τὸ
τρίτον πρόσωπον τῶν παθητικῶν λέγει σῶσιν, ἀντὶ τοῦ σήθουσιν. ὡς παρὰ τὸ κνῶ, κνήθω,
ἀλῶ ἀλήθω, πλῶ, ὅθεν τὸ πλημί, καὶ διπλασιασμός πίμπλημι, καὶ παράγωγον τοῦ πλῶ πλήθω,
οὕτω τοῦ σῶ σήθω. Στροφάλιγξ . παρὰ τὸ στρέφω εἰς ιξ γίνεται παρώνυμον ἀπὸ τῶν εἰς ος · καὶ
ὡς φοῖνος φοῖνιξ, λάος λάϊγξ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ , στρόφιγξ, καὶ πάλιν προσελθόντος τοῦ
αλ , στροφάλιγξ. Σεῖστρον . παρὰ τὸ σεῖω. Στήμων . στῶ, στήσω, στήμων, καὶ φιλῶ, φιλήσω,
φιλήμων. Στίζω . παρὰ τὸ στῶ στίζω. τὸ τὸν διακεχυμένον καὶ πεπλανημένον λόγον στήσαι. ὁ
δὲ Φιλόξενος, ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων ὀνομάτων, στίζειν ἐστὶ τὸ τὰς ἐν τῇ ἀναγνώσει φορὰς
ἐν στάσει ποιεῖν, στίζειν λέγομεν. ἀπὸ τοῦ στίζω στιγμῇ. Σταλαγμός . στῶ ἐστὶ ῥῆμα, οὐ
παράγωγον στάσσω, οὐ μέλλων στάζω, καὶ ἐπεισελθόντος τοῦ αλ , σταλαγμός. τὸ δὲ στάσσω
καὶ αὐτὸ προσλαβὼν τὸ αλ , ἐποίησε τὸ σταλάσσω. Σύλος . [25]

sigma 150

ὡς πλήθω πληθύω, ἄνω ἀνύω, οὕτω καὶ στῶ στύω, στύσω, στύλος. οὕτω καὶ χῶ, χύω, χύσω,
χυλός, ὀξύτόνως. τὰ γὰρ ῥηματικά ταῦτα ὀνόματα διαφόρως τονίζεται. Σποδός . παρὰ τὸ σβέω
σβέσω, σβοδός καὶ σποδός· ἡ ἐκ τοῦ ἐσβεσμένου πυρός. Στολή . παρὰ τὸ στέλλω στολή. Σκῆψις .
σκέψις ἐστὶ, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η , σκῆψις. οἱ γὰρ προφασιζόμενοι σκέπτονται τί εἴπωσι.
Σκῶλον . παρὰ τὸ σκῶ, τὸ ξηραίνω. σκόλος ἐστὶ, καὶ ἐπεκτάσει τοῦ ο εἰς ω , σκῶλος. Ὅμηρος·
ὥστε σκῶλος πυρίκαυστος, ὁ ὑπὸ πυρὸς ἐξηραμμένος. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν Ἐπιμερισμοῖς.
Σιφλός . πλεονασμῷ τοῦ φ . κυρίως δὲ ὁ σεσινωμένος τοὺς ἴλλους. κατὰ δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλου
μέρους τοῦ σώματος. οὕτως Ἡρωδιανός. Συρία . παρὰ τὸ σύρεσθαι ὑπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ. ἐκ
τοῦ ἐναντίον, Ἀσσυρία, παρὰ τὸ μὴ σύρεσθαι τότε. εἰσὶ δὲ οἱ Πέρσαι. ἐκεῖσε γὰρ οὐκ ἐστὶ
θάλασσα. Σπόγγος . εἰ μὲν διὰ τοῦ π , παρὰ τὸ σπᾶν τὰ ὑγρά. διὰ δὲ τοῦ φ , παρὰ τὸ σφίγγειν.
κατὰ τὰς ἐκθλίψεις. οὕτως Ἡρωδιανός. Συνημοσύνη . παρὰ τὸν ἦσω μέλλοντα. ἀπὸ τοῦ εἰς
ταὐτὸν ἀφεῖναι τὰ τῆς διανοίας. οὕτως Ἡρωδιανός ἐν τῇ Ὀμηρικῇ προσωδίᾳ. Στηκός . τηκός,

οἶον στηκῶος ἐστὶν, ὄν στηκούσιν εὐχόμενοι. Στράτα . ἡ ἐστρωμένη ὁδὸς καλεῖται τῇ Λατίνων φωνῇ. APXH TOY T. ^[25]

tau 149 (τ) Τράπεζα . κατὰ ἀποβολὴν, τουτέστι, τετράπεζα, τέσσαρας πόδας ἔχουσα. αἱ γὰρ τῶν παλαιῶν τράπεζαι τετράγωνοι ἦσαν. Τέναγος . ^[1]

tau 150 παρὰ τὸ τέγγω τὸ βρέχω. τέγγος τέναγος, ὁ ὑπόβροχος τόπος. Τάφρος . πλεονασμῷ τοῦ ρ . παρὰ τὸ ἀφαιρεῖσθαι ἐν τῷ σκάπτεσθαι, ἄφαρος, ἄφρος, τάφρος.

tau 151 ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν Ἐπιμερισμοῖς φησὶ, παρὰ τὸ τρέπω, τὰ πρὸς οἶον τροπὴν ποιουμένη τῶν πολεμίων, καὶ μεταθέσει τοῦ π εἰς φ , τάφρος. Τέκνον . τέκω, τέκανον, τέκνον. Τύμπανον . τύπτω, τύπανον, πλεονασμῷ τοῦ μ , τύμπανον. Τήγανον . τήκω, τήκανον, καὶ μεταθέσει τοῦ κ εἰς γ , τήγανον. Τριτογένεια . ἥτοι ἡ παρὰ τῷ Τρίγωνι ποταμῷ γεννηθεῖσα, ἡ ἢ τρεῖς ποιοῦσα τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ. ἡ ἐπειδὴ ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ σελήνῃ. αὕτη δὲ τριταῖα οὖσα φανερά γίνεται, τουτέστιν ὅτε τρίων δρόμων. Τρίβον . ὁ τρίπους, ὁ τὴν τριβὴν, ὁ τρεῖς βάσεις ἔχων. Τάριχος . παρὰ τὸ ἐν τῇ ταριχεΐᾳ ἰσχυαίνεσθαι, ἡ παρὰ τὸν γάρβρον ἴσχειν καὶ εἰς χ γάρβρον ἐξιχωρίζεσθαι. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ Συμποσίῳ. καὶ ἐστὶ τροπὴ τοῦ γ εἰς τ . Τανύηκες . ἐπὶ τοῦ ξίφους. τὸ τεταμένην ἔχον τὴν ἀκὴν, τουτέστι ἡκονημένην. ἡ δὲ ἀκὴ παρὰ τὸ εἴκω, ὡς παρὰ τὸ τρίβω τριβή. ἥκειν δὲ καὶ προήκειν, τὸ εἰς ὅζῳ νενευκέναι. Τροχός . παρὰ τὸ τρέχειν, ὡς παρὰ τὸ δραμεῖν δρόμος. Τεῖρεα . παρὰ τὸ τείρειν, ὃ ἐστὶ δαμάζειν, βλάπτειν. εἰσὶ γὰρ ἀστρόβλητοί τινες. ἡ παρὰ τὸ τέρας, τὸ σημεῖον. σημαντικά γὰρ εἰσὶ τινῶν μελλόντων. Τηθύς . παρὰ τὴν τιτθὴν καὶ τὴν τήθην. τὰ γὰρ πάντα τρέφει. Τάφος . θήπω ἐστὶ ῥῆμα. τὸ ταραττω καὶ ἐκπλήττομαι. ἔνθεν τὸ τέθηπέ τις. ἐστὶν οὖν θήπω καὶ ῥηματικὸν ὄνομα θάπος, τροπὴ κατ' Ἴωνας τοῦ θ εἰς τ , καὶ τοῦ π εἰς φ , τάφος. Ἀπολλώνιος ἐν τῷ περὶ Ἐπιρρήμάτων. Τάφος . ἔνθα τὰ λείψανα. παρὰ τὸ θῶ τιθῶ, παράγωγον θάπτω, καὶ πάλιν τροπὴ τοῦ θ εἰς τ , καὶ τοῦ π εἰς φ . ^[35]

tau 152 περιττὸν γὰρ ἐστὶ τὸ τ ἐν τῷ ῥήματι. Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων. Τηλοῦ . παρὰ τὸ τέλος τελοῦ ἐστὶ, καὶ τροπὴ τοῦ ε εἰς η , τηλοῦ. τὰ γὰρ ἐπὶ τέλους συντείνοντα μεγεθύνεται. οὕτως Ἀπολλώνιος ἐν τῷ περὶ Ἐπιρρήμάτων. Τάλας . παρὰ τὸ τάλλω, καὶ τλῶ κατὰ συγκοπὴν. Τλήμων . τλῶ, τλήσω, τλήμων. Τρύχειν . τρῶ ἐστὶ ῥῆμα, δηλοῦν τὸ βλάπτειν καὶ κακοῦν, οὗ παράγωγον τρώω. Ὅμηρος οἶνός σε τρώει μελιδής. τοῦ τρῶ ἄλλο παράγωγον τρύω, καὶ προσθέσει τοῦ χ , τρύχω. Τρώσω . τρῶ παράγωγον, σημαίνει τὸ κατεργάζεσθαι, καὶ μὴ ἐὰν τινὰ ἂν τρώσῃ τις ὑγρᾶ. οὕτω Φιλόξενος. Τρῶκται . οὕτω τοὺς Φοίνικας φασίν. Ὅμηρος δὴ τότε Φοίνιξ ἦλθεν ἀνὴρ, ἀπατήλια εἰδὼς, τρώκτης. ἐκ τοῦ τρώω σημαίνοντος τὸ βλάπτω. παράγωγον τρώσω, οὗ μέλλων τρώξω, ῥηματικὸν ὄνομα, τρώκτης, ὁ ἐπὶ βλάβῃ τισὶν ἐγκαταμίσγων. Φιλόξενος. Τέρτρον . τρῶ τρᾶς ἐστὶ ῥῆμα, ὅπερ ἐστὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ τείρω. παρὰ δὲ τὸ τείρω τέρτρον, ὡς παρὰ τὸ φέρω φέρτρον, λέγω ἐπὶ τοῦ κοιμῶμαι λέκτρον. Τρίζω . παρὰ τὸ τρῶ τρίζω παράγωγον. δηλοῖ δὲ ὀδυνηράν τινα φωνήν. ἔνθ' ὅγε τοὺς ἐλεεῖν κατήσθιε τετριγῶτας. Τανηλεγής . παρὰ τὸ λέγω τὸ κοιμῶμαι, καὶ παρὰ τὸ ταναόν, ταναλεγής καὶ τανηλεγής, ὁ αἰώνιον κοίμημα καὶ μακροχρόνιον ἔχων. Τέρσεσθαι . παρὰ τὸν θέρσω, μέλλοντα Αἰολικόν, καὶ τροπὴ τοῦ θ εἰς τ . Τιθήνη . παρὰ τὸν τιτθόν, ἀποβολὴ τοῦ ἐνός τ . οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων. ὁ αὐτὸς καὶ περὶ τὸν θήσω μέλλοντα, δηλοῦντα τὸ τρέφω, ὄνομα θήνη, καὶ διπλασιασμός τιθήνη. Τυρός . ^[35]

tau 153 τροπὴ τοῦ η εἰς υ . παρὰ τὸ τηρεῖσθαι. γάλα γὰρ τηρούμενον ἐστὶν ὁ τυρός. ὡς παρὰ τὴν ἄλμην ἄλμυρός, οὕτω καὶ τυρός. Βησαντῖνος ἐν τῷ περὶ Χρηστομαθίας. Τριτογένεια . ἡ Ἀθηνᾶ. κατὰ Δημόκριτον, φρόνησις νομίζεται. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ φρονεῖν τρία ταῦτα· βουλευέσθαι καλῶς, λέγειν ἀναμαρτήτως, καὶ πράττειν ἃ δεῖ. Τροπός . ὁ τροπωτὴρ τῆς κώπης. παρὰ τὸ τρέπειν ὅπου δεῖ τὴν κώπην. τρέπω τροπός, ὡς πέμπω πομπός. Τρίβακος . τριβὴ τρίβαξ παρώνυμον, καὶ ἡ

γενική εὐθεΐα γίνεται πολλάκις, ὡς φύλαξ φύλακος, καὶ ὁ φύλακος, ῥόος ῥοάξ, καὶ μεταθέσει τοῦ ο εἰς υ , ῥύαξ. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἰάδος διαλέκτου. Τρήρων . παρὰ τὸ τρέω τὸ φοβοῦμαι. τρεερός ὄνομα ῥηματικόν, τῶν δύο εε εἰς η συναλοιφῇ, ἐξ οὗ καὶ τρήρων. Τόξον . τάζω ἐστὶ ῥῆμα, ἅφ' οὗ ἔταγον δεύτερος ἀόριστος, καὶ ταγὼν μετοχή, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τεταγῶν, ὡς πείθω πιθῶν καὶ πεπιθῶν. παρὰ τὸ τάζω οὖν, καὶ τάξω μέλλων, τάξον ἐστὶ, καὶ τόξον τροπῇ τοῦ α εἰς ο . Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ Ἰάδος διαλέκτου. Τραπέουσι . δηλοῖ τὸ πατοῦσι. παρὰ τὸ τρέπω. Τρώγλη . παρὰ τὸ τρώγω τρώξω τρώγλη, τὸ διαβεβρωμένον καὶ τετρυπημένον μέρος τοῦ τοίχου. Τρυφή . [25]

tau 154

παρὰ τὸ θρύπτω καὶ θρυπτή, τρυφή. Τάλαντον . τὸ ζυγόν. παρὰ τὸ ταίνω ῥῆμα, ὅπερ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τιταίνω. ὡς φαίνω φαντὸς καὶ ἄφαντος, καὶ χραίνω χραντὸς καὶ ἄχραντος, οὕτω τιταίνω ταντὸς, καὶ οὐδέτερον ταντὸν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ αλ , τάλαντον, καὶ σύνθετον ἀτάλαντον. Τηλία . ἡ περιφέρεια τοῦ κοσκίνου. παρὰ τὸ σῶ, δηλοῦν τὸ σείω, καὶ σήθω, καὶ κινῶ. σῶ, σήθω, ἅφ' οὗ ὄνομα σηλία καὶ τηλία. τρέψαντες γὰρ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ς εἰς τ , τὸ σῶ θῶ λέγουσι. καὶ ἐν συνθέσει διάττω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ , τῶ, διάω, διάττω. Ταινία . παρὰ τὸ ταίνω ῥῆμα. διπλασιασμὸς γίνεται τιταίνω. Τελαμών . παρὰ τὸ ταλάσσω, ταλαμών, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε , τελαμών. Τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει. παρὰ τὸ θέρω θέρεν καὶ τέρεν, τὸ ὡς τεθρασμένον καὶ διακεχυμένον. Τέρεν . τὸ ἀπαλόν. παρὰ τὸ διακεκῦσθαι, ἢ μὴ τραχὺ εἶναι. οἶον τὸ ὑπὸ θερμότητος δυνάμενον διαχυθῆναι· ὅπερ ἐστὶ ἀπαλόν. οὕτως Ἑρωδιανὸς ἐν Ἐπιμερισμοῖς. Τροία . βιωτικὸν ὄνομα, Τρῶς Τρωδός, Τρωΐα καὶ Τροία. Τρύγοιπος . ὁ ὑλιστήρ. παρὰ τὸ ἰποῦσθαι τὴν τρύγα. Τέκμωρ . παρὰ τὸ τέκω τέκμωρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ , τέκμωρ. ΑΡΧΗ ΤΟΥ Υ . [25]

upsilon 153 (t)

ὑπεροπλία . ἀπὸ τῶν ὑπὲρ ἑαυτοὺς ὅπλα φερόντων. Ὑψηλές ἵπποι. παρὰ τὸ εἰς ψύχος ἔχειν τὴν ἀναφορὰν, καὶ παρὰ τὸ εἰς ὕψος ἀναφέρειν τὸν ἦχον τῶν ποδῶν. Ὑσμίνη . συγκοπῇ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς , ὑπομείνη τις οὔσα. χρεια γὰρ ὑπομονῆς τοῖς μαχομένοις. πλεονασμὸς ἐστὶ τοῦ δ , δυσμίνη καὶ ὑσμίνη, ὡς διωκὴ καὶ ἰωκῇ. Ὑπερφίαλος . [5]

upsilon 154

τροπῇ τοῦ υ εἰς ι , ὑπερφιάλός τις ὢν, καὶ ὑπερφυής. Ὑπέραι . αἱ ἐξηρησμένοι τοῦ κέρατος σχοῖνοι, παρὰ τὸ ὑπεράνω εἶναι. Ὑβόν . κυφὸν ἐστὶν ἀποβολῇ τοῦ κ , καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς β . Ὑστέρα . ἀπὸ τῆς μήτρας, ἥτοι ἀπὸ τῆς θέσεως, ἢ ἀπὸ τοῦ μὴ εὐθύς, ἀλλ' ὕστερον ἀποδιδόναί τας ἰδίας ἐνεργείας. Ὑπήνη . [5]

upsilon 155

αἱ ὑποκάτω τοῦ γενείου τρίχες, ἀπὸ τοῦ ὑπεῖναι καὶ ὑποκεῖσθαι τῷ γενεΐῳ. οἱ δὲ παρὰ τὸ ἴημι, οὗ μέλλων ἦσω, ἦνῃ καὶ ὑπήνῃ, παρὰ τὴν ἔσιν τῶν τριχῶν. οὕτω Φιλόξενος. Ὑπώπια . τὰ ὑπὸ τοὺς ὦπας, ὃ ἐστὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιώματα. Ὑπερώα . ὁ οὐρανίσκος. Ὅμηρος· χεῖλεα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηνε. παρὰ τὸ ὑπ' αὐτὴν ὀρμαῖσθαι τὴν τροφήν· ἐρωὴ γὰρ ἡ ὀρμή. ἢ μετενήνεκται ἀπὸ τῶν ὑπερώων οἰκοδομημάτων καὶ μετεωρισμένων ὑπὲρ τὴν ἔραν, τουτέστι τὴν γῆν. ἢ αὕτῃ δὲ ἐτυμολογία καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερώων. Ὑστερος . συγκοπῇ τῆς πη συλλαβῆς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς . ὡς γὰρ πρὸ πρότερος, καὶ ὑπὸ ὑπότερος, καὶ ὕστερος. ὑπὸ ἐνὸς γὰρ ἐτέρον λέγεταί τις ὕστερος, ὥστε πλεονασμὸν εἶναι τοῦ ς . Ὑσπληξ . ὑπόπληξ. συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς , ὑπόσπληξ καὶ ὕσπληξ. οἱ δὲ τινες παρὰ τὴν ἔσιν καὶ πληξίν ἔσπληξ καὶ ὕσπληξ, ἀντίθεσις τοῦ ε εἰς υ , ἀπὸ τοῦ ὑποπλήσσειν τὴν σπάρτον ἀφιεμένην ὑπὸ τῶν δρομέων. Ὑπερώσιος . ἔκτασις τοῦ ο εἰς ω , παρὰ τὸ ὄσιον. Ὑμνος . οἶον ὑπόμονός τις ὢν, καθὸ εἰς ὑπομονὴν καὶ μνήμην ἄγει τὰς τῶν ἐπαινουμένων πράξεις· κεχώριστα δὲ τῶν ἐγκωμίων καὶ τῶν προσωδίων, καὶ παιάνων, οὐχ ὡς κἀκείνων μὴ ὄντων ὕμνων, ἀλλ' ὡς γένος ἀπὸ εἵδους. πάντα γὰρ εἰς τοὺς ὑπερέχοντας γραφόμενα, ὕμνους ἀποφαινόμεθα· καὶ ἐπιλέγομεν τὸ εἶδος τῷ γένει, ὕμνος προσωδίων, ὕμνος ἐγκωμίου, ὕμνος παιᾶνος. σημαίνει δὲ τοῖς ἐν ὑπεροχαῖς τὰ γενικὰ καὶ τὰ ἰδικὰ, καὶ τὰ κύρια ὀνόματα· ὥστε μὴ προστιθεμένου τοῦ εἰδικοῦ, ἀπὸ τοῦ

γενικοῦ νοεῖσθαι τὸ ἰδικόν, ὡς ἐπὶ Ὀμήρου ποιητὴν γὰρ αὐτὸν ἰδικῶς λέγομεν καὶ θεῖον. ὅταν λέγομεν ἰδίως, τὸν ὑπερέχοντα νοοῦμεν ἐκ τοῦ κοινοῦ, διὰ τὴν ὑπεροχὴν· οὕτω καὶ ὕμνον ἰδίως λέγομεν διὰ τὴν σεμνότητα, καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ὕμνων ὄντων. [30]

upsilon 156

κεχώρισται δὲ τῶν προσώδιων, καὶ κατὰ τοῦτο ἐστὶ τὰ μὲν προσώδια, καθὰ καὶ κέκληται, προϊόντες ναοῖς ἢ βωμοῖς πρὸς αὐλὸν ἦδον· τὸν δὲ ὕμνον πρὸς κιθάραν. οὕτω Δίδυμος ἐν τῷ περὶ Λυρικῶν ποιητῶν. Ὑαλος . παρὰ τὸ ὕειν ἐσχημάτισται, καθ' ὁμοιότητα τῆς γινομένης συστάσεως καὶ πήξεως τοῦ ὕδατος, ὡς ὁμοίως. Ἡρακλείδης. Ὑμὴν . ὕφην τις ἐστίν. ἀπὸ τοῦ ὡς ὕφασμα εἶναι, λεπτὸν ὄντα. Ἡρακλείδης. Ὑπουλος . ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τραυμάτων ὑπονεμομένων οὕλῳ. λέγεται· ὁ μὴ προφανῶς πονηρός. Ὑδρία . τὸ εἰς ὕδωρ εὐθετον ἀγγεῖον. Ὑλῃ . παρὰ τὴν ἰλὴν. ἢ δὲ ἰλὴ παρὰ τὸ ὕεσθαι καὶ βρέχεσθαι, καὶ ὕλῃ, ἢ διὰ τοῦ ὑγροῦ αὐξανομένη. Ὑδωρ . παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω, ὕωρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ὕδωρ. οὕτως Ἡρωδιανός. Ὑγρόν . ὑδρόν τι ὄν. ὁ δὲ Ἡρωδιανός παρὰ τὸν ὕσω μέλλοντα φησὶν ὑρὸς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, ὑγρὸς καὶ ὑγρόν. Ὑάδες . παρὰ τὸ ὕσειν. ὑετοῦ γὰρ παρασκευαστικά εἰσι δύνουσαι. Ὑπαρ . ὧ ἐστὶ ῥῆμα, δηλοῦν τὸ ὑπάρχω. ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα ἀρ, ὡς θένω θέναρ, ἔβω ἔβαρ καὶ εἶδας, καὶ μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως, ὕπαρ. Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων. Ὑποβλήδην . βλῶ ἐστὶ ῥῆμα, οὗ μέλλων βλήσω, βλήσις ὄνομα, καὶ ἀνάβλησις. ἀπὸ τοῦ βλῶ βλήσω βλήδην ἐπίρρημα, καὶ σύνθετον ὑποβλήδην. οὕτω Φιλόξενος. Ὑπερφίαλος . παρὰ τὸ φῶ, οὗ παράγωγον φαίνω. ὁ ὑπερφαίνειν τῶν ἄλλων ἑαυτὸν ἐπιχειρῶν δεῖξαι, ὁ ἐστὶν ὑπερήφανος. [30]

upsilon 157

ἔαν δὲ παρὰ τὸ φῶ τὸ λέγω, ὁ ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν λέγων καὶ ἐπαγγελλόμενος. Ὑπηρέσια . κυρίως ἐπὶ τῶν ἐρετῶν, ἐφ' ὧν καθέζονται ἐρέττοντες. οὕτως Ἡρηναιὸς Ἀττικιστής. Ὑπόδρα . ῥῆμα ἐστὶ δέρκω, ὃ κατὰ συγκοπὴν γίνεται δρῶ τὸ ὄρῳ. καὶ ὑποδρώμενοι εἴρηται ἀντὶ τοῦ ὑφορώμενοι. καὶ ὡς μίσγω μίγδα, καὶ ἡρεμῶ ἡρέμα, οὕτω καὶ δρῶ δρά, καὶ συνθέτως ὑπόδρα. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων. Ὑπέρινον . τὸ σφόδρα λεπτόν. ἰνῶ ἐστὶ ῥῆμα τὸ ἐκκενῶ· ὅθεν ὑπέρινον ἄνδρα λέγουσι τὸν λεπτὸν, καὶ κενὸν σαρκῶν. Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ τῆς Ῥωμαίων διαλέκτου. Ὑπερβασία . κυρίως ἐπὶ τῶν ὑπερβαινόντων τοὺς ἰδίους ὅρους. ταὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ὑπερηφανίας. δοκοῦσι γὰρ οἱ ὑπερήφανοι ποιεῖν τι ὑπὲρ ἑαυτοῦς. Ὑπόνοια . ἢ ὑπὸ πρόθεσις ἐντελοῦς διαθέσεως ἔλλειψιν δηλοῖ. [15]

upsilon 158

ὑπονοεῖν οὖν τὸ μὴ τελέως νοεῖν τὸ προκείμενον. Ὑποκριτής . ἥτοι ἢ ὑπὸ κεῖται ἀντὶ τῆς ἀπὸ, οἶον ἀποκριτής. τὸ γὰρ, ὑποκρίνονται, ἴν' εἰδῆς, ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνονται. οὕτως Ἀπολλώνιος ἐν τῷ περὶ Προθέσεως. Ὑψος . παρὰ τὸ ὅπτω τὸ βλέπω ὄψος, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς υ, ὕψος. ἀφ' οὗ ἐστὶ τὸ ὄρᾶν πάντα. Ὑπεραεΐ . παρὰ τὸ ἄω ὄνομα ἐστὶ ὑπεραῆς, γενικὴ ὑπεραοῦς, καὶ ὑπεραέος, καὶ ὑπεραεΐ δοτική. Ὑνις . ἀποβολῇ τοῦ δ, δύνις τις οὔσα, ἐπεὶ κατὰ γῆς δύνει. Ὑγιῆς . ὁ ἐν ὑγρῷ ὢν καὶ ζῶν, οἶον ὁ ὑγριῆς, καὶ ὑγιῆς. οὕτως Ἡρωδιανός ἐν Ἐπιμερισμοῖς. ἔνθεν διερὸς βροτὸς καὶ ἀλίβας ὁ νεκρός. Ὑπερκύδαντος . παρὰ τὸ κῦδος. οἱ δὲ παρὰ τὸ κυδαίνω. ὑπερκυδῆντωντος. συγκοπῇ τοῦ η καὶ ν, ὑπερκύδαντος. οὕτως ὁ αὐτὸς ἐν Ἐπιμερισμοῖς. ΑΡΧΗ ΤΟΥ Φ. [15]

phi 157

(τ) Φοῖβος . φοιβόϊός τις ὢν, ὁ φοίβοις οἶον χρώμενος, ὃ ἐστὶ καθαροῖς. ὁ φαόβϊός τις ὢν, ἐν ἴσῳ τῷ ἀργυρότοξος. Φέρτερος . ἀπὸ τῶν ἀχθοφόρων. καὶ ἀφαυρότερος, ὁ τοῦ φέρτερος οἶον τε ἥττονα φορήτερός τις ὢν. Φύλοπις . τροπῇ τοῦ μ εἰς π. παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰ φύλα ἰέναι. οἶον ἢ ἐκ πολλῶν ἄθροισις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φύλων. Φρήτρη . φατρία. πλεονασμῷ τοῦ ρ φρατρία ἐστίν, ὅτε ἀπὸ ἐνὸς καὶ εὐγενοῦς ἀνδρὸς, ὥσπερ πρώτου, καὶ κατὰ διαδοχὰς ἐπέκτασιν λάβῃ τὰ γένη, τό τε ἐπὶ τινα ἀναφέρεσθαι, ὡς Ἡρακλεῖδαι, καὶ Ἀχαιμενίδαι παρὰ Πέρσαις, ἀπὸ Ἀχαιμένους. Φάλαγγες . οἶον πάλαγγες. παρὰ τὸ πέλας καὶ ἐγγὺς ἀλλήλων εἶναι. Φέρεκλος

ἀρμόζον ὄνομα τέκτονι, οἷον φερέκλονός τις ὦν. οὕτως εὖρον ἐν Ὑπομνήματι τοῦ Ποιητοῦ.
Φάρος . ^[15]

phi 158 οἷον φέρος. τὸ φερόμενον ἰμάτιον. Φύκος . παρὰ τὸ φύεσθαι. ἐστὶ δὲ φυτόν τι θαλάττιον.
Φαλός . ἀσπιδίσκιόν τι λαμπρόν. παρὰ τὸ φάλιον, ὃ δηλοῖ τὸ λευκόν, παρὰ τὸ φάος. Φρίσσειν .
κυρίως τὸ ἐξορθοῦν τὰς τρίχας, οἷον θρίσσειν. Φρουρός . ὁ φύλαξ. πρόορός τις ὦν. παρὰ τὸ
προορᾶν. Φλύαρος . παρὰ τὸ αὐτό. ὁ ὑπερζέων τοῖς λόγοις. Ὅμηρος· ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
ἀντὶ τοῦ ἀνέζεσαν. Φιάλη . κατὰ μετάθεσιν τοῦ π εἰς φ . πιάλη τις οὔσα. παρὰ τὸν πῖω
ἐνεστῶτα. Φάρμας . παρὰ τὸ ἄκος φέρειν, φέρακόν τι ὄν. ἐπὶ δὲ τοῦ κακοποιοῦ, παρὰ τὸ ἄχος,
ἀπὸ δὲ τοῦ ἄχους τὴν βλάβην. Φωλεός . ^[15]

phi 159 κυρίως ὁ σκοτεινὸς τόπος, παρὰ τὸ ἀπολωλέναι τὸ φῶς ἐκεῖθεν. Φόρμιγξ . κατὰ μετάθεσιν τοῦ
ρ . ἐστὶ γὰρ φόρμιγξ παρὰ τὸ προηγῆσθαι τῆς οἴμης. Φυτροί . κατὰ μετάθεσιν τοῦ υ εἰς ι .
φυτροὶ γὰρ τινες εἰσίν. ἀπὸ τοῦ φύεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰ φυτά. Φθόνος . οἱ μὲν παρὰ τὸ φθονεῖν·
οἱ δὲ παρὰ τὸ φόνων αἷτιον εἶναι. εἶγε βάσκανος, παρὰ τὸ τοῖς φάεσι καίνειν, φάσκανός τις ὦν.
Φύλλον . φύω, φυαλὸν, καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ , φύλλον. Φοξός . φάοξός τις ὦν,
ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν αὐτῷ περὶ διεστραμμένων ὀστρακίνων ἀγγείων ἐν τῷ ὥπτασθαι.
Φλέγμα . κατὰ ἀντίφρασιν. ἐστὶ γὰρ ψυχρόν. φλέγω φλέξω φλέγμα. τὸ δὲ πικρὸν φλέγμα
λέγεται, οἷον χολή. οὐδὲ γὰρ ἀποκριθεῖσα πηγνυται. οὕτω λέγει Σωρανός, ἐτυμολογῶν τὸν
ἄνθρωπον ὄλον. Φαλακρός . ὁ τὸ ἄκρον ἔχων φαλόν, ὃ ἐστὶ λευκόν. φάλιον γὰρ τὸ λευκόν. φῶ
τὸ λάμπω, φάω φάσω, φαλὸς καὶ φάλιος. φάε δὲ χρυσόθρονος Ἡώς. Φάη . οἱ ὀφθαλμοὶ, ὅτι δι'
αὐτῶν τὸ φῶς προχεῖται· ἢ ὅτι φωτός εἰσι κριτικοὶ καὶ δεικτικοί. Φολκός . παρὰ τὸ τὰ φάη
παρέλκεσθαι, ὃ ἐστὶν ἐν τῇ συνηθείᾳ στραβὸς λεγόμενος. Φιλήτης . ὁ ληστής. τινὲς κατὰ
ἀποβολὴν τοῦ υ παρὰ τὸ ὑφελέσθαι. καὶ φασίν, ὅτι πολλάκις αἱ λέξεις συμπάσχουσι τῷ
σημαινομένῳ. ὥς ἐπὶ τοῦ λιμός. ἔλλειψιν γὰρ δηλοῖ τροφῆς. διόπερ ἡ λέξις ἐνέλειψε τοῦ ι . ἐκ
γὰρ τοῦ λείψω ἔδει ἔχειν τὴν εἰ δίφθογγον. ἐστὶ δὲ καὶ τῶν τοιούτων ὀνομάτων διὰ δύο μμ
γραφομένων κομμὸς, γράφω γραμμός. ἔδει λείψω λειμός, κατὰ δὲ ἔλλιψιν λιμός. οἱ δὲ κατ'
ἀντίφρασιν φασὶ φίλος φιλήτης. οὐ γὰρ φίλος ὁ κλέπτης. εἰ γὰρ ἦν παρὰ τὸ ὑφελέσθαι, καὶ
ἀποβολὴ ἐγένετο τοῦ υ , ἔδει διὰ τοῦ εἰ διφθόγγου γράφεσθαι φειλήτης. Φολίς . παρὰ τὸ λέπω
λοπὶς, ὑπέρθεσις πολίς, μετάθεσις τοῦ π , φολίς. Φακή . ^[35]

phi 160 φαηκακή τις ἐστίν, ἡ βλάπτουσα τὰ φάη, τουτέστι τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ ὁ ἱατρικὸς λόγος
μαρτυρεῖ. Φιγμός . σφιγμός τις ἐστίν, ἀποβολὴ τοῦ ς καὶ τοῦ γ , φιγμός. Φειδωλός τις ἐστίν, ὁ
φεύγων τὸ δοῦναι. οὕτως Ἡρωδιανός ἐν τῇ Ὀρθογραφίᾳ. Φθεῖρ . ὁ ἀπὸ φθορᾶς σωματικῆς
γενόμενος. παρὰ τὸ φθεῖρειν. Φρόνησις . ἡ φέρουσα ὄνησιν. φερώνησις τις οὔσα. Φερνή .
φερενή τις οὔσα. ἀπὸ τοῦ ἐπιφέρεσθαι. Φωνή . ἡ φωτίζουσα τῷ λόγῳ τὰ τοῦ νοῦ. Φῶς . ὁ
ἄνθρωπος, ὁ μόνος τὰ τῆς διανοίας φωτίζων τῷ λόγῳ, ἢ παρὰ τὸ φῶ τὸ λέγω. Φόνος . ἀπὸ τῆς
φυσήσεως καὶ τοῦ ἥχου τῶν γινομένων ἐν τῇ χύσει τοῦ αἵματος. Φύσις . ἡ φύουσα ἐν ἅπασιν.
Φυλή . φύω, φύσω, φυλή. Φαρέτρα . φέρτρα. μετὰ πλεονασμοῦ, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α , φαρέτρα.
ἐπλεόνασε τὸ ε . φάρτρα γὰρ ὥφειλεν εἶναι ἰσοσυλλάβως τῷ ῥήματι, ὥς μάσσω μακτρὸς,
καλύπτω καλύπτρα. οὕτω Φιλόξενος. Φάρος . νῆσος, ἡ πρὸ τῆς Αἰγύπτου. παρὰ τὸ φῶ, οὗ
παράγωγον φάω, καὶ φαίνω. παρὰ τὸ προφαίνεσθαι αὐτὴν πρὸ τῆς Αἰγύπτου. Φιλόξενος ἐν τῷ
περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων. Φάσγανον . φῶ τὸ ἀναιρῶ. τοῦ φῶ παράγωγον φάζω, ὥς βῶ
βάζω. τοῦ δὲ φῶ μέλλων φάσω, καὶ ῥηματικὸν ὄνομα φάσγανον. ὥς λείψω λείψανον. ἢ παρὰ
τὴν σπάσιν σπάγανον. ἢ παρὰ τὸ σφάζω σφάγανον, καὶ μεταθέσει τοῦ ς , φάσγανον. Φλιαί . αἱ
παραστάδες τῶν θυρῶν. παρὰ τὸ θλίβω, θλίψω, θλιαί, καὶ μεταθέσει τοῦ θ εἰς φ , φλιαί.
Φρούριον . οὐκ ἀπὸ τοῦ φρουρός· ἦν γὰρ ἂν φρουρεῖον, ὥς ἱατρεῖον διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ἀλλ'
ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου γέγονεν, προόριον φρούριον. ἢ δὲ μετάθεσις τοῦ π εἰς φ , διὰ τὴν

ἐπιφερομένην δασεῖαν τοῦ ὀρῶ. Φρέαρ . παρὰ τὸ φρῶ, ἅφ' οὗ τὸ εἰσφρῶ. ἀπὸ τοῦ προῖω κατὰ συναλοιφήν. φρῶ οὖν φρέαρ. παραδίδωσι γὰρ καὶ προΐησι τῶν ὑδάτων ῥύμην. Φρήν . ^[40]

phi 161 παρὰ τὸ αὐτὸ ῥῆμα φρῶ· τί γὰρ φρονημότερον τῆς φρηνός; φρήν. Φράζω . κατὰ τὸ αὐτὸ παράγωγον τοῦ φρῶ. ἀπὸ τοῦ προῖω, φρῶ, φράζω. Φύσκη . τὸ παχὺ ἔντερον εἴρηται ἀπὸ τοῦ πεσησθαι πληρούμενον λίπους καὶ αἵματος. Φρύγανα . τὰ εἰς τὸ φρύγειν καὶ καίειν ἐπιτήδεια. Εἰρηναῖος οὕτως. Φοίνικες . πόθεν οἱ Φοίνικες ὥκουν παρὰ τῇ Ἑρυθρᾷ θαλάττῃ. φοινικοῖ γὰρ τὴν χροιάν ἐκεῖνοι, ἀπὸ τῶν παρακειμένων πετρῶν, πορφυρῶν οὐσῶν. Φενίνδα . ἡ παιδιὰ διὰ σφαίρας, ὅταν αὐτὴν εἰς ἐνὶ δείξας, εἶτα λάθρα ῥίψη, καὶ ἐστὶ φαινακίνδα, καὶ συγκοπῇ φαινίνδα. ἀπὸ τοῦ φενακίζειν, ὃ ἐστὶ ἀπατᾶν. οὕτω Βησαντῖνος. Φῶρ . ὁ ληστής. παρὰ τὸ φέρω φέρ ἐστὶ καὶ φῶρ, μεταθέσει τοῦ εἰς ὦ , ὃ τὰ ἀλλότρια φέρων. Φοῖνιξ . παρώνυμον. παρὰ τὸ φονόν, δηλοῦν τὸ πυρόν. φοινός, φοῖνιξ. Φάρυγξ . ὁμοίως παρὰ τὸ φέρω. δι' ἧς φέρεται τὸ πνεῦμα, καὶ ἐστὶ παρώνυμον φέρω φόρος καὶ φάρος, καὶ παρωνύμως φάρυγξ. Φρίκη καὶ φρίζ. παρὰ τὸ φρίσσω, οὗ μέλλων φρίζω, ἅφ' οὗ φρίκη, καὶ τοῦ φρίζω ἀποβολῇ τοῦ ὦ , φρίζ. ὡς ἀρπάζω ἀρπάζω, ἄρπαξ. Φορμός . ^[25]

phi 162 ἀπὸ τοῦ φέρω. Φρόνιμος . φρῶ ἐστὶ ῥῆμα, ἅφ' οὗ ὄνομα φρῶν, οὗ παράγωγον φρονέω, φραίνω καὶ εὐφραίνω. ἀπὸ δὲ τοῦ φρῶ ἢ φρήν. παρὰ τὸ ἴω καὶ προῖω, συναλοιφῇ φρῶ. καὶ φρήν, ἅφ' ἧς προΐεται τὰ βουλευμάτα, καὶ αἱ γνῶμαι. ὁ οὖν φρῶν ὄνομα, γενικὴ ἔχει φρονός, οὗ παράγωγον φρόνιμος. Φλέω . ἐστὶ ῥῆμα, ὅπερ καὶ φλύω εἴρηται, ὡς ῥέω ῥύω, ξέω ξύω. παρὰ τὸ φλέω ἐστὶ τὸ φλύω. Φόρτος . παρὰ τὸ φέρω, τροπῇ. τοῦ εἰς ο , φέρτος καὶ φόρτος. Φθέγγεσθαι . πλεονασμῷ τοῦ θ . φέγγεσθαι γὰρ ἐστὶ παρὰ τὸ φέγγος, ὃ ἐστὶ τὸ φῶς. εἴρηται οὖν παρὰ τὸ εἰς φῶς ἄγειν τὰ τοῦ νοῦ κινήματα. Φωριαμός . ἡ κιβωτός. παρὰ τὰ φάρη. ἢ τῶν φαρῶν δεκτικὴ. Φάτνη . παρὰ τὸ φάγω φάγνη, καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς τ , φάτνη. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ Συμποσίῳ. δύναται δὲ καὶ παρὰ τὸ πατῶ τὸ ἐσθίω. ὅτι δὲ πατῶ ἐπὶ τοῦ ἐσθίω κεῖται, τίθησι τοῦτο καὶ Καλλίμαχος λέγων· ὁ δὲ μήκωνα πατεῖται. πάτνη οὖν, καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς φ , φάτνη. Φοινός . παρὰ τὸ φόνον. φονός ἐστὶ ὀξυτόνως, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι , φοινός. APXH TOY X. ^[25]

chi 161 (τ) Χόρτος . αὐλῆς ἐν χόρτῳ. τὸ χωρίον. οὐ μόνον τὸ ἄθροισμα δηλοῖ. δύναται οὖν ὁ χορὸς πλεονασμῷ τοῦ τ , χόρτος. τὸ χώρημα δύναται, καὶ ὁ χώρος κατὰ συστολήν, καὶ πλεονασμὸν τοῦ τ , χόρτος. λείηναν δὲ χορόν. τὸν τόπον, καὶ τὸ χώρημα. Χείρων . κυρίως ὁ κατὰ χειρὸς ἥττων. Χείρων . ὁ Κένταυρος. ἀπὸ τῆς διὰ χειρῶν θεραπείας τῆς ἐν ταῖς χειρουργαῖς, καὶ ῥιζοτομίαις. Χαράδραι . παρὰ τὰς ῥήξεις τὰς ἀπὸ τῶν φερομένων ὑδάτων, ἢ δι' ὧν χωρεῖ τὸ τῶν ὄμβρων ὕδωρ. Χαίτη . κυρίως ἡ ἐκτεταμένη θρίξ. παρὰ τὸ κεχύσθαι. Χάρμη . ^[10]

chi 162 ἡ μάχη, κατ' εὐφημισμὸν. Χώσασθαι . παρὰ τὸ κεχύσθαι τὴν ψυχὴν. Χέριες καὶ χείρονες. οἱ διὰ τῶν χειρῶν πορίζοντες, ὡς καὶ οἱ χερνῆται. Χαλίφρων . κυρίως ὁ μέθη ἀφραίνων. χάλις γὰρ ὁ ἄκρατος. παρὰ τὸ χαλᾶν καὶ ἀνιέναι ἀραρυίας τὰς φρένας. Χαῦνος . παρὰ τὸ χαίνω, χανὸς καὶ χαῦνος, ὡς φαίνω φανός. Χθές . ἀποβολῇ τοῦ ε . ἢ γὰρ ἐχθέσασα ἡμέρα καὶ ἐκτὸς γενομένη οὕτως εἴρηται, χθές. Χεῖρ . ^[10]

chi 163 ἀφαίρεσις τοῦ ε , παρὰ τὸ ἔχειν, ἐχεῖρ καὶ χεῖρ. Χυλός . παρὰ τὴν χύσιν. διαφέρει δὲ χυλὸς καὶ χυμός, καὶ ἄμφω μὲν ὑγρά. ἀλλὰ τὸ μὲν ἐν πέψει καὶ ἐν αἰσθήσει γεγονός, χυμός. ἐστὶ γὰρ χυμός γλυκὺς καὶ πικρός. τὸ ἄπεπτον καὶ ἀνέψητον, πεφθῆναι δὲ δυνάμενον· ὡς τὴν ἐν πόαις καὶ ὀπώραις ὑγρὰν οὐσίαν. χυλὸς καὶ τοῦ βίου μαρτυροῦντος. τὸ μὲν γὰρ καλῶς ἐφθὸν σύγχυμον καλεῖται, τὸ δὲ ἀνέψητον, ἀσύγχυμον. Χιτών . παρὰ τὸ κεχύσθαι τῷ σώματι. Χορδὴ . τὸ ἔντερον, διὰ τὸ χωρεῖν δι' αὐτοῦ τὴν ἐδωδὴν. ὁμονύμως δὲ λέγεται ἡ νευρὰ τῶν ὀργάνων χορδὴ, διὰ τὸ ἐκ τῶν ὀργάνων γίνεσθαι. Χαλινά . τὰ ὑποκάτω τῶν γνάθων, οἷον χαλινὰ τινα

ὄντα, ὅτι χαίνονται δι' αὐτῶν, ἢ ἔκθεις γίνεται. Σωρανὸς οὕτως. Χείλη . τὰ θυροῦντα τὸ στόμα, καὶ οἶον ἐχίλη, τὰ καλύπτοντα καὶ συνέχοντα τοὺς ὀδόντας ἢ ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν τὸν χιλὸν, τουτέστι τὴν τροφὴν λαμβάνειν ἢ ἀπὸ τοῦ αὐτὰ κεχύσθαι καὶ μαλακὰ. ἢ παρὰ τὸ ἔλκειν τὸ κεχυμένον ποτόν. Χεῖρες . ἀπὸ τῆς χρήσεως, ὡσανεὶ χρήσιες οὔσαι, ἢ χρεῖται. οὐδεμία γὰρ τέχνη προκόπτει δίχα χειρῶν. Ὀρφεύς· χειρῶν ὀλλυμένων ἐρῶν πολυεργὸς Ἀθήνη. ἢ χειαί τινες εἰσὶν, οἶον χωρητική. ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τοῦ διῖσταν τοὺς δακτύλους, καὶ διέχειν. καὶ χηραμός, ἢ κεχηνυῖα. Χολάδες . ἀπὸ τῆς χύσεως ἢ διὰ τὸ κατὰ φύσιν δέχεσθαι τὸ χολῶδες ἀπὸ τοῦ ἥπατος. οὕτω Σωρανός. Χορίον . τὸ ἐπὶ τὸ ἔμβρυον, ὡς χορεῖον αὐτοῦ ὄν, τὸ χορηγὸν τῶν διατρεφόντων. Χέδροψ . κατὰ συγκοπήν. χέδροπα γὰρ, τὰ τῇ χειρὶ ἀνασπώμενα. τὰ γὰρ ὄσπρια αἰθερίζεται. Χαμαί . παρὰ τὴν χθόνα. ὅθεν, αὐτὴ δὲ χθαμαλή. ἢ δὲ χθών, πλεονάζει τὸ θ . χῶ γὰρ ἐστὶ, τὸ χωρῶ. [35]

chi 164 χαμαλή οὖν ἐστὶ, καὶ τὸ χαμαὶ οὖν ἐντεῦθεν. Χρῆμα . κυρίως τὸ διὰ χειρὸς ἔργον, οἶον χέρημα. Χωλός . τροπῇ τοῦ κ εἰς χ . κολοὺς γὰρ ἐκάλουν τοὺς ἀποβεβληκότας τὰ κέρατα. κολὸς οὖν καὶ χολός, ὅς τὸ κῶλον βέβλαπται. Χαίρειν . ὅτε λέγει τις, χαίρειν σοι λέγω· ἦτοι κατὰ εὐφημισμὸν, ἀντὶ τοῦ πόρρωθέν σε ἀσπάζομαι, οἶον οὐ προσποιοῦμαι ὅτι πάρει. Χάλαζα . παρὰ τὸ χαλαῖσθαι ἄνωθεν. Χθών . ἦτοι παρὰ τὸ ἢ κεχυμένη γῆ. Χώρα . ἢ κεχυμένη γῆ· ἢ παρὰ τὸ χῶ τὸ χωρῶ. Χελώνη . κατὰ στέρησιν τοῦ κέλλειν, ὅ ἐστι κινεῖσθαι. τὸ γὰρ ν στερητικόν. νωθὲς δὲ τὸ ζῶον. Χώνη . χοάνη τις ἐστὶ, δι' ἧς χεῖται τὰ ὑγρά. Χοῖνιξ . παρὰ τὴν χώρησιν. Χεῦμα . παρὰ τὸ ἐκχεῖσθαι. Χρέος . παρὰ τὸ χρέω, τὸ δηλοῦν τὸ ἐνδεῖν. οὕτως Ἀπολλώνιος ἐν τῷ περὶ Ἐπιρρήμάτων. Χαίρω . παρὰ τὸ χέω, οὗ συναλοιφὴ χῶ, καὶ παράγωγον χαίρω. τὸ διακεχυμένην καὶ ἡδομένην ἔχειν τὴν ψυχὴν. Χάσμα . παρὰ τὸ χῶ, οὗ παράγωγον χάζω, ὁ μέλλων χάσω, κέχασμαι, χάσμα. Χαός . χῶ, χεῖω, χαός· ὡς δαίω τὸ καίω, δαός, ἢ λαμπάς. δηλοῖ δὲ τὸ χαός τὸ μέγα καὶ ἀπέραντον χώρημα. Χηλός . τὸ κιβώτιον. χῶ, χήσω, χηλός, ὡς παρὰ τὸ βῶ βήσω βηλός. χηλός δὲ, ἢ χωροῦσα ἕκαστον τῶν ἐντιθεμένων. Χηραμός . ὁμοίως παρὰ τὸ χῶ τὸ χωρῶ. χῶ χήσω, χῆρος ὁ ἔρεμος, ὁ χωρεῖν δυνάμενος διὰ τὸ κενὸν εἶναι. χῆρος οὖν, καὶ παρώνυμον χηραμός. Χεᾶ καὶ Χεῖα . ὁ φωλεός. παρὰ τὸ χέω, οὗ μέλλων μετὰ περισσοῦ τοῦ ι , χεῖσω. δηλοῖ δὲ τὸν χωρεῖν δυνάμενον τόπον· οὕτω Φιλόξενος. Ὅμηρος· ὡς δ' ὡς ἀμφοτέρους ὅδε χεῖσεται. [35]

chi 165 καὶ μετὰ περισσοῦ τοῦ ο . Καλλίμαχος· οἱ δ' ὥστε ἐξ ὀχεῆς σοφίσαι ὅλως αὐχένα ἀναύχην. Χῶρος . παρὰ τὸ χῶ τὸ χωρῶ. Φιλόξενος οὕτως. Χορός . παρὰ τὸ χῶ τὸ χωρεῖν. ἐπὶ τοῦ τόπου. Ὅμηρος· λείναν δὲ χορόν. καὶ μετωνυμικῶς ἐπὶ τῶν συνελθόντων εἴρηται χορός, ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον. Χάρτης . περὶ τὸ χῶ, οὗ μέλλων χήσω. ὥσπερ τὸ χῶ διαχέομαι παράγωγον ποιεῖ καὶ τὸ χαίρω· οὕτω καὶ τὸ χῶ ἐπὶ τοῦ χωρῶ παράγωγον ποιεῖ τὸ χωρῶ οὐκ εἰ τοῦ σηματομένου τοῦ χωρεῖν. παρὰ δὲ αὐτὸ τὸ χαίρω χάρτης, χωρητικὴ οὖσα τῶν ἐγγραφομένων. Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων. Χάρων . παρὰ τὸν χήσω μέλλοντα, δηλοῦντα τὸ χωρῶ. οὕτω Φιλόξενος. Χῆτος . οὕτως οὐδετέρως τὸ δηλοῦν τὴν ἔνδειαν. ὁμοίως παρὰ τὸ χήσω μέλλοντα. παρὰ δὲ τὸ χῆτος, χρῆμα χητίζω, καὶ χατίζω, ὡς θέρος θερίζω, ἀγαθὸς ἀγαθίζω, ἐξανθίζω. Φιλόξενος. Χορτάσαι . παρὰ τὸν χόρτον τὸν παραβαλλόμενον τοῖς ὑποζυγίοις. ἢ ὅτι πρὸ τῆς εὐρέσεως τῶν ἡμέρων τροφῶν χόρτοις ἐκέχρηντο. Χεῖμεθλα . παρὰ τὸ χέω καὶ χεῖμα. ἐν γὰρ τοῖς χειμῶσι τοῦτο συμβαίνει. Χωρίς . παρὰ τὸ χωρίσω ῥῆμα, ἀποβολῇ τοῦ ω τὸ ἐπὶ ῥῆμα ἐγίνετο. Χηρωστής . παρὰ τὸ χηρῶ, ῥῆμα τρίτης συζυγίας. χῆρος χηρῶ. [25]

chi 166 χηρωσταὶ δὲ οἱ τοῦ χήρου καὶ ἐρήμου συγγενῶν οἴκοι κληρονόμοι. Χαλεπαίνω . παρὰ τὸ χαλέπτω ῥῆμα, ἀφ' οὗ παράγωγον χαλεπαίνω. Χερεῖων . συγκριτικὸν τοῦ χέρειος, ὅπερ παρῆκται ἀπὸ τῆς χειρὸς, ὅθεν χερειότερος. παρὰ τὸ χέρειος συγκριτικὸς εἰς ω χερεῖων, ὡς

πλεῖος πλείων. πλεῖος δόμος. καὶ μεῖος μείων, ῥᾶος ῥάων. τοῦ δὲ χερείονος δοτική χερείονι, συγκοπῇ χέρειϊ, ὅπερ διὰ τὴν κακοφωνίαν χέρηϊ φησί. χέρειος εἴρηται ὁ διὰ χειρῶν ἥσσω, αἷς ὁ ἄνθρωπος τῶν ἄλλων ζῶων διαφέρει τεχνάσασθαι δυνάμενος. ὅτε δὲ οὐκ ἦν κακοφωνία, ἐτέρησε τὴν εἰ δίφθογγον· γείνατο ἰοχέρεια μάχη. Χαράδρα . παρὰ τὸ χαράσσω, ὡς ἔξω ἔδρα. τὰ γὰρ δύο σς καὶ τὸ ζ τῆς αὐτῆς συζυγίας ἐστί. Χίμαιρα . ἡ ἐν χειμῶνι τεχθεῖσα, οἶον ἡ ἔνα χειμῶνα ἔχουσα. Χερμάδιον . πλεονασμῷ τοῦ μ , χεράδιον καὶ χερμάδιον, τὸ πληροῦν τὴν χεῖρα. Χλαῖνα . παρὰ τὸ χλιαίνειν, ὃ ἐστί θερμαίνειν. Ἑρωδιανὸς ἐν Ἐπιμερισμοῖς. Χρώς . χροῦς ἐστί. ὅθεν τὸ χρώς πάντες δ' ἐν χροῖ πῆχθεν. καὶ μεταβολῇ τῆς ου εἰς ω , χρώς, ὡς βοῦς βῶς παρὰ Δωριεῦσι. Χηλή . ὑπὸ τῶν διονύχων ζῶων· σχηλή τις οὔσα. παρὰ τὸ διεσχίσθαι, ὥσπερ ὀπλή, ἀντὶ τοῦ ἀπλή. Χαραδριός . ὁ ἡδόμενος ταῖς χαράδραις. ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ψ. [25]

psi 165 (t) Ψάμμος . ἡ παραθαλαττία ἄμμος. παρὰ τὸ ψαύεσθαι ὑπὸ θαλάσσης. Ψιάδες . πασιάδες τινὲς οὔσαι. παρὰ τὸ πάσσειν. οὕτως ἐν Ὑπομνήματι τῆς Ἰάδος εὔρον. [1]

psi 166 ὁ δὲ Ἑρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ Παθῶν φησί· ψακάδες, ψαάδες, ψιάδες, κατὰ ἀποβολὴν καὶ μετάθεσιν. ὁ δὲ Φιλόξενος φησὶν, ὅτι ψῶ, καὶ παράγωγον ψαύω, καὶ ψίω, ἀφ' οὗ ψιάς.

psi 167 ἡ καταλεπτὸν τοῦ ὕδατος ἔκδοσις. ὡς λάμπω λαμπάς, ἰάλλω ἰλλάς· ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίη δῆσαντες ἄγουσιν. ψῶ δὲ ῥῆμα, ὅθεν τὸ ψᾶν. οὕτως ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων Φιλόξενος. Ψύχος . ὃ ἐστί πνεῦμα. Ὅμηρος· ψύχεος ἱμείρων, ἀντὶ τοῦ πνεύματος. ὅθεν ἐκοιμᾶτο ὁ Ἑλπίνωρ ἐν τῷ ὑπερώῳ· καὶ ἐν Ἰλιάδι φησί· ἦκα μάλα ψύξασα, ἀντὶ τοῦ φουσήσασα. πνεῦμα δὲ καὶ ἡ ψυχὴ, τὸ πνεῖν ἡμῖν παρέχουσα. Ψωλὶς . παρὰ τὸ ἐμφυσᾶσθαι κατὰ τὴν ὄρεξιν τῶν ἀφροδισίων, καὶ φύσει φουσῶδες ἐστί. οὕτω Σωρανός. Ψυχρός . ψύχος ψυχρός. οὕτως ἐν τῇ Ὀρθογραφίᾳ Ἑρωδιανός. Ψωμοί . παρὰ τὸ ψήχεσθαι ὑπὸ τῶν ὀδόντων καὶ τρίβεσθαι, καὶ τὰ ψιχία ὁμοίως. ὁ δὲ Ἑρωδιανὸς ἐν τῷ Συμποσίῳ, παρὰ τὸ ψαύω. δηλοῖ γὰρ τοῦ ἐκ τελοῦς ἄρτου τὸ ἐλάχιστον φησί. Ψιλός . παρὰ τὸ ψῶ, καὶ κατὰ ψῶ. οὗ πᾶν ὅ, τι οὖν ἀπαιτεῖται καὶ ἀφήρηται. Ψώρα . παρὰ τὸ ψῶ ὁμοίως, οὗ παράγωγον ψαύω. ἐπειδὴ ἐν τῷ πάθει ἀνεχόμενοι περιέχουσιν ὀρμὴν ἐπὶ τὸ ψαύειν τε καὶ κνήθειν τὰ πεπονθότα τὰ αὐτῶν μέρη. [20]

psi 168 Ψεδνός . παρὰ τὸ ψῶ, οὗ μέλλων ψήσω, ῥηματικὸν ὄνομα ψεδνός, ὁ μαδαρός, παρὰ τὸ ἀπεψῆσθαι. οὕτω Φιλόξενος. ὁ δὲ Ἑρωδιανὸς ἐν τῷ Συμποσίῳ φησὶν, ὅτι δηλοῖ τὸ φῶ, τὸ εἰς ἐλάχιστον καὶ μικρὸν ἐκ τινὸς οὐσίας μέρος καθιστάμενον. Ψηνός ὁ φαλακρός εἴρηται. Σιμωνίδης. παρὰ τὸ ψῶ, ψήσω, ψηνός. Ψύη . οὕτως διὰ τὸ υ παρὰ τὸ ψαύω. ψύη, ἡ ἐπιψαύουσα σὰρξ, καὶ ἐπιπολλοῖς οὔσα τοῖς ὀστέοις. οὕτως Εἰρηναῖος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀλεξανδρέων διαλέκτου. ἀποβολῇ τοῦ ε , καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς θ . ψάδος, ψύδος, ψύθος. Ψάλλειν . ἐπὶ τῶν χορδῶν, παρὰ τὸ ψῶ, οὗ παράγωγον ψαύω καὶ ψάλλω. παρὰ τὸ διὰ δακτύλων ἐφάπτεσθαι αὐτῶν. οὕτως Ἑρωδιανὸς ἐν τῷ Συμποσίῳ. Ψιάς . παρὰ τὸ ψίσω τὸ ποτίζω. ὁ δὲ Ἑρωδιανὸς φησί· τὸ ψεῖω σημαίνει τὸ ἐλατοῦν τὴν οὐσίαν οὔτινοσοῦν ὑποκειμένου. τοιοῦτον καὶ τὸ ψαύω. τα. Ἀπολλόδωρος μὲν ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὴν ὄσσαν φησὶν. οὕτως ἐν τῷ ς τῆς καθολικῆς Προσῳδίας. ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ω. [20]

omega 169 (t) Ὄρες . αἱ γυναῖκες. Ὅμηρος· ἀμυνέμεναι ὥρεσι. ἀπὸ τοῦ ὀαρίζειν, ἢ συναρηρεῖναι ῥεσσία. ἔνθεν καὶ συνωρίς· παρὰ τὸ συνηρμόσθαι. ἐστί δὲ ὄαρ, καὶ ὑπέρθεσις ἄορ, συναλοιφή ὦρ. Ὡπυεν . ὠμίλει ἐν τῇ συνουσίᾳ. ἀπὸ τῆς ὀπός, ἢ παρὰ τὸ ἔπεσθαι ἀνδρὶ. ἡ τροπὴ τοῦ μ εἰς π ὥμυεν, παρὰ τὸ ὁμοῦ ἵεναι. Ὡρος . ὁ ἐνιαυτός. παρὰ τὰς ὥρας, ὃ ἐστί τὰς τροπὰς, ἃς περιέχει. Ὡδύσσατο . ὠργίσθαι. παρὰ τὴν ὀδύνην· ἢ ἐστί παρὰ τὸ ἔδω. οἱ γὰρ χολούμενοι πρότερον ἑαυτοὺς ὀδυνώμενοι κατεσθίουσι. Ὡρακίω . παρὰ τὸ αἰκίζεσθαι τὴν ὥραν, τουτέστι τὴν μορφήν. ἀπὸ τοῦ ὠχρίαν. σημαίνει δὲ τὸ λειποψυχεῖν. Ὡμόν . τὸ μὴ μεταβαλλόμενον ἐς πέψιν. ὡς καὶ τὴν ἔξω τροφὴν ὠμὴν λέγομεν, οὔτε ἐψημένην, οὔτε ὠπτημένην, ἢ ὡς Φιλόξενος τὸ

ὡμὸν εἰρῆσθαι φησὶ τὸ ἐν ταυτότητι μένον, παρὰ τὸ ὦ τὸ ὑπάρχω, οἶον τὸ ἐν ταυτότητι ὑπάρχον καὶ μὴ μεταβληθέν. Ὡλέναι . αἱ χεῖρες. ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν ὀλοῦσθαι τὰς πράξεις, τουτέστι, πληροῦσθαι. οὕτω Σωρανός. Ὡπες . οἶον ὅπαί τινες οὔσαι τῆς ψυχῆς θεωρηταί. σώζεται δὲ ἐν συνθέτοις καὶ νῦν παρὰ τῷ βίῳ τὸ ὄνομα. ὑπώπια γὰρ λέγεται τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιώματα. ^[25]

omega 170 ὥς δέ τινες, ὥπες, ὅτι ὁπῇ καὶ τρήματι ἐοίκασι. Σωρανός. Ὡτα . Ἀπολλόδωρος μὲν, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὴν ὄσσαν· οἱ δὲ, δι' ὧν ὠθεῖται ἡ φωνή· οἱ δὲ, κατὰ μετάθεσιν τοῦ π εἰς τ . ὠπά τινα ὄντα, παρὰ τὸ ὅπας ἔχειν· ἢ παρὰ τὸ δέχεσθαι τὴν ὄπα, ὃ ἐστὶ φωνήν. Ἡρακλείδης. Ὡχρος . χροῦς, χρὸς, ἄχροος. ἐστὶ δὲ ὁ κακόχρους ὑπέρθεσιν τοῦ ο , ἄοχρος. συναλοιφῇ τοῦ ο καὶ α εἰς ω , ὥχρος. Ὡρα . ἡ τροπή, παρὰ τὸ ὠρεῖν καὶ φυλάττειν τεταγμένως τὸν ἴδιον καιρὸν. Ὡμος . παρὰ τὸ ὦ τὸ ὑπαρκτικόν. ὁ ὑπομένων τὰ βάρη ἰσχυρῶς. καὶ παρὰ τὸν οἶσω μέλλοντα. ὑφ' οὗ φέρεται τὰ βάρη καὶ τὰ φορτία. οἶσω οἶμος, καὶ τροπῇ τῆς οἱ εἰς ω , ὥμος. ὥς ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀγκῶν ἀγκῶνῃ ἔδει λέγεσθαι, καὶ τροπῇ τοῦ ω εἰς οἱ , ἀγκοίνῃ. τοιοῦτον ἐστὶ καὶ τὸ θοίνῃ. θῶ τὸ τρέφω, ὁ μέλλων θώσω, θώνῃ ἔδει, καὶ λέγεται θοίνῃ. Ὡταν . ἐτὴς ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς φίλος. παρὰ τὸ ἐτεδόν, παρώνυμον ἐτήν, καὶ ἐτὰν μεταθέσει τοῦ η εἰς α , ὥς Ἑρμῆς Ἑρμᾶν. ἐτήν δηλοῦν τὸν συνήθη. ἐθὴς οὖν ἐστὶ, καὶ μεταθέσει τοῦ θ εἰς τ , ἐτὴς καὶ ἐτὰν, Ἑρμῆς καὶ Ἑρμᾶν. οἱ δὲ βούλονται συναλοιφὴν τοῦ ὦ ἐτὰν καὶ ὦταν. Ὡρολογεῖον . λέγειν τὸ μετρεῖν. ὠρολογεῖον οὖν, ἐν ᾧ τὰς ὥρας μετροῦμεν. οὕτως Ἀπολλώνιος ἐν Γλώσσαις Ἡροδότου. Ὡλκα . ^[25]

omega 171 ἱεμένω κατὰ ὦλκα. παρὰ τὸν ἔλξω μέλλοντα, τροπῇ τοῦ ε εἰς ο , ὄλξ, καὶ ἐπεκτάσει τοῦ ο εἰς ω ὦλξ. Ὡμοι . φεῦ μοι. παρὰ τὸ οἶμοι σχετλιαστικὸν ἐπὶ ῥῆμα, τροπῇ τοῦ ο εἰς ω . οἶμοι, ὦμοι. οὐ γὰρ, ὥς τινες, ὦ ἐμοὶ, καὶ συναλοιφῇ ὦμοι. πῶς γὰρ τῇ δοτικῇ ἐπεφέρετο εὐθεῖα, ὦμοι ἐγώ. Ὡμηστής . ^[5]

omega 172 παρὰ τὸ ἔδω, ὄνομα ῥηματικὸν ἐτὴς, ὠμιστής, καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς η , ὠμηστής. Ὡρα . παρὰ τὸ ὀρίζειν, ὄρα καὶ ὥρα. παρὰ τὸ ὀρίζειν τὰ μέρη τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός. Τέλος τῶν Ἑτυμολογιῶν Ὡρίωνος Θηβαίου Γραμματικοῦ Καισαρείας. ^[5]